INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL
LUNEI FEVRUARIE

TIPĂRIT ÎN ZILELE MAJESTĂȚII SALE
IUBITORULUI DE HRISTOS

[illegible]

[illegible]

ȘI SUB PĂSTORIA

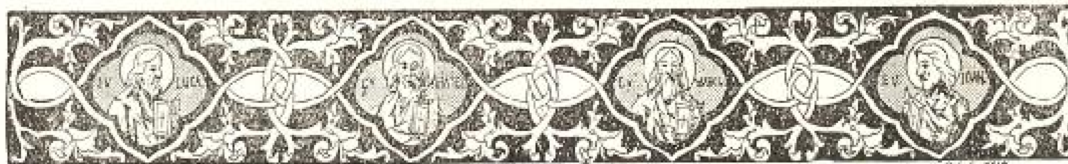
I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA
SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA III-a

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1929.

PRECUVÂNTARE

FĂCUTĂ «CĂTRE CETITORI» DE STAREȚUL NEONIL

AL MÂNĂSTIRII NEAMȚUL LA 1846.

Iată că cu ajutorul lui Dumnezeu a ieșit de supt tipar și al șaselea tom de Minee, ce cuprinde în sine rânduelele și viețile sfinților a lunei ce se numește Fevruarie. Pre carea lună o a așezat iarăș Numă al doilea împăratul Romanilor, căci când chemă întru ajutor pre dumnezeul Fivos la războiul ce avea împotriva Latinilor, și biruindu-i, a adăogat și luna lui FEVRUARIE, și a încheiat anul desăvârșit de douăsprezece luni. Deci această lună a lui Fevruarie, întâiu când se începea anul, de se numără dela Martie, cădeà cea mai de pe urmă lună a anului; iară dupăce Romanii au făcut începere anului luna lui Ianuarie, (precum și noi păzim acest obiceiu) acum se numără a doua lună după începerea anului. Unii o numiau Fevruarie, fiindcă norodul Romanilor făcea jertfe în cele de pre urmă douăsprezece zile ale anului, ce se cuprindeau în luna aceasta, ca să se curățească, și ca să ceară dela dumnezei odihna celor morți, care aceste jertfe și aceste curățenii le numeau ei FEVRUA, pentru aceea numeau și această lună FEVRUARIE. Ovid asemenea arată, cum că cei vechi toate acelea, ce se făcea pentru curățenie, le numeà Fevrua, și arată cum că în luna aceasta cei vechi făceau jertfe asupra mormânturilor.

In această lună soarele se află asupra zodiei peștilor, când și Soarele dreptății, Cuvântul și Ințelepciunea Tatălui, ca un pește nescoțând graiu și nealcătuind cuvânt, s'a primit în brațe de Simeon dreptul ca un prunc de patruzeci de zile. Deci pentru această sărbătoare a Intâmpinării ce se serbează întru această lună, se mărește și cinstea lunii acestia, se măsoară și trebuința slujbelor lunii acestia. Luna dar se mărește dupre mărimea sărbătorii, iară sărbătoarea se mărește dupre mărimea minunii ce a lucrat minunatul Dumnezeu. Că precum Nașterea cu steaua, Botezul cu deschiderea Cerului, și alte praznice le-a mărit cu alte minuni, așa și acest praznic din luna aceasta l-a mărit cu îndelungarea, întru care a viețuit bătrânul Simeon la vremea cea preste hotarele firii.

Se face dară întrebare, de a fost Simeon dreptul, preot, sau nu? Sfântul Epifanie, se vede că zice, cum că a fost preot, deci ca un preot a avut putere, să blagoslovească pre Iosif, și pre Născătoarea de Dumnezeu. Iară dumnezeescul Chiril zice, cum că n'a fost preot, dupre cum și Teofilact la tâlmăcirea Evangheliei dela Lucà arată, iară de a blagoslovit, a blagoslovi însemnează: A se rugà, a urà pentru cineva și bine, precum vedem la Facere cap. 44, unde zice: «Și a blagoslovit Iacov pre Faraò, adecă: «I-a urat bine.» Și din Evanghelie se vede, că n'a fost preot, ci numai om drept: «Și erà în Ierusalim un om drept, numele lui Simeon». Insă din altele se arată, că a fost preot, căci s'a arătat îmbrăcat preoțește ţiind în mână și toeag verde. Nichifor Calist la a șaptea Carte a Istoriei sale scrie, cum că Simeon mult gândind cu mirare la cuvântul cel proorocesc al Isaiei, ce zice: Iată Fecioara va luà în pântece; și din mirare căzând la îndoială, i s'a arătat îngerul Domnului, și i-a zis: Cum că nu va vedeà moartea, până ce va vedeà cu ochii săi pe Hristos Domnul. Iară Ighisip istoricul arată și ceva mai mult, adecă, că fiind Simeon unul din tălmăcitorii Bibliei cei din vremea lui Ptolomeiu, și ajungând cu tălmăcirea până la proorocia Isaiei, ce am zis mai sus, adică «iată Fecioara», a socotit că acea zicere Fecioară, trebue a se tălmăcì o tânără ascunsă de bărbatul său, iară să nu se puc, Fecioară. Dar o minune dumnezeească! Acelea cuvinte, care le-a pus el, le-a aflat ca și când s'ar fi șters de cineva și, și s'a găsit iarăș zicerea de Fecioară, deci iarăș ștergând acea zicere, iarăș s'a găsit precum întâiu, adecă: «Iată Fecioara», și îndată pentru necredința lui i s'a descoperit, cum că are să se învrednicească a vedeà pre acea Fecioară cu ochii săi, și pre Fiul său zămislit fără împreunare bărbătească. Și pentru aceasta zice Evanghelistul: Cum că îi erà lui grăit dela Duhul Sfânt, să nu vadă moartea, până ce va vedea pre Hristosul Domnului, și adevărat dumnezeesc a fost graiul, dumnezeească porunca, ca să nu vadă moartea, că numai însuși Dumnezeu este Stăpânul vieții și al morții. El viaţa preste rânduiala firii o preface în somn de moarte, și puterea morții o preface în Duh de viață. Precum pre Avimeleh, cel din zilele proorocului Ieremia, și pre cei șapte Coconi, pre Iamvlih și ceealalți, care s'au descoperit în zilele împăratului Teodosie celui mic, la anii dela Hristos patru sute patruzeci și șase. Când floarea tinereţelor le suflà Duh de viață, Duhul Domnului i-a uimit întru somn de moarte. Și iarăș pre Enoh, și pre Ilie, pre cari firea i-ar fi dat ca o dajde de obște stăpânirii morții, Duhul Domnului i-a ridicat din locul stricăciunii, și-i păzește întru mirezmele nemuririi.

Acelaș Duh ce suflă în câte patru părțile lumii, aceeaș prea puternică voie la carea se supune toată voirea firii, a păzit și pre dreptul Simeon întărindu-i puterile firii mai pre sus de fire. Căci l-a păzit din zilele împăratului Ptolomeiu Filadelf, când erau anii dela Adam, cinci mii două sute douăzeci și trei, până la anul al treizeci și șapte al împărăției lui Irod, și al patruzeci al împărăției lui August Chesarul, când ajunsese anii dela Adam cinci mii cinci sute șase, când s'a născut și s'a tăiat împrejur, și s'a adus la biserică Hristos, cari ani dela Ptolomeiu Filadelf, până la Intimpinare fac două

sute optzeci și trei. Și mai adăogându-se ani șaptezeci și șapte, întru cari ani ai vârstei sale a fost, când a tălmăcit sfânta Scriptură pre vremea lui Ptolomeiu, preste tot se adună numărul anilor trei sute șasezeci.

Și nu poate să zică cineva, că Simeon a viețuit întru atâta vreme de ani. Fiindcă viețile celor vechi se prelungeà în ani mai mulți. Adecă, pre cum se arată de prelungirea anilor, întru care pomenește Biblia că a petrecut oamenii cei vechi; căci aceiaș Biblie, pre acei oameni cu viață îndelungată îi arată numai la veacul cel dintâiu. Iară mai pre urmă din veac în veac, îi arată cu viață mai scurtă, căci la veacul întâiu ce se începe de la Adam, și ține până la Noe, se vede că au trăit oamenii precum Adam, ani nouă sute treizeci. Și Matusal ani nouă sute șasezeci și nouă, și însuși Noe, ani nouă sute cincizeci. Iară dela al doilea veac, ce se începe dela Sim, și merge până la Avraam, se vede că s'a înjumătățit anii vieții omenești, căci Sim a ajuns numai până la anii șase sute. Iară Arfaxad cel după dânsul s'a și mai scăzut cu anii. Apoi Avraam dela carele se începe și la al treilea veac, a viețuit numai o sută șaptezeci și cinci de ani. Deci la această scădere de ani, întru care a ajuns Avraam, erà atuncea anul dela zidirea lumii, trei mii patru sute șaptezeci și șapte, din care poate face cineva simberazma cu temeiu de cuvânt, că de s'a scăzut mulțimea anilor, întru care viețuià cei mai dintâi, în trei mii patru sute șaptezeci și șapte, ce a fost trecut dela Adam până la sfârșitul lui Avraam. Și s'a împuținat precum curat vedem; căci dela Adam carele a trăit nouă sute treizeci de ani, la veacul cel dintâi, și Noe nouă sute cincizeci de ani, care puindu-se la numărul socotelii, se vede că în trei mii patru sute șaptezeci și șapte de ani. Dela Adam până la Avraam, s'a scăzut viața omenească cu șapte sute cincizeci și cinci de ani. Asemenea socotind fieștecarele, că cu curgerea vremii firea omenească a curs spre slăbiciune, numărând o mie șapte sute șase ani dela Avraam până la Ptolomeiu Filadelf, când a fost dreptul Simeon, se silește a crede că întru atâta mulțime de ani, trebuià firea omenească să slăbească din veac în veac, să scadă lungimea vieții, și să se micșoreze numărul anilor ei, ca să ajungă la hotarul cel ce s'a proorocit de proorocul David, la anii patru mii patru sute nouăzeci și trei, carele zice: Anii lor ca un păianjen s'a socotit, zilele anilor lor șaptezeci de ani, iară de vor fi în putere optzeci, și prisosul lor osteneală și durere.

De acest hotar al vieții, adecă de șaptezeci sau optzeci de ani a fost înconjurat și bătrânul Simeon, viețuind în zilele lui Ptolomeiu Filadelf, ce a împărățit în urma lui David cu șapte sute treizeci de ani. La care vreme și Simeon, precum s'a arătat se vede că a fost în urma hotarului vieții cei de șaptezeci și de optzeci de ani, tot cu acei șapte sute treizeci de ani. După acest hotar nestrămutat poate că firea l-ar fi mai ajutat cu douăzeci sau patruzeci de ani, ca să ajungă la vârsta de de o sută douăzeci de ani. Precum și acum vedem rari întâmplări din osebită alcătuirea firii. Iară a ajunge cu viețuirea până la trei sute șasezeci de ani, într'un veac ca acela, când vieața omenească încă cu șapte sute treizeci de ani, mai'nainte, erà hotărâtă prin gura lui David, de șaptezeci sau de optzeci de ani. O prelungire ca aceasta

a anilor zic este Har Dumnezeesc, şi din tăria celui prea Inalt. A căruia putere se săvârşeşte întru neputinţă, carele a ales pre cele slabe ca să înfrunteze pre cele tari, carele a ascuns de cei înţelepţi tainele sale, şi le-au descoperit pruncilor şi la neînvăţaţi. Carele prin cei socotiţi de lume nebuni, a mustrat pre cei înţelepţi, şi a luminat lumea; carele luminează pre cei orbi, şi ridică pre cei căzuţi. Acelaş însuşi zic a lucrat amândouă acele minunate minuni în bătrânul Simeon adecă întărindu-i viaţa de a trăit preste puterea firii. Şi luminându-i gândul, ca să cunoască pre Stăpânul Hristos ca pre un prea veşnic, iară nu precum îl socoteà alţii, văzându-l Prunc de patruzeci de zile.

Şi această luminare a lui Simeon, însăşi Evanghelia o arată, zicând: A venit cu Duhul în Biserică, adecă din descoperirea Duhului Sfânt. De dumnezeească luminare încungiurat, de strălucire minunată la faţa sa înpodobit, şi de dumnezeească uimire cuprins, de aceste mişcări fiind pornit, precum arată Timoteiu Ierosolimitul. Viind în biserică, a văzut pre Hristos Prunc, şi cu faţa ca a fulgerului, iară pre Maria Fecioara de cerească lumină încungiurată, şi între celelalte femei ce erau întru adunarea sa, pre dânsa o a cunoscut că este Maica lui Dumnezeu celui prea înalt. Şi aşà umplându-se de Duh proorocesc, a grăit înainte cele viitoare, atâta pentru patima lui Hristos, cât şi pentru patima Maicii sale ce erà să simtă în suflet pentru patima Fiului său. Şi dupăce a proorocit acestea, a grăit către Domnul: O cela ce te vezi cu ochii tăi trupeşti ca un Prunc, iară cu ochii minţii vechiu de zile, şi prea veşnic! Cela ce te vezi din Mumă născut Prunc de patruzeci de zile, iară din Tatăl te mărturiseşti mai întâiu născut decât toată zidirea, eu ştiu că am fost oprit a nu murì, până când te-am văzut şi te-am primit. Şi de vreme ce precum mi s'au grăit, în mâini te-am pipăit, te rog: Acum slobozeşte pre robul tău. Trupul meu îl simt ca o închisoare, scoate din temniţa trupului sufletul meu. Că iată te mărturisesc pre tine, nu precum te văz Prunc, ci precum te crez, Mântuitor a tot norodului prin patima ta, lumină descoperitoare, prin propoveduirea Evangheliei, şi slava lui Israil. Pentrucă slavă este Hristos lui Israil, căci Hristos cu neamul nu se trăgeà din limbi, ci din Israilteni, nici s'au născut în părţile Elladei, ci în Ierusalim. Slavă este lui Israil, căci Hristos dupre Iosif se trăgeà din neam împărătesc, precum şi dupre Maica sa Fecioara. Slava lui Israil, căci slăviţi în Israil, se socoteau acei ce erau unşi pentru puterea Preoţiei, sau Coroana Impărăţiei, sau Darul Proorociei, precum Aron pentru Preoţie, David pentru împărăţie, şi toţi Proorocii pentru Proorocie. Iară Hristos este şi mai înaltă slavă a lui Israil, având acestea câte trele daruri, adecă ale Legii, a Dregătoriei, şi a Proorociei, precum a zis şi Moisì: Prooroc va ridicà lor din mijlocul fraţilor lui. Al Impărăţiei, precum a zis Isaia: Prunc s'a născut nouă Fiul şi s'a dat nouă, a căruia stăpânirea este pre umărul său. Precum bine a vestit şi Gavriil, şi va da lui Domnul Dumnezeu scaunul lui David Tatălui său. Iară Preot dupre cuvântul psalmistului, tu eşti Preot în veac dupre rânduiala lui Melchisedec. Drept aceea şi ca un Prooroc bine vestià la limbi, ca un Preot vindecà pre cei zdrobiţi la inimă, şi s'a adus pre sine jertfă pre Cruce. Iară ca un Impărat propoveduia celor robiţi izbăvire.

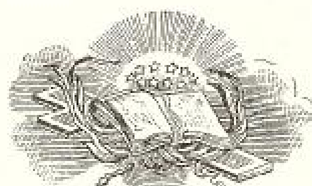
Și îndată săvârșind aceste cuvinte bătrânul Simeon, scrie Nichifor Calist, și-a dat duhul, și a murit; dar n'a murit, ci viețuește, că drepții viețuesc în Domnul, precum zice Solomon, așà și Simeon în Domnul viețuind, la noi este privind, și mâinile care le-au întins pentru primirea lui Hristos, acum le întinde către dânsul pentru al obștii folos. Deci El se socotește ca un mucenic pentru nevoința bătrânețelor. Ca un prooroc pentru proorocia mântuitoarei patimi, și ca un apostol, pentrucă a propoveduit pre Stăpânul cel întrupat. Pentru aceasta întru puterea acestor daruri mai mult decât toți pentru toți se ascultă.

Aceste pricini eu cred că vor îndemnà pre fieștecarele a primì cu dragoste cartea lunii lui Fevruarie, acestea vor pricinuì silință, ca să cinstească slujbele ce se cuprind întru aceasta, fiind spre slava Stăpânului, și Domnului nostru, pentru care s'a întâmplat întru această lună cele mai sus zise toate. Deci primiți-l vă rog cu dragoste și râvnă creștinească, și rugile sfinților ce se cinstesc într'însul, să fie mijlocitoare mântuirii noastre și părții lor întru împărăția Tatălui celui veșnic.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către milostivul Dumnezeu pentru mântuirea voastră și doritor de tot binele.

NEONIL

Arhimandrit și Stareț al sfintelor Monastiri: Neamțul și Secul împreună cu tot soborul.

LUNA FEVRUARIE

ARE ZILE DOUĂZECI ȘI OPT, IARĂ DE VA FI BISECT ARE ZILE DOUĂZECI ȘI NOUĂ. ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13 CEASURI.

In ziua dintâi, înainte prăznuirea Intâmpinării Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și sfântul mucenic Trifon.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale Inainte prăznuirii 3, și ale sfântului 3. Stihirile înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz între mucenici...

Cinstita Biserică se gătește să primească întru sine pre Domnul cel ce vine ca un prunc, și va să lumineze duhovnicește cu darurile pre a sa prea credincioasă și de Dumnezeu iubitoare adunare, către carele și strigă: Tu ești slava și lauda și podoaba plinirei mele, Cuvinte, cel ce te-ai făcut prunc cu trupul pentru mine.

Cămara cea mult luminoasă, și cortul cel prea cinstit, și Biserica cea sfântă și desfătată, care a băgat pre Domnul înlăuntrul cămărilor Bisericii, mai n'ainte s'a adus pre sine întru cinstită biserica lui, și se roagă pururea, ca să se mântuiască de stricăciune și de nevoi, cei ce neîncetat pre dânsa o slăvesc, cu adevărat de Dumnezeu Născătoare.

Simeoane prea sfințite, nădejdea care ți-ai agonisit, pre Hristos vino de-l vezi, intră în biserică, și primește în brațe, și strigă: Acum slobozești, Mântuitorule, de pe pământ pre robul tău, și chiamă și pre proorocița Ana să prea slăvească împreună cu tine cu frică pre Făcătorul de bine, cel ce s'a născut prunc cu trupul.

Alte Stihiri ale Sfântului Trifon, glasul 1-iu.
Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Trifone prea mărite, părtaș te-ai făcut desfătării celei nepieritoare, în ceruri; luminat biruit-ai mărite cu lupte vitejești, și martor al adevărului făcân-

du-te. Roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Trifone prea mărite, cu strălucirile luminii celei veșnice, cu totul te-ai făcut luminat la chip, stricând înșelăciunea cea întunecoasă, și pre stăpânitorii lumii întunerecului surpându-i cu Darul cel dumnezeesc. Pentru aceasta roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Trifone prea fericite, învrednicitu-te-ai bucuriei și veseliei îngerești, lepădându-te de cele veselitoare ale vieții, și cu întărirea sufletului toate întru nimica socotindu-le, și săvârșind vitejește mucenicia, te rogi acum pentru sufletele noastre.

Slavă, a Sfântului, glasul al 2-lea, a lui Chiprian.

Defăimând cele pământești prea fericite Trifone cinstite, ai alergat vitejește la nevoințe și la lupta de sânge, surpând cu meșteșugire pre cel mândru, Mucenice, tu ai luat cununa biruinței. Deci nu înceta rugând pentru noi pre Hristos Dumnezeul nostru, purtătorule de chinuri, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a inainte prăznuirii glas acelaș, a lui Ghermanò.

Astăzi Simeon primește în brațe pre Domnul slavei, pre carele mai 'nainte sub nor l-a văzut Moisì, când în muntele Sinai i-a dat lui tăblițele. Acesta este cela ce a grăit prin prooroci și făcătorul legii. Acesta este pre carele David mai 'nainte l-a vestit cela ce este tuturor înfricoșat, carele are mare și bogată milă.

Iară de este Vineri seara, Slavă a înainte prăznuirii, Și acum, Dogmatica glasului.

LA STIHOAVNA.
Stihirile, glasul al 2-lea.
Podobie: Casa Eufratului...

Primește, o Simeoane, pre Domnul slavei, precum ți s'a vestit ție, dela Duhul Sfânt, că iată a venit.

Stih: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne, dupre cuvântul tău în pace.

Purtând Curata și cea fără prihană Fecioară, pre Făcătorul și Stăpânul, ca pre un prunc în brațe, în biserică intră.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă poporului tău Israil.

Mare și înfricoșată și streină taină: Cela ce cuprinde toate, și pruncii zidește, ca un prunc în brațe se poartă.

Slavă, Și acum a înainte prăznuirei, glasul al 2-lea a lui Ghermanò.

Pre cel sfințit sfințita Fecioară l-a adus în biserică preotului, și tinzându-și mâinile Simeon l-a primit pre el bucurându-se, și a strigat: Acum slobozești pre robul tău, Stă-

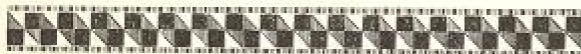
pâne, dupre cuvântul tău în pace Doamne.

Troparul Sfântului, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Trifon...

Caută la sfârşitul cărţii. Slavă, Şi acum, al Inainte prăznuirii, glasul 1-iu.

Cereasca ceată a îngerilor cereşti privind spre pământ, vede viind ca un prunc, pre cel mai întâi născut decât toată făptura, ducându-se la biserică de Maica sa, ceeace nu ştie de bărbat. Deci cântare mai 'nainte de praznic împreună cu noi cântă bucurându-se.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Inainte prăznuirii de 2 ori, Slavă al Sfântului. Şi acum, iar al Inainte prăznuirii. După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 3-lea. Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Pre tine cel întrupat din Fecioară, Hristoase, bucurându-se Simeon prea sfinţitul, te-a primit, strigând: Acum slobozeşti pre robul tău, Stăpâne, şi Anna prorociţa cea fără prihană şi mărita, acum mărturisire şi cântare îţi aduce ţie; iară noi strigăm către tine, dătătorule de viaţă: Slavă celui ce aşà bine ai voit. De două ori.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea. Podobie: Fluerile cele păstoreşti...

Născutu-te-ai pre pământ cela ce eşti împreună fără început cu Tatăl. Adusu-te-ai în biserică cela ce eşti necuprins, şi bucurându-se bătrânul, pre mâini te-a luat, strigând: Acum mă desleagă pre mine, pre carele m'ai cercetat, dupre Cuvântul tău, cel ce bine ai voit a mântuì ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

CANOANELE.

Al Inainte prăznuirii, cu Irmosul pe 8, şi al Sfântului pe 4.

CANONUL Inainte prăznuirii.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cântà-voiu ţie Doamne Dumnezeul meu, că ai scos pre „popor din robia Eghipetului, „şi ai acoperit pre Faraon cu „căruţele lui, şi puterea lui".

Cânt ţie Doamne Dumnezeul meu, celui ce te-ai făcut prunc cu trupul, şi legii te-ai supus, şi ai mântuit pre om, pentru carele te-ai făcut om.

In braţe primind bătrânul pre Dătătorul de viaţă şi Dumnezeu, din viaţă deslegare cerând, a strigat: Acum mă slobozeşti, că te-am văzut pre tine astăzi.

Legilor firii te-ai plecat, şi aşezământurilor Scripturei dupre lege te-ai supus, Hristoase, cela ce mai 'nainte mi-ai dat mie lege în muntele Sinai.

A Născătoarei:

Cânt ție Doamne Dumnezeul meu, că te-ai născut din Maică Fecioară Curată, și pre aceasta o ai arătat nădejde sufletelor noastre.

Alt CANON al Mucenicului.

Al căruia acrostih la creci este acesta:

Invredniceşte-mă pre mine Trifone a mă împărtăşi de desfătare.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o...

Impărtășindu-te de dumnezeească dulceața cea adevărată în ceruri, ca un pătimitor nebiruit, cu rugăciunile tale mântuește sufletul meu de turburarea patimilor.

Ascultând cuvintele cele dumnezeești, le-ai săvârșit pre dânsele în faptă, pururea pomenite, iubind sfințenia, și îmbrățișind curăția.

Slavă:

Fosta-i cu adevărat păstor, păstorind cugetele sufletului tău cu înțelepciune, și întorcând sufletele cele rătăcite, le-ai adus la Dumnezeu, prea mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Mă luminezi cu lumina cea înțelegătoare, Fecioară cu totul fără prihană, care ai născut strălucirea slavei celei părintești, și-mi risipește întunerecul păcatului.

Peasna a 3-a, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea întru „Domnul Dumnezeul meu, „pentru aceasta cei slabi s'au „încins cu putere".

Deschide-se biserica, că Biserica lui Dumnezeu acum a venit, să ne facă pre noi biserici Sfântului Duh.

Trecut-a acum umbra, și în locul ei a venit adevărul, viind Darul, primește pre Hristos, Simeoane.

Văduvă Anno, înțeleaptă cuvioasă, și cunoscută lui Dumnezeu acum te mărturisești celui ce s'a făcut prunc cu trupul pentru noi.

A Născătoarei:

Pre Maica lui Dumnezeu Fecioara, drept prea slăvindu-o să o lăudăm, că se roagă neîncetat pentru noi către Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Tu ești întărirea celor...

Fiind îmbrăcat cu puterea celui prea înalt, ai tâmpit puterea cea trufașă, mărite Mucenice al lui Hristos.

Imbrăcat fiind cu trup, ai stins trufia vrăjmașului cea fără trup, și ai propoveduit pre Dumnezeu Cuvântul întrupat.

Slavă:

Numai cu arătarea ta fug duhurile cele viclene, gonindu-se de Darul Sfântului Duh.

Şi acum, a Născătoarei:

Avându-te ajutătoare, nu mă voiu ruşinà, Preacurată Maica lui Dumnezeu. Avându-te apărătoare vieţii mele, mă voiu mântuì.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă Duhul meu.

CONDACUL

Inainte prăznuirii, glasul al 6-lea.

Impreună cu Tatăl, Cuvântul cel nevăzut, acum văzut este cu trupul, născându-se, negrăit din Fecioară, şi se dă în mâinile bătrânului preot. Aceluia să ne închinăm, ca unui adevărat Dumnezeul nostru.

Sedealna Mucenicului, glasul al 4-lea, Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu durerile trupeşti desfătându-te, Fericite, dumnezeească desfătare, şi fără durere dupre vrednicie în Raiu ai primit, cununa nemuririi luând dela Dumnezeu. Pentru aceasta şi râuri de tămăduiri izvorăşti, celor ce aleargă cu dragoste la acoperământul tău Mucenice.

Slavă, Şi acum, a Inainte prăznuirii glasul 1-iu. Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Cela ce eşti vistieria vecilor şi viaţa tuturor, cela ce pentru mine te-ai făcut prunc supt lege, carele ai însemnat în tăbliţe legea în muntele Sinai, ca pre toţi să-i mântueşti din robia legii cea de demult. Slavă milostivirii tale, Mântuitorule; slavă împărăţiei tale; slavă rânduelei tale, unule iubitorule de oameni.

Peasna a 4-a, Irmos:

Acoperit-a cerurile bunătatea ta, Hristoase, şi pământul s'a umplut de slava ta. Pentru aceasta neîncetat strigăm: „Slavă puterii tale, Doamne".

Cetele îngereşti s'au spăimântat, văzând în braţele bătrânului pre Fiul cel lăudat împreună cu Tatăl, şi cu Duhul, şi Dumnezeul nostru.

Nesăvârşirea noastră primind asupra sa Dumnezeu cel cu totul desăvârşit, prin aducerea cea dupre lege, Dar desăvârşit nouă ne-a dăruit.

Ca pre un prunc în braţe priimind, şi cu Duhul Dumnezeu a fi văzându-l Simeon, Mântuitor lumii pre Hristos l-a propoveduit.

Decât Moisì, cel ce a luat legea în muntele Sinai, mai cinstit te-ai făcut, că pre Hristos Domnul în braţe l-ai purtat, bătrânule.

A Născătoarei:

Anna proorocind cele vii-

toare, pre Dumnezeu, cel ce erà să fie din pântecele tău, mai 'nainte l-a vestit; pentru aceasta neîncetat roagă-te Maica lui Dumnezeu, să se mântuiască robii tăi.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am Doamne...

Spăimântat-ai pre cei ce te vedeau, cu întărirea răbdăriei tale Fericite, că ai răbdat chinuri, ca cum ai fi pătimit în trup strein.

Impungându-te cu ostenelile durerilor, te îndulceai Fericite, iară acum mai curat te îndulcești, umplându-te de mărire veșnică.

Slavă...

Zgâriindu-ți-se trupul cu ascuțiturile unghiilor celor de fier ți se întărea puterea sufletului cu dumnezeescul Dar, prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea la tine o pun Maică Fecioară, păzește sufletul meu; ceeace ai născut pre Dumnezeu Mântuitorul meu.

Peasna 5-a Irmos:

Cela ce ai răsărit lumina, și ai luminat zorile, și ai arătat ziua; slavă ție, Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

In umbra legii cu Cuvântul Darului luminat s'a îmbogățit dreptul Simeon, trupește priimind pre Hristos.

Acesta spre cădere a zis și spre sculare este pus, spre căderea necredincioșilor, și spre sculare a credincioșilor, Simeon oarecând mai 'nainte a proorocit.

A Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare Curată, roagă pre Fiul tău, să mântuiască de nevoi, și de toată asupreala pre cei ce te slăvesc pre tine, Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Alt Canon, Irmos:
Mânecând strigăm ție...

Chipurile înșelăciunei le-ai stricat, purtătorule de chinuri, că ai iubit a cinstì chipul lui Dumnezeu cel adevărat.

Biruit-ai socotința cea fără Dumnezeu a tiranului, prea înțelepte, întărindu-te cu credința lui Hristos.

Slavă...

Strălucindu-te cu dumnezeesc Dar, cu osârdie ai pătimit pentru Hristos, pătimitorule.

Și acum a Născătoarei:

Zămislirea ta, s'a făcut negrăită Fecioară, nașterea a rămas nespusă, prea curată pururea Fecioară.

Peasna 6, Irmos:

Precum ai izbăvit pre Ionà „proorocul din chit, Hri„stoase Dumnezeule, aşa şi „pre mine dintru adâncul gre„şalelor scoate-mă, şi mă „mântueşte, unele iubitorule „de oameni".

Răspuns luase bătrânul, că nu va murì mai 'nainte, pânăce va vedeà pre Stăpânul Hristos, iară astăzi în braţe îl poartă, şi-l arată pre el la tot norodul lui Israil.

Pre făcătorul veacurilor, bătrânul ca pre un prunc primindu-l, Dumnezeu mai'nainte de veci pre Hristos l-a cunoscut, ca pre o slavă a neamurilor, şi a lui Israil.

Acum Simeon a proorocit, acum Anna s'a mărturisit lui Dumnezeu. Acela adică Maicei şi Fecioarei, iară aceasta celui ce s'a arătat din Fecioară cu trup.

A Născătoarei:

O fericit pântece! Cum o slavă ca aceasta ai odrăslit? Dumnezeu este cel ce s'a născut, o Fecioară! Şi lumina neamurilor; slava şi izbăvirea.

Alt Canon, Irmos:
Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Stropiturile cele scârnave, şi spurcăciunile mirosului de jertfe ale nebuniilor idoleşti uscându-le, ai adăpat cu sângiuirile tale mărite Trifone, toate odraslele Bisericii cele de bun neam.

Slavă...

Sângiuirile cele închegate ale mucenicilor ca mirul mirosesc, sângele pătimitorilor izvorăşte tămăduiri, ţărâna trupului sfinţeşte sufletele, celor ce-i cinstesc pre ei cu credinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca un sicriu însufleţit ai priimit pre Cuvântul cel fără început. Ca un lăcaş sfinţit ai încăput pre Ziditorul. Ca un scaun în chip de foc, porţi pre Stăpânul a toată făptura, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru a„dâncul răutăţilor, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, şi „mă auzi Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDACUL Mucenicului, glasul al 8-lea.
Podobie: Ca nişte pârgă a firei...

Cu întărirea Treimii, mulţimea dumnezeilor o ai stricat dela margini prea mărite, cinstit întru Hristos făcându-te, şi biruind pre tirani întru DumnezeuMântuitorul, cununa muceniei tale ai luat, şi darurile

dumnezeeștilor, tămăduiri, ca un nebiruit.

ICOS.

Sfințit ospăț se pune înaintea adunării iubitorilor de praznic astăzi, care poartă semne de prăznuire înainte, cele patruzeci de zile dela înfricoșată Nașterea Domnului cea din Fecioară, și luarea în brațe de cinstitul bătrân, și pomenirea cinstitului purtătorului de chinuri; că prin însuși Hristos s'a făcut biruitor, ca un nebiruit.

Luna Februarie, are zile 28.

Iară când este bisect, are zile 29.

Ziua are ceasuri 11, și noaptea 13.

In ziua dintâi: Inainte prăznuirea Intâmpinărei Domnului Dumnezeu, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Și sfântul mucenic Trifon.

Stih: Iară tu Trifone, ce de sabie pătruns ești murind,
Deci care este vremea sfârșitului tău? începutul lunei fiind.
Intru întâia zi a lui Februarie,
Trifon a murit prin sabie.

Acesta eră din satul ce se chemă Lampsac, din eparhia Frighiei, pe vremea împărăției lui Gordian, la două sute nouăzeci și cinci de ani, dela împărăția lui August. Și fiind încă foarte tânăr, și purtându-se cu meșteșug de potriva vârstei sale, precum povestesc că păștea gâște, s'a umplut de Duhul Sfânt, și tămăduià toată slăbiciunea, și dracii gonià. Tămăduit-a și pre fiica împăratului îndrăcită fiind, la care lucru zic, că a arătat și pre drac, la cei ce se aflau de față, ca un câine negru, și spuneà faptele cele viclene. Deci cu această minune a tras pre mulți la credința lui Hristos; iară pre vremea împăratului Dechie, carele a primit pre Filip, cel ce a împărățit după Gordian, fu pârît la Achilin Eparhul Anatolului, că nu da slujbă și cinste dracilor. Deci aducându-se înaintea lui la Nicheea, și mărturisind numele lui Hristos, întâi fu bătut cu spata, un fel de muncă, după aceea fu legat de cai, și gonit în vreme de iarnă, prin locuri cu anevoie de trecut, și prin sate cu anevoe de umblat. Apoi după acestea gol preste piroane de fier fu tras. Deci mai bătându-l încă, și arzându-l cu făclii pre coaste, s'a luat răspunsul, să moară de sabie, care apucând mai 'nainte, s'a dat sufletul la Dumnezeu. Și se face soborul lui la mărturisirea lui, ce este în sfânta biserică a Apostolilor, a sfântului Ioan teologul aproape de sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru celui din Galatia.

Stih: Petru al Galatiei până la sfârșit s'a nevoit.
De cuvintele lui Pavel cele către Galateni fiind sfătuit.

Acesta fiind crescut între Galateni, ce sunt aproape de Anghira, a petrecut șapte ani cu părinții lui. După aceea se duse la Ierusalim pentru învățătură și pentru vederea sfintelor locuri, și de acolo la Antiohia, și aflând un mormânt, intră într'însul carele aveà cerdac înainte, în care primeà, pre cei ce veneau. Și mâncà în două zile odată, puțină pâine, și apă cu măsură, însă cu ruga sa a tămăduit întâiu pre oarecarele îndrăcit, ce l-a făcut împreună locuitor cu dânsul, și a vindecat de durerea ochilor pre maica prea fericitului Teodorit episcopul Chirului, carea eră smerită și plăcută lui Dumnezeu, și pre un bucătar, ce se bântuia de duhuri necurate, și pre alt țăran l-a mântuit de aceiași paitimă, și pre voevodul cetății l-a oprit din pornirea lui, ce vrea să facă silă une fecioare, orbindu-l; iară pre cea mai sus zisă maica lui Teodorit o a mântuit de moarte și de primejdia nașterii cea cu anevoe. Și alte nenumărate minuni ca acestea făcând, și trăind nouăzeci și doi de ani cu plăcere dumnezeească, și-a dat sufletul la Dumnezeu, vrând să-și ia darul și plata nevoințelor.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vendimian.

Stih: Vendimian sădit fiind pre pământ copacul mare al bunătăţilor.
Prin mutare a câştigat locuinţa cerurilor.

Acesta fu ucenic al sfântului Avxentie, şi după ce a adormit Avxentie, aflând acesta o crăpătură de piatră, şi zidindu-şi înlăuntrul ei o chilioară, a petrecut acolo patruzeci şi doi de ani, făcând mari lupte şi biruinţi împotriva dracilor. Iară când s'a apropiat să se mute către Domnul, a îngenunchiat pre pământ, şi şi-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vasilie, arhiepiscopul Tesalonicului, ce se trăgeà din cetatea Athena.

Stih: Tu Vasilie poporul drept ai păstorit,
Şi cu adevărat prin fapte ai împărăţit.

Intru această zi, prea cuviosul Timoteiu, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Timoteiu s'a împărtăşit de cinstea cea de sus.
Nealegând ceva mai mult decât cinstea lui Dumnezeu jos.

Intru această zi, sfântul mucenic Tion, cu doi prunci de sabie s'au săvârşit.

Stih: Tion cu toată osârdia urmà,
Pruncilor cari cu osârdie, de sabie a muri voiau.

Intru această zi, sfântul mucenic Carion, tăindu-i-se limba s'a săvârşit.

Stih: Carion, cu lipsirea glasului prin a limbii tăiere.
A contenit bârfelnica glăsuire a limbilor înşelătoare.

Intru această zi, sfânta muceniţă Perpetua, şi cei împreună cu dânsa: Satir, Revcatu, Satornil, Secund şi Filichitate.

Stih: Cinci cei junghiaţi cu Perpetua fiind,
Impreună junghiindu-se în şesime este prefăcând:

Sfânta muceniţă Perpetua, erà din cetatea Vufritanilor din Africa. Deci a fost prinsă de către necredincioşi, şi adusă la voevod, împreună cu pomeniţii tineri ce se catihiseau. Deci asupra sfintei Perpetua şi Filichitate, a fost slobozită o vacă sălbatecă, care năvălind asupră-le, le-au sfâşiat; iară ceilalţi patru sfinţi, de mulţimea necredincioşilor au fost omorâţi prin sabie.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Anastasie Naupliotul, carele a mărturisit în Naplia, la anul o mie şapte sute cincizeci şi cinci, în bucăţi fiind tăiat s'a săvârşit.

Stih: Lui Anastasie membrele trupului tăindu-i-se.
La învierea cea de apoi va fi întregindu-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna a 7-a, Irmos:

Dumnezeul părinţilor noştri, nu ne ruşinà pre noi; „ci ne dărueşte nouă cu îndrăzneală a strigà ţie: Bine „eşti cuvântat Dumnezeule".

Dumnezeul cel ce s'a sălăşluit în pântecele Fecioarei, în braţele lui Simeon, ca pre scaunul cel de foc astăzi şade.

Tu firea noastră cea pământească luând, Cuvinte, prunc te-ai făcut cu trupul, şi curăţirilor celor dupre lege te-ai împărtăşit, ca un prunc.

Inţeleapta Anna ne-a prorocit nouă cele viitoare, şi mai 'nainte a vestit cu taină aşteptarea neamurilor, şi mântuirea lui Israil.

A Născătoarei:

Bucură-te pământ nesemănat, care ai născut din pântecele tău mai presus de fire pre Cuvântul întrupat, ceeace

eşti acoperământul sufletelor noastre.

Alt Canon Irmos:

Din Iudeea viind tinerii...

Purtând cunună, dănţueşti veselindu-te împreună cu cetele mucenicilor, că biruind înşelăciunea cu cuvântul adevărului, bucurându-te cânţi: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă...

Stăpânul tuturor încununează pre mărturisitorul patimilor lui, şi pre acesta îl aşază în lăcaşurile cele cereşti, strigând, şi zicând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Preacurată, ceeace ai purtat prunc tânăr, pre Dumnezeul cel mai 'nainte de toţi vecii, carele s'a întrupat din tine; rugându-te nu înceta, să se mântuiască cei ce cântă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul Hristos, pre „carele l-a mărturisit tine- „rii cei robiţi în cuptor, gră- „ind cu mare glas, toate lucru- „rile lăudaţi pre Domnul".

Pre cela ce pentru noi s'a făcut prunc asemenea ca noi, carele sub lege s'a supus, ca să mântuiască pre toţi de legea cea scrisă; toate făpturile lăudaţi-l ca pre Domnul.

Văzându-te pre tine lumina cea înţelegătoare, Simeon bătrânul în braţe te-a luat, strigând: Acum mă deslegi Stăpâne din această trecătoare viaţă, la viaţa cea întru Duhul.

Pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, carele bine a voit pentru noi a se face prunc, şi pre mâinile bătrânului Simeon a se primì; toate lucrurile lăudaţi-l ca pre Domnul.

A Născătoarei:

Pre Impăratul Hristos, pre carele l-a născut nouă Fecioara Maria, şi după naştere a rămas Fecioară curată, făpturile lăudaţi-l ca pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul.

Până la tăiere şi la ardere, până la vărsarea sângelui, şi până la moarte desăvârşit te-ai chinuit, stând împotriva păcatului, Mucenice al lui Hristos, iară acum câştigând viaţa cea ascunsă întru Hristos, strigi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l pre Hristos întru toţi vecii.

Nevoitu-te-ai pre pământ, luptându-te cu cei rău credin-

cioşi, cei ce te sileau cu amar spre rătăcirea cela înşelătoare, şiîmprotivitoare de Dumnezeu; iară în ceruri Trifone te desfătezi purtând cunună, şi împreună cu îngerii strigând: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul, şi pre sfântul Duh Domnul.

Ruşinat-ai prea înţelepte nedumnezeirea cea tiranică, şi ai stins vrăjmăşia cea drăcească, către Dumnezeu cu curgerile sângiurilor tale, vestind cu cuvioasă şi curată vrednicie pre un Dumnezeu în Treime, cinstindu-l şi strigând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Urmând cuvintelor tale, te fericim Preacurată, ceeace eşti fericită, care ai născut cu trup pre cel adevărat fericit, pre Stăpânul, cel ce locueşte în lumină neapusă, şi este aducător şi dătător de lumină; pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoţii îl laudă, noroadele îl prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului cântând.

De şapte ori tiranul Haldei„lor, nebuneşte a ars cuptorul „pentru cinstitorii de Dumne„zeu; iară văzându-i pre aceştia „cu putere mai bună mântuiţi, „Făcătorului şi Mântuitorului, „a strigat: Tineri bine îl cuvân„taţi, preoţi lăudaţi-l, noroade „prea înălţaţi-l întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Slăvim toţi iubirea ta de oa„meni, Hristoase Mântuito„rul nostru, cela ce eşti slava „robilor tăi, şi cununa credin„cioşilor, carele ai mărit pome„nirea celeia ce te-a născut pre „tine".

Cel ce a scris în table legea Scripturilor, cu mâinile bătrânului s'a îmbrăţişat ca un prunc, şi ne-a aşezat nouă Scriptură sfântă legea Evangheliei.

Astăzi în biserică Simeon bătrânul în braţe a luat pre Hristos Dumnezeul nostru, şi a strigat, zicând: Acum slobozeşti pre robul tău, Stăpâne.

Cetele îngerilor văzând în trup pre Ziditorul lor făcut ca un prunc în braţele bătrânului, cu frică lăudându-l l-au slăvit.

Simeoane de Dumnezeu primitorule, însuţi văzătorule al Domnului, cela ce eşti sfârşitul legii, şi începutul darurilor, fă pomenire şi de noi, cei ce cinstim cinstită mutarea ta.

A Născătoarei:

Bucură-te prea cinstită Curată, lauda fecioriei, și bucuria lumii, Marie Maica și slujitoarea lui Hristos Mântuitorul. Pre acesta roagă-l pentru sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:
Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Mai pre sus decât cele ce se văd, au fost așteptările mucenicilor, nădejdea lor se vede plină de tămăduiri nemuritoare, plină de veselie, plină de bucurie și de lumină nespusă. Pentru aceea sunt vrednici a se fericì.

A doua lumină te-ai făcut, apropiindu-te de lumina cea dintâi, aprinzându-te, și închipuindu-te cu raza lui, Trifone înțelepte, te-ai luminat cu strălucirile, ce ți s'au dat dela dânsul; pentru aceea toți te fericim.

Slavă...

Arătatu-te-ai nespăimântat la chinuri, purtătorule de chinuri, arătatu-te-ai adevărat de un nume cu dumnezeească desfătare, de care acum îndestulându-te și îndulcindu-te cu adevărat, cere-ne nouă mântuire, celor ce te cinstim.

Și acum, a Născătoarei:

Omoară cugetul trupului meu, Născătoare de Dumnezeu, înviază omorârea sufletului, cu lucrarea vieții celei adevărate, care s'a născut dintru tine cu trup pentru nespusa milostivire, și dă mântuire celor ce te laudă.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumnezeu, „și Fecioara cea neispitită „de nuntă, pre tine ceea ce ai „născut mai pre sus de minte, „prin cuvânt, pre Dumnezeu cel „adevărat, pre cea mai înaltă „decât prea curatele puteri, cu „slavoslovii fără tăcere te slă-„vim".

SVETILNA
Podobie: Cu duhul stând bătrânul...

De mâncare prea slăvită și dumnezeească săturându-te, împreună locuitor cu îngerii ai fost, Fericite, gâștile păscând în lunci, dela Dumnezeu ai luat Dar de tămăduiri, Trifone mare mucenice, a vindeacă neputințele și boalele omenești.

Slavă, Și acum, a Înainte prăznuirii, asemenea.

Cela ce ține împreună toată făptura cu voia sa, de Maică s'a ținut ca un prunc, și la biserică s'a adus dupre lege, și preotul l-a primit, strigând: Acum slobozești pre robul tău în pace.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.
Podobie: Casa Eufratului...

Fără întinăciune Hristos, s'a născut din Fecioară, că din Ta-

tăl fără stricăciune este fiu, mai 'nainte de luceafăr, carele a mântuit pre Adam.

Stih: Acum slobozeşti pre robul tău, Stăpâne, dupre cuvântul tău în pace.

Uşile cereşti, deschideţi-vă, că Hristos în biserică ca un prunc, de Maica Fecioară, lui Dumnezeu Tatălui se aduce.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slavă poporului tău Israil.

Primeşte o Simeoane, pre Domnul slavei, precum ţi s'a vestit ţie de Duhul sfânt; că iată a venit.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea, al lui Ioan monahul.

Ziditorul Cerului şi al pământului în braţe s'a purtat astăzi de sfântul Simeon bătrânul; că acela cu Duhul Sfânt a zis: Acum mă slobozeşti, că te-am văzut pre tine Mântuitorul meu.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

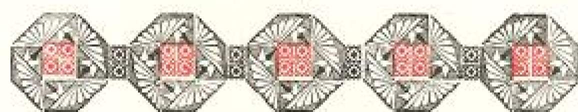
Fericirile din Canonul Inainte prăznuirii Peasna 3, pe 4. Şi din Canonul Mucenicului, Peasna 6, pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Aüzi Dumnezeule glasul meu... Apostol, către Romani: *Fraţilor, ştim că celor ce iubesc pre Dumnezeu...* Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va inflori.... Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Iată dau vouă stăpânire...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică...

VEZI: Cade-se a şti, că de se va întâmplà Inainte prăznuirea Întâmpinării Domnului, în Duminica Vameşului sau a Curvarului, sau a lăsatului de carne, sau a lăsatului de brânză, caută învăţătura pre larg în Triod la litera A. Iară de se va întâmpla în săptămâna brânzei, caută la literile B. şi G.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

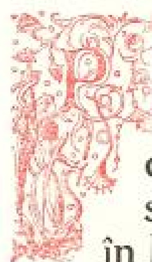
ÎN 2 ZILE.

Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos, când l-a luat Simeon în braţele sale.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Pre Cuvântul cel nescris, şi mai pre sus înfiinţat, cel purtat cu slavă pe scaunele cereşti, l-a luat în braţe Simeon, strigând: Acum mă slobozeşte, dupre cuvântul tău Mântuitorule, cela ce eşti mântuirea credincioşilor şi mângâierea. De două ori.

Prunc văzându-te minunatul Simeon, pre tine cuvântul cel mai 'nainte de veci din Tatăl născut, a strigat: Mă înfricoşez, şi mă tem, cu mâinile mele a te luà în braţe Stăpâne. Ci cela ce m'ai căutat pre mine robul tău, acum cu pace mă slobozeşte, ca un milostiv.

Acum să se deschiză uşa cerească, că Dumnezeu Cuvântul, cel ce s'a născut din Ta-

tăl fără de ani, s'a născut din Fecioară, trup omenesc luând de bună voie, ca să înnoiască firea omenească ca un bun, şi să o puie deadreapta Părintelui.

Slavă, Şi acum, glasul 1-iu, a lui Andrei Criteanul.

Astăzi sfinţita Maică şi cea mai înaltă decât Biserica, în biserică a venit, arătând lumii pre dătătorul de lege, şi făcătorul lumii; pre carele şi în braţe luându-l bătrânul Simeon, bucurându-se a strigat: Acum slobozeşte pre robul tău, că te-am văzut pre tine Mântuitorul sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi Mântuitorul, ca un prunc s'a adus, în biserica Domnului, şi cu bătrânele mâini, l-a primit pre el bătrânul.

Stih: Acum slobozeşti pre robul tău Stăpâne dupre cuvântul tău în pace.

Cărbunele cel ce s'a arătat mai 'nainte dumnezeescului Isaia, Hristos ca cu nişte cleşte, cu mâinile Născătoarei de Dumnezeu, acum se dă bătrânului.

Stih Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slavă poporului tău Israil.

Cu frică şi cu bucurie, în braţe pre Stăpânul ţiindu-l Simeon, a cerut slobozire din vieaţă, lăudând pre Maica lui Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Primeşte o Simeoane, cea prea Curată a strigat, în braţe ca pre un prunc, pre Domnul slavei şi Mântuitorul lumii.

Tropar, glasul 1-iu.

Bucură-te ceeace eşti cu Dar dăruită, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pre cei dintru întunerec; veseleşte-te şi tu bătrânule drepte, cel ce ai primit în braţe pre slobozitorul sufletelor noastre, cel ce ne-a dăruit nouă şi înviere.

Deci Ectenia mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obişnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul 1-iu, însuşi glasul.

Ale lui Ghermanò Patriarhul.

Spune Simeoane: Pre cine purtând în braţe, în biserică te bucuri? Cui strigi şi grăeşti: Acum m'am slobozit, că am văzut pre Mântuitorul meu. Acesta este, cel ce s'a născut din Fecioară; acesta este, Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu; carele s'a întrupat pentru noi, şi a mântuit

pre om; acestuia să ne închinăm. De trei ori.

Primeşte Simeoane, pre cel ce mai 'nainte sub nor l-a văzut Moisì, puind legea în Sinai; carele prunc s'a făcut, și legii s'a supus. Acesta este, carele prin lege a grăit: Acesta este cel vestit de prooroci; carele s'a întrupat pentru noi, și a mântuit pre om; acestuia să ne închinăm. De trei ori.

Veniţi şi noi, cu cântări dumnezeeşti să întâmpinăm pre Hristos, şi să-l primim pre dânsul, a căruia mântuire Simeon a văzut. Acesta este, pre carele David l-a vestit. Acesta este, cel ce a grăit prin prooroci; carele s'a întrupat pentru noi, și a mântuit pre om; acestuia să ne închinăm.

De două ori.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea, a lui Ioan monahul.

Să se deschiză uşa Cerului astăzi. Că Cuvântul Tatălui cel fără început, luând început sub ani, nedespărţindu-se de a sa Dumnezeire, de Fecioara Maică ca un prunc de patruzeci de zile, de bună voie s'a dus în biserica legii. Şi pre acesta în braţe l-a primit bătrânul, strigând: Slobozeşte-mă; că ochii mei au văzut mântuirea ta. Cela ce ai venit în lume, să mântueşti neamul omenesc, Doamne, slavă ţie.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi Parimiile
Dela Ieşire citire.
Cap. 13, Vers. 10.

Grăit-a Domnul către Moisì în ziua aceea, întru care a scos pre fiii lui Israil din pământul Eghipetului, zicând: Sfinţeşte mie pre tot născutul întâiu, carele deschide pântecele între fiii lui Israil. Şi a mers Moisì, şi a adunat tot norodul şi a zis: Să ţineţi minte ziua aceasta, întru care aţi ieşit din pământul Eghipetului, şi din casa robiei; că cu mână tare ne-a scos pre noi Domnul de acolo, şi să păziţi legea lui. Şi va fi dacă te va aduce pre tine în pământul Hananeilor, precum s'a jurat Părinţilor tăi, vei osebì tot născutul întâiu, carele deschide pântecele, partea bărbătească Domnului. Şi va fi dacă te va întrebà pre tine după aceasta feciorul tău, zicând: Ce este aceasta? Vei zice lui: Că cu mână tare ne-a scos pre noi din pământul Eghipetului, şi din casa robiei. Deci când a învârtoşat pre Faraon şi nu vrea să ne slobozească pre noi, a ucis Domnul tot născutul dintâiu în pământul Eghipetului, dela născuţii dintâiu ai oamenilor, până la născuţii dintâiu ai dobitoacelor. Pentru aceasta eu aduc jertfă Domnului, pre tot cel ce deschide pântecele parte bărbătească, şi pre tot născutul dintâiu al fiilor mei izbăvesc. Şi va fi întru semn neclătit înaintea ochilor tăi; că aşà a zis Domnul Dumnezeu atotţiitorul: Că pre cei întâi născuţi ai feciorilor tăi vei da mie. Şi va fi tot celace naşte prunc parte bărbătească, în ziua a opta îi va tăià împrejur marginea trupului lui. Şi treizeci şi trei de zile nu va intrà în biserica lui Dumnezeu la preot, până când se vor plinì zilele curăţeniei. Şi după aceea vei aduce Domnului un miel de un an fără prihană jertfă, şi pui de porumb sau de turturea, înaintea cortului la preot; sau în locul acestora vei aduce înaintea Domnului doi pui de porumb, sau doi de turturea. Şi se va rugà preotul pentru

dânsul, aceștia ce'mi aduc mie această aducere sunt dintru toți fiii lui Israil, și i-am primit, și i-am sfințit pre dânșii mie în locul celor născuți dintâi ai Eghiptenilor, întru care zi am ucis pre tot născutul întâi în pământul Eghipetului, dela om până la dobitoc. Zis-a Domnul Dumnezeu cel prea înalt sfântul lui Israil.

Din proorocia Isaiei cetire.
Cap. 6. Vers. 1:

Fost-a în anul în carele a murit Ozia împăratul, văzut-am pre Domnul șezând pre scaun prea înalt și prea înălțat, și erà plină biserica de slava lui. Și Serafimii stau împrejurul lui: Șase aripi la unul, și șase aripi la altul, și cu două își acoperà fețele sale, și cu două își acoperà picioarele sale, iară cu două zburà. Și strigà unul către altul, și ziceà: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este Cerul și pământul de slava lui. Și s'a mutat din loc pragul cel deasupra de glasul cu carele strigà, și casa s'a umplut de fum si am zis: O ticălosul de mine, că m'am umilit! Că om sunt, și buze necurate am, și trăesc în mijloc de norod, care are buze necurate, și pre împăratul Domnul Savaot l-am văzut cu ochii mei. Și a trimis la mine pre unul din Serafimi, și în mâna lui aveà cărbune arzător, carele îl luase cu cleștele din altar. Și l-a atins de gura mea, și a zis: Iată s'a atins acesta de buzele tale, și va șterge fărădelegile tale, și păcatele tale le va curăți. Și am auzit glasul Domnului, zicând: Pre cine voiu trimite, și cine va merge la norodul acesta, și am zis: Iată eu, trimite-mă. Și a zis: Mergi și zi norodului acestuia: Cu auzul veți auzi, și nu veți înțelege, și privind veți privì, și nu veți vedeà. Că s'a îngroșat inima norodului acestuia, și cu urechile sale greu a auzit, și ochii lor s'au împăejenat, ca nu cumva să vază cu ochii, și cu urechile să auză, și cu inima să înțeleagă, și se vor întoarce, și-i voiu vindecà pre dânșii. Și am zis: Până când Doamne? și a zis: Până când se vor pustii cetățile, ca să nu locuiască într'însele, și casele, ca să fie fără de oameni, și pământul va rămânea pustiu, și după aceea va adaoge Dumnezeu oameni și se vor înmulți cei ce au rămas pre pământ.

Din proorocia Isaiei cetire.
Cap. 19, Stih: 1.

Iată Domnul va ședeà pre nor ușor, și va venì în Eghipet, și se vor sdruncinà idolii Eghipetului dela fața lui, și inima lor va secà într'înșii. Și se va turburà sufletul lor într'înșii, și sfatul lor va stricà, și va da Eghipetul în mâini de domni cumpliți. Pentrucă acestea grăește Domnul Stăpânul cel sfânt Savaot: Bea-vor Eghiptenii apă de pre lângă Mare, iară apa cea curgătoare va secà, și se va uscà. Aceasta grăește Domnul: Unde sunt acuma înțelepții tăi? ca să-ți vestească, și să-ți spuie ție, ce a sfătuit Domnul Savaot asupra Eghipetului. In ziua aceia vor fi Eghiptenii întru frică, și întru cutremur dela fața mâniei Domnului Savaot, care el o va pune pre dânșii. Și va fi altarul Domnului în țara Eghipetului, și turnul Domnului în hotarele lui, și va fi Domnul Savaot, semn în veci în pământul Eghipetului. Că vor strigà către Domnul, și le va trimite lor Domnul pre un om, carele îi va mântuì pre dânșii. Și se va cunoaște Domnul de Eghipteni, și vor cunoaște Eghiptenii pre Domnul în ziua aceia; și vor face jertfă și dar. Și se vor rugà, și vor da rugăciunile sale Domnului.

LA LITIE.

Stihirile Samoglasnice, glasul 1-iu.
A lui Anatolie.

Cel vechiu de zile, carele legea de demult în Sinai a dat lui Moisì, astăzi prunc s'a văzut. Și dupre lege ca un făcător al legii, legea plinind, în biserică s'a adus, și bătrânului s'a dat. Și primindu-l pre el Simeon dreptul, și plinirea făgăduințelor văzându-o săvârșită, cu bucurie a strigat: Văzut-au ochii mei, taina cea din

veac ascunsă, care în zilele aceste de apoi s'a arătat lumină, risipind întunerecul neamurilor celor necredincioase, și slavă dând noului Israil celui ales. Pentru aceasta slobozește pre robul tău, din legăturile acestui trup, la viața cea neîmbătrânitoare și minunată și fără de sfârșit, cela ce dai lumii mare milă.

A lui Ioan monahul.

Astăzi cel ce a dat de demult lui Moisì legea în Sinai, poruncilor legii se supune, pentru noi ca un milostiv făcându-se ca noi. Acum Dumnezeu cel curat, ca un prunc sfânt, deschizând pântecele celei Curate, luiși însuși ca un Dumnezeu se aduce, de blestemul legii slobozindu-ne, și luminând sufletele noastre.

Glasul al 2-lea al lui Andrei Piru.

Căruia slujitorii cei de sus cu cutremur se roagă, pre acela acum jos Simeon în brațe trupește luându-l, a propoveduit cum că Dumnezeu cu oamenii s'a unit, și om pre Dumnezeu cel ceresc văzându-l, osebindu-se de cele de pre pământ, cu bucurie a strigat: Cela ce ai descoperit celor din întunerec lumina cea neînserată, Doamne, slavă ție.

A lui Ghermanò, glasul acelaș.

Astăzi Simeon primește în brațe pre Domnul slavei, pre carele mai 'nainte sub nor Moisì l-a văzut, când în muntele Sinai i-a dat lui tăblițele. Acesta este, cela ce a grăit prin prooroci, și făcător legii. Acesta este, pre carele David mai 'nainte l-a vestit; cel ce este tuturor înfricoșat, carele are mare și bogată milă.

Al aceluiaș sau a lui Ioan monahul.

Pre cel sfințit sfințita Fecioară l-a adus în biserică preotului, și tinzându-și mâinile Simeon, l-a primit pre el bucurându-se, și a strigat: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne, dupre cuvântul tău în pace, Doamne.

Ziditorul Cerului și al pământului, astăzi se ține în brațe de sfântul Simeon bătrânul, căci el cu Duhul sfânt ziceà: Slobozitu-m'am acum, că am văzut pre Mântuitorul meu.

A lui Anatolie, glasul acelaș.

Astăzi Simeon bătrânul în biserică intră, bucurându-se cu duhul, ca să ia în brațe pre dătătorul legii lui Moisì, și plinitorul legii; că acela prin întunerec, și prin glas nearătat, văzător de Dumnezeu a fi s'a învrednicit, și cu fața acoperită, inimile cele necredincioase ale jidovilor le-a defăimat; iară acesta pre Cuvântul cel mai

'nainte de veci al Tatălui întrupat l-a purtat, şi lumina neamurilor a descoperit, Crucea adică şi Invierea, şi Anna proorociță s'a arătat, pre Mântuitorul şi Izbăvitorul lui Israil propoveduind. Acestuia să strigăm, lui Hristos Dumnezeului nostru: Pentru Născătoarea de Dumnezeu miluește-ne pre noi.

Glasul al 4-lea, a lui Andrei Criteanul.

Astăzi sfințita Maică și cea mai înaltă decât Biserica, la biserică a venit, arătând lumii pre făcătorul de lume, și dătătorul legii, pre carele și în brațe primindu-l bătrânul Simeon, bucurându-se a strigat: Acum slobozești pre robul tău, că te-am văzut pre tine mântuirea sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 5-lea, al aceluiaş.

Cercați Scripturile, precum a zis în Evangheliii Hristos Dumnezeul nostru. Că într'însele îl vom aflà pre dânsul, născut și înfășat, în iesle pus, și cu lapte hrănit, și cum tăiere împrejur a primit, și de Simeon s'a purtat, și nu prin părere și prin nălucire, ci prin adevăr lumii s'a arătat. Către carele să strigăm: Cela ce ești mai 'nainte de veci, Dumnezeule, slavă ție.

Şi acum, acelaş glas al lui Ghermanò.

Cel vechiu de zile, prunc făcându-se cu trupul, de Maica Fecioară, în biserică s'a adus, plinind făgăduința legii sale; pre carele Simeon primindu-l, a zis: Acum slobozești în pace, dupre cuvântul tău pre robul tău, că văzură ochii mei mântuirea ta, Doamne.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 7-lea. Ale lui Cosma monahul, singur glasul.

Impodobește-ți cămara ta Sioane, și primește pe Impăratul Hristos; închină-te Mariei, ușei celei cerești; că aceasta scaun de Heruvimi s'a arătat. Aceasta a purtat pre Impăratul slavei, nor al luminii este Fecioara, purtând în mâini pre Fiul cel mai 'nainte decât luceafărul. Pre carele luându-l Simeon în brațele sale, l-a propoveduit popoarelor, Stăpân a fi el vieții și morții, și mântuitor lumii.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne dupre cuvântul tău în pace.

Pre cel ce a strălucit mai 'nainte de veci din Tatăl, iară mai pre urmă din pântece fecioresc, ducându-l în biserică, Maica ceeace nu știe de nuntă, pre cel ce a pus legea în muntele Sinai, și s'a supus poruncei legii, l-a adus la Arhiereul cel bătrân și drept, căruia i se vestise să vază pre Hristos Domnul; pre carele luându-l Simeon în brațele sale, s'a bucurat, strigând: Dumnezeu este acesta, cu Tatăl împreună

veşnic, şi izbăvitorul sufletelor noastre.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului tău Israil.

Pre cel ce se poartă în căruţă de Heruvimi, şi se laudă cu cântări de Serafimi, purtând în braţe Născătoarea de Dumnezeu Maria, pre cel ce s'a întrupat dintr'însa fără ispită de nuntă, pre dătătorul legii, cel ce a plinit rânduiala legii, l-a dat în mâinile bătrânului preot; carele Viaţa purtând, a cerut dezlegarea de viaţă, zicând: Stăpâne acum mă slobozeşte, să vestesc lui Adam: Că te-am văzut prunc, pre tine Dumnezeul cel neschimbat, şi mai 'nainte de veci şi Mântuitor lumii.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea, a lui Andrei Criteanul.

Cel ce se poartă pre Heruvimi, şi se laudă de Serafimi, astăzi în dumnezeeasca biserică, dupre lege fiind adus, în braţele bătrânului ca pre un scaun şade. Şi dela Iosif primeşte daruri lui Dumnezeu cuvioase, ca o pereche de turturele nespurcata biserică, şi pre norodul cel nou cel ales din păgâni, şi doi pui de porumb, ca un începător legii celei vechi şi celei nouă. Şi sfârşitul făgăduinţei celei către sine Simeon luând, binecuvântând pre Fecioara Maria Născătoarea de Dumnezeu, semnele, patimii celui dintr'însa mai 'nainte le-a spus, şi dela dânsul a cerut slobozire, strigând: Acum mă slobozeşti, Stăpâne, precum mai'nainte te-ai făgăduit mie; că te-am văzut pre tine, Lumina cea mai 'nainte de veci, şi Domnul Mântuitorul poporului celui cu numele tău numit.

La binecuvântarea pâinilor:
Troparul, de 3 ori:
Caută la Vecernia cea mică,
Şi citire a cuvântului

Iară de nu va fi priveghere: La Utrenie Polonuşniţa dupre obiceiu; după întâiul Sfinte Dumnezeule, în locul lui: Iată Mirele vine... Zicem Troparul praznicului, după al doilea Sfinte Dumnezeule, Condacul praznicului. Doamne miluește de 12 ori, şi Otpustul. Iară rugăciunea: Pomeneşte Doamne... nu se zice...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul de 3 ori.
După întâia Stihologhie, Sedealna glasul 1-iu.
Însăşi Podobia.

Ceata îngerească să se spăimânteze de minune, iară noi oamenii cu glasuri să strigăm cântare; văzând negrăită pogorârea lui Dumnezeu, că de carele se cutremură puterile cereşti; pre acela acum îl cuprind mâinile bătrânului, pre unul iubitorul de oameni.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.
După a doua Stihologie, Sedealna glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Cela ce este împreună cu Tatăl pe scaunul cel sfânt, viind

pre pământ, s'a născut din Fecioară, și prunc s'a făcut, cel ce este cu anii nehotărît. Pre carele luându-l Simeon în brațe, bucurându-se a zis: Acum slobozești îndurate, veselind pre robul tău.

Slavă, Și acum, iară aceasta:
După Polieleul, Sedealna, glasul al 4-lea,
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Prunc te-ai făcut pentru mine cel ce ești vechiu de zile, curățeniilor te împărtășești, prea curate Dumnezeule, ca să-mi încredințezi mie trupul cel din Fecioară. Și acestea Simeon cu taină știindu-le, te-a cunoscut pre tine Dumnezeul cel ce te-ai arătat cu trupul; și ca pre o viață te-a cuprins, și bucurându-se ca un bătrân, a strigat: Slobozește-mă, că te-am văzut pre tine Viața tuturor.

Slavă, Și acum, iară aceasta.
Deci Antifonul dintâiu, al glasului al 4-lea.
Prochimen, glasul al 4-lea.

Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

Stih:

Răspuns-a inima mea cuvânt bun...
Toată suflarea...

Evanghelia dela Luca.
Cap. 2, Vers 25.

In vremea aceea, erà un om in Ierusalim, anume Simeon...

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum, iar aceasta. Apoi Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...
Și Stihira, glasul al 6.

Să se deschiză ușa Cerului astăzi...

Caută Slava dela Vecernia cea mare.
CANONUL
Al căruia acrostih cel de pre margine la Greci este acesta.

Pre Hristos, bucurându-se bătrânul îl îmbrățișează.

Facerea lui Cosmà monahul.
Și cântăm canonul pe 14 zicând Irmosul de 2 ori, iar Troparele pe 12.
Peasna 1, glasul al 3-lea Irmos:

Pământul cel roditor de a„dâncime uscat l-a umblat „oarecând soarele, căci ca un „zid s'a închegat apa de amân„două părțile, înaintea noro„dului celui ce a trecut marea „pedestru, și cu plăcere lui „Dumnezeu a cântat: Să cân„tăm Domnului, că cu slavă „s'a proslăvit".

Să pice norii apă, că Soarele pe nor ușor fiind purtat, a venit pre mâinile cele prea curate, Hristos în biserică ca un prunc. Pentru aceasta credincioșii să strigăm: Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a proslăvit.

Intăriți-vă mâinile lui Simeon, cele slăbite de bătrânețe, și pulpele bătrânului cele prea trudite drept vă mișcați spre întâmpinarea lui Hristos, dănțuire cu cei fără de trupuri împreunați. Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a proslăvit.

Ceruri, cele ce sunteți cu înțelepciune întinse, veseliți-vă, și te bucură pământule, că din prea dumnezeeștile sânuri ieșind meșterul, Hristos, de Maica Fecioară lui Dumnezeu Tatălui se aduce prunc, cel mai 'nainte de veci; că cu slavă s'a proslăvit.

Catavasie, Irmos acelaș.
Peasna 3-a, Irmos:

Intărirea celor ce cred în tine, „întărește Doamne Biserica „ta care o ai câștigat cu scump „sângele tău".

Cel unul născut din Tatăl mai 'nainte de veci, prunc unul născut din Fecioară nestricată, lui Adam, tinzându-i mâna s'a arătat.

Pre cel întâi zidit, ce s'a făcut prin amăgire cu minte pruncească, iarăși îndreptându-l, Dumnezeu Cuvântul prunc făcându-se s'a arătat.

Firea cea făcută din pământ, care iarăș s'a întors într'însul, închipuită Dumnezeirii o a arătat, Ziditorul, ca un prunc făcându-se fără schimbare.

Sedealna glasul al 4-lea.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif..

In muntele Sinai de demult a văzut Moisì dosul lui Dumnezeu, și glas dumnezeesc subțire, s'a învrednicit în nor și în vifor a auzì. Iară acum Simeon, pre Dumnezeu cel ce s'a întrupat fără schimbare pentru noi, în brațe l-a luat; și bucurându-se s'a dus din aceste de aicea, la viața cea veșnică. Pentru aceasta a strigat: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne.

Slavă, Și acum, iar aceasta.
Peasna 4, Irmos:

Acoperit-a cerurile bunăta„tea ta, Hristoase, că ieșind „din Chivotul sfințirii tale, din „nestricata Maică, în biserica „slavei tale, te-ai arătat, ca un „prunc în brațe purtat, și s'a „umplut toate de a ta laudă".

Bucurându-te Simeoane tăinuitorule al celor negrăite, Născătoarea de Dumnezeu a strigat: Pre Hristos Cuvântul cel ce s'a făcut prunc, carele s'a vestit ție de demult dela Duhul sfânt, primește-l în brațe, strigându-i lui: Umplutu-s'au toate de lauda ta.

Spre carele ai nădăjduit Simeoane în vârstă pruncească, primește-l bucurându-te pre Hristos mângâerea dumnezeescului Israil, pre Făcătorul legei și Stăpânul, carele a plinit rânduiala legei, strigându-i lui: Umplutu-s'au toate de lauda ta.

Văzând Simeon pre Cuvântul cel fără de început, cu trupul ca pre scaunul cel de Heruvimi de Fecioara purtat, pre pricinuitorul fiinţei tuturor ca pre un prunc minunându-se a strigat lui: Umplutus'au toate de lauda ta.

Peasna 5,-a Irmos:

Dacă a văzut Isaia cu închi„puire, pre Dumnezeu pe „scaun prea înalt, de îngerii „slavei încunjurat, a strigat: O „ticălosul de mine! Că mai „'nainte am văzut pre Dumne„zeu întrupat, pre cela ce stă„pâneşte pacea, şi lumina cea „neînserată".

Cunoscând dumnezeescul bătrân slava cea mai 'nainte arătată de demult proorocului, şi văzând pre Cuvântul pre mâinile Maicei ţinut, o! bucură-te Curată, a strigat. Că ţi ca un scaun pre Dumnezeu, lumina cea neînserată, şi carele pre pace stăpâneşte.

Plecându-se bătrânul şi dumnezeeşte atingându-se de talpele celei ce n'a ştiut de nuntă, şi Maicii lui Dumnezeu, a zis: Foc porţi Curată, înfricoşezu-mă, a luà în braţe pre Dumnezeu lumina cea neînserată, şi carele pre pace stăpâneşte.

Curăţitu-s'a Isaia, luând cărbunele dela Serafim, bătrânul a strigat Maicii lui Dumnezeu: Tu ca un cleşte cu mâinile mă luminezi, dându-mi pre acela pre carele porţi, lumina cea neînserată, şi carele pre pace stăpâneşte.

Peasna 6,-a Irmos:

Strigat-a ţie bătrânul, văzând „cu ochii mântuirea, care „a venit oamenilor dela Dum„nezeu: Hristoase tu eşti Dum„nezeul meu".

In Sion tu te-ai pus piatră de împiedicare celor neplecaţi, şi piatră de sminteală, iară credincioşilor neclătită mângâere.

Cel ce dupre adevăr ai purtat chipul celui ce te-a născut mai 'nainte de veci, pentru milostivire, acum cu neputinţa omenească te-ai îmbrăcat.

Pre cel ce se închină ţie Fiului celui de sus, Fiul Fecioarei lui Dumnezeu, celui ce s'a făcut prunc, acum slobozeşte-l cu pace.

CONDAC, glasul 1-iu.

Cela ce ai sfinţit pântecele Fecioarei cu Naşterea ta, şi mâinile lui Simeon le-ai binecuvântat, precum se cădeà, întâmpinând şi acum, ne-ai mân-

tuit pre noi, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta împacă lumea întru războaie, și întărește pre regele, pre care l-ai iubit, unule iubitorule de oameni.

ICOS.

Către Născătoarea de Dumnezeu să alergăm, cei ce voim să vedem pre Fiul ei, cel ce s'a adus la Simeon; pre carele cei fără de trupuri din Cer văzându-l, s'au spăimântat, zicând: Minunate vedem acum și prea slăvite, necuprinse și negrăite. Că cela ce a zidit pre Adam se poartă ca un prunc. Cel neîncăput, încape în brațele bătrânului. Cel ce este în sânurile cele necuprinse ale Părintelui său, de bună voe se cuprinde cu trupul, iară nu cu Dumnezeirea, unul iubitorul de oameni.

Intru această lună, în 2 zile, Intâmpinarea Domnului Dumnezeu, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; când l-a primit pre el dreptul Simeon în brațele sale.

Stih: Sânurile Părintelui tău închipuind arată.
Mâinile lui Simeon, carele pre tine te poartă,
Simeon pre Hristos în a doua zi.
In biserică îl primì.

Trecând patruzeci de zile după mântuitoarea Intrupare, și Naşterea Domnului nostru, cea fără împreunare bărbătească, din pururea Fecioara Maria, întru această cinstită zi, s'a dus în biserică Domnul nostru Iisus Hristos de prea sfânta lui Maică, și de dreptul Iosif, dupre obiceiul umbroasei Scripturi a legii vechi când și bătrânul Simeon, căruia îi eră făgăduit dela Duhul sfânt, să nu vază moarte, pânăce nu va vèdeà pre Domnul Hristos, și luându-l pre el în brațe, și mulțumind lui Dumnezeu și mântuindu-se, a strigat: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne, dupre cuvântul tău; și cu multă bucurie mutându-se dela cele pământești, la cele cerești și nesfârșite. Și se face soborul acesta la cinstita biserică a prea curatei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Mariei, ce este la Vlaherne.

Intru această zi, sfântul mucenic Agatodor.

Stih: Dar din ale mele cuvinte lui Agatodor dau,
Carele prin sângiuiri, dar s'a dat lui Dumnezeu.

Acesta fiind tânăr de vârstă, s'a adus la Domnul cetății Tianeilor, și pentru mărturisirea în Hristos, fu strujit, și pus deasupra unui grătar ars, și i s'a tăiat limba cu cuțitul, și i-au scos dinții cu cleștele, și pielea obrazului cu briciul, și-i sfărâmă pulpele și fluerele picioarelor, și-i împunseră coastele cu sulița, și în moalele capului îi bătură țepuși, și așà și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Iordan Trapezunteanul, carele în Constantinopol a suferit mucenicia la anul o mie șase sute cincizeci, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Pre Iordan nu rîul să-l înțelegi cu adevărat,
Ci pre nevoitorul lui Hristos cel ce în anii aceşti din urmă s'a arătat.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Gavriil, carele a suferit mucenicia în Constantinopol la anii o mie șase sute șaptezeci și șase, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Tăiat fiind Gavriil cel nou pentru dragostea Domnului,
Impreună cu Gavriil dănțueşte în locașurile Cerului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne și ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos.:

Pre tine cel ce ai răcorit în „foc pre tinerii cei ce „Dumnezeu te-au numit, și în

„Fecioară nestricată te-ai să-„lășluit, lăudăm pre Dumne-„zeu Cuvântul, cântând cu „bună credință: Bine este cu-„vântat Dumnezeul părinților „noștri".

Lui Adam celui ce locuește în iad, merg să-i vestesc, și Evei să-i aduc bună vestire, Simeon a strigat, cu proorocii dănțuind: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Dumnezeu, cel ce mântuește neamul pământesc, până la iad va venì, și celor robiți iertare va dà, și vedere orbilor, cât și muții să strige: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și prin inima ta, Preacurată i-a zis mai 'nainte Simeon sabie va trece pre Cruce văzând pre Fiul tău, căruia strigăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

Cu focul cel nesuferit îm-„preunându-se tinerii, cei „ce au stătut pentru buna cre-„dință, și de văpae nevătă-„mându-se, dumnezeească cân-„tare au cântat: Binecuvântați „toate lucrurile Domnului pre „Domnul, și-l prea înălțați întru „toți vecii".

Norodule al lui Israil, văzând pre Emmanuil, slava ta, prunc din Fecioară, înaintea dumnezeescului sicriu, acum dănțuește: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Iată a strigat Simeon: Acesta va fi semn, căruia se va zice împrotivă, Dumnezeu fiind și prunc, acestuia cu credință să-i cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Viață fiind, aceasta va fi cădere celor neplecați, prunc făcându-se Dumnezeu Cuvântul, ca o sculare a tuturor, celor ce cântă cu credință: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

La Peasna 9-a.

Ceeace ești mai cinstită... nu cântăm; ci Pripelele acestea.

Pripeală:

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor creștinilor, acoperă, apără, păzește pre cei ce nădăjduesc spre tine,

Pripeală:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară bună ajutoare lumei, acopere și păzește de toată nevoia și scârba.

In lege, în umbră, și în

Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii, toată partea bărbătească, ce deschide pântecele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci pre Cuvântul cel mai 'nainte născut, Fiul Tatălui celui fără de început, cel întâi născut din Maică, fără ispită bărbătească, îl slăvim.

Pripeală:

De Dumnezeu primitorule Simeon vino, și ridică pre Hristos, pre carele l-a născut Fecioara Preacurata Maria.

Pripeală:

Imbrățișează cu mâinile bătrânul Simeon, pre Făcătorul legei și Stăpânul a toate.

Pripeală:

Nu mă ține pre mine bătrânul, ci eu țin pre dânsul, fiindcă acesta cere slobozire dela mine.

Pripeală:

Cleștele cel tăinuitor cum porți pre cărbune; cum hrănești, pre cel ce toate le hrănește.

Celor de demult de curând născuți, o pereche de turturele, sau doi pui de porumb, întru al cărora loc dumnezeescul bătrân, și înțeleapta Anna proorocița, celui născut din Fecioară, și Fiului celui născut din Tatăl, ce s'a adus în biserică, slujindu-i l-au slăvit.

Pripeală:

O fiica lui Fanuil, vino, și stai împreună cu noi, și mulțumește lui Hristos Mântuitorul, Fiului lui Dumnezeu.

Pripeală:

Anna cea înțeleaptă mai 'nainte proorocește cele înfricoșate, mărturisind pre Ziditorul Cerului și al pământului.

Pripeală:

Necuprinse sunt îngerilor și oamenilor cele ce s'au făcut de tine, Maică Fecioară Curată.

Pripeală:

Porumbiță prea curată, Mielușa neîntinată, aduce pre Mielul, și Păstorul în biserică.

Datu-mi-ai mie, strigat-a Simeon, bucuria mântuirei tale Hristoase, primește pre slujitorul tău cel trudit în umbră, pre tăinuitorul de sfințenie, propoveduitorul Darului celui nou, carele cu laudă te slăvește.

Pripeală:

O Hristoase Impărate al tuturor, credincioșilor robilor tăi, împăraților dreptcredincioși, dăruește-le biruință asupra vrăjmașilor.

Pripeală:

O Hristoase Impăratul tuturor, fierbinți lacrimi dă-mi mie, ca să plâng sufletul meu carele rău l-am pierdut.

In loc de Slavă.

Dumnezeirea cea în trei străluciri și Ipostasuri, cu bună credință să o lăudăm.

In loc de Și acum:

O Fecioară Marie, luminează sufletul meu cel cumplit, întunecat de dulcețile vieții.

Cu sfințită cuviință proorocind Anna, înțeleapta și cuvioasa, și bătrâna s'a mărturisit Stăpânului, în biserică de față, și pre Născătoarea de Dumnezeu propoveduindu-o

tuturor, celor ce erau acolo, o a slăvit.

Şi iară Irmosul cu Pripeala.

SVETILNA.

Însă-şi Podobia.

Cu Duhul în biserică înainte stând bătrânul, în braţe a primit pre Stăpânul legii, strigând: Acum de legătura trupului mă slobozeşte în pace, precum ai zis; că văzură ochii mei, descoperirea neamurilor şi mântuirea lui Israil. De trei ori.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Legea cea din Scriptură plinindu-o iubitorul de oameni, acum în biserică s'a adus, şi l-a luat pre el în braţe bătrâneşti Simeon bătrânul, strigând: Acum mă slobozeşti la fericirea cea de acolo, că te-am văzut astăzi cu trup muritor îmbrăcat pre tine, cela ce domneşti preste viaţă, şi preste moarte stăpâneşti. De două ori.

Lumină spre descoperirea neamurilor te-ai arătat Doamne, pre nor uşor şezând, Soarele dreptăţii, legea cea din umbră plinind, şi arătând începătura Darului celui nou. Pentru aceasta pre tine văzându-te Simeon, a strigat: Din stricăciune mă slobozeşte, că te-am văzut astăzi.

De sânurile Părintelui nedespărţindu-te cu Dumnezeirea, te-ai întrupat precum bine ai voit, ţinut fiind în braţele pururea Fecioarei. Te-ai dat în mâinile primitorului de Dumnezeu Simeon, cela ce ţii toate cu mâna ta. Pentru aceasta acum slobozeşte în pace pre robul tău, care cu bucurie a strigat: Că te-am văzut, Stăpâne.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea, a lui Ghermanò:

Cel ce bine ai voit pre mâini bătrâneşti, în ziua de astăzi, ca întru o căruţă de Heruvimi a te pune, Hristoase Dumnezeule, şi pre noi, cei ce te lăudăm pre tine, chemându-te, mântueşte-ne de tirania patimilor, şi mântueşte sufletele noastre ca un iubitor de oameni.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

Ceasul întâiu şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 3, şi a 6, pe 8. După Vohod zicem îndată Stihul acesta:

Cunoscută a făcut Domnul mântuirea sa, înaintea noroadelor a descoperit dreptatea sa.

Apoi Troparul praznicului, Slavă Şi acum Condacul, Prochimen, glasul al 3-lea, Cântarea Născătoarei de Dumnezeu: Măreşte suflete al meu pre Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale... Apostol către Evrei, *Fraţilor, fără de nici o prigonire cel mai mic de cel mai mare se binecuvintează.*

Aliluia, glasul al 8-lea. Acum slobozeşte pre robul tău Stăpâne... Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor... Evanghelia dela Lucà: *În vremea aceea, suit-au părinţii pre Iisus pruncul...*

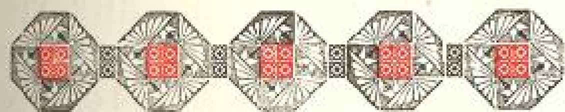
CHINONICUL.

Paharul mântuirii voi luà...

VEZI: Că de se va întâmplà Intâmpinarea Domnului în Duminеca Vameşului, sau a Curvarului, sau a lăsatului de carne, sau a lăsatului de brânză, caută învăţătură pre larg în Triod, la litera D.

Iară de se va întâmplà în săptămâna brânzei, caută la litera E.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 3 ZILE.

Sfântul şi dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu şi Anna proorociţa.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale Sfântului 3.

Stihirile praznicului glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Făcătorul tuturor, şi Mântuitorul nostru, s'a adus la biserică de Maica Fecioara. Pentru aceea bătrânul cu bucurie luându-l pre dânsul, strigà: Acum slobozeşti pre robul tău Bunule, cu pace precum bine ai voit.

Simeon primind în braţe din mâinile Fecioarei, pre Mântuitorul cel ce s'a născut mai 'nainte de toţi vecii, strigà: Văzut-au marginile lumii, lumina slavei tale. Acum slobozeşti pre robul tău Bunule cu pace, că te-am văzut.

Pre Mântuitorul, cel ce s'a născut în vremile cele mai de pre urmă spre mântuirea oamenilor, ţiindu-l Simeon în braţe, cu bucurie strigà: Văzut-am lumina neamurilor şi slava lui Israil. Acum mă slobozeşti, precum ai zis ca un Dumnezeu din cele de aicea, cu porunca ta.

Alte Stihiri ale Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Drept şi desăvârşit, şi preste tot slăvit fiind, de Dumnezeu însuflate, pre Dumnezeu unul cel desăvârşit, carele a venit să îndrepteze lumea, pre mâini l-ai luat întrupat, şi ca să te slobozeşti de trup, ai strigat către dânsul: Acum slobozeşti pre robul tău în pace, iubitorule de oameni, că te-am văzut astăzi.

Tânăr fiind cu Duhul şi bătrân cu trupul Simeoane, făgăduinţă ai luat, a nu vedeà moartea, până ce vei vedeà prunc tânăr pre Făcătorul, cel ce este mai 'nainte de veci, Dumnezeul tuturor, carele a sărăcit cu trupul. Şi văzându-l ai săltat şi slobozire din trup ai cerut, şi la dumnezeeştile locaşuri ai trecut bucurându-te.

Anna cea de Dumnezeu însuflată, şi Simeon fericitul cari

au strălucit cu proorocia și în lege fără prihană s'au arătat, pre dătătorul legii, cel ce s'a arătat prunc pentru noi, văzându-l s'au închinat lui acum. A cărora pomenire astăzi cu bucurie prăznuim, dupre datorie slăvind, pre Iisus iubitorul de oameni.

Slavă, Și acum, glasul al 5-lea.

Cel vechiu de zile prunc făcându-se cu trupul, de Maica Fecioară în biserică s'a adus, plinind făgăduința legii sale. Pre carele Simeon primindu-l, a zis: Acum slobozești în pace, dupre cuvântul tău pre robul tău; că văzură ochii mei mântuirea ta, Doamne.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea:
Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi Mântuitorul, ca un prunc s'a adus, în biserica Domnului, și cu mâini bătrânești, bătrânul pre acesta l-a primit.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne dupre cuvântul tău în pace.

Prunc cu trupul, cel vechiu cu anii, prea slăvit se vede în ziua de astăzi, și în biserică se aduce.

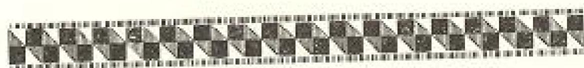
Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă norodul tău Israil.

Primește Simeoane, Preacurata a strigat, în brațe ca pre un prunc pre Domnul slavei, și Mântuitorul lumii.

Slavă, Și acum, glasul 1-iu a lui Anatolie.

Cel vechiu de zile, carele legea de demult în Sinai o a dat...

Caută la Litie, în 2 zile.
Stihira dintâi pagina 22.
Troparul praznicului.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de trei ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu:
Podobie: Piatra fiind pecetluită...

La biserică te-ai adus vistierule al vecilor, viața tuturor, pentru mine făcându-te sub lege, cel ce oarecând ai scris pre lespezi legea în muntele Sinai, ca să mântuești pre toți din robia cea de demult a legii. Slavă milostivirii tale, Mântuitorule. Slavă împărăției tale; Slavă rânduelei tale; unule iubitorule de oameni. De două ori.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.
Podobie: Cuvântul cel împreună...

La biserică te-ai adus, ca să plinești cele obișnuite, Făcătorul și Stăpânul și dătătorul legii, bine ai voit a te ținea trupește în brațele lui Simeon. Cel ce ești tuturor înfricoșat și ții toată zidirea, unule îndurate, descoperind lumina ta nouă tuturor.

Slavă, și acum, iară aceasta.

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 6, și al Sfântului pe 6. CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Primește Simeoane cântarea, priimitorule de Dumnezeu.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:
Deschide-voiu gura mea...

In lăcașurile drepților cu bucurie sălășluindu-te, pre Domnul cel drept, drepte Simeoane, roagă-l să îndrepteze pre cei ce săvârșesc dumnezeească pomenirea ta prea fericite.

Cela ce în lege ai fost sfințitor prea sfințite, pre cel ce a propoveduit legea, prunc l-ai văzut. Și dupre legea firii, de Dumnezeu primitorule murind, la viața cea nemuritoare bucurându-te te-ai mutat.

Slavă...

Pre cela ce ține cu mâinile marginile lumii, de mâinile Fecioarei ținut l-ai văzut, și în cinstitele tale brațe luându-l, decât Moisì mai cinstit te-ai arătat prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Cel deplin s'a micșorat, cel mai 'nainte de veci s'a început, cuvântul s'a îngroșat, Ziditorul s'a zidit, cel neîncăput în pântecele tău întrupându-se de Dumnezeu dăruită.

Peasna 3-a, Irmos:
Biserica cea stearpă...

Inălțându-te cu sfințite fapte, de Dumnezeu grăitorule, ca un stâlp luminos prea înalt te-ai făcut arătat Sfântului Duh; pentru aceasta te lăudăm.

Pre Domnul legii, carele a deschis pântecele Fecioarei, și prunc purtător de trup s'a făcut, Simeoane l-ai văzut, pre cel ce dăruește tuturor mântuire.

Slavă...

Cel ce a zidit cu mâinile pre om întrupându-se, cu mâinile tale s'a ținut, sfințindu-te pre tine arătat, și cerându-te tu la viața ce va să fie, fericite, te-a slobozit.

Și acum, a Născătoarei:

Clește înțelegător, purtând cărbunele cel dumnezeesc, carele din sângiurile tale, s'a întrupat mai pre sus de minte, Simeon dacă te-a văzut ceea ce ești cu totul fără prihană, bucurându-se te-a fericit.

Irmosul: gl. 4

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, și adunarea „cea cu mulți fii a slăbit; mi„nunatului Dumnezeului no„stru, să-i strigăm: Sfânt ești „Doamne".

CONDACUL Sfântului; glasul al 4-lea
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Pre Ziditorul tuturor și Domnul, luându-l astăzi Simeon bătrânul pre mâinile sale, s'a rugat a se deslegà de legăturile vieții acesteia stricăcioase, și slobozindu-se s'a mutat la viața cea veșnică.

Sedealna, glasul al 3-lea.
Podobie: De frumuseţea feciorei tale...

Pre tine cel ce te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase, bucurându-se te-a luat în braţe sfinţitul Simeon, strigând: Acum slobozeşti pre robul tău, Stăpâne. Şi Anna cea fără prihană proorociţa şi slăvita, acum mărturisire şi laudă ţi-a adus ţie. Iară noi dătătorule de viaţă, strigăm către tine: Slavă ţie celui ce bine ai voit aşà.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.
Peasna 4-a Irmos:
Cela ce şade în slavă...

Invechitu-te-ai în bătrâneţe, iară cu credinţa te-ai înnoit, vrând să vezi prunc tânăr pre cel cu totul desăvârşit Simeoane. Carele a înnoit lumea cea învechită prin asupreala luptătorului celui vechiu.

Să fericim cu un glas pre Simeon fericitul, ca pre cel ce s'a învrednicit a vedeà pre Dumnezeu cel fericit, carele s'a îmbrăcat în trup, ca să facă fericiţi pre cei ce erau ticăloşi mai 'nainte.

Slavă...

Dătător legii pre tine te cunosc, şi afară de firea legilor întrupat carele lege nouă ai adus, Simeon a strigat: Unule Doamne, acum mă slobozeşte la viaţa cea nestricăcioasă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce în mână toate le poartă, în mâinile pururea Fecioarei fiind purtat, pre aceasta mai pre sus decât Herumimii şi Serafimii o a făcut ca pre ceeace l-a născut: pre carea să o lăudăm, şi cu bună credinţă să o fericim.

Peasna 5-a, Irmos:
Spăimântatu-s'au toate...

Cu curăţia minţei, lui Dumnezeu Atotţiitorul ca un înger slujind, Fericite, cu jertfele legii ai curăţit de demult pre norodul lui Israil, sângele cel de mântuire mai 'nainte arătându-l prea luminat.

Pre tine însuţi te-ai făcut lui Dumnezeu Biserică prea sfântă, prin dumnezeeşti fapte, de Dumnezeu grăitorule. Pentru aceasta ai văzut pre Dumnezeu cu trup ca un prunc în sfânta biserică, mutându-te pre tine la dumnezeeştile locaşuri.

Slavă...

Să lăudăm toţi astăzi, duhovniceşte dănţuind, pre Simeon primitorul de Dumnezeu, împreună cu dânsul şi pre Anna cea înţeleaptă, ca pre cei ce au fost prooroci lui Dumnezeu, şi l-au văzut pre dânsul prunc făcut pentru noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Nearzând pântecele tău, cela

ce este neschimbat din fire ceeace una ești mai sfântă decât Heruvimii, om s'a arătat, din tine născându-se; și pre cei lepădați prin stricăciune, pre toți i-a mântuit, Maica lui Dumnezeu, ceeace ești cu totul fără prihană.

Peasna 6-a, Irmos:
Strigat-a mai 'nainte...

Strigat-ai când ai văzut pre Domnul, Simeoane: Acum precum te-ai făgăduit slobozește pre robul tău, Mântuitorule, ca să vestesc tuturor celor din iad a ta dumnezeiască întrupare.

Infrumusețatu-te-ai, și de cât Moisì mai luminat te-ai făcut, în brațe primind pre cel înfrumusețat cu podoaba, Simeoane bătrânule, carele pentru noi, precum suntem noi, prunc s'a făcut.

Slavă...

Văzându-te pre tine Simeoane, plin de dumnezeeștile ape ridicându-te, și mergând către cei ce zăceau întru întunerecul iadului, legații cei de acolo de dumnezeească răcorire s'au umplut.

Și acum, a Născătoarei:

Să mă vâneze pre mine caută totdeauna cel cu totul viclean, ci din cursele lui mă izbăvește, Stăpână, și sub dumnezeescul acoperământ al aripilor tale întreg mă păzește.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în „chit rugându-se: Din strică„ciune mă mântuește, Iisuse „Impărate al puterilor".

CONDACUL și ICOSUL praznicului.

Intru aceastá lună în 3 zile, pomenirea sfântului și dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu, și a Annei proorociței. Acest sobor se face în cinstita Apostolie a sfântului Iacov fratele lui Dumnezeu, ce este în cinstita biserică a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, lângă sfânta biserică cea mare.

Stih: Vestit-a morților bătrânul că Dumnezeu Cuvântul fiind,
Om arătându-se, până și la dânșii va ajunge viind,
In a treia zi Simeon s'a dezlegat,
De legăturile trupului cu adevărat.

La Anna.

Stih: Fiica lui Fanuil nu s'a mutat de pre pământ,
Până ce singură, pre Dumnezeu Cuvântul prunc l-a văzut.

Acesta luând adaos vieții sale întru acest veac, pentrucă i s'a vestit mai 'nainte de-a Duhul sfânt să nu vază moarte, până nu va vedeà pre Hristos, luându-l pre dânsul în brațele lui, și adeverindu-se mai 'nainte prin Duhul sfânt cele ce erau să fie la dânsul, dupre menirea lui, a luat sfârșitul vieții sale.

Iară Anna proorocița erà fată a lui Fanuil, din neamul lui Asir; și locuind cu bărbatul ei, șapte ani, și săvârșindu-se acela prin moarte, ea se aflà în biserică în toată viața ei, zăbovind cu rugăciunea și cu postul, pentru care pricină și ea țiindu-le aceste iubitoare de Dumnezeu lucruri neosebit, s'a învrednicit a vedeà pre Domnul, aducându-l în biserică de patruzeci de zile dupre trup, de prea sfânta lui Maică și de dreptul Iosif. Și mulțumind ca lui Dumnezeu, a proorocit

de dânsul, zicând către toţi cei ce se aflau în biserică: Acest prunc este Domnul cel ce a întărit Cerul şi pământul. Acesta este Hristos, de carele a proorocit toţi proorocii. Deci făcându-se acestora astăzi pomenire, însemnăm şi propoveduim înfricoşata şi nepovestita pogorâre şi iubirea de oameni, care o a făcut cu noi Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici. Adrian şi Evvul.

Stih: Pre Adrian carele se bucură de sabie a fi tăiat,
Mâna gealatului cea voioasă spre ucidere îl tae arătat.
De sabie pentru Domnul Evvule murind,
Sfatul cel prea bun în Domnul ai fost plinind.

Aceştia erau din Oraşul Vaneea, şi fiindcă aveau dragoste către mărturisitorii şi mucenicii lui Hristos, s'au dus la Chesaria, unde mărturiseau mulţi mucenici. Şi văzându-se acolo că sunt creştini, au fost duşi la ighemonul Firmilian, şi mărturisind în privelişte pre Hristos, îndată au fost bătuţi pre spate şi pre coaste, asemenea au luat şi alte mai mari munci; şi fiindcă stau întăriţi întru mărturisirea lui Hristos, pentru aceasta foarte s'a mâniat ighemonul, şi i-a dat spre mâncare fiarelor. Şi mai întâi fericitul Adrian, dat fiind la un leu, şi luptându-se cu el prin multă bărbăţie, şi cu Darul lui Dumnezeu rămâind nevătămat, i s'a tăiat capul. Apoi sfântul Evvul, mai întâi fiind măgulit de ighemonul şi fiind rugat ca să se lepede de Hristos, iară el întru nimic socotind îndemnările şi rugăminţile aceluia, a fost aruncat şi el la acelaş leu; şi fiindcă l-a biruit pre el şi a rămas nevătămat i s'a tăiat capul, şi aşă au luat amândoi cununiile muceniei cele neveştejite.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Vlasie Vucol adică Boarul.

Stih: Staulul boilor aveà pre Vlasie de demult,
Iară acum în lăcaşurile Domnului se află el locuind.

Acest sfânt Vlasie, erà din Chesaria Capadochiei, fiu de părinţi prea bogaţi, şi pre bogăţia lor o a sporit mulţimea vitelor ce aveau, din care bogăţie dau cu îmbelşugare milostenie la săraci. Iară când se făcù goană de ellini asupra creştinilor, atuncea se căută şi fericitul acesta Vlasie şi nu se aflà, deşi prin pustietăţi, şi prin văi erà cercat de ellini. Despre care înştiinţându-se viteazul Mucenic al lui Hristos singur s'a dat pre sine la gonacii săi cu atâta bucurie, ca şi când ar fi fost chiemat la masa împărătească şi găzduià, şi făceà ospăţ gonacilor săi, ca unor făcători de bine şi prieteni ai săi. Deci mergând faţă la judecată, şi întrebat fiind de ighemonul, şi-a arătat şi numele, şi credinţa, şi meşteşugul său, pentru care îndată a fost întins de câte patru părţile trupului, şi a fost bătut cu vine crude, dar Dumnezeu i-a uşurat durerile, şi i-a vindecat ranele. Această minune văzându-o ighemonul, farmece o numeà pre ea. Apoi l-a pus într'un cazan cu apă fiartă, poruncind ca să stea într'însul cinci zile. Iară îngerii lui Dumnezeu pogorându-se îndemnau pre Mucenicul să nu se teamă; ci să aibă îndrăzneală, şi totodată a împrăştiat focul, şi vătămarea cea dintr'însul. Iară după cinci zile viind ostaşii ca să scoată pre sfântul din cazan, şi văzându-l pre dânsul că este viu, şi cum că cântă împreună cu îngerii, îndată s'a propoveduit pre sine că sunt şi ei creştini. Despre cari înştiinţându-se ighemonul a trimis alţi ostaşi ca să-l scoată, cari şi aceia mergând, asemenea s'au numit pre sine creştini. Mai în urmă s'a dus şi însuşi ighemonul, şi văzând pre sfânt în cazan şi socotind că apa este rece, a poruncit ca să-i scoaţă apă de acolo să-şi spele faţa; iară aceasta făcându-se, îndată a orbit ticălosul. Şi împreună cu orbirea şi-a lepădat şi spurcatul său suflet. Iară Mucenicul lui Hristos, cu apa aceea pre toţi ostaşii ce au crezut i-a botezat în numele sfintei Treimi. Apoi ducându-se la staulul vitelor sale, a povăţuit pre maică-sa şi pre rudeniile sale, cele ce se cuveneà spre mântuirea lor. Şi aşa şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Iară cei ce s'au întâmplat la fericitul său sfârşit, au văzut

sfântul lui suflet că a ieșit din trup ca o porumbiță albă și luminată, și a zburat la Cer. Și sfântul său trup, s'a îngropat în acelaș loc; iară toiagul său a odrăslit lângă jertfelnicul de acolo, și făcându-se copaciu mare, umbrià acelaș jertfelnic.

Intru această zi, proorocul Azarie, feciorul lui Addò, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Azarie mai 'nainte de moarte proorocii dând,

Tace Pitica cimilituri proorocind.

Acesta erà fiul lui Addò, din pământul Simvatà; acesta a întors din Israil robia lui Iuda, și murind fu îngropat în moșia sa.

Intru această zi, Pavel și Simon mucenicii, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Și Pavel aicea și Simon trebuesc scriși, Nu cumva tăindu-li-se capetele să fie ascunși.

Intru această zi, sfântul Clavdie, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Se bucură Clavdie sfârșitul vieții dobândind,

Precum dacă cineva psalmicește multe dobânzi ar fi aflând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

N'au slujit făpturii...

Dupre legea Domnului Atotțiitorului, tu ai slujit, drept cu adevărat, și în lege fără prihană fiind fericite. Pentru aceasta ai cântat: Domnul părinților și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Bucuria celor necăjiți a venit, mântuirea lui Israil cu adevărat s'a arătat, ca un prunc în biserica sa. Slobozește-mă la viața ceea ce va să fie, Simeon a strigat bucurându-se.

Slavă...

Pentru milostivirea îndurărilor tale, pre mine robul tău cel trudit cu Scriptura legii, și gârbovit de bătrânețe slobozește-mă, Mântuitorule, Simeon a strigat, că te-am văzut pre pământ, trup purtând.

Și acum a Născătoarei:

Nedeșertând prea curat sânul Tatălui celui ce l-a născut, cel prea deplin în sânurile tale Curată ca un prunc a șezut, gătind celor ce au voit a se asemănă lor, Prea curată, sfințită ședere cu adevărat.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Pre Dumnezeu cel prea înnalt, carele a venit să împodobească ca pre o mireasă lumea cea văduvită de dumnezeească slavă, văduvă fiind Anna cea prea lăudată, și cu Darul proorociei strălucind l-a proslăvit, și dumnezeeasca mântuire ce erà să fie, tuturor celor ce erau de față o a arătat.

Jertfele legii ai adus, prea sfințit sângele Mielului cel de mântuire, ce s'a vărsat pentru milostivirea cea negrăită, vestindu-l de departe. Pre carele întrupat fiindu-l Simeoane, te-ai proslăvit mai mult decât Moisì, și decât toți proorocii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Văzând pre cel dorit, dezle-

gare din trup ai luat, de Dumnezeu însuflate, și ca niște grâu copt te-ai mutat la părinți mărite, fiind crescut în bătrânețe bune. Pentru aceasta a ta cu totul prăznuită pomenire cu bucurie sufletească săvârșim.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre un crin, și trandafir cu bun miros, ca pre o dumnezeească mireazmă te-a aflat Cuvântul Dumnezeu cel prea înalt, prea curată dumnezeească Mireasă, și în pântecele tău s'a sălășluit, umplând de bună mireazmă firea noastră, ceeace se umpluse de necurățiea cea din păcat, Marie de Dumnezeu Născătoare.

Irmosul.
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credin-„cioși în cuptor, nașterea Năs„cătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit. Atuncea fiind închi„puită, iară acum lucrată, pre „toată lumea ridică să-ți cânte „ție: Pre Domnul lucrurile lău„dați-l, și-l prea înălțați întru „toți vecii".

Eva cu adevărat...
Peasna 9, Irmos:

Cinstite sunt mâinile tale cu adevărat, de Dumnezeu primitorule, cela ce s'a atins de dumnezeeștile membre, ale celui ce se atinge de munți, și fumegă, precum cântă David, fericit cu adevărat tu ai fost. Pentru aceasta dupre vrednicie te lăudăm.

Sicriul tău izvorăște credincioșilor tămăduiri și pomenirea ta fericită este, strălucind mai mult decât soarele, și sufletele tuturor luminând; la lumina cunoștinței de Dumnezeu aducându-ne, de sfințenie tăinuitorule prea sfințite.

Slavă...

Luminează cu strălucire înțelegătoare ca soarele și luna partea cea de sub soare, înțeleapta Anna proorocița, și bătrânul Simeon prea măritul. Pentru cari pre noi, iubitorule de oameni Doamne, de întunerecul păcatelor ne mântuește.

Și acum, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine adevărată Maica lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, bătrânul a zis ca un prooroc: Iată Fiul tău spre sculare și căderea multora este pus, Stăpână, și spre semn cu anevoie de tâlcuit.

Irmosul:

Eva adică prin boala neas„cultării, blestem înlăuntru a „adus, iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtării în pântece, „lumii binecuvântarea ai în-

„florit. Pentru aceasta toţi te „slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Fără schimbare dupre ipostas întru tine, Născătoare de Dumnezeu, cu trupul s'a împreunat mai presus de fire şi prunc s'a făcut Cuvântul. Pre carele în braţe purtându-l ca un scaun de Heruvimi, acum lui Dumnezeu l-ai adus, şi Simeon bătrânul bucurându-se l-a priimit pre dânsul.) – laudorile

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Primeşte Simeoane, ~~zis-a~~, cu mâinile pre Ziditorul a toate, o bătrânule, primeşte pre Hristos, pre carele tânăra Fecioară l-a născut mai presus de fire spre bucuria neamului nostru.

Stih Acum slobozeşti pre robul tău.

Pre făcătorul legii şi Dumnezeu, de carele se cutremură mulţimea îngerilor, adunându-ne să-l lăudăm noroade pre unul făcătorul de bine, şi dătătorul de lege, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului tău Israil.

Acum mă slobozeşte, Stăpâne, pre mine robul tău de legăturile trupului, precum ai zis în pace; că te-am văzut, Hristoase pre tine, lumina cea mai 'nainte de veci, spre descoperirea neamurilor lui Israil.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Pre cel sfinţit, sfinţita Fecioară l-a adus în biserică preotului, şi tinzându-şi mâinile Simeon, l-a primit pre el bucurându-se, şi a strigat: Acum slobozeşti pre robul tău, Stăpâne, dupre cuvântul tău în pace, Doamne.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

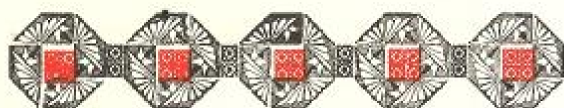
LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 1 pe 4, şi din Canonul Sfântului, Peasna a 6-a. Prochimenul praznicului şi al Sfântului, glasul al 7 lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul. Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostol către Evrei: *Fraţilor, Hristos viind Arhiereu bunătăţilor...* Aliluia, glasul al 5-lea. Lumină a răsărit dreptului... Stih: Strigat-au drepţii, şi Domnul i-a auzit pre dânşii. Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea, erà un om în Ierusalim anume Simeon...*

CHINONICUL.

Intru pomenirea veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE

Prea cuviosul părintele nostru Isidor Pelusiotul.

De nu este post, se face slujba praznicului, și a sfântului Isidor, iară de este post numai a Sfântului.

La Doamne strigat-am, Stihirile praznicului 3, și ale Sfântului 3.

Stihirile praznicului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Acum prăznuim Darul cel mântuitor al arătării de Dumnezeu celei nespuse. Că făcându-se din Fecioară prunc neschimbat Hristos Dumnezeu, se aduce de Maică-sa în biserică lui Dumnezeu și Tatăl, pre carele luându-l Simeon l-a îmbrățișat.

Proorocilor te-ai arătat cât erà prin putință Iisuse a te vedeà odinioară. Iară acum Cuvinte al lui Dumnezeu, te-ai arătat de bună voie în toată lumea cu trup de Fecioara Maria, Hristoase, arătând mântuirea ta tuturor celor din Adam, ca un iubitor de oameni.

Cel ce ai așezat de demult legea în muntele Sinai, plinești acum cele ale legii în cetatea Sionul, căci ca un prunc, Hristoase, cu mâinile Născătoarei de Dumnezeu ai voit a te aduce cu trupul în biserică, pre mâinile lui Simeon, cu arderile de tot.

Alte Stihuri, ale Sfântului, glasul al 4-lea

Podobie: Ca pre un viteaz..

Cu privire prin gând, și cu faptele înălțându-te către Dumnezeu, în toată viața ai petrecut prea înțelepte, înfingându-ți faptele ca niște suișuri, către vederea de Dumnezeu, și iubind cu înțelepciune dragostea cea desăvârșită, unde ajungând, ai încetat a mai dorì acum învrednicindu-te sfârșitului celui fericit și luminii celei în trei sori.

Cu revărsarea Darului și cu ploile cuvintelor tale, adăpi pre toți cei cugetători de Dumnezeu. Că puindu-ți gura la paharul înțelepciunei celei de sus, ca dintr'un izvor ai tras băutură din destul, și o ai împărțit, trimițând și învățând pretutindenea razele dogmelor tale, și îndreptând gândurile, vrednicule de minune.

Cu înfrânarea ai omorît cugetarea trupului, îmbrăcându-te cu omorâre aducătoare de viață, și starea sufletului lățindu-o, prea cuvioase, arătat o ai făcut desăvârșit încăpătoare darurilor Duhului, și te-ai făcut vas de învățăturile cele de Dumnezeu insuflate, și lăcaș

înțelepciunii celei mai pre sus de cuget.

Slavă, Și acum, glasul al 7-lea.

Lumină spre descoperirea neamurilor, ai venit pre pământ din Cer Mântuitorul nostru, și ieșind din Fecioară, te-ai odihnit în brațele dreptului Simeon. Că trebuià dătătorule de viață al tuturor, să te cunoști de bătrânul, că ai venit să-l slobozești pre el, dupre cuvântul tău, cela ce ai mare milă.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei sau a Crucii a Născătoarei, caută-le în 12 zile.

LA STIHOAVNĂ.

Podobie: Casa Eufratului...

Primește o Simeoane, pre Domnul slavei, precum ți s'a vestit ție, dela Duhul sfânt; că iată a venit.

Stih: Acum slobozești pre robul tău...

Purtând Curata și prea neîntinata Fecioară, pre Făcătorul și Stăpânul ca pre un prunc în brațe, în biserică intră.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă norodului tău Israil.

Mare și înfricoșată și streină taină, cela ce cuprinde toate, și pruncii zidește ca un prunc în brațe se poartă.

Slavă, Și acum glasul al 2-lea, a lui Gherman.

Astăzi Simeon, primește în brațe pre Domnul slavei pre carele mai 'nainte supt nor l-a văzut Moisì, când în muntele Sinai i-a dat lui tăblițele. Acesta este cela ce a grăit prin prooroci, și făcătorul legii; acesta este pre carele David mai 'nainte l-a vestit. Cela ce este tuturor înfricoșat, carele are mare milă.

Troparul Sfântului, glasul al 8-lea:

Intru tine Părinte...

Slavă, Și acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului și al Sfântului, dupre rânduială.

După întâia Stihologhie Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Cela ce este împreună cu Tatăl pe scaunul cel sfânt, viind pre pământ, s'a născut din Fecioară, și prunc s'a făcut cel ce este cu anii nehotărît, pre carele luându-l Simeon în brațe, bucurându-se a zis: Acum slobozești Milostive veselind pre robul tău.

Slavă, Și acum, iară aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Luând Simeoane în brațe cu mâinile tale cele bătrâne pre Hristos Dumnezeul nostru, cel ce s'a făcut prunc cu trup din Maică neispitită de bărbat, ai luat hotărârea săvârșirei cu slavă, și ai primit Darul minunilor, cel pururea curgător. Pentru aceea dupre datorie toți te slăvim.

Slavă, Și acum, iară aceasta.
CANOANELE
Al praznicului cu Irmosul pe 8, și al sfântului pe 4, CANONUL Sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Pre tine Părinte mărirea monshilor te laud.
Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:
Ca pre uscat umblând Israil..

Suspinul inimii mele celei zdrobite ascultându-l, Stăpâne, vindecă zdrobirea sufletului meu cea cumplită, Hristoase, cu rugăciunile Cuviosului tău, ca un atotputernic.

Prin lucrarea bunătăților, ca un înțeleptit de Dumnezeu Isidore, suindu-te la vedere de Dumnezeu curată, arătat te-ai îmbogățit de arătarea cea veselitoare, fiind împreună cu Dumnezeu totdeauna.

Slavă...

Apropiindu-ți gura de paharul înțelepciunii, prea înțelepțește ai scos de acolo curgerea darurilor, cântând lui Dumnezeu cântare de biruință.

Și acum, a Născătoarei:

Ca la un nor ușor a venit la tine Ziditorul, Stăpână curată, ca să surpe ca un puternic cele făcute de mână ale Eghipetului, Hristos cel ce este atotputernic.

Peasna 3-a, Irmos:
Nu este sfânt precum tu Doamne..

Cu istețimea cugetului, văzând pururea pomenite arătat firea lucrurilor, printr'însa ai ajuns nerătăcit la pricina cea începătoare, ca un curat de Dumnezeu cuvântător.

Puindu-ți viața arătat ca o gândire de moarte, purtătorule de Dumnezeu de trei ori fericite, ai omorît pricinile patimilor celor trupești, fiind cuprins de dragostea nepătimirii.

Slavă...

Bucurându-te ai urmat după Hristos, purtând Crucea Părinte cu nevoință tare, și cu dânsul te-ai asemănat, cât a fost cu putință prin curățirea vieții.

Și acum, a Născătoarei:

Preste legile firești născând pre Stăpânul, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ai stricat blestemul neascultării celei de demult, izvorând izvorul binecuvântării.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, care „ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra mărturisirii tale".

CONDACUL Sfântului, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi..

Alt luceafăr pre tine Biserica aflându-te întru sine, cu fulgerile cuvintelor tale luminându-se strigă către tine: Bucură-te prea fericite de Dumnezeu înțeleptite Isidore.

Sedealna, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Carte a înțelegerii învățăturii alcătuită cu bogăția credinței, te-ai arătat prin Duhul cel prea curat, descoperind cele dumnezeești, celora ce le trebuește, și învistierind viață, celor ce poftesc. Părinte cuvioase, roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Și acum, a praznicului, glasul al 8-lea.
Podobie: Inviat-ai din morți..

Născutu-te-ai din Maică, Cuvinte cel fără început, adusu-te-ai în biserică, Impăratul slavei, și bătrânul bucurându-se te-a primit în brațe, strigând: Acum mă slobozești, pre cela ce l-ai păzit dupre cuvântul tău, cel ce bine ai voit să mântuești ca un Dumnezeu neamul omenesc.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei sau a Crucii a Născătoarei. Caută-le în 20 de zile.

Peasna 4-a Irmos:
Hristos este puterea mea...

Supuindu-te lui Hristos, Cuvioase, averea care ți s'a dat, ca un rob bine plecat din destul o a împărțit, și Stăpânul tău te-a învrednicit pre tine bucuriei celei negrăite.

Trecând deplin noianul înțelepciunei, ai câștigat mărgăritarul cel frumos, ca un bun negușător, și te-ai îmbogățit numai cu această comoară nesfârșită.

Slavă...

Luminându-te de dumnezeescul Duh, tuturor ai trimis ca un soare razele cuvintelor tale, poftind mântuirea credincioșilor, descoperitorule de cele dumnezeești.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat sunt negrăite și nepricepute la cei de pre pământ, și la cei din Cer tainele nașterii tale cei cuvioase lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:
Cu dumnezeească strălucirea ta...

Cu omorârea patimilor prea înțelepte făcându-te afară din trup, prin dragoste ai vorbit cu Dumnezeu, cel ce este lumina cea prea curată și prea luminată, care numai curățire cere dela om.

Cu dumnezeească lumina ta, Bunule, luminându-se acum purtătorul de Dumnezeu, s'a făcut stâlp cu totul luminos, trimițând tuturor dumnezeeștile raze ale dumnezeeștei lumini, și gonind întunerecul necunoștinței.

Slavă...

Cela ce voește ca un bun să se mântuiască toți, te-a arătat pre tine prea înțelepte po-

vățuitor celor rătăciți, ca să întorci pre mulți spre calea mântuirii, Isidore de trei ori fericite părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Intru adevăr cu gura și cu sufletul te mărturisim pre tine, cu totul fără prihană, prea bună Stăpână a lumii, că ai născut pre Dumnezeu întrupat, și pre tine Curată te pui înainte cu credință apărătoare vieții.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o ..

Cu engolpiul cercărilor împodobindu-te ca un preot, purtătorule de Dumnezeu, cu trupul, și cu sufletul, cu aceiaș socotință înțelepțește ai hotărît a supune pre cel rău, celui mai bun, vrednicule de laudă.

Slavă...

Eghipetul patimilor, și al desfătării cercându-l, tare l-ai bătut mărite, cu lovirile înfrânării Părinte, lauda sihastrilor, netezind petrecerea credincioșilor.

Și acum a Născătoarei:

Cel ce poartă toate cu putere dumnezeească, și le ține împreună ca un milostiv, întrupându-se Preacurată, se ține ca un prunc în brațele tale, cel împreună veșnic, și de o ființă cu Tatăl.

Irmosul:

Marea vieții văzând-o înnălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig către tine: Scoate din stricăciune viața mea mult milostive".

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună, în 4 zile, Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Isidor Pelusiotul.

Stih: Pelusiotule bucură-te, de multe ori mie (este a zice), bucură-te,
Streină bucurie dobândind, și de țărână dezbrăcându-te.
In a patra zi pre Isidor l-au pus,
In mormânt întunecos.

Acest sfânt fiind eghiptean de neam, se răspândeà fecior de bine credincioși părinți și iubitori de Dumnezeu, și erà rudenie cu Teofil, și cu Chiril Arhiepiscopii Alexandrenilor. Acesta făcând multă procopseală la învățătura cărții și dumnezeeștei înțelepciuni, și celei de afară a lăsat multe scrisori minunate, și vrednice de pomenire iubitorilor de învățătură. Că lăsând tot felul de avuție și strălucirea neamului, și buna norocirea vieții, ajunse la muntele Pelusiotului, și se făcu monah, și acolo îndeletnicindu-se, și vorbind cu Dumnezeu, a luminat cu dumnezeeștile lui cuvinte toată lumea, întorcând pre păcătoși, și întărind pre cei ce îndreptau faptele cele bune, și pre cei neascultători cu tăctura dumnezeeștilor dojeniri spre bunătăți îi întorcea. Incă și împărați către folosul lumii dojenià, și le aduceà aminte, și în scurt să zicem, tâlcuià și dezlegà foarte cu înțelepciune tuturor celor ce-l întrebau, cuvintele și mărturiile dumnezeeștei Scripturi, și epistolile lui se zice a fi ca zece mii. Așà dar prea bine trăind, și dumnezeește purtându-se, își săvârșì în adânci bătrânețe viața sa.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nicolae mărturisitorul Studitul.

Stih: Cel ce a pus măsuri vieții, a socotit această,
Ca și Nicolae din viață a se mută.

Acest cuvios s'a născut în ostrovul Critului, și vrând ca să vază pre rudenia sa Teofan, s'a dus la Constantinopol, și aflându-l pre el în monastirea Studiților numărat cu ceilalți frați, s'a îmbrăcat și acesta cu shima monahicească. Și după ce a trecut toată duhovniceasca învățătură, și s'a învățat prea cu amăruntul, care sunt semnele monahiceștei petreceri, și dupăce a ajuns la vârful bunătăților, atuncea fu hirotonisit preot. Și ce a urmat după aceasta, a fost izgonit fericitul acesta Nicolae, împreună cu sfântul Teodor, igumenul monastirei Studiților. In urmă au fost chemați amândoi din izgonire, apoi au fost bătuți cu vine de bou, din porunca împăratului Leon Armeanul, luptătorul de icoane, căci se închinau sfintelor icoane, și așă au fost puși în temniță. Și iarăș fiind întrebați, și adeverind închinăciunea sfintelor icoane, iarăș au fost bătuți, și legându-i i-au aruncat iarăș în temniță, întru care rămâind trei ani, și luptându-se cu foamea și cu setea, și cu goliciunea, de acolo au fost trimiși la Smirna; unde iarăși fiind bătuți, și aruncați în temniță, li s'au pus și picioarele în butuc. Iară după trecerea de douzeci de luni, a murit Leon Armeanul, și atuncea fericiții slobozindu-se din temniță, s'au dus la Halchidona, și acolo întâlnindu-se cu de trei ori fericitul Nichifor Patriarhul Constantinopolei, petreceau împreună cu el. Iară după puțină vreme, când după Armeanul a împărățit Mihail Travlul și luptătorul de icoane, atuncea au fost izgoniți la Prusa din porunca zisului Mihail, și de acolo la Acrita ce se află lângă Halchidona, unde petrecând sfântul Teodor, s'a mutat către domnul. Iară dupăce a murit Mihail Travlul, și a primit împărăția Teofil fiul său iarăși s'a pornit goană asupra drept credincioșilor închinători ai sfintelor icoane. Și dupăce s'a dus din viață și Teofil, s'au făcut următori pe tronul împărăției drept credincioasa împărăteasă Teodora împreună cu fiul său Mihail, atuncea s'a făcut pace statornică între drept credincioși. Iară dupăce s'a făcut împărat Vasile Machidon, atuncea cu multe îndemnări, a înduplecat pre Cuviosul acesta și mult pătimitorul Nicolae, și l-a așezat igumen monastirii Studenților. Deci cu acest fel, și cu atâtea lupte petrecându-și viața sfințitul acesta părinte, și de multe rele pătimiri fiind chinuit, s'au odihnit cu pace, viețuind ani șaptezeci și cinci.

Intru această zi, sfântul sfințitul mucenic Avramie, episcopul Arvilului din Persida.

Stih: Unde este această îngrozitoare nevoitorilor Domnilor,
Zicea Avramie arătând la sabia călăului.

Pe la al cincilea an al goanei ce s'a făcut în Persia împotriva creștinilor, a fost prins sfântul acesta Avramie, Episcop fiind uneia din cetățile Persiei, numită Arvil, de mai marele vrăjitor al împăratului, și a fost silit de el să se lepede de Hristos, și să se închine soarelui; iară fericitul Avramie, îi ziceà lui: Nenorocite și ticălosule, cum nu te temi a mă îndemnà, să fac cele ce nu se cuvin? Și este cu putință să las pre Făcătorul soarelui, și al tuturor fâpturilor, și să mă închin soarelui, carele este făcut de Dumnezeu? Aceste cuvinte foarte au turburat pre tiranul împrotiva Sfântului. Și îndată a poruncit să fie scos afară, pe pământ aruncat, și cu toiage vârtoase să se bată. Și aceasta făcându-se, dupăce mai marele vrăjitorilor a văzut pre sfântul că suferea vitejește; iară mai vârtos că se și rugă pentru cei ce-l băteau, zicând: «Doamne nu le pune lor păcatul acesta, că nu știu ce fac», a poruncit să i se taie capul cu sabia. Și s'a săvârșit sfântul Avramie, în satul ce se zice Telman, prin tăierea cea de sabie.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan cel din Irinopoli, unul din sfinții părinți cei dela Nicheea.

Stih: Și Ioan pentru ortodoxie râvnind.
Cu îndrăzneală pre rău credincioși era mustrând.

Intru această zi, pomenirea sfântul mucenic Teoctist.

Stih: Cu dumnezeeşti armele dumnezeeştei credinţe fiind acoperit,
Teoctist, la sabie grumazul ş'a descoperit.

Intru această, zi, pomenirea prea cuviosului și făcătorului de minuni Iasim, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Insă a lui Iasim și singură proastă țărână fiind,
Bolnavilor vindecătorul Dar este dând.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Iosif dela Halep, carele a mărturisit la anul o mie șase sute optzeci și șase; prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Sufere Iosife tăerea prin sabie bărbătește,
Și dela Dumnezeu cununa nestricăcioasă primește.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul...

La întărirea credinței te-a pus Stăpânul pre tine Părinte ca pre un soare, ca să luminezi cu lumină înțelegătoare sufletele, celor ce neîncetat strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Spălat-ai spurcăciunile trupului și ale sufletului Fericite, cu curgerile lacrămilor, și făcându-te lumină celor de pre pământ, purtătorule de Dumnezeu, pre toți ai învățat să strige: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum a Născătoarei:

Stând pre temeiul cel neclătit al credinței, pre tine Maica lui Dumnezeu cea fără prihană te mărturisim Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pre Cuvântul lui Dumnezeu mai presus de fire. Bine este cuvântat rodul pântecelui tău Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie cuvioșilor...

Ca o jertfă cuvântătoare ai adus toată viața ta, Părinte, spre miros de bună mireazmă lui Hristos Dumnezeu, carele s'a spânzurat pre Cruce; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Având ca o moștenire de mult preț cuvintele tale cele însuflețite, înmulțești avuția și după moarte la toți credincioșii, cari înalță pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Infrumusețatu-te-ai prea fericite cu frumusețea cuvintelor tale, că te-ai arătat condeiu Duhului sfânt, scriind cu bună credință cunoștința lui cea dumnezeească, celor ce prea înalță pre Hristos întru toți vecii.

Și acum a Născătoarei:

Către acoperământul tău năzuesc, ceeace ești cu totul fără prihană, și sprijinitoare vieții mele te puiu acum înainte pre tine, care mai presus de minte ai născut pre Dumnezeu Cuvântul, pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptului cu „apă o ai ars; că toate le faci, „Hristoase, cu singură voirea. „Pre tine te prea înălţăm întru „toţi vecii."

Peasna a 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu a-l vedea...

Ca o rază a luminii a strălucit cuvântul Darului în sufletul tău prea fericite, şi prin tine tot pământul s'a umplut de lumina lui; de care cei ce ne împărtăşim lăudăm comoara înţelepciunei tale Părinte.

Urmând învăţăturilor celor părinteşti, cugetătorule de Dumnezeu, cu gând dumnezeesc ne-ai învăţat a ne închinà unei firi în trei feţe, şi a o cinstì teologhisind, nezidită, fără începere. Care izvorăşte lumină tuturor credincioşilor.

Slavă...

Aflând răsplătirile ostenelelor tale, şi apucând în ceruri viaţă nesfârşită, cere mântuire, celor ce laudă pomenirea ta prea înţelepte fericite Isidore, stând înaintea scaunului Mântuitorului, împreună cu îngerii.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu Cuvântul luând fără stricăciune chip stricăcios, pre oameni i-a îmbrăcat cu nestricăciune, sălăşluindu-se cu bunăvoirea Tatălui, întru tine cea plină de Dar. Pentru aceea cu totul fără prihană, împreună cu oştile cele cereşti pre tine te slăvim.

Irmosul.

Pre Dumnezeu a-l vedea nu „este cu putinţă oamenilor, spre „carele nu cutează a căutà ce„tele îngereşti; iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oame„nilor Cuvântul întrupat. Pre „carele slăvindu-l cu oştile ce„reşti, pre tine te fericim".

SVETILNA.
Podobie: Femei auziţi glas..

Cu sudorile sihăstriei ai stins văpaia patimilor, şi către înălţimea nepătimirii suindu-te de Dumnezeu purtătorule, acum cu bucurie stai înaintea scaunului lui Hristos, rugându-te pentru noi, cari săvârşim prea sfântă pomenirea ta Isidore.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Născându-se din tine Născătoare de Dumnezeu Ziditorul Cerului şi al pământului negrăit, precum ştie, acum s'a adus la biserică ca un prunc pre braţe, pre carele primindu-l Simeon, strigà: Dumnezeu eşti Stăpâne, mântuitor şi izbăvitor neamului omenesc, Hristoase al meu.

LA STIHOAVNĂ
Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Născutu-s'a Hristos din Fecioară fără întinăciune, precum din Tatăl fără stricăciune, născut Fiu mai 'nainte de luceafăr, cel ce a mântuit pre Adam.

Stih: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne dupre cuvântul tău în pace.

Porțile cerurilor, deschideți-vă, că Hristos în biserică ca un prunc, se aduce lui Dumnezeu Tatălui, de Maica Fecioară.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă norodului tău Israil.

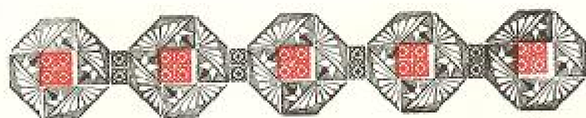
Mare și înfricoșată și străină taină: Cel ce păzește toate, și pruncii zidește, ca un prunc se ține în brațe.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea.

Pre cel sfințit, sfințita Fecioară l-a adus în biserică preotului, și tinzându-și mâinile Simeon, l-a primit pre el bucurându-se, și a strigat: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne, dupre cuvântul tău în pace, Doamne.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE.

Sfânta mucenița Agata.

La Doamne strigat-am Stihirile praznicului 3 și ale Muceniței 3

Stihirile praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Legea cea din Scriptură plinind-o iubitorul de oameni, acum în biserică s'a adus, și l-a luat pre el în brațe bătrânești Simeon bătrânul, strigând: Acum mă slobozești la fericirea cea de acolo, că te-am văzut astăzi cu trup muritor îmbrăcat, pre tine cel ce domnești preste viață, și preste moarte stăpânești.

Lumină spre descoperirea neamurilor te-ai arătat, Doamne, pre nor ușor șezând, Soarele dreptății, legea cea din umbră plinind, și arătând începătura Darului celui nou. Pentru aceasta pre tine văzându-te Simeon a strigat: Din stricăciune mă slobozește, că te-am văzut astăzi, Stăpâne.

De sânurile Părintelui nedespărțindu-te cu Dumnezeirea, te-ai întrupat precum bine ai voit, ținut fiind în brațele pururea Fecioarei, te-ai dat în mâinile primitorului de Dum-

nezeu Simeon, cela ce ţii toate cu mâna ta. Pentru aceasta acum mă slobozeşte în pace, pre mine robul tău, care cu bucurie strig: Că te-am văzut astăzi iubitorule de oameni.

Alte Stihiri ale Muceniţei, glasul acelaş.
Podobie: Data-i semn celor ce...

Nestricat ţi-ai păzit trupul pentru Hristos Mirele tău, întru frumuseţile fecioriei, Agato, mireasă a lui Dumnezeu, fiind înfrumuseţată şi luminată cu străluciri muceniceşti, şi ai mers către dumnezeească cămară de Mire. Pentru aceasta săvârşim prăznuirea ta în toată lumea, slăvind pre Mântuitorul, carele pururea te-a mărit pre tine.

Tăierea ~~ţiţelor~~ sânilor şi arderea focului, şi zgârieturile trupului, ai răbdat prea mărită, căutând cu ochii inimii la răsplătirile cele veşnice şi la fericirea cea de acolo, şi la cununa cea neveştejită, care acum a dăruit-o ţie Hristos prea mărită; ca ceea ce ai pătimit pentru dânsul prea frumos.

Năvălirea cea neoprită a focului, dumnezeeşte o ai oprit cu rugăciunile tale, ceea ce eşti cu numele bunătăţii, şi ai mântuit cetatea, care cinsteà cinstitele tale moaşte, Muceniţă, din care curg rîurile tămăduirilor, întru dumnezeescul Duh. Că întru această cetate chinuindu-te, ai smerit pre vrăjmaşul, şi ai luat cununa biruinţei, ceea ce eşti prea lăudată.

VEZI: De este post, Slavă, Şi acum, a Născătoarei, sau a Crucii a Născătoarei, caută-le în 28 de zile; iară de nu va fi post, zicem Samoglasnica Sfintei.

Slavă, glasul al 8-lea a lui Sicheot.

Streină minune s'a făcut la adormirea prea măritei Agata, şi muceniţei lui Hristos Dumnezeu, asemenea ca a lui Moisì. Că acela puind legi poporului, a primit în munte cele scrise pe lespezi de Dumnezeu însemnate Scripturi, iară aicea îngerul a adus din Cer la mormânt lespede scrisă întru acest chip: Cuget cuvios, de sineşi volnic, la alegere, cinste dela Dumnezeu, şi mântuire patriei.

Şi acum, a praznicului, asemenea, a lui Andrei Criteanul.

Cel ce poartă pre Heruvimi...

Caut-o în 2, zile, Slava dela Stihoavna praznicului. Pagina. 25,

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1-iu.
Podobie: Prea lăudaţilor mucenici..

Ca un sicriu prea luminat al lui Dumnezeu, cu adevărat Preacurata, aducând astăzi jertfelnicul, pre Hristos îl duce în Biserică, şi cu cinste îl pune în braţele lui Simeon celui cugetător de Dumnezeu. Pentru aceea s'au sfinţit acum sfintele sfintelor, şi dimpreună cu însuşi sfântul se bucură.

Stih: Acum slobozeşti pre robul tău Stăpâne dupre cuvântul tău în pace,

Proslăvitu-s'a astăzi Simeon, primind cu cuviinţă dumnezeească pe Hristos, ca un cărbune aprins, şi curăţindu-şi buzele, îl îmbrăţişează, şi cu mulţumire bucurându-se, cere slobozire. Pre acesta dar acum cu bună credinţă toţi fericindu-l, cu netăcute laude să-l cinstim.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slavă norodului tău Israil.

Uşa cea însufleţită, curata Fecioară, astăzi duce la biserică pre Impăratul şi Domnul, pre carele l-a avut în sine, trecând prin uşa, care o avea închisă, precum s'a scris de demult. Pentru aceasta toţi dănţuind înaintea feţei ei, cu cântări dumnezeeşti să o lăudăm pre dânsa.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea.

Astăzi sfinţita Maică, şi cea mai înaltă decât sfintele, la biserica cea sfântă a venit, arătând lumii pre făcătorul de lume, şi dătătorul legii, pre carele şi în braţe primindu-l bătrânul Simeon, cinstindu-l strigă: Acum slobozeşti pre robul tău, Stăpâne, că te-am văzut pre tine mântuirea sufletelor noastre.

Troparul, glasul al 4-lea:

Mieluşaua ta Iisuse Agata...

Caută la sfârşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de 2 ori. Slavă al Sfintei, Şi acum, iar al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu. Insăşi Podobie.

Ceata îngerească să se spăimânteze de minune, iară noi oamenii cu glasuri să strigăm cântare, văzând negrăită pogorârea lui Dumnezeu. Că de carele se cutremură puterile cereşti, pre acela acum îl cuprind mâinile bătrânului, pre unul iubitorul de oameni.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Fluerile păstoreşti...

Născutu-te-ai din Maică, pre pământ, Cuvinte cel fără de început, adusu-te-ai la biserică cel necuprins, şi bătrânul bucurându-se te-a primit în braţe, strigând: Acum mă slobozeşti, pre cel ce m'ai păzit, dupre cuvântul tău carele bine ai voit ca un Dumnezeu să mântueşti neamul omenesc.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, şi al Sfintei pe 4, CANONUL Sfintei.

Al căreia acrostih la Greci este acesta: Cu bune cântări să lăudăm pre Agata.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos: Veniţi noroadelor să cântăm...

Pre cea dintâi pricină a bunătăţilor poftindu-o Mu-

ceniță, te-ai învrednicit a avea numirea bunătății, cunoscând mai înainte pronia cea negrăită, bunătatea obiceiurilor tale.

Ridicatu-te-ai curată către viețuire prea luminată, defăimând cugetarea trupului, și uitându-te neîncetat către Mirele tău cel prea iubit.

Slavă...

Mireasă a lui Hristos, dumnezeească Agato, te-ai împodobit cu frumusețile fecioriei, și cu dumnezeești sângiurile cinstitei mucenii încununându-te, cu cununi îndoite prea mărită.

Și acum a Născătoarei:

Lăcaș lui Dumnezeu cuviincios te-ai făcut tu Curată, mai desfătat decât cerurile, și mai curat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și acum se bucură de tine ceata fecioarelor.

Peasna 3-a, Irmos:
Întărește-ne pre noi...

Agată floarea și lauda cea luminată, și prea veselitoare a dumnezeeștilor mucenici, înrăutățirea sufletului meu tămăduind, împodobește-l Muceniță.

Cu bunătăți roditoare te-ai luminat pre tine Agato, și te-ai numit muceniță, nebăgând seamă de cele vremelnice, și iubind împărăția lui Dumnezeu.

Slavă...

Pre Hristos ai ales mai bine decât toate cele veselitoare Agat-o, biruindu-te de dragostea cea dumnezeească, și îngrozirile tiranilor cu bună îndrăzneală și cu bărbăție le-ai călcat.

Și acum, a Născătoarei:

Mireasă a lui Dumnezeu, Curată, roagă pre Dumnezeu, pre carele l'ai născut, să se mântuiască, cei ce te laudă pre tine, de supărări și de primejdii, de patimi și de nevoi, prea fericită.

Irmosul:

Întărește-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorât păcatul, și „frica ta o sădește în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine".

CONDACUL și ICOSUL praznicului.
Sedealna Sfintei, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Lauda credinței și a ortodoxiei, a cuviinței și a fecioriei, cu osârdia muceniei fiind împodobită, te-ai cinstit cu numire Agato, gând cuvios din sine volnic la alegere, cu adevărat cinste către Dumnezeu, mântuire patriei, care te rogi lui Hristos ca o mireasă, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Și acum, a praznicului, glasul al 3-lea.
Podobie: De frumusețea fecioriei...

Întrupându-te, Hristoase din Fecioară, acum te-a primit sfin-

țitul Simeon, zicând: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne. Iară Anna cea nevinovată și proorocița cea prea mărită, ți-a adus mulțămită și laudă, iară noi dătătorule de viață strigăm ție: Slavă celui ce așà bine ai voit.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei sau a Crucei a Născătoarei, caută-le în 18 zile.

Peasna 4-a, Irmos:
Te laud că am auzit...

Rușinatu-s'a semeția vicleanului balaur, și s'a înfruntat, căci acum fecioarele îi calcă trufia lui, că a răsărit pre pământ Hristos din Fecioară, și a luminat pre toți.

Dupre lege nevoindu-te cu curățenie nespurcată, Muceniță, bucurându-te ai biruit duhurile viclenirii, într'armându-te cu Darul lui Hristos, și Crucea lui luându-o pre umere.

Infrumusețatu-te-ai Agato cu înfrumusețări bune, ale trupului și ale sufletului, prea mărită, că amândouă părțile a face bine s'au adunat întru tine luminat, adunându-se cu purtarea de grije a lui Hristos.

Slavă...

Fii-mi părtinitoare, prea înțeleaptă, scăpându-mă de cele rele, și de supărări, și de vifor, de scârbe, și de sila vrăjmașului, ca mântuindu-mă să te laud, ca pre o apărătoare bună, ceea ce ești cu numele bunătății.

Și acum, a Născătoarei:

Fără măsură ai întrecut luminile îngerilor, Preacurată, că ai născut negrăit pre Soarele cel înțelegător pre Hristos, carele a luminat cugetele credincioșilor cu razele Dumnezeirii.

Peasna 5-a, Irmos:
Dătătorule de lumină...

Cu dumnezeeștile porunci ale Stăpânului Hristos, îndreptându-te prea slăvită, prin închipuire te-ai dezlegat de legăturile poftelor trupești, Agato, arătându-te măslin prea roditor.

Cu toată dragostea vărsând fulgerile cele prea luminoase ale lui Hristos, ai defăimat dulcețile cele ce se târăsc jos pre pământ, dorind numai de dulceața singur aceluia.

Slavă...

Ca să te învrednicești a vedeà petrecerea cea nespusă a celor aleși, prea mărită, vitejește ai răbdat chinurile, bucurându-te Agato prea lăudată.

Și acum a Născătoarei:

Ție, care ai născut pre Hristos Ziditorul tuturor, strigăm: Bucură-te Curată; bucură-te ceea ce ne-ai răsărit nouă Lumina; bucură-te, ceea ce ai în-

căput pre Dumnezeu cel neîncăput.

Peasna 6-a, Irmos:
Intru adâncul greşelilor...

In deşert cugetător fiind tiranul, a nădăjduit să te amăgească pre tine fecioară frumoasă, dar s'a înfruntat cu mare ruşine, întâmpinând cugetul tău cel întărit.

Revărsatu-s'a Darul pe buzele tale Muceniţă, ceea ce eşti cu numele bunătăţii, căci tare ai înfruntat pre cel arătat fără de ruşine, îmbogăţindu-te de cuvântul cel de Dumnezeu învăţat.

Slavă...

Piatră de mult preţ te-ai arătat prea mărită, având gând de sineşi volnic cu alegere şi cuvios, şi patriei mântuire adevărată, veselindu-te Agato curată.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca în psalmi, lăudându-te strigăm ţie: Bucură-te muntele cel prea gras al lui Hristos Dumnezeu, întru carele bine a voit să locuiască pentru mântuirea noastră, Mireasă dumnezeiască.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor „fiind încunjurat, chem adâncul „milostivirii tale cel neurmat, „din stricăciune, Dumnezeule „scoate-mă".

CONDACUL sfintei, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Să se împodobească astăzi Biserica, cu porfiră slăvită, văpsită din curate sângiurile muceniţei Agata; bucură-te strigând, lauda Cataniei.

ICOS.

Fecioarească prăznuire, şi cămară nestricăcioasă, şi mulţime de fecioare strălucite, cinstite şi înfrumuseţate, aicea văz astăzi. Nuntă cinstită, cămară întru cele de sus ca un Cer s'a împodobit, şi patul lor cel neîntinat, şi frumuseţea vrând cu laude să o scriu nu sunt îndestulat; că vierme sunt, şi pre jos mă târăsc; şi cum voiu ajunge cele înalte; şi cine îmi va da aripi ca de porumb, şi zburând să ajung a cuvântà, şi a strigà: Bucură-te Agato lauda Cataniei.

Intru această lună în 5 zile. Pomenirea sfintei muceniţe Agata.

Stih: Mă bucur că Agata se dă la întunerecul temniţei.
Căci uri şi lumina despre vederea cea înşelătoare a feţei.
Prea frumoasa Agata în a cincea zi,
In temniţă (fiind închisă) murì.

Această sfântă erà dintr'o cetate a ostrovului Sicheliei ce se chiamă Panormu, care erà înfrumuseţată, şi strălucită cu frumuseţea trupului şi a fecioriei, şi cu podoaba sufletului, plină fiind de avere şi de bunătăţi trupeşti. Iară pe vremea împăratului Dechie se aduse înaintea ighemonului Chintian această fecioară, şi mai întâi o a dat oarecăreia femei necredincioasă, ce se chemà Afrodisia, ca să o întoarcă şi să o osebească de credinţa

lui Hristos. Iară ea ţiindu-se tare de credinţă, poftea mai bine să moară cu moarte mucenicească, decât să se lepede de Hristos. Pentru aceasta o chinuiră rău, şi-i tăiară ţâţele, pre care o a vindecat slăvitul apostol Petru, prin arătarea sa în temniţă. De aceea o traseră pre hârburi şi o arseră, şi băgând-o în temniţă şi-a dat sufletul lui Dumnezeu. Insă zic, că îngerul a adus o lespede la mormântul ei, pe care erau scrise aceste cuvinte: Minte cuvioasă, de sine-şi voitoare cinste dela Dumnezeu, şi patriei mântuire. Şi i se face soborul ei în muceniceasca sa biserică, la Trichoiho.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Teodula.

Stih: Teodula de focul cel împreună slugă nu se îngrozià.
Căci nădejdile întru Dumnezeu ca o slugă îşi puneà

Pre vremile împăraţilor Diocliţian, şi Maximian, a fost trimis, în cetatea Anazarvei, oarecarele cu numele Pelaghie, pentru ca să facă cercetare asupra creştinilor. Atuncea fiind prinsă Sfânta a stătut faţă la judecata lui Pelaghie, şi înaintea tuturor mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat, a fost spânzurată de perii capului de un chiparis, şi cu frigări de fier înfocate i s'au străpuns ţâţele. Şi zicând către ighemonul acela, unde sunt dumnezeii tăi? arată-mi pre aceştia, ca să-i cinstesc pre ei dupre putinţă, îndată a fost pogorîtă şi trimisă la capiştea lui Adrian, pre carele aveà mai însemnat, şi mai vestit. Deci intrând sfânta în capişte, a făcut rugăciune către Dumnezeu, şi suflând asupra idolului lui Adrian, a căzut jos, şi s'a zdrobit în trei bucăţi. Apoi eşind din capişte, a zis către ighemonul: Intră, şi dă mână de ajutor dumnezeului tău lui Adrian, căci căzând jos s'a zdrobit. Iară el cu grăbire intrând, şi văzând idolul zdrobit în trei bucăţi zăcând, s'a văetat cu scârşnirea dinţilor. Deci dupăce şi la urechile împăratului a ajuns ceea ce s'a făcut, a fost trimis îndată cel mai întâi din oamenii împărăteşti, în cetatea Anarzarv, poruncindu-i-se ca să vază, şi de este adevărat ceea ce s'a făcut idolului, să se deà ighemonul spre mâncarea fiarelor. De aceasta înştiinţându-se ighemonul, a îngenunchiat la fericita Teodula, rugând-o pre ea cu lacrămi, să se roage Dumnezeului ei, să facă sănătos pre zdrobitul idol, şi să se aşeze în locul în carele stà, şi dacă se va face aceasta, el va venì la credinţa lui Hristos, şi se va face creştin. Atunci Sfânta rugându-se lui Dumnezeu, îndată zdrobitul idol, din dumnezeească poruncă, întreg s'a aşezat în locul său; şi aflându-l pre ei trimisul împărătesc întreg, întorcându-se a dus veste împăratului. Iară împăratul prin scrisori a poruncit ighemonului prin multe chipuri, şi cu multe feluri de munci să muncească Pre Sfânta, şi la amară moarte să o deà. Deci iarăşi a poruncit ca cu frigări de fier înfocate să-i pătrundă trupul ei, şi aceasta făcându-se, se mânià blestematul, şi de trei ori ticălosul acela, văzând-o pre ea că nimic îi pasă de munci. Deci atuncea Elladie Komentarisie zice ighemonului, dă-mi mie puterea asupra ei, şi de nu o voiu plecà să jertfească dumnezeului Adrian, să-mi tai capul, şi i s'a îngăduit lui să facă împrotiva Sfintei cele ce i se va păreà. Iară el făcând cinci piroane de fier le-au bătut pre ele două prin urechile ei, şi unul în frunte, şi două prin ţîţe, şi toate piroanele fiind aşezate, sfânta ridicându-şi ochii minţii la Cer, se rugà lui Dumnezeu, ca să-i deà ei tărie şi răbdare, pentru nesuferirea muncii. Deci nu târziu se făcù aceasta, căci Komentarisie, văzând vitejeasca ei înfăţişare, că întru nimic socoteşte amărăciunea muncii, şi socotind că de va cădeà din făgăduinţă, va suferì primejdia vieţii, precum se făgăduise; poftind-o pre ea la casa sa, o rugà ca să jertfească împreună cu el idolilor. Atuncea Sfânta făcând pentru el rugăciune, şi întărindu-l pre el cu cuvinte dumnezeeşti, l-a înduplecat să se facă creştin. Şi făcându-se dimineaţă Komentarisie împreună cu dânsa, înfăţişându-se la ighemonul, îi zise: Nu am putut a înduplecà pre cea cu adevărat slugă adevăratului Dumnezeu, şi a o mişca din dreapta şi buna cale, ci mai vârtos ea m'a mântuit din întunerecul necunoştinţii, apropiindu-mă de Dumnezeu, şi

luminându-mi pânditori ochii inimii mele, m'a adus Domnului meu Iisus Hristos, adevăratului Dumnezeu. Acestea dupăce le-a auzit ighemonul, aprinzându-se de mânie, a poruncit să i se tae capul de sabie și trupul să i se arunce în mare. Și aceasta făcându-se, și-a săvârșit mucenia sa Elladie Komentarisie, în douăzeci și patru ale lunei lui Ianuarie. Iară pre Sfânta în cuptor cumplit ars cu foc, a poruncit să fie aruncată. Fericita însă, nevătămată a rămas în cuptor, rugându-se și proslăvind pre Dumnezeu. Pentru aceasta de nedumerire cuprinzându-se ighemonul cu mare glas a strigat: Ce voiu face, cu silnica muritoarea aceasta? nu știu. Și unul din cei ce stau față, Voitos numindu-se, zise: Dămi-o mie, că nu sunt așă nebun ca Komentarisie, ca să mă înduplec amăgindu-mă de ea; și ighemonul slobozind-o, a luat-o pre ea și a dus-o la casa sa. Apoi și acesta primind întru inima sa cuvintele fericitei, a luat dumnezeească prefacere ca și Komentarisie. Și a doua zi, mergând față la ighemonul împreună cu Sfânta, îi zise: Starea noastră amândurora o ighemonule cum se află, mă înfățișez ție ca să-ți fac cunoscut. Și eu pre Hristos mărturisesc că este Dumnezeu adevărat, de și aceasta a zădărnicit la tine nădejdile făgăduințelor mele, căci mai bine este să rămân de minciună, să mă fac împreună moștenitor cu Hristos, decât adeverindu-mă, să câștig gheena focului. Iară ție ți se cade să dai mulțămită adevăratului Dumnezeu, celui ce te-a mântuit pre tine și să te apropii de el, precum te-ai făgăduit. Nu numai nimic de acestea n'ai făcut; ci și nerecunoscător arătându-te, pre făcătoarea ta de bine, la munci nesuferite o ai dat. Așă a vorbit, iară ighemonul a poruncit să i se tae capul de sabie. Iară pre fericita a poruncit să o întinză pre scară de fier cumplit înfocată, și păcură, untdelemn și ceară, să se arunce deasupra scării, spre mai multă a ei învăpăere. Și Voitos adică săvârșindu-și mucenia prin sabie, s'a mutat către Domul. Iară fericita rugându-se lui Dumnezeu, s'a suit pre scară, care sfărâmându-se, și multe scântei aruncând la cei ce erau față, pre cei mai mulți i-a ars. Deci fiind aruncată în temniță, a doua zi un cuptor mare aprinzându-se, și fiind aruncată într'însul Sfânta, împreună cu Evagrie și cu Macarie, și cu alții nu puțini, au primit fericitul sfârșit.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Teodosie, cel din Scopelo.

Stih: Teodosie pre calea cea strâmbă aicea călătorind,
Acum pre calea cea largă a Edemului este umblând.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosulu părintelui nostru Polievct, patriarhul Constantinopolei.

Stih: Dorit sfârșit ai aflat al Domnului păstorule,
Purtând numirea din lucruri de Dumnezeu grăitorule.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Antonie Atineanul, carele în Constantinopol a suferit mucenia la anul o mie șase sute șaptezeci și patru, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Junghiindu-se Antonie ca o oaie.
Se înfățișează lui Hristos, urmând ca o oaie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira...

Foarte mult luminat, și de față grăind, ai spăimântat pre tirani cu cuvântul înțelepciunii și al Darului, și cu răbdarea chinurilor, că fără durere răbdând jeratecul focului, strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

De marea nebunie fiind cuprins vrăjmașul, se miră tare, văzând întinerirea ta, și răsărirea fițelor tale, căci bucurându-te Muceniță, glăsuiai, strigând către Mirele tău: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă,..

Sosit-a luminat la tine ucenicul lui Hristos, fiind tu la închisoare, vindecând ranele tale cele cumplite, care ai răbdat, nebiruită Muceniță a Mântuitorului, fecioară, veselindu-te, și zicând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Adam s'a omorît călcând porunca Atotțiitorului, iară tu născând viața cea veșnică, prea curată Fecioară, pre dânsul l-ai mântuit de moarte, cu mulțămită strigându-ți: Bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8-a, Irmos:
Pre Dumnezeu cel ce s'a..

Invrednicindu-te întru veselie, și întru bucurie a locuì în veci, roagă-te Agato să se lumineze cu mărirea ta cea nespusă, cei ce te cinstesc, și să se îndestuleze de viața cea nepieritoare.

Cu cugetul, cu inima, și cu sufletul iubind prea dorit chipul lui Hristos cel mai pre sus de cuvânt, ai zburat către dânsul, strigând: Voiu alergà după tine, și voiu locuì împreună cu tine în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu podoabe mai pre sus de fire, și cu haină frumoasă fiind împodobită, ai stătut Agato, ca o fiică a împăratului întru cinstea lui Hristos, strigând, și prea înălțându-l pre el în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu născând pre Hristos, cel ce s'a făcut pentru noi Mir, ai umplut lumea de bună mireazmă, cu mirezme de Dumnezeu însuflate. Pentru aceasta ție Fecioară strigăm: Bucură-te vasule al Mirului celui cu mii de mirezme.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorât în cuptorul cel cu „foc la coconii evreești, și văpaia întru răcoreală o a pre„făcut, ca pre Domnul lăuda„ți-l lucrurile, și-l prea înălțați „întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu Cuvântul...

Fiind împodobită cu cununi de biruință, cu dreapta cea începătoare de viață, de Dumnezeu cugetătoare Agato, acum roagă-te, să se mântuiască patria ta de furtună; precum mai 'nainte ai oprit năvălirea focului, ca toți să te mărim neîncetat pre tine cu laude.

Hristos, cela ce păzește toate cu dumnezeeească purtare de

grijă, acum răsplătind bărbăţia ta Muceniţă, te-a sălăşluit în corturile cele cereşti ca pre o mireasă a lui, prea nevinovată, şi te-ai învrednicit să te bucuri împreună cu îngerii, şi cu mucenicii.

Slavă...

Dă-mi o Muceniţă curată pre Hristos judecătorul tuturor, să-mi fie milostiv cu rugăciunile tale prea cinstită, şi nu încetà rugând pururea pre cel milostiv, să-mi curăţească mulţimea greşelilor, ceeace eşti podoaba mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiul cel mai 'nainte fără început cu Tatăl, întrupându-se negrăit din curatele tale sângiuri, prea curată Maică nenuntită, s'a arătat nouă ca un soare, şi gonind întunerecul, a luminat toate.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune a venit „să înoiască pre Adam cel „căzut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fe„cioară negrăit întrupându-se „pentru noi credincioşii, cu un „gând întru laude îl slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Agato cea cu nume mare, mireasă a lui Hristos nestricată, frumuseţe de comoară dumnezeească, şi muceniţă împodobită, fă pomenire pentru cei ce te cinstesc cu credinţă, fecioară înfrumuseţată, ca să afle dezlegarea greşelilor, cei ce săvârşesc cu bucurie sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Ca să plineşti rânduiala ta cea nespusă, Doamne, la biserică te-ai adus de Maica cea neispitită de bărbat. Şi văzându-te bătrânul, strigà: Acum slobozeşti pre robul tău, o Stăpâne, că ai venit Mântuitor lumii, lumina Tatălui, Hristosul meu.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Cu frică şi cu bucurie, în braţe pre Stăpânul, ţiindu-l Simeon a cerut slobozire din viaţă, lăudând pre Maica lui Dumnezeu.

Stih: Acum slobozeşti pre robul tău Stăpâne dupre cuvântul tău în pace.

Acum slobozeşte-mă, către viaţa cea adevărată, strigà Simeon, că te-am văzut pre tine Mântuitorul meu, cela ce eşti lumina lumii, Stăpâne.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slavă norodului tău Israil.

Anna cea înţeleaptă, şi Cuvioasă, ca o proorociţă făceà mulţămită, celui ce s'a născut

din Fecioară, spre mântuirea oamenilor.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea, a lui Andrei Piru.

Căruia slujitorii cei de sus cu cutremur se roagă, pre acela acum jos Simeon în brațe trupește luându-l, a propoveduit cum că Dumnezeu cu oamenii s'au unit, și om pre Dumnezeu cel ceresc văzându-l, osebindu-se de cele de pre pământ, cu bucurie a strigat: Cela ce ai descoperit celor din întunerec lumina cea neînserată, Doamne, slavă ție.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Vucol Episcopul Smirnei.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului și ale Sfântului 3.

Stihirile praznicului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria..

Făcătorul tuturor, și Mântuitorul nostru, s'a adus la biserică, de Maica Fecioara. Pentru aceia bătrânul cu bucurie luându-l pre dânsul strigă: Acum slobozești pre robul tău Bunule, cu pace, precum bine ai voit.

Simeon primind în brațe din mâinile Fecioarei, pre Mântuitorul cel ce s'a născut mai 'nainte de toți vecii, strigă: Văzut-a marginile lumii lumina slavii tale. Acum slobozești pre robul tău Bunule, cu pace, că te-am văzut.

Pre Mântuitorul, cel ce s'a născut în vremile cele mai de pre urmă spre mântuirea oamenilor, ținându-l Simeon în brațe, cu bucurie strigă: Văzut-am lumina neamurilor, și slava lui Israil. Acum mă slobozești precum ai zis ca un Dumnezeu, din cele de aicea, cu porunca ta.

Alte Stihiri ale Sfântului, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Strălucindu-te cu lumina dumnezeeștilor bunătăți, prea sfințite, lumină te-ai pus în sfeșnicul cel de taină al dumnezeeștii Biserici, luminându-o pre dânsa Părinte, cu sfințite învățăturile tale.

Duhul, carele te-a sfințit pre tine Vucole prea sfințite, prin tine dăruește purtătorule de Dumnezeu, sfințenie și luminare, și mântuire, celor ce aleargă cu credință.

Propoveduind înțelepte bunătatea Dumnezeului nostru cea nemărginită, îmbunezi popoarele cele căzute în rele, aducându-le Mântuitorului

bună dăruire, ca un lucrător de sfinţenie prea sfinţit.

Slavă, Şi acum, a praznicului, a lui Andrei Criteanul. glas. 5

Cercaţi Scripturile, precum a zis în Evanghelii Hristos Dumnezeul nostru. Că într'însele îl vom aflà pre dânsul născut şi înfăşat, în iesle pus, şi cu lapte hrănit, şi cum tăierea împrejur a primit, şi de Simeon s'a purtat. Şi nu prin părere, şi prin nălucire, ci prin adevăr lumii s'a arătat. Către carele să strigăm: Cela ce eşti mai 'nainte de veci, Dumnezeule, slavă ţie.

VEZI: De este post, Slavă, Şi acum, a Născătoarei, sau a Crucei a Născătoarei. Caută-le în 11 zile.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile glasul al 2-lea,
Podobie: Casa Eufratului...

Purtând Curata, şi cea fără prihană Fecioară, pre Făcătorul şi Stăpânul, ca pre un prunc în braţe, în biserică intră.

Stih Acum slobozeşti pre robul tău Stăpâne dupre Cuvântul tău în pace.

Primeşte o Simeone, pre Domnul slavei, precum ţi s'a vestit ţie, dela Duhul sfânt, că iată a venit.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slavă norodului tău Israil.

Acum au văzut ochii mei, bunule Dumnezeule, făgăduinţa ta. Slobozeşte degrab pre robul tău, iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum, glasul 1-iu a lui Ioan monahul.

Astăzi cel ce a dat de demult lui Moisì legea în Sinai, poruncilor legii se supune, pentru noi ca un milostiv făcându-se ca noi. Acum Dumnezeu cel curat, ca un prunc sfânt, deschizând pântecele celei curate, luişi însuş ca un Dumnezeu se aduce, de blestemul legii slobozindu-ne, şi luminând sufletele noastre.

Troparul Sfântului, glasul al 4-lea.

Indreptător credinţei...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de 2 ori. Slavă, al Sfântului, Şi acum, iară al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul 1-iu.
Podobie: Piatra fiind pecetluită...

La biserică te-ai adus viaţa tuturor; pentru mine făcându-te prunc sub lege, cel ce oarecând ai scris pre lespezi legea în muntele Sinai, ca să mântueşti pre toţi din robia cea de demult a legii. Slavă milostivirii tale, Mântuitorule, slavă împărăţiei tale, slavă rânduelii tale, unule iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.
După a doua Stihologhie, Sedealna,
glasul al 5-lea,
Podobie: Cuvântul cel împreună...

La biserică te-ai adus ca să plineşti cele obişnuite Făcătorul şi Stăpânul şi dătătorul legii, şi ai suferit a te ţineà trupeşte în braţele lui Simeon cu bună voirea ta. Cela ce eşti tuturor înfricoşat, şi ţii toată zidirea unule îndurate, descoperind lumina ta nouă tuturor.

Slavă, Şi acum, iar aceasta.
CANOANELE.
Al praznicului cu Irmosul pe 8, şi al Sfântului pe 4, CANONUL Sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Voiu cântà pre lauda lui Vucol cel mare.
Facerea lui Iosif.
Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:
Ca pre uscat umblând...

Cu frumuseţile cele dumnezeeşti şi sfinţite, şi cu strălucirí luminoase luminându-te totdeauna, luminează sufletul meu, carele cinsteşte luminată prăznuirea ta Părinte.

Stea cu totul luminoasă arătându-te pre tine Soarele cel înţelegător, cu strălucirile bunătăţilor tale a luminat tot pământul, Ierarhe al lui Hristos, Vucole prea înţelepte.

Slavă...

Viaţă pururea curată şi limpede, şi neamestecată cu întinăciune, arătând mărite, te-ai cunoscut pre pământ odor sfinţit al lui Hristos, Vucole prea înţelepte.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce este împreună cu Tatăl, unul născut, întrupându-se cu cuviinţă dumnezeească, în pântecele tău mai pre sus de cuget, a îndumnezeit pre oameni Preacurată, pentru mulţimea îndurărilor, prea bunul Dumnezeu.

Peasna 3-a Irmos:
Nu este sfânt precum tu...

Fiu zilei şi al luminii prin osteneli dumnezeeşti făcându-te Ierarhe, te-ai sălăşluit cu adevărat acum întru luminile sfinţilor, luminându-te cu Darul.

Propoveduind cu bună credinţă o fiinţă a Treimii, ai dezrădăcinat de pre pământ înşelăciunea mulţimei dumnezeilor, ca un Ierarh cinstit, şi ca un slujitor adevărat al Cuvântului.

Slavă...

Calea vieţii ai arătat tuturor, celor ce au fost rătăciţi din ispita vrăjmaşului, şi i-ai adus pre ei mântuiţi ca un păstor cuvântător, la Cuvântul începătorul păstorilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Fii mie liman şi păzitoare, celui ce pururea sunt bătut, neslăbit de întreitele valuri cele cumplite ale patimilor, în marea viet,i, singură prea curată pururea Fecioară.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălțat cornul credin„cioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirii tale“.

Sedealna Sfântului, glasul al 4-lea.
Podobie: Cela ce te-ai înălțat..

Strălucind cu lumina preoției, ai povățuit la lumină popoarele Ierarhe, și ai pierdut întunerecul idolilor, iară cu lumina tămăduirilor, risipind negura patimilor, te-ai mutat către lumina cea neapusă, rugându-te neîncetat pentru noi, cari te cinstim, Vucole fericite.

Slavă, Și acum, a praznicului, glas acelaș.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif..

Prunc te-ai făcut pentru mine cela ce ești vechiu de zile, curățeniilor te împărtășești prea curate Dumnezeule, ca să-mi încredințezi mie trupul cel din Fecioară. Și acestea Simeon cu taină știindu-le, te-a cunoscut pre tine Dumnezeu și om cel ce te-ai arătat cu trupul, și ca pre o viață te-a cuprins, și bucurându-se ca un bătrân, a strigat: Slobozeștemă, căci tu ești Dumnezeul meu.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei sau a Crucei a Născătoarei caută-le în 17 zile.

Peasna 4-a, Irmos.
Hristos este puterea mea...

Cel ce a știut mai 'nainte frumusețea sufletului, și curăția gândului tău, de Dumnezeu fericite, te-a făcut dupre cuviință propoveduitor celor sfinte, Înțelepte.

Fiind luminat de Duhul, luminezi pre cei ce sunt întru întunerecul rătăcirei și prin Botez îi săvârșești fii zilei, Ierarhe pururea pomenite.

De multe fiare ți-ai mântuit turma, care căută să o turbure, și să o depărteze de credința cea fără prihană, podoaba Arhiereilor și pârga păstorilor, Vucole.

Slavă...

Aflându-te strălucit cu Darul, slăvitul cuvântătorul de Dumnezeu, te-a hirotonit cu învățături dumnezeești, și te-a săvârșit preot sfințit, Vucole prea înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

Arătat te-a văzut pre tine Moisì în rug, care închipuià cu sfințenie prin taină că vei să te arăți născătoare Focului, pururea Fecioară Născătoare, de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:
Cu dumnezeească strălucirea ta...

Îmbrăcându-te cu sfințenie cu îmbrăcămintea cea sfințită a preoției, ai luminat pre cei nesfințiți Ierarhe, a cinsti o Unime

nezidită în trei fețe, Vucole prea înțelepte.

Din gura lupului celui înțelegător, ai răpit pre noroade, cu învățăturile grăitoarei de Dumnezeu gurii tale, și gurile cele fără uși ale ereticilor le-ai îngrădit cu teologhiile tale, părinte Vucole.

Luminându-te cu razele cele dătătoare de lumină ale Duhului, Cuvioase, te-ai făcut cu totul luminos, luminând sufletele celor întunecați, Vucole Ierarhe de Dumnezeu fericite.

Slavă:

Biruitu-s'a necuratul Marchion de ale tale sfințite cuvântări, și s'a izgonit turbatul, vărsându-și noroiul a toată necuviința, Vucole prea mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Legile firei le înnoește Iisus cel ce este Dumnezeu mai pre sus de toată ființa, Preacurată, născându-se din pântecele tău, cel ce singur a înființat toată lumea cu voirea lui.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Prea măritul Vucol având smerenie înălțătoare, curăția gândului, dragoste nefățarnică, credință și nădejde curată, s'a arătat locaș Treimii.

Duhul sfânt în urma ta, celui ce ai împodobit din destul scaunul Smirnelor, prea lăudate, a hirotonisit păstor pre Policarp, săvârșindu-se prin mâna ta, Vucole.

Slavă...

Cunoscând prin Duhul chemarea ta, înțelepte, aduci la Altar pre cel din urma ta învățător cu darul oilor celor cuvântătoare, fiind luminat cu strălucirile bunătăților.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână ușa Darului, care ai deschis oamenilor ușa cea cerească, deschide-mi mie ușile pocăinții luminat, și mă mântuește de ușile morții.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o „înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: „Scoate din stricăciune viața „mea, mult milostive".

CONDACUL și ICOSUL praznicului.

Întru această lună, în 6 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vucol episcopul Smirnelor.

Stih: Vucol păstorul Smirnei cerescul jertfitor.
Neadormit este și după moarte al turmei păzitor.
In a șasea zi Vucol a părăsit,
Strălucirea lumii soarelui acestui văzut.

Aceasta din tânăra sa vârstă păzindu-se pre sine curat, se făcù vas sfântului Duh. Pre carele aflându-l iscusit și vrednic, prea lăudatul și iubitul lui Hristos, dum-

nezeescul Ioan de Dumnezeu cuvântătorul, l-a hirotonisit Episcop și păstor ales bisericii, marei cetăți a Smirnelor. Carele luminându-se de Duhul sfânt, lumină pre cei ce se aflau întru întunericul rătăcirii, de i-a făcut fii zilei prin sfântul Botez, mântuindu-i de neîmblânzitele fiare, adică de sălbatecii și întunecații draci. Deci acesta mai 'nainte de a se săvârși, a hirotonisit diadoh în locul său într'această cetate păstor și dascăl oilor celor cuvântătoare pre fericitul Policarp; și așà către Domnul s'a mutat. Al căruia cinstit trup îngropându-se în pământ, făcù Dumnezeu de crescù un copaciu, carele face tămăduiri până astăzi.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Iulian, cel din Emesa.

Stih: Hristos a fost pironit la mâini și la picioare.
Iară Iulian și la cap cu adăogire.

Acesta erà din cetatea Emesei, în floarea vârstei sale, bine cinstitor de Dumnezeu, cu părere adică că se osârdueşte prin doftorii pentru trupurile oamenilor; iară mai multă îngrijire făcând pentru sufletele lor, căci erà doftor numai puțin acestora decât acelora. Deci fiind prinși Siluan Episcopul, și Lucà Diaconul, și Mochie Anagnostul, pe vremile împăratului Numerian, și fiind osândiți de închinătorii de idoli a se face mâncare fiarelor, sfântul Iulian, când îi duceau pre ei, întâmpinându-i, li s'a închinat. Pentru care fiind prins și el după moartea acelora, i s'a bătut cuie de fier în cap, și la mâini și la picioare, și în oarecare peșteră, precum se află cu cuiele fiind închis, și-a dat duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Fausta, Evilasie și Maxim.

Stih: Trei mucenici pătimesc a peștilor patima,
Intâmplându-li-se obștesc organ tigaea.

Această sfântă Fausta, erà pre vremea împăratului Maximian, din cetatea Chizicului. Și întâmplându-se a aveà părinți bogați și pioși, multă bogăție după moartea lor a rămas. Ci nici vârsta tinereții, nici înșelăciunea bogății, nu o a despărțit pre dânsa dela faptele bune. Ţiindu-se pre sine întru feciorie în post, și în rugăciune, și întru îndeletnicirea dumnezeeștilor Scripturi. Deci vestea ei ajungând până la împăratul, a fost trimis către ea oarecarele Evilasie din cei aleși ai siclitului ca să o plece pre ea să jertfească dumnezeilor, și neînduplecându-se, să fie aruncată întru adâncurile mărei. Iară acela întrebuințând la ea toată cercarea muncilor, dupăce a văzut că cu prea mărire s'a izbăvit din ele, și că faceà minuni, a crezut în Hristos. Și iarăș a fost trimis la Evilasie și la sfânta, Maxim eparhul. Carele pre amândoi, la cumplite munci supuindu-i, prin facerile de minuni și prin rugăciunile Muceniței, a crezut și acesta în Hristos. Și în tigaea ce o gătise asupra sfinților, de voie intrând împreună s'au săvârșit nevoința, prin foc luând sfârșitul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Varsanufie.

Stih: Din pământ trupul lui Varsanufie este alcătuit,
Și în pământ în a sa maică a intrat.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Ioan, cel numit proorocul învățăcelul sfântului Varsanufie.

Stih: Drept este Ioane a te împreună,
Și a te pune cu prietenul dascăl aicea.

Intru această zi, cuviosul Ioan cel din cetatea Lico, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Pre Ioan cel din Lico unde este cu dreptul a-l pune?
Decât numai aicea, împreună cu Ioan cel de un nume.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Dătător de rouă cuptorul...

Inţelepţind pre cei neînțelepţiţi, și îndreptând pre cei căzuţi întru rătăcire, i-ai mântuit Părinte, și i-ai adus la Dumnezeu curați, cu bună credință

cântând lui: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Infrumuseţatu-ţi-s'a fălcile tale, prea fericite, propoveduind întruparea celui ce a strălucit nouă pentru nespusa milostivire, către carele cu bună glăsuire strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Patimile trupului prin nevoinţe stăpânindu-ţi prea mărite, nestăpânit te-ai arătat de năpădirile înşelătorului, şi acum fără rătăcire cânţi: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum a Născătoarei:

Mântuindu-ne de osândirea cea dintâi, prin naşterea ta cu totul fără prihană, te lăudăm pre tine, cei ce ne-am mântuit prin tine Fecioară, strigând, şi cu credinţă, zicând: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:
Din văpae cuvioşilor...

Răsărind ca finicul în curţile lui Dumnezeu, ai adormit somnul cel cu cuviinţă drepţilor, şi ai răsărit pom înaintea dumnezeescului tău mormânt, minune la cei ce-l văd, Vucole propoveduitorule de Dumnezeu.

Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu cel înfiinţat, sfinţit Arhiereu te-a ales, ca să ungi poporul cu sfinţenie, prea sfinţite, mai mare al scaunului Smirnelor luminătorule al lumii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Cuvântul cel întrupat Dumnezeu l-ai cuvântat, şi multe noroade ai mântuit din necuvântare făcându-te dumnezeesc ucenic, celui ce a strălucit întru cuvântarea de Dumnezeu, Vucole propoveduitorule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu sfinţenie se învăţă adunarea cea dumnezeească a proorocilor, tainele tale Născătoare de Dumnezeu, învăţându-se de departe, şi puind la arătare semnele cele dumnezeeşti ale naşterii tale, prea curată Fecioară.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpae cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi„rea. Pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Ca o lumină, ca o strălucire, ca un soare mare, ca un fulger ai strălucit în Bise-

rica lui Hristos, şi cugetele credincioşilor le-ai luminat, şi către locurile cele neînserate te-ai sălăşluit, cântând în glasuri întreit sfinte pre Treimea cea nezidită.

Făcându-te afară de trup, şi de lume lucrătorule de cele sfinte, te-ai mutat către cetele cele mai pre sus de lume bucurându-te, şi îndumnezeindu-te cu prea luminat Dar. Pentru acea săvârşim pre pământ pomenirea ta cu credinţă, Vucole prea înţelepte.

Slavă..

Pământul a ascuns prea fericit trupul tău, carele de faţă izvorăşte tămăduiri şi daruri. Iară Cerul ţine Duhul tău, împreună cu cei aleşi din veac, luminat cu dumnezeeştile lumini adevărat, Vucole prea mărite.

Şi acum a Născătoarei:

Cu glasul îngerului ai născut Curată pre Îngerul sfatului celui mare, pre Hristos Emmanuil, carele a împreunat pre cei de jos cu îngerii. Una binecuvântată, prea lăudată, singură pricina îndumnezeirii noastre Fecioară.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a căta „cetele îngereşti. Iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat. Pre „carele slăvindu-l cu oştile cereşti, pre tine te fericim".

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Păstoreşte ai povăţuit turma Domnului, către păşunile bunei credinţe, prea înţelepte Ierarhe, izgonind tot eresul, ca pre nişte fiare. Drept aceea acum să cauţi spre noi din Cer cu milostivire, ca unul ce stai împreună cu prea curata Născătoarea de Dumnezeu, înaintea scaunului Dumnezeirii, prea fericite părinte Vucole.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Nedespărţindu-se negrăit de sânurile părinteşti, pentru bunătatea cea desăvârşită, din Fecioară se naşte, şi prunc se face Cuvântul. Şi pre acesta îl primeşte în braţe Simeon bătrânul, şi împreună cu dânsul bătrâna, a mărturisit mulţumirea ca la un Stăpân, întru care şi vesteà mai 'nainte mântuirea oamenilor.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi Mântuitorul, ca un prunc s'a adus în biserica Domnului, şi cu bătrânele mâini, l-a primit pre el bătrânul.

Stih: Acum slobozeşti pre robul tău Stăpâne dupre cuvântul tău în pace.

Astăzi cel vechiu de ani, minunat se vede prunc dupre trup, şi se aduce în biserică.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă norodului tău Israil.

Primeşte o Simeoane, cea Preacurată a strigat, în braţe ca pre un prunc, pre Domnul slavei şi Mântuitorul lumii.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Ziditorul Cerului şi al pământului, astăzi se ţine în braţe de Sfântul Simeon bătrânul, căci el cu Duhul Sfânt ziceà: Slobozitu-m'am acum că am văzut pre Mântuitorul meu.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 7 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Partenie Episcopul Lampsacului, şi cuviosul părintele nostru Lucà cel din Elada.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Sfântului Partenie, glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Partenie cel mare, lauda Elespontului, luminătorul Lampsacului, luceafărul cel luminos al lucrărilor de minuni, pre noi pre toţi împreună acum ne chiamă la pomenirea lui, ca să facem praznic duhovnicesc, lăudând pre Mântuitorul Hristos.

Din vârsta tinereţelor purtându-te de Dumnezeu, ai ars prea fericite cetele dracilor, cu focul rugăciunilor tale, îndreptând cu înţelepciune turma Lampsacului; că surpând capiştile idolilor, biserică te-ai înnoit pre sineţi lui Dumnezeu.

Propovedueşte minunea ta peştele, care de iznoavă s'a trezvit, şi mortul cel ce a înviat, rodirea cea neroditoare a arăturei, ploaia cea de ajuns a viei şi nemerirea văpselelor. Prea minunate îţi sunt lucrurile Sfinţite; ci roagă-te dar să ne mântuim noi.

Alte Stihiri ale cuviosului Lucà, glasul al 6-lea.
Podobie: Toată nădejdea puindu-şi..

Cu totul urmând Domnului din tinereţe, pătimirea cea bună dela părinţi, şi dragostea cea lumească ai părăsit prea mărite, şi în pustietăţi ai locuit, cu viaţă sihăstrească te-ai nevoit întru smerenie. Care o ai săvârşit cu duh călduros, Cuvioase, bine neguţătorindu-te, împărţindu-ţi averea la săraci, şi cumpărând pre mărgăritarul cel de mult preţ, pre Hristos; pre carele aflându-l, ai încetat a mai poftì, vrednicule de minune.

Bătându-te, înfruntându-te, certându-te cel ce te-a născut, răbdai pentru Domnul, pre carele îl pofliai, prea mărite Părinte. De a căruia dragoste rănindu-te, întru nimic n'ai socotit cele veselitoare, și lipsirea dela maica ta, și străinătatea o ai iubit, și cu chipul călugăresc te-ai îmbrăcat, prea sfințite; dar Dumnezeu cel iubitor de oameni te-a vădit și fără voia ta, plecându-se rugăciunilor maicei tale, Lucà cuvioase.

Cu sfințenie săvârșindu-ți viața cea cinstită, ai făcut minuni alese și streine, dându-ți Dumnezeu pentru ostenelile tale, și mai 'naintea răsplătirei arvună dumnezeească, și-ți va da și cunună nestricată și mărire veșnică când va venì ca un judecător. Pre carele roagă-l sfințite, să se mântuiască de tot felul de răutate, cei ce te laudă pururea, Lucà prea cuvioase.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei sau a Crucii a Născătoarei; Caută-le în 11 zile.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Ușile cerești, deschideți-vă, că Hristos în Biserică, ca un prunc de Maica Fecioară, lui Dumnezeu Tatălui se aduce.

Stih: Acum slobozești pre robul tău...

Jăratecul cel mai 'nainte arătat, dumnezeescului Isaia, Hristos ca într'o linguriță, prin mâinile Născătoarei de Dumnezeu, se dă [illegible] bătrânului.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor...

Cu frică și cu bucurie, ținând Simeon în brațe pre Stăpânul, cereà slobozire vieții, lăudând pre Maica lui Dumnezeu.

Slavă, Și acum, glasul al 6-lea, al lui Ioan monahul.

Să se deschiză ușa Cerului astăzi...

Caută în 2 zile.

Slava dela Vecernia cea mare, pag. 21.

Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinților noștri...

Caută la sfârșitul cărței.

Slavă, Și acum, a praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de 2 ori. Slavă, al Sfinților, Și acum, iară al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Prunc te-ai făcut pentru mine, cel ce ești vechiu de zile, curățeniilor te împărtășești, prea curate Dumnezeule, ca să-mi încredințezi mie trupul cel din Fecioară. Și acestea Simeon cu taină știindu-le, te-a cunoscut pre tine acelaș Dumnezeu și om, cel ce te-ai arătat cu trupul, și ca pre o viață te-a cuprins, și bucurându-se

ca un bătrân, a strigat: Slobozeşte-mă, că tu eşti Dumnezeul meu.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.
După a doua Stihologie, Sedealna glasul 1-iu.
Podobie: Ceata îngerească...

Cela ce este împreună cu Tatăl pre scaunul cel sfânt, viind pre pământ, s'a născut din fecioară, şi prunc s'a făcut, cel ce este cu anii nehotărît. Pre carele luându-l Simeon în braţe, bucurându-se, a zis: Acum slobozeşti îndurate, veselind pre robul tău.

Slavă, Şi acum, iară aceasta:
CANOANELE
Al praznicului cu Irmosul pe 6, şi ale Sfinţilor două pe 8.
CANONUL sfântului Partenie
Al căruia acrostih, la Greci este acesta:
Când Darul minunilor tale Fericite...
Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:
Intru adânc a aşternut...

Alcătuindu-te cu lumina cea dumnezeeească prin bunătăţi, Părinte prea sfinţite, te-ai arătat a doua lumină. Pentru aceea săvârşindu-ţi noi praznicul cel purtător de lumină, şi pururea prăznuit, cu rugăciunile tale mântueşte-ne de întunerecul păcatelor.

Ca o stea luminoasă ai răsărit la întărirea Bisericii lui Dumnezeu Partenie, cu strălucirile tămăduirilor, gonind cu Darul întunerecul patimilor, şi povăţuind la lumină, pre cei ce se apropie de tine, prea sfinţite.

Intunerecul cel rău al boalelor ai risipit Partenie, cu lumina cinstitelor tale rugăciuni. Pentru aceea te rugăm, tămădueşte durerile sufletelor noastre, şi toate neputinţele trupurilor goneşte.

A Născătoarei:

Ceeace ai născut pre Dumnezeu cel prea bun, Preacurată, îmbunează smerita mea inimă, care este rănită rău de multe patimi, şi o întăreşte să săvârşească voia Mântuitorului nostru, carele voeşte să se mântuiască toţi oamenii.

Alt CANON al cuviosului Lucà.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Laud pre Lucà, mărirea Eladiei, Amin.
Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:
Ca pré uscat umblând...

Dă-mi cuvânt văzătorule de Dumnezeu, carele stai înaintea scaunului Stăpânului tău, ca să laud Lucà pomenirea ta cea luminată şi strălucită, risipind negura cugetului meu.

Iubindu-te Mântuitorule Sfinţitul, cu totul s'a dezbrăcat către pătimire, cu tărie răbdând scârbe, trude şi osteneli. Pentru care a aflat desfătarea cea fără sfârşit.

Slavă...

Vmilindu-ţi trupul părinte

Lucà, cu înfrânare totdeauna, și cu priveghere neîncetată, și cu tot felul de nevoințe; cu înțelepciune ai oprit pornirile dulceților de patimi.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare a Domnului Fecioară, care ai născut trup pre Dumnezeu cel neîncăput în toată lumea, și întrupat pentru milostivirea oamenilor; arată-mă mai pre sus de tirănia patimilor.

Peasna 3-a, Irmos:
Pe piatra credinței...

Surpător ai fost tiraniei dracilor celei pierzătoare, prea fericite, și ca peștile idolilor le-ai sfărâmat, și ai ridicat locașuri dumnezeești spre lauda lui Hristos, prea sfințite Partenie.

Fiind împodobit cu faceri de minuni mari, boala carchinului cea cumplită ai încetat, și ochii orbiți ai deschis, și duhurile viclenirei ai gonit cu Darul cel dumnezeesc, părinte Partenie.

Inviat-ai pre cel ce s'a omorît rău, carele mai 'nainte slujeà la lucru dumnezeesc. Că Dumnezeu, carele a oprit moartea, ți-a dat Har fericite Partenie, să înviezi morții prin rugăciunea ta.

A Născătoarei:

Petrecut-a cu oamenii Domnul, îmbrăcându-se cu trup din tine negrăit, ci roagă-l pre dânsul Preasfântă, să se milostivească spre mine cel trudit, și clătit de loviturile șarpelui.

Alt Canon, Irmos:
Nu este sfânt precum tu...

Intrarmându-te cu dragostea cea fierbinte a Mântuitorului, dragostea părinților nu o ai băgat în seamă pentru dânsul, și te-ai făcut străin de toate cele veselitoare, Lucà fericite.

Vrând ca să te faci pre sineți locaș Domnului, locuiai în pustie, ca odinioară Ilie, făcând războiu către draci. Pentru aceea ai aflat sfârșitul cel fericit.

Slavă...

La toate dumnezeeștile porunci te-ai arătat bine plecat ca o slugă, săvârșindu-le bine, și smerindu-te pre sineți Fericite; pentru aceea ai luat înălțime cerească.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară Maica lui Dumnezeu, care ai născut pre Cuvântul mai pre sus de cuvânt, cel ce s'a arătat pentru noi, ceea ce suntem noi. Roagă-te neîncetat, să mă mântuiască de toată necuvântarea.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălțat cornul cre- „dincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pe piatra măr- „turisirii tale".

CONDACUL, glasul al 3-lea.
Podobie: Fecioara astăzi...

Dumnezeescul Dar de minuni ai luat de Dumnezeu înțeleptite sfințite Partenie făcătorule de minuni, de Dumnezeu purtătorule, toate patimile credincioșilor curățind, duhurile vicleșugului Părinte gonindu-le. Pentru aceasta pre tine te lăudăm, ca pre un mare tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

ICOS.

Lumină de minte neajunsă, cea din lumina Tatălui cel mai 'nainte de început, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, carele luminezi toată lumea dumnezeește, luminează-mi gândurile, mintea și cugetul, ca să laud astăzi această luminată prăznuire, și prea cinstită a cuviosului Partenie; că acesta cu adevărat pre pământ viață minunată a săvârșit și petrecere. Pentru aceasta adunându-ne, îl lăudăm pre el, ca pre un mare tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Mare făcător de minuni al Lampsacului, suindu-te la înălțimea bunătăților, strălucești marginile lumii cu lumina tămăduirilor, risipind prea cu tărie pre dracii cei întunecoși, și gonind boale cu chemarea lui Hristos. Pentru aceasta curățind de rătăcirea idolilor tot Elespontul, îl luminezi cu minunile, purtătorule de Dumnezeu Partenie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Cuviosului, asemenea.

Din tinerețe iubind bunătatea, înțelepte, te-ai lepădat de toate dulcețile, arătând înfrânare și sihăstrie desăvârșit, și dragostea maicii întru nimic socotind-o, aducându-te pre sineți întru ascuns te-ai dat la mânăstire. Și iarăș te-a vestit pre tine Dumnezeu maicii tale, care plângea cu dreptate lipsirea ta prea alesule, cu care și acum împreună veselindu-te, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a praznicului, glas acelaș.
Podobie: Fluerile păstorești...

Născutu-te-ai din Maică, Cu

vinte cel fără început. Adusu-te-ai la biserică Împărate al slavei, și bătrânul bucurându-se te-a primit în brațe pre tine, strigând: Acum slobozești, pre cel ce l-ai păzit dupre cuvântul tău, cel ce bine ai venit să mântuești ca un Dumnezeu neamul omenesc.

VEZI: De este post, Slavă, Și acum, a Născătoarei, sau a Crucei a Născatoarei, caută-le în 11 zile.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară..

Cu rugăciunile ai tămăduit boale nenumărate, întărind cu Darul, Partenie, pre cei slăbănogi, precum și Stăpânul tău, urmând bunătății lui celei multe.

Tu ai dat văpsitorilor a lucrà cele de trebuință, pre dracul cel zăticnitor izgonindu-l Partenie cu rugăciunile tale cele către iubitorul de oameni, prea sfințite Părinte.

Domnul primind rugăciunile tale, Părinte, a dat vânătoarea de pește din destul celor ce aveau trebuință, mărindu-te pre tine prin lucrarea de minune cu peștele, ce s'a aruncat (din mreje) la picioarele tale prea sfințite.

A Născătoarei:

Ranele sufletului meu tămăduește-le, Fecioară, cugetul meu liniștește-l, fiind rănit de patimi, și întunecat de călcarea poruncilor Mântuitorului.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Fără răutate, cuvios, drept și blând, și întreg te-ai arătat părinte Lucà. Pentru aceea te-ai fericit de Făcătorul și Stăpânul tuturor, prea fericite.

Văzându-te zavistnicul că petreci viața bine, s'a aprins și a ridicat asupra ta mulțime de supărări, dar s'a înfruntat ca un deșert lup, căscând în zadar, precum zice povestirea.

Slavă...

Cu îndreptarea gândului ți-ai îndreptat viața prea fericite, către cele mai bune, poftind ca să vezi cea mai desăvârșit de cât toate cele dorite, care o ai și dobândit cu bună nemerire, Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Afându-te mai frumoasă cu podoaba decât toate femeile pre tine Fecioară curată, cel înfrumusețat s'a sălășluit în pântecele tău, și m'a mântuit de grozăvia patimilor și de întuneric.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce ești luminarea...

Locuind în inima ta Darul nepătimirii cel luminos, de Dumnezeu cugetătorule Pă-

rinte, a gonit întunericul cel adânc al iubirii de argint dela Arhiereul, păzindu-l pre el nebolit prin învăţăturile tale.

Pre cel ce erà ţinut de multă boală Părinte, şi fiind pre jumătate uscat, l-ai făcut cu totul sănătos, prin rugăciunile tale Cuvioase, slăvind cu mulţămită pre Dumnezeu şi Stăpânul, carele te-a mărit pre tine cu multe faceri de minuni.

Fiind împodobit cu ungerea de cinste a preoţiei, o ai luminat pre dânsa cu arătarea multor minuni, cari ai săvârşit fiind viu, şi după moarte purtătorule de Dumnezeu Partenie, vieţuind ca un înger.

A Născătoarei:

Rogu-mă Fecioară, mântueşte-mă de întunecarea patimilor, de smintelele, care-mi se pricinuesc din supărările celui strein, de muncile cele veşnice, care mă aşteaptă, cu rugăciunile tale cele către iubitorul de oameni.

Alt Canon, Irmos:
Cu dumnezeească strălucirea ta...

Răsplătirea ostenelilor tale luând dela Dătătorul cel bogat, Părinte cuvioase, te-ai arătat tuturor noian de minuni, gonind boalele celor ce veniau către tine.

Nu te-ai slăbit Părinte de mulţimea năpădirilor vrăjmaşului, nu te-ai spăimântat de trufia lui, ci ai stătut ca un turn întărit şi nemişcat, fiind îmbrăcat cu smerenia ca cu o platoşă.

Slavă...

Bine săvârşindu-ţi sfinţită viaţa ta Fericite, şi luând dela Dumnezeu răsplătire Darul tămăduirilor, orbi ai luminat, pre ologi şi pre slăbănogi i-ai făcut sănătoşi.

Şi acum, a Născătoarei:

Noroadelor lăudaţi, pre ceea ce cu adevărat negrăit a născut pre Cuvântul, şi după naştere a rămas iarăşi Fecioară nestricată, pre apărătoarea tuturor, şi mântuitoarea oamenilor.

Peasna 6-a, Irmos:
Către Domnul, Ionà a strigat...

Cu puterea cuvintelor tale, şi cu a rugăciunilor, s'au surpat capeştile idolilor, prin Darul lui Dumnezeu părinte Partenie, şi poporul cel necredincios a primit credinţa, cu un glas împreună slăvind pre Domnul.

Cu lacrămi ai rugat pre iubitorul de oameni Cuvântul, şi celor ce au cerut ploi, le-ai pogorît de sus, milostivindu-te

cu îndurare către poporul ce se primejduià, Ierarhe al Domnului Partenie.

Cu ploile apelor tale celor de taină, ai adăpat toată inima, care venià către tine Partenie, și pământul care erà uscat de secetă, a primit ploi, cu minune bine rodind.

A Născătoarei:

Să nu mă arăți osândit la ziua judecăței, să nu mă vădești vinovat pre mine cel nesimțitor înaintea tuturor, Dumnezeul meu, Făcătorul meu, având rugătoare pre Stăpâna, care mai pre sus de fire te-a născut pre tine.

Alt Canon, Irmos:
Marea vieții văzându-o...

Risipitu-s'a cea de demult puterea ta împotriva noastră, cugetătorule de vicleșug, și întru nimic s'a făcut măestriile tale cele multe, vicleanule. Că iată un tânăr prost și fără vicleșug, te-a biruit pre tine.

Nu ai dat Cuvioase genelor tale somn, nici tâmplelor tale odihnă, până ce ai surpat toată măestria înșelătorului, carele îți ridicà ție în toate zilele supărări de multe feluri.

Slavă...

Cu curăție ai petrecut viața ta și cu bine, totdeauna cu dragoste primind streini, miluindu-i bogat și din destul. Pentru aceea ai și dobândit nestricăciune, și mărire netrecătoare Lucà.

Și acum, a Născătoarei:

Pre unul din Treime tu l-ai născut trupește, mai pre sus de gând și de cuvânt, Născătoare de Dumnezeu Preacurată. Drept aceea strig: Arată-mă pre mine locaș dumnezeeștei Treimi cu rugăciunile tale.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o în„nălțându-se de viforul ispite„lor, la limanul tău cel lin aler„gând, strig către tine: Scoate „din stricăciune viața mea mult „milostive".

CONDACUL, sfântului Lucà, glasul al 8-lea.
Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Dumnezeu, cel ce te-a ales pre tine, mai 'nainte de ce te-a zidit, spre a sa plăcere cu judecățile care știa, primindu-te, din pântece te-a sfințit, și a sa slugă pre tine te-a arătat, îndreptând pașii tăi Lucà, ca un iubitor de oameni. Căruia acum bucurându-te, îi stai înainte.

ICOS.

O frumusețea cea prea aleasă a părinților, și cinstea! O podoaba tuturor pustnicilor! Plinitorule al poruncilor

lui Hristos, cum voiu lăudà viața ta prea mărite, neavând putere de cuvinte? Insă îndrăznind, voiu strigà către tine: Bucură-te lauda cea strălucită a călugărilor; bucură-te povățuitorul credincioșilor și făclia. Bucură-te odrasla pustiului cea prea frumoasă; bucură-te sfeșnicul lumii cel prea luminos. Bucură-te că ai defăimat cele trecătoare și stricăcioase; bucură-te că în cele cerești împreună cu îngerii locuești. Bucură-te mângâitorule cel grabnic al celor întristați; bucură-te folositorul cel dorit al celor din primejdii. Bucură-te vasul cel cinstit al Duhului; bucură-te lăcașul lui Hristos cel prea slăvit. Bucură-te prin carele toată darea a strălucit; bucură-te, prin carele Dumnezeu se prea slăvește. Căruia acum bucurându-te îi stai înainte.

Intru această lună în 7 zile, pomenirea cuviosului părintelui nostru Partenie episcopul Lampsacului.

Stih: Partenie țărâna Lampsacului a lăsat.
Lumină mare strălucindu-i înfocat.
Partenie în a șaptea zi,
Indelungat somn adormì.

Acesta erà pe vremea împărăţii marelui Constantin, fiu lui Hristofor diaconul bisericii Militopolei, însă în carte nu erà învățat, ci cu toată lucrarea faptei bune se nevoià a petrece. Deci a faptei celei bune, ca oarecare acoperământ, avea meșteșugul pescăriei, și da în dar la cei ce cereau, pește. Iară buna cinstire și bunătatea lui cea ascunsă, atâta erà cât și Dar dela Dumnezeu luase, de gonià dracii și tot felul de boale tămăduià. Puind și nevoință să învețe carte, s'a hirotonisit preot de Filip episcopul Militopolei, după aceea episcop al Lampsacului, de Ahilie Mitropolitul Chizicului, făcând și minuni multe; că și ochiul unui om, ce i l-a scos un taur l-a vindecat, și numai cu însemnarea Crucii a risipit, și a stins carchinul dela o femee, o boală ce se chiamă așà; și a omorît încă cu suflarea lui și un câine turbat, ce-i sărise în spate, și pre acel mort ce-l călcase carul de-i spărsese pântecele, iarăș l-a adus la viață. Și a gonit și duhul cel necurat din femeia dregătorului; și văpsitorilor ce nu le umblà văpselele le-a făcut bune, gonind pre un drac, ce se încuibase acolo. Și făcând încă și alte fapte minunate, și proorocind și de cele viitoare, s'a dus către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Lucà, carele a locuit în muntele Stiru, cel din Elada.

Stih: Umplut-a Lucà Elada de minuni,
Carele nici mort contenește a face minuni.

Acest prea cuvios erà născut și crescut în Elada, iară părinții lui au fost din ostrovul Eghinei care neputând trăi de prăzile Agarenilor, s'au sculat de acolo, și au mers în Elada, întru care s'a născut fericitul Lucà; carele de copil mic s'a lăsat nu numai de carne, ci și de ouă și de brânză. Și erà mâncarea și băutura lui, pâine de orz, și legumi și apă; și topindu-și trupul cu tot felul de patimă rea, și grea petrecere, socotià desfătarea și săturarea a hrănì pre cei flămânzi, și a dăruì haină golilor. Pentru aceea de multe ori dând și haina lui, se întorceà gol. Iară dacă s'a făcut călugăr, nu este cu putință a spune cineva, câtă răbdare și chinuri a arătat, umblând toate lăcașurile cele de pe lângă mare, și făcându-se pricină de mântuire multora cu minunile ce făceà. După aceea lăsând mutările locurilor, sosì la muntele ce se numește Stiru, și locuind acolo șapte ani, a proorocit tuturor de moartea lui, și așà s'a săvârșit.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor o mie şi trei mucenici, cari au suferit mucenicia în Nicomidia.

Stih: Mulţime de oameni fiind o mie şi trei,
Pentru Hristos au ales a murì de sabie.

Acestia erau slugi a celor patru protectori, dintre cari prin poruncă împărătească fu prins prea sfântul Petru episcopul Alexandrenilor, şi i se tăià capul; iară după săvârşirea acestuia, protectorii cu toată casa lor crezând în Hristos, şi mărturisind slugile acestora înfocaţi de dragostea lui Hristos, de sine s'au dus către împăratul Diocliţian în Nicomidia, împreună cu femeile şi cu copiii lor, şi mărturisindu-se că sunt creştini; şi neplecându-se a se lepădà de Hristos, de ostaşi cu sabie au fost tăiaţi.

Intru această zi, sfinţii şase mucenici cei din Frighia, de foc s'au săvârşit.

Stih: Cei şase Frighii de tăria focului nu s'au îngrozit,
Cei ce turn de tărie pământului Frighiei sunt.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Aprion, episcopul Chiprului.

Stih: Aprioane grăbeşte, du-te că te chiamă Hristos,
La răsplătirile moştenirii celei de sus.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru, carele s'a nevoit în Monovate.

Stih: Nevoinţa cea prea mare Petru săvârşind,
Prea cinstită cunună în ceruri a primit.

Intru această zi, sfântul mucenic Teopemt, şi cu urmaşii lui.

Stih: Viteazul Teopemt bine s'a nevoit,
Şi împreună cu sinodia sa şi răsplătirile primeşte însutit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna -7a, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Dumnezeescul Dar carele a locuit întru tine, te-a arătat prooroc, spuind cele viitoare. Drept aceea înţelepte, mai 'nainte ai vestit celui ce erà să primească scaunul, pre cel mai întâi şezător împodobit cu lumini dumnezeeşti.

Pre Partenie Arhiereul Lampsacului, pre luminătorul cel ne apus al Elespontului, pre cel ce a luminat tot pământul cu lumini, şi a risipit noaptea patimilor, celor cu multe dureri, să-l lăudăm cu toţii.

Cu mult spor şi-a dat pământul roada sa, prin rugăciunea ta prea minunate Partenie, şi via cea secetoasă a făcut struguri, aşà prea mărindu-te Dumnezeu, cel ce s'a prea slăvit prin vieţuirea ta.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai Preacurată mai sfântă decât puterile cele de sus, că ai întrupat pre Dumnezeu, pre carele cetele celor fără de trup, cu frică îl prea slăvesc; ci roagă-l pre dânsul pururea, să miluească, pre cei ce te prea slăvesc pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în Vavilon...

Sicriul moaştelor tale Lucà, s'a arătat izvor de tămăduiri, la carele tot cel ce aleargă, se mântueşte de toate patimile, fericindu-te pre tine, Cuvioase, şi lăudând pre Hristos Domnul.

Cu semne prea mari te-a

mărit pre tine Domnul, Părinte, pre carele l-ai prea slăvit tu prin ostenelele sihăstriei mai 'nainte, că strigai: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

In viață vestit, întru minuni prea mare; și întru toate alte bunătăți neasemănat te-ai arătat Cuvioase. Pentru aceea ai aflat răsplătire ostenelilor tale, împărăția lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește norodul, și cetatea ta, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, folositoarea noastră, celor ce cu credință neîndoită, strigăm ție: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 8-a, Irmos:
Cuptorul cel cu foc...

Foarte mari răsplătiri ai primit în ceruri pentru ostenelile tale, mărite Partenie, că locuești în lumină neînserată, și ai luat mărire nepremenită, învrednicindu-te de bucurie neîncetată, Părinte.

Stea neapusă făcându-te în viață; cu răsăriturile dumnezeeștilor tale fapte, ai apus dupre legea firii, și ai mers către lumina cea neînserată, lăsându-ne nouă Cuvioase razele minunilor tale cele negrăite.

Fără de începere Tatăl, Fiul și dumnezeescul Duh, strălucire de o împărăție, de un scaun se cunoaște, la cei ce cinstesc cu dreaptă credință, și cântă totdeauna împreună cu cetele îngerilor: Sfânt, Sfânt, Sfânt.

A Născătoarei:

Curățește-mă prin mijlocirea ta, Preacurată, de patimile spurcăciunii, care sunt asupra mea, și luminează rogu-mă, inima mea cea împâclată de negurile dracilor, ca să te fericesc, de Dumnezeu fericită.

Alt Canon, Irmos:
Pentru legile părintești..

Stricăciunea a toată boala gonești, prea mărite părinte Lucà fericite, pre leproși vindecând, pre cei slabi întărind, și pre slăbănogi dezlegându-i din legătura care îi ținea, tămăduind pre ciungi, pre ologi și pre orbi, cari strigă: Pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Aflat-ai Cuvioase mărirea cea fără osteneală, căci ai suferit multe osteneli și nevoințe, privigherea, topirea trupului, înfrânarea, pătimirea, zăcerea la pământ, și toată altă chinuire a trupului, pentru dragostea celui ce te-a zidit; cu carele

dimpreună fiind, te veselești cu dânsul. Roagă-te lui, să ne mântuim toți, cei ce cu credință și cu dragoste te lăudăm pre tine.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Prin multe feluri de osteneli ale bunătăților ai intrat la împărăția cerurilor, veselindu-te acum Cuvioase în veci, și îndulcindu-te totdeauna cu podoabele Stăpânului, împreună cu îngerii cânți cântări întreit sfinte. Pre Domnul lăudați-l făpturile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum a Născătoarei:

Pre cel nedespărțit din sânurile părintești, nedespărțindu-se de acolo, negrăit l-ai născut Preacurată, fără ispită de bărbat, fiind om desăvârșit; pre carele roagă-l să-mi dea putere, să biruesc până în sfârșit toată năpădirea cugetelor celor rele, și să fac voia lui cea dumnezeiască în toate zilele, ca să te măresc întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pentru legile părintești, „fericiții tineri în Vavilon mai 'nainte nevoie pătimind, au scuipat porunca cea nebunească a celui ce împărățià. Și împreunându-se cu focul cu care nu s'au ars, celui ce stăpânește, vrednică cântare i au cântat: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Fiul Părintelui...

Slobozindu-te de trup părinte Partenie, te-ai învrednicit a vedeà frumusețile cele nevăzute, fiind împodobit în totul adevărat cu frumsețea bunătăților. Pentru aceasta te cinstim, și curat te fericim.

Ca un crin, ca un trandafir, ca un miros cu bună mireazmă, fiind împodobit cu tot felul de bunătăți Părinte, te-a sălășluit Hristos arătat la cele de sus, căci ai păstorit cu cuviință norodul lui, Ierarhe Partenie.

Să săltăm oamenii, să dănțuim veselindu-ne, să adunăm acum praznic sfânt, cântând lui Dumnezeu cu laudă, și fericind astăzi dupre vrednicie pre minunatul și marele păstor Partenie.

Pomenirea ta astăzi luminând inimile noastre, a strălucit ca un soare mare. Care pre cei ce o săvârșesc cu credință, mântuește-i de întunerecul patimilor Ierarhe și de boale și de scârbe, și de tot felul de primejdii.

A Născătoarei:

Luminează-mă cu lumină,

ceeace eşti de Dumnezeu dăruită, ca pre unul ce zac întru întunerecul lenevirei celei rele, şi nu voiu nici cum să păzesc legile lui Dumnezeu, pentru ca să le fericesc dupre datorie, ca pre o folositoare a mea.

Alt Canon, Irmos:
Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Ostenelele tale Părinte, şi nevoinţele, ce om va putea să le spue? Pentru care vrednică plată ai luat dela Dumnezeu, că te-ai făcut vas dumnezeescului Duh, cuvios, drept, adevărat şi fără prihană.

Prost la fire, fără viclenire şi smerit, plin de milostivire către săraci, iubitor de streini, şi iubitor de pustie, blând, lin, cu adevărat te-ai arătat Părinte. Pentru aceea te-ai rânduit împreună cu Avraam, cu Iacov, şi cu David.

Ca unul ce petreceai întru lăcaşurile cele dorite, şi fiind plin de frumuseţe dumnezeească, şi îndulcindu-te acum de florile raiului celui dumnezeesc din destul, şi veselindu-te, fă pomenire pentru noi către Dumnezeu prea fericite.

Slavă...

Ceea ce eşti o fire în trei ipostasuri, o fiinţă cu trei lumini, şi o putere nedespărţită, Tatăl, Fiul, Duhul sfânt, o Dumnezeire, mântueşte pre cei ce cu credinţă te slăvim, pre unul Dumnezeu în trei feţe.

Şi acum a Născătoarei:

Nu poate înţelege cuget omenesc taina ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea lăudată, că mai 'nainte de naştere fără bărbat ai luat în pântece, şi după naştere ai rămas Fecioară, şi ai născut pre Cuvântul cel împreună veşnic cu Tatăl.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a că„utà cetele îngereşti. Iară prin „tine Preacurată, s'a arătat oa„menilor Cuvântul întrupat, pre „carele slăvindu-l cu oştile ce„reşti, pre tine te fericim".

SVETILNA.
Podobie: Femei auziţi...

Păstorul cel prea mare lăudat al Lampsacului, făcătorul de minuni Ierarhul Bisericii lui Hristos, lauda Elespontului, şi întărirea credincioşilor, să se cinstească acum Partenie; că acesta îmblânzeşte pre Dumnezeu cu rugăciuni pentru lume.

Slavă a Cuviosului, asemenea:

Din tinereţe sihăstrind, şi Crucea ridicând, te-ai depărtat

în pustie, Lucà luminătorule al sihastrilor. Şi cu toată înfrânarea supuind pre cel rău la cel mai bun, cuprinsule de Dumnezeu, cât este prin puțință, te-ai apropiat de Treimea cea neapropiată.

Şi acum, a praznicului:

Ca să plineşti rânduiala ta cea nespusă, Doamne, la biserică te-ai adus de Maica cea neispitită de bărbat, şi vâzându-te bătrânul, strigà: Acum slobozeşti pre robul tău, Stăpâne; că ai venit Mântuilor lumii, lumina Tatălui, Hristosul meu.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.
Podobie: Casa Eufratului...

Preacurata şi nevinovata Fecioară fiind pre Ziditorul şi Stăpânul, ca pre un prunc în brațe, în biserică intră.

Stih: Acum slobozeşti pre robul tău, Stăpâne dupre cuvântul tău...

Primeşte o Simeoane, pre Domnul slavei, precum ți s'a vestit ție de Duhul sfânt; că iată a venit.

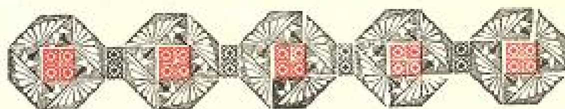
Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slavă norodului tău Israil.

Acum văzură ochii mei făgăduința ta, unule bunule Dumnezeule. Slobozeşte-mă degrab, pre mine robul tău, iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum, glasul al 4-lea, a lui Andrei Criteanul.

Astăzi sfințita Maică şi cea mai înaltă decât Biserica, la biserică a venit, arătând lumii pre Făcătorul de lume, şi Dătătorul legii, pre carele şi în brațe primindu-l bătrânul Simeon, bucurându-se a strigat: Acum slobozeşti pre robul tău, că văzură ochii mei mântuirea ta.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNA.

IN 8 ZILE

Sfântul şi marele mucenic Teodor Stratilat, şi sfântul prooroc Zaharia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Mucenicului 3, şi ale Proorocului 3.
Stihirile Mucenicului, glasul al 5-lea:
Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te ostaşul lui Hristos, cel ce ai biruit tabăra vrăjmaşului, cu arma bunei credințe, întărirea credincioşilor, carele prin multe munci ai câştigat cereasca împărăție a lui Dumnezeu Teodore. In care dănțuind, şi cu împărtăşirea îndumnezeindu-te şi luminându-te cu curate împărtăşiri, pomeneşte pre cei ce cinstesc mărită pomenirea ta, şi se închină cu credință sicriului moaştelor tale. Din

care celor ce cer, le izvorăşti bună întărire şi mare milă.

Bucură-te sfinţite cap, cinstită înălţarea purtătorilor de chinuri, podoaba Bisericii, surpătorule al vrăjmaşului, cela ce eşti numit cu numele dumnezeeştilor daruri, luminătorule carele luminezi cu minunile, partea cea de supt soare. Turnule cel mare, carele ai rămas neclătit, de loviturile nemăsuratelor munci. Cela ce cu suliţa răbdării tale ai omorît pre balaurul, carele te-ai arătat foarte vitejeşte, ca un ostaş nebiruit; pre Hristos roagă-l, să dea sufletelor noastre mare milă.

Cu arma Crucii celei de viaţă purtătoare, sfărâmare făcând idolilor, ispită de bătăi ai suferit, şi pre lemn fiind întins, sfâşieri ai răbdat prea fericite. De care fiind sdruncinat, şi cu făclii ars, pe Cruce te-ai ridicat de dânşii, cu suliţe împungându-te, şi ochii orbindu-ţi. Pentru aceasta te fericim pre tine, cel ce bine ai pătimit, şi cereşti cununi ai dobândit Teodore. Pre Hristos roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă.

Alte Stihiri ale Proorocului, glasul al 8-lea. Podobie: Ce vă vom numi...

Având vieţuire întocmai cu îngerii, împreună cu îngerii arătat vorbiai, descoperitorule de cele dumnezeeşti, printr'înşii luminându-ţi cugetul cel mai pre sus de minte, cu lămurirea semnelor celor minunate, descoperirea tainelor celor mari, mai 'nainte spunerea proorocească, cu înnoire duhovnicească; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Inger te-ai arătat pământesc, că ai avut pre pământ îngeri cereşti vorbind cu tine; făcându-te văzător vederilor celor mai pre sus de lume; şi sfeşnic carele străluceşte lumină înţelegătoare; maslin, precum zice Psalmistul prea roditor, carele pică credincioşilor grăsime dumnezeeşte lucrătoare; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Indestulat fiind de îndumnezeirea cea nădăjduită, ca un prooroc prea adevărat al lui Dumnezeu, şi arătat umplându-te de desfătarea cea veşnică, şi văzând slava cea negrăită, de Dumnezeu cuprinsule, roagă-te neîncetat pentru noi cei ce te lăudăm pre tine, ca să se mântuiască sufletele noastre.

VEZI: De este post, Slavă, Şi acum a Născătoarei, sau a Crucii a Născătoarei, caută-le în 18 zile. Iară nu va fi post zicem Samoglasnica Sfântului.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 5-lea.

Astăzi mai pre sus decât luceafărul, a răsărit cinstită pomenirea purtătorului de chinuri a lui Hristos, inimile credincioşilor nevăzut luminându-le, şi norii sufletului gonindu-i, cu lucrarea şi cu Darul Duhului. Către carele iubitorii de mucenici să strigăm: Bucură-te cela ce te-ai arătat credincioşilor Dar de Dumnezeu dăruit, şi carele tinzi mulţimile minunilor, la cei ce aleargă către tine Teodore fericite. Pre acela nu înceta rugându-l neîncetat, ca să dobândească veşnicile bunătăţi, cei ce săvârşesc cu credinţă prea cinstită pomenirea ta.

Şi acum, a praznicului, asemenea. A lui Anatolie.

Cel vechiu de zile prunc făcându-se cu trupul de Maica Fecioară în biserică s'a adus, plinind făgăduinţa legii sale. Pre carele Simeon primindu-l a zis: Acum slobozeşti în pace, dupre cuvântul tău pre robul tău, că văzură ochii mei mântuirea ta, Doamne.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase..

Primeşte Simeoane, zis-a, cu mâinile pre Ziditorul a toate. O bătrânule, îmbrăţişează pre Hristos, pre carele tânăra Fecioara l-a născut mai presus de fire spre bucuria neamului nostru.

Stih: Acum slobozeşti pre robul tău Stăpâne, dupre cuvântul tău în pace.

Pre făcătorul legii şi Dumnezeu, de carele se cutremură mulţimea îngerilor, adunându-ne să-l lăudăm popoare, pre unul Făcătorul de bine, şi singur Dătătorul de lege, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slavă poporului tău Israil.

Acum mă slobozeşte, Stăpâne pre mine robul tău cu pace, de legăturile trupului, precum ai zis. Că te-am văzut Hristoase pre tine, lumina cea mai 'nainte de veci spre descoperirea neamurilor, şi a lui Israil.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 8-lea.

Ca pre cel numit cu numele darurilor lui Dumnezeu, şi moştenitor fericirii lui, toţi credincioşii să lăudăm, şi să fericim dupre vrednicie, pre Teodor viteazul marele mucenic apărătorul lumii. Că se roagă lui Hristos Duumnezeu, pentru sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului, asemenea. A lui Andrei Criteanul.

Cel ce se poartă pre Heruvimi...

Caută la Stihoavna praznicului, în 2 zile. pagina 25.

Troparul Mucenicului, glasul al 4-lea,

Cu numirea oştirii celei adevărate, purtătorule de chinuri,

al cerescului Impărat, voevod prea bun te-ai făcut, Teodore. Că cu armele credinței te-ai oștit înțelepțește, și ai biruit cetele dracilor, și purtător de biruință viteaz te-ai arătat. Pentru aceasta pre tine cu credință pururea te fericim.

Slavă a Proorocului, glasul al 2-lea.

A proorocului tău Zaharia...

Caută la sfârșitul cărții.
Și acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului odată; și al Mucenicului, Slavă, al Proorocului, Și acum, iară al praznicului.
După întâia Stihologie, Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Cel cu nume mare numit Mucenicul lui Hristos, cel iubit de Dumnezeu și de îngeri, minunatul și măritul Teodor, toate sfintele biserici cele de sub soare, astăzi întru Duhul sfânt le veselește, și a prăznuì întru bucurie pomenirea lui, pre toți îi îndeamnă.

Slavă, Și acum, a praznicului, glasul acelaș.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

In muntele Sinai de demult a văzut Moisì dosul lui Dumnezeu, și glas dumnezeesc subțire s'a învrednicit în nor și în vifor a auzi; iară acum Simeon pre Dumnezeu cel ce s'a întrupat fără schimbare pentru noi, în brațe l-a luat, și bucurându-se s'a dus din aceste de aicea, la viața cea veșnică. Pentru aceasta a strigat: Acum slobozești pre robul tău, Stăpâne.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu.
Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Cela ce ești visteria cea veșnică, și viața tuturor, pentru mine prunc făcându-te, sub lege te-ai făcut, cel ce ai însemnat de demult în tăblițe legea în muntele Sinai, ca pre toți să-i mântuești din robia cea de demult a legii. Slavă milostivirii tale, Mântuitorule, slavă împărăției tale, slavă rânduelii tale, unule iubitorule de oameni. Ps. 50

Slavă, Și acum, iară aceasta.

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 6, și al Sfinților 2 pe 8. CANONUL sfântului Teodor.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Dupre purtarea numelui pre tine Darul lui Dumnezeu te cinstesc.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cela ce se purtà în căruță, l-a cufundat toiagul lui Moisì, cel ce a făcut „minuni oarecând, în chipul „Crucii lovind, și despărțind „marea, și pre Israil fugătorul „mergătorul cel pedestru l-a „mântuit. Pre cel ce cântà cântare lui Dumnezeu".

Cela ce cu dumnezeești străluciri arătat ești împodobit, și cu cunună mucenicească de

sfinţenie înfrumuseţat, şi cu slava sfintei Treimi strălucit, pomeneşte pre cei ce te laudă pre tine, mare între mucenici Teodore.

Plină de lumină, plină de dumnezeescul Dar, ne-a strălucit nouă sfinţită pomenirea cinstitelor tale nevoinţe, cu prea sfinţite străluciri luminând pre toţi, cei ce te cinstesc pre tine cu bună credinţă, mucenice pătimitorule Teodore.

Viforul idolesc cuprinzând firea omenească, sfinţitul mucenic fiind ocârmuit cu dumnezeescul Dar al Crucii, neviforat a înnotat, şi la limanurile cereşti, a ajuns, bucurându-se.

A Născătoarei:

Ceea ce eşti uşă dumnezeească, deschide-mi uşile pocăinţei, Fecioară, şi cu dumnezeeşti gânduri sufletul meu luminează-l, şi goneşte norii cei grei ai patimilor. Ca să te cinstesc bucurându-mă, şi dupre datorie să te fericesc.

Alt Canon al Proorocului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Mă înspăimântez de cuvintele tale Zaharie.
Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:
Podobie: Să cântăm Domnului...

Având pre dătătorul de lumină, ascultător rugăciunilor tale, dă-mi mie lumină, Zaharie, dumnezeescule prooroc.

Fiind împodobit cu podoabele dumnezeeşti frumseţi, frumseţea îngerilor o vedeai cu frumseţea sufletului.

Slavă...

Fiind plin de sfinţenie, şi de lumină următoare îngerilor, ai avut îngeri vorbind cu tine, cari te şi luminau, cuprinsule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Dezlegatu-s'a blestemul strămoaşei, Preacurată, căci născând pre Hristos ai îmbogăţit lumea cu binecuvântare.

Peasna 3-a, Irmos:
Cela ce ai întărit cerurile...

Ca un leu îndrăznind ai stătut în mijlocul divanului, vestind cuvântul cel de mântuire, şi defăimând, şi adevărul propoveduind, celor rău credincioşi, şi vădind minciuna nedumnezeirii Teodore.

Mirându-se muncitorul de bărbăţia ta înţelepte, cu dobitocească mânie pornindu-se, fără milă te-a rănit cu vine de bou Teodore, pre tine, cela ce ai sfărâmat idolii cei urâţi.

Cu vitejesc gând picăturile cele din rane ca nişte valuri de mare le-ai suferit, gânditorule de Dumnezeu, cu Darul Crucii fiind întărit, şi purtător

de cunună cu puterea dumnezeescului Duh arătându-te.

A Născătoarei:

Făcutu-ţi-a ţie cu adevărat mărire Domnul, cel ce s'a născut din tine; şi toate neamurile pre tine Maica lui Dumnezeu te slăvesc.

Alt Canon Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul...

Darul cel de sus te-a umbrit Fericite, învăţându-te pronia cea nespusă, şi dumnezeească îndreptare, luminându-te prin sfinţii îngeri înţelepte.

Invăţându-te bunătatea cea dumnezeească prea fericite, ai priceput prin taină, ca un prea curat roditor, sălăşluirea ta întru dumnezeeasca sfinţenie, cetatea cea prea sfântă.

Slavă...

Zid nesfărâmat, întărirea norodului celui cugetător de Dumnezeu, tu te-ai făcut Doamne, şi mântuire sufletelor, precum oarecând a vestit mai 'nainte proorocul cel dumnezeesc.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislirea ta cea fără de prihană, şi naşterea cea nestricată, Născătoare de Dumnezeu, au mântuit lumea din stricăciune şi din moarte; că ai născut Mântuirea, pre Cuvântul cel veşnic.

Irmosul:

Nu este sfânt ca Domnul, „şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, pre carele îl laudă „toată făptura, şi nu este drept, „afară de tine, Doamne".

CONDACUL şi ICOSUL Praznicului. Sedealna Mucenicului, glasul al 8-lea, Podobie: Pre Inţelepciunea...

Toată dumnezeeasca armă luând, şi înşelăciunea idolească surpând, pre îngeri i-ai îndemnat, să laude nevoinţele tale. Că cu dumnezeeasca dragoste gândul aprinzându-ţi, spre moartea cea prin foc bărbăteşte ai îndrăznit. Pentru care dupre numirea ta dai dumnezeeşti daruri, celor ce cer dela tine, pătimitorule Teodore. Pentru aceasta strigăm către tine; roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Proorocului glasul al 3-lea. Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Căruţe înhămate ai văzut, care se îndreptau cu mâna Dumnezeului tuturor, adică pre slugile cele fără de trupuri, Zaharie fericite; cu cari împreună bucurându-te ca un prooroc pururea mărit, roagă-te, ca să se îndrepteze la căile dumnezeeştei cunoştinţe, cei ce săvârşesc cu credinţă neîndoită, prea sfinţită pomenirea ta.

Şi acum, a praznicului, asemenea:

Pre tine cel ce te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase, bucurându-se, te-a luat în braţe sfântul Simeon, strigând: Acum slobozeşti pre robul tău, Stăpâne. Şi Anna cea fără prihană, proorociţa şi mărita, acum mărturisire şi laudă ţi-a adus ţie; iară noi, dătătorule de viaţă strigăm către tine: Slavă ţie celui ce bine ai voit aşa.

VEZI: De este post, Slavă, Şi acum, a Născătoarei, sau a Crucei a Născătoarei. Caută-le în 28 de zile.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea, Doamne, „tu şi puterea mea, tu Dumnezeul meu, tu bucuria mea. „Cela ce nu ai lăsat sânurile „părinteşti, şi a noastră sărăcie „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avvacum strig „către tine: Slavă puterii tale „iubitorule de oameni“.

Având pre Hristos vorbind întru tine Fericite, mândria lui Lichinie ai surpat cu cuvinte înţelepte, că cu adevărat ai defăimat Mucenice prea mult nebunia lui, şi cu fapte prea mărite ai minunat, pre cei ce priviau, pătimitorule înţelepte, viteazule Teodore.

Spânzurat fiind din porunca cea fărădelege a muncitorului, şi cu unghii zgâriat, şi văpsit cu picăturile sângelui tău, ce s'au vărsat cu nedreptate Mucenice, de grosimea omorârei, şi de haina stricăciunei te-ai dezbrăcat, prea fericite Teodore.

A Născătoarei:

Zapisul cel viclean al păcatelor mele rumpe-l Preacurată, cu dumnezeească suliţa, care a împuns dumnezeească coastă, a celui ce a voit a se întrupà din tine Fecioară; şi te roagă, să mă scrie în cartea celor mântuiţi, pre mine cela ce m'am depărtat fără de minte dela Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:
Cuvinte din munte umbros...

De faţă înveţi prea fericite, a ne închinà unei fiinţe luminătoare, împreunate în trei sori, care se înmulţeşte cu ieşirile, spre cele ce sunt în lume.

Căruţă lui Dumnezeu făcându-te Proorocule, şi văzând multe feluri de căruţe ale îngerilor, te-ai învrednicit a le înconjurà, toate acelea ce umblau cu bună orânduială.

Slavă...

Sfeşnic cu multe lumini, şi cuvios sfinţeniei, ai văzut prea fericite, semn al dumnezeeştei străluciri de lumină, şi al străjuirei, care vede toate, prin care şi toate se păzesc.

Și acum, a Născătoarei:

Semnele zămislirei tale, Preacurată, în multe feluri le-a însemnat mai 'nainte dumnezeeștii prooroci, închipuindu-le prin multe pilde, cugetătorii de Dumnezeu.

Peasna 5-a Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de la fața ta, cela ce ești lumină neapusă; și m'a acoperit întunerecul cel strein pre mine ticălosul. Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Fiind luminat Mucenice cu raza dumnezeescului Duh, și aprins cu dragostea lui Hristos, nu ai băgat seamă de arderea trupului, nici ai simțit dureri, nici te-ai ferit de munci, cu cereștile nădejdi desfătându-te.

Jugul Stăpânului cel ușor purtându-l pe grumazi, cu greutate de plumb find îngreuiat purtătorule de chinuri prea fericite, nici cum nu te-ai plecat, nici te-ai clătit, nici ai fost biruit, viteazule Teodore.

Din Cer dându-ți ție glas Cuvântul cel prea bun, îndrăzneț te-ai făcut; cu a căruia putere, dureri iuți ai răbdat dela cei fărădelege, Mucenice al lui Hristos, și munci, și moarte silnică mărite.

A Născătoarei:

Ca să rămân întreg, și neschimbat din starea cea mai bună, și drept să călătoresc, și să fac cele plăcute lui Dumnezeu, roagă-te ceea ce ești bună, care ai născut pre Cuvântul cel bun, carele ne-a mântuit pre noi de dobitocie.

Alt Canon, Irmos:
Din noaptea necunoștinței...

Cel ce a văzut mai 'nainte curat cu inima, și cu istețimea gândului patima Mântuitorului, dupre vrednicie se cuvine să se fericească.

Mai pre sus de fire îndeamnă Proorocul, zicând: Bucură-te Sioane sfinte, că va venì Impăratul tău drept, și mântuind cu blândețe.

Slavă...

Mărirea proorocilor, bună cuviința bărbaților celor grăitori de Dumnezeu, luminează lumea cu strălucirea proorociei.

Și acum, a Născătoarei:

Nașterea Fecioarei, născându-ne pre noi de iznoavă, ne-a mântuit de păcatele cele mai dinainte, făcându-se pentru noi păcat.

Peasna 6-a, Irmos:
Rugăciune vărs către Domnul...

Pătimirea celui fără patimă închipuind, te-ai răstignit

mărite Mucenice, pironindu-te pre lemn prea fericite, și asemenea Stăpânului te-ai făcut, celui ce a dezlegat de bună voie cu Crucea patimile omenești.

Spânzurat fiind pre lemn ca un miel, și cu săgeți săgetat Fericite, și în vederile ochilor împuns, și rănit preste tot trupul, ai rănit inimile vrăjmașilor cu sulița durerilor tale.

Râurile muncilor tale celor fără număr lovind în casa sufletului tău, Mucenice, nu o a clătit pre dânsa, că a fost întărită pre piatra cea neclătită a celui ce a răsărit din Fecioară, și neamul omenesc a luminat.

A Născătoarei...

Marie stăpână a toată lumea, ca ceea ce ai născut pre Domnul tuturor, mântuește-mă din robia vrăjmașului, și mă scoate din tirănia lui, și mă mântuește pre mine, cel ce nădăjduesc spre tine fără de îndoială.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Fiind plin de Dar proorocesc, și învățându-te mai pre sus de fire cunoștința ceeace va să fie, trimis ai fost să propovedueşti Darul cel viitor, și ziua Crucii cea cunoscută Domnului, cuprinsule de Dumnezeu.

Fiind împodobit cu înțelegere duhovnicească, te-ai învrednicit darurilor celor mai pre sus de cuget, văzând arătări îngerești, și cete, și voroave, și măriri, prea fericite, care te învățau tainele cele minunate și dumnezeești.

Slavă...

Având făclie de bunătăți, luminezi lumina cunoștinței de Dumnezeu, vestind mai 'nainte făclia cea tainică a întrupării Cuvântului, cea mai presus de cuvânt, că va să se arate cu cuviință dumnezeească din Sion, Zaharie de Dumnezeu cuprinsule.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce a întărit Cerul, te-a arătat Cer cuvântător, Născătoare de Dumnezeu, iubind frumusețea lui Iacov, și din pântecele tău a răsărit Soarele dumnezeirii trupește, și a luminat lumea cu Darul.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, și lui voiu spune „scârbele mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăți, și viața „mea s'a apropiat de iad, și ca „Ionà mă rog: Dumnezeule, „din stricăciune scoate-mă".

CONDACUL Mucenicului, glasul al 2-lea.
Podobie: Căutând cele de sus...

Cu bărbăția sufletului, întru

credință ca întru o platoșă îmbrăcându-te; și cuvântul lui Dumnezeu ca o suliță în mâini luând, pre vrăjmașul ai rănit, între mucenici mare Teodore. Cu cari împreună lui Hristos Dumnezeu, rugându-te nu încetà pentru noi toți.

ICOS.

Veniți toți credincioșii cu cântările cununilor să încununăm pre Teodor, frumusețea cea strălucită a pătimitorilor. Că Dar mare al lui Dumnezeu s'a arătat lumii, cu strălucirile minunilor. Că pre vrăjmașul veliar biruind cu cinstitele chinuri, plouă în loc de sângiuiri, repejiunile cele de tămăduiri, ca de niște izvoare. Deci împreună cu aceștia toți se bucură întru Hristos, și dă pace nelipsită. Pentru aceea strigăm lui: Nu încetà rugându-te pentru noi toți.

Intru această lună în 8 zile, pomenirea sfântului măritului marelui mucenic Teodor Stratilat

Stih: Teodor Stratilat fiind cu cinul său,
Prin tăiere s'a făcut Stratilat lui Dumnezeu.
Puternic grumazul lui Teodor cel minunat,
In a opta zi l-au tăiat.

Acesta a fost pe vremea împăratului Lichinie, trăgându-se de neam din Evhaita, locuind în Iraclia ceea ce se află lângă marea Neagră, și întrecea pre mulți la podoaba sufletului și la frumusețea trupului și la puterea cuvintelor; și cercau toți, ca să-i aibă prietenia. Drept aceea și Lichinie aveà multă sârguință ca să aibă adunare cu dânsul, măcar că auzise că este creștin, și se îngrețoșază de idoli. Drept aceea trimițând dela Nicomidia pre unii din ceata lui, le-a poruncit să aducă cu cinste înaintea lui pre Mucenicul. Iară ei dacă s'au întors, au zis, că fericitul Teodor a răspuns, că mai vârtos se cade împăratului a merge către dânsul cu dumnezeii lui cei mai mari; și îndată merse împăratul în Iraclia. Iară sfântul Teodor se îmbărbătà cu vedeniile cele din vis ce i se trimise dela Dumnezeu. Și când auzì că Lichinie este aproape, încălecă de-i ieși înainte, și-l cinsti precum se cuvine, iară el dându-i mâna dreaptă, și întrebându-l de sănătate, a intrat în cetate, și șezând într'un palat înalt, îndemnà pre fericitul Teodor, să facă jertfă dumnezeilor săi. Iar sfântul cerșindu-i pre dumnezeii cei mai lăudați, adică ca și cum să-i cinstească întâiu acasă, de aceea să le facă și la obște jertfe, dându-i voie împăratul, luă pre dumnezeii cei de aur și de argint, și la miezul nopții i-a sfărâmat, și făcându-i tot bucăți mici, i-a dat săracilor și lipsiților. Și dacă se făcù ziuă, a spus Maxentie Comentarisie împăratului, că a văzut capul dumnezeoaei celei mari Artemidei la un sărac purtându-l, și îndată se trimiseră fuștași de aduseră pre Sfântul cu porunca sa Lichinie, și întâi dezbrăcându-l fu întins de patru slujitori, și bătut cu șapte sute de bice de vine de bou pre spinare, și cincizeci pre pântece, și-l mai bătură cu măciuci de plumb preste grumaz; după aceea îl strujiră, și-l arseră cu făclii, și cu hârburi de scoici l-au frecat preste ranele cele bătute și arse, și-l aruncară în temniță, băgându-l cu picioarele în gros, și petrecu acolo nemâncat șapte zile. După aceea iarăș îl scoase; și-i pironiră pre cruce mâinile și picioarele. Apoi (o cruzime de fiare și neomenie!), au bătut prin părțile cele ascunse ale Mucenicului, un piron, carele a ajuns până la cele dinlăuntru ale lui. Și stà și prunci prin prejur de săgetà pre Sfântul în obraz și în ochi, alții iarăș cu cosoare croindu-l dea curmeziș preste părțile cele ascunse, i-au tăiat și testiculele cu totul, și rămâind noaptea pre Cruce, i se păreà lui Lichinie că a murit; ci s'a înșelat ticălosul, pentrucă de dumnezeescul înger fu dezlegat din legături, și slobod, și se făcù sănătos, și cântà,

și mulțimeă lui Dumnezeu. Deci dacă s'a făcut ziuă, trimise Lichinie să ia trupul Mucenicului să-l arunce în mare. Și sosind trimișii, dacă văzură pre Sfântul că eră cu suflet, și cu totul sănătos, crezură în Hristos optzeci și cinci de oameni, și după dânșii alți trei sute de slujitori, cărora le eră căpetenie antipatul Chestis, cari fiind trimiși să omoare pre cei dintâi, au crezut în Hristos. Și dacă văzù Lichinie, că se face gâlceavă în cetate, a poruncit să tae capul Sfântului. Atuncea stătură multă mulțime de creștini de-i opriă, și abia potolindu-i Sfântul, și făcând rugă către Hristos, îi tăiară capul, săvârșindu-i alergarea mărturisirei. Iară sfintele lui moaște se mută din Iraclia la Evhaita, și-l puse în lăcașul părinților săi, precum a poruncit Mucenicul lui Avgar tahigrafului său să facă. Carele i-a scris mai pre larg toată istoria muceniei sale, întrebările și răspunsurile, câte una, și vremile și chipurile cele de multe feluri ale muncilor ce a văzut, și dela Dumnezeu ajutoriri, ce s'au făcut, fiind de față la mucenia lui.

Intru această zi, pomenirea sfântului prooroc Zaharia.

Stih: In chip de cai Zaharia pre îngeri ai văzut.
Prin cari la înălțimea Cerului ai călătorit.

Acesta se tâlcuește, pomenirea lui Dumnezeu, carele eră din neamul lui Israil, din seminția lui Levì, și s'a născut în Galaad. Și a venit în Ierusalim din țara Haldeilor, bătrân foarte, și aflându-se acolo, mult a proorocit poporului, și a dat multe semne întru arătare. Acesta a spus lui Iosedec, că va naște fecior, și se va face preot Domnului în Ierusalim. Acesta a binecuvântat pre Salatiil pentru fiul său, zicându-i: Că vei naște fiu, și vei pune numele lui Zorovavel. Și în vremea lui Kir, împăratul Perșilor, a dat semn, pentru Cresus împăratul Lidiei, data în arătare și de prada Ierusalimului, și de sfârșitul lui Israil, și de începătura și sfârșitul limbilor, și pentru sfărâmarea bisericii până în sfârșit, și pentru oprirea proorocilor, și a preoților, și a Sâmbetelor, și pentru a doua judecată. Și proorocind și de altele multe, a răposat în bătrânețe bune; și s'a îngropat aproape de mormântul proorocului Agheu.

Intru această zi, sfinții mucenici Nichifor și Ștefan, prin zgârâieturi s'au săvârșit.

Stih: Nichifor și Ștefan, cari au fost zgâriați,
Cu cununii împletite de biruință au fost încununați.

Intru această zi, sfintele Marta și Maria, surorile. Și prea cuviosul Licarion mucenicul de sabie s'au săvârșit.

Stih: Pre cele ce un pântece la lumină le-au iubit.
Pre Marta și Maria o sabie de lumină le-au lipsit.
Fără de glas către sabie Licarion este mergând.
Impotriva călăului, ca un miel tăcând.

Aceste sfinte fiind surori, viețuiau în singurătate păzindu-și fecioria. Deci trecând pe acolo unde petreceau ele, ighemonul locului, ele scoțând capul pe fereastră, se numea pre sine creștine; și ighemonul jelind moartea lor cea în tinerețe, ele au grăit împrotivă, că nu este moarte cea pentru Hristos, ci viață care nu are sfârșit. Asemenea încă și Licarion singurul copil tovarășul lor, spuind cele pentru dânsul, din porunca ighemonului au fost răstigniți; și de călăi împungându-se cu sabia, ș'au dat sfintele lor suflete în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Filadelf și Policarp.

Stih: Fost-a cu adevărat al vieții sfârșit,
Și lui Filadelf și lui Policarp iubit.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Macarie episcopul Pafei.

Stih: Proedrul Pafului s'a ascuns în mormânt,
Și întru celelalte nu numai cu numirea fiind fericit.

Intru această zi, pomenirea cuviosului Perghet.

Stih: Cum voiu trece fără de răsplătire pre Perghet,
Impreună cu sfinții fiind și el numărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos;

De pogorârea lui Dumne„zeu focul s'a ruşinat în „Vavilon oarecând. Pentru a„ceasta tinerii în cuptor cu bu„curos picior, ca într'o gră„dină verde săltând, au cântat: „Bine eşti cuvântat Dumnezeul „părinţilor noştri".

Grăit-a Mucenicul (bucurându-se) măririle a tot Stăpânitorului. Pentru aceasta mirându-se cei ce priveau, au lăsat tirănia înşelăciunii, şi cu credinţă au strigat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu undiţa prea înţeleptelor tale cuvinte, prea fericite, bucurându-te, ai vânat dintru adâncul necunoştiinţei, pre cei ce veneau la tine, şi i-ai făcut, Teodore, dumnezeeşti mucenici, cari cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

In temniţă fiind tu legat de lemn, sfântul înger viind te-a dezlegat, îndrăzneală dându-ţi, şi întărindu-te ca să strigi cu mare glas, Teodore: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Spre mine, cel ce am vieţuit în lene, şi am trecut cu vederea sfintele tale legi, şi cinstitele tale porunci, Hristoase, milostiveşte-te şi mă mântueşte pentru ceea ce te-a născut, ca cela ce eşti Dumnezeu de bine făcător şi mult milostiv.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii evreeşi în cuptor...

Preste tot pământul a trecut vestirea ta, cea de Dumnezeu însuflată Prooroace şi puterea cuvintelor tale, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Cu totul luminându-te cu luminile cele de sus, vedeai cele viitoare, ca şi cum ar fi fost de faţă; pentru aceea prea fericite, strigai: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu cântări te cinstesc pre tine Fecioară, pre ceea ce ai cinstit neamul omenesc cel ce a fost osândit de demult cu cumplită necinste. Bine este cuvântat rodul pântecelui tău Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul, mun„citorul Haldeilor l-a ars „nebuneşte, pentru cinstitorii „de Dumnezeu; iară văzându-i „pre aceştia cu putere mai „bună mântuiţi, Făcătorului şi „Mântuitorului, a strigat: Tineri

„bine-l cuvântaţi, preoţi lăuda-„ţi-l noroade prea înălţaţi-l în-„tru toţi vecii".

Luminat purtându-te ai biruit pre vrăjmaşul, şi ai pierdut oastea lui cu armele credinţei. Pentru aceasta cu cunună de biruinţă te-ai încununat, cântând Stăpânului: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

După răstignire mărite, şi după fericita patimă, şi după ranele ce fără de număr, ţi-ai plecat lui Dumnezeu grumazul tău, fericite şi înţelepte Mucenice, şi cu sabia cinstit capul tău s'a tăiat, strigând Stăpânului: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Sfinţitul şi mult pătimitorul trupul tău Teodore, izvor de tămăduiri s'a făcut credincioşilor din carele, cei ce aleargă cu bună credinţă, scot dezlegare de patimi, şi mântuire sufletelor, strigând Stăpânului: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

A Născătoarei:

Sufletul meu cel omorît şi căzut şi rănit, înviază-l şi-l ridică şi-l vindecă, mintea mea o smereşte, şi valurile patimilor le potoleşte, Fecioară, şi mă mântueşte pre mine, cel ce strig: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Alt Canon, Irmos:
Pre Domnul cel ce s'a prea slăvit..

Sioane munte, cetate sfântă, bucură-te foarte, că dumnezeescul Zaharia te îndemnă, ce-l vorbitor cu îngerii dimpreună şi tu dar Ierusalime veseleşte-te întru toţi vecii.

Zaharie prooroace bucură-te foarte, văzând că ţi s'au împlinit cuvintele, care ai grăit mai 'nainte, luminându-te de Duhul; pre Domnul cântaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

In mijlocul munţilor umbroşi vedeai pre îngeri stând, cari te învăţau prin taină purtarea de grijă de Dumnezeu, pentru toate, mărite Prooroace, slăvind pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te scaune cel cu chip de foc al Domnului, bucură-te uşă încăpătoare a luminii celei fără materie. Bucură-te nor uşor, carele ai strălucit Soarele dreptăţii în lume, prea curată Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul, cel ce s'a prea „slăvit în muntele cel sfânt, și „în rug de foc a arătat lui Moisì „taina nașterii pururea Fecioa-„rei, lăudați-l, și-l prea înălțați „întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul și marginile pământ-„tului s'au minunat, că Dum-„nezeu s'a arătat oamenilor „trupește, și pântecele tău s'a „făcut mai desfătat decât ce-„rurile. Pentru aceea pre tine, „Născătoare de Dumnezeu, în-„cepătoriile cetelor îngerești și „omenești te slăvim".

Sfințitu-te-ai însuți pre tine Mielului și Dumnezeului nostru, celui ce s'a junghiat de Dumnezeu cugetătorule Mucenice, înălțându-te la dânsul ca o ardere cu bun miros și sfințită punere înainte; și jertfă desăvârșit curată, bine primită. Pentru aceasta te lăudăm, și dupre datorie te fericim.

Ca un luceafăr de dimineață, ca o zi luminoasă te-ai arătat, Teodore, ca un soare cu luminoase razele pătimirii tale, și cu minunile prea fericite, creștinește luminând partea cea de sub soare, și gonind întunerecul înșelăciunii și al patimilor noastre, Teodore.

Impreunatu-te-ai cu îngerii trupește, biruind pre vrăjmașii cei fără de trupuri, și împreună cu cetele cele mucenicești te veselești totdeauna, și dumnezeească cântare cânți Treimii, Teodore de trei ori fericite, luminătorule al bisericii, și podoaba pătimitorilor.

Pământul se bucură întru punerea cinstitului tău trup, Teodore și Cerul dobândind sfințit duhul tău. Pentru aceasta noi oamenii totdeauna făcând cinstită pomenirea ta, cu cerere te rugăm pre tine, rugătorul cel pentru noi, prea fericite.

A Născătoarei:

Iubitoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pre cel bun, ca să mă mântuiască pre mine din toate spurcăciunile, ranele inimii mele spălându-le cu curată pocăință, și cu plângere cu lacrămi, ca să te fericesc și să te slăvesc pre tine, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:
Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Toată simțirea lăsându-o înțelepte, ca un purtător de lumină stai înaintea minței celei dumnezeești și prea curate, făcând rugăciune pentru lume;

drept aceea toți pre tine Zaharie te mărim.

Urmând graiurilor buzelor tale, arătătorule de cele dumnezeești, chemăm pre Domnul, și printr'însul mântuindu-ne, te fericim pre tine, ca pre un prooroc al adevărului, și propoveduitor al bunei credințe, Zaharie.

Slavă...

Fă pre Stăpânul cu rugăciunile tale desăvârșit milostiv, către cei ce săvârșesc cu credință sfântul și bine însemnat praznicul 'tău, de Dumnezeu însuflate, și te cinstesc pre tine cu dragoste, ca pre un prooroc, și grăitor de cele dumnezeești prea adevărat.

Și acum a Născătoarei:

Adâncimea minunilor, și noian darurilor cunoscându-te, și adevărat știindu-te pre tine prea curată Născătoare de Dumnezeu, și nădăjduindu-ne părtinirei tale, neîncetat năzuim către a ta adăpostire.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumnezeu, și Fecioara cea neispitită „de nuntă, pre tine ceea ce ai „născut mai pre sus de minte „prin cuvânt pre Dumnezeu „cel adevărat, pre cea mai „înaltă decât prea curatele „puteri, cu slavoslovii fără de „tăcere te slăvim".

SVETILNA Mucenicului.
Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Mare mucenice al lui Hristos, mărite Stratilate, și a purtătorilor de chinuri celor cinstiți dumnezeească frumusețe, Teodore viteazule, nu încetà a te rugà pentru biruințele bine credincioșilor împărați, și pentru pacea lumii, iertare de greșeli, și mântuire să se dăruiască, celor ce săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, prea înțelepte.

Slavă, altă Svetilnă.
Podobie: Cu Duhul în biserică...

Taberile vrăjmașilor, și îndrăznirile dracilor până în sfârșit le-ai surpat, și cunună ai luat Teodore fericite din mâna Ziditorului tău, ca un mărturisitor al adevărului, și mântuești pre toți din toate necazurile și cursele celui strein.

Și acum, a Praznicului:

Cu Duhul în biserică înainte stând bătrânul, în brațe a primit pre Stăpânul legii, strigând: Acum de legătura trupului mă slobozește în pace, precum ai zis; că văzură ochii mei descoperirea neamurilor și mântuirea lui Israil.

LA HVALITE.
Stihirile Mucenicului pe 4, glasul al 4-lea.
Podobie: Ca pre un viteaz...

Pătimitorul viteaz, ostaș ne-

biruit, întru Duhul sfânt te-ai arătat, surpând pre luptătorul cu înțelepciunea cuvintelor tale, și cu arătările cele răbdătoare, ale faptelor tale înțelepte. Pentru aceasta ai luat cununi de biruință, și cu cetele cele de sus te-ai împreunat, mărite mucenice Teodore. De două ori.

Și pre Cruce ridicat fiind, și care strujindu-ți, și cu săgeți ascuțite fiind rănit și pre lemn întins, și cu sabie tăiat, și cu toate măestriile de muncă încunjurat, nevătămat și nebiruit te-ai arătat, cu puterea celui ce s'a răstignit pre Cruce, lauda mucenicilor, Teodore.

Dumnezeesc stâlp bunei credințe te-ai făcut prea fericite, de capiștele celor rău credincioși scârbindu-te, și jertfă cu totul desăvârșit, și junghiere bine primită aducându-te curat, celui ce s'a junghiat pentru tine, și a slăvit sfântă pomenirea ta, și te-a dăruit pre tine vistierie de minuni, celor din lume, Teodore.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cu bărbăție mucenicească creștinește întrarmându-te, Mucenice al lui Hristos, și slujba cea cuvântătoare prin taină apărându-o cu puterea lui, ai arătat păgânitatea idolilor, și cumplirea tiranilor a fi nepu-tincioasă, nebăgând seamă de munci, și de focul cel vremelnic. Ci o cela ce ești al dumnezeeștilor daruri și cu fapta și cu numele! De toată primejdia mântuește cu rugăciunile tale, pre cei ce săvârșesc pomenirea ta.

Și acum, a Praznicului, glasul 1-iu, a lui Anatolie.

Cel vechiu de zile, carele legea...

Caută în 2 zile. La Litie, pagina 22.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea,
Podobie: Casa Eufratului.

Acela ce toate cu mâna cuprinde ca un Ziditor și Stăpân al tuturor, de mâinile bătrânului, în biserică se aduce.

Stih: Acum slobozești pre robul tău Stăpâne, dupre cuvântul tău în pace.

Bucură-te Simeoane, și Anno veselește-te, că iată s'a arătat Mântuitorul lumii, ca un prunc aducându-se.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și slavă norodului tău Israil.

Te-ai dezlegat de stricăciune, Simeoane purtătorule de Dumnezeu, că ai văzut Mântuirea, purtând în mâini, pre cel ce poartă toate.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 8-lea.

Vitejească adunare strângând împotriva înșelăciunei, bărbătește ai suferit Teodore; cu limba ta cea cu foc grăitoare rușinând neomenia lui Lichinie. Pentru aceasta și cu îngerii dănțuind Fericite, roa-

gă pre Hristos Dumnezeu, ca să fie nouă milostiv, în ziua judecăţii.

Şi acum, a Praznicului, glasul al 7-lea.

Lumină spre descoperirea limbilor, ai venit din Cer Mântuitorul nostru; şi ieşind din Fecioară, te-ai odihnit în braţele dreptului Simeon. Că trebuià, dătătorule de viaţă al tuturor, să te cunoşti de bătrânul, că ai venit să-l slobozeşti pre el dupre cuvântul tău; cela ce ai mare milă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul

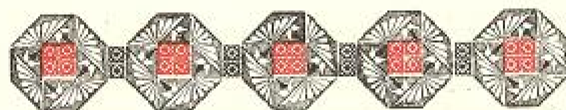
LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Praznicului, Peasna 8-a, pe 4, şi din Canonul Sfântului Peasna 6-a, pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea. Veselise-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul către Timotei: *Fiule Timotei, întăreşte-te în Darul cel întru Hristos Iisus...* Aliluia. Dreptul ca finicul va înflorì. Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul ucenicilor săi, iată eu trimit pre voi ca oile prin mijlocul...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Sfântul mucenic Nichifor. Intru această zi se odovăeşte Praznicul Intâmpinării Domnului nostru Iisus Hristos, şi cântăm, toată slujba Praznicului iar a sfântului o cântăm la Pavecerniţă. Iară de nu se va întâmplà întru această zi odovania Praznicului, să se pue slujba Mucenicului întru acest chip.

La Doamne strigat-am, Stihirile Sfântului, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Plecându-te legilor, celui ce pentru noi a luat trup pre pământ, şi patimă cinstită a pătimit, de Dumnezeu fericite, Mucenice, dragostea cea către vecinul tău o ai păzit, care poruncă este cap legii şi proorocilor. Pentru aceasta ai luat sfârşit fericit, stând acum, înaintea izvorului dragostei, o Nichifore.

Plecatu-ţi-ai grumazii la Dumnezeu, căruia toate îşi pleacă genunchile minunate Mucenice, tăindu-ţi-se capul, şi osebindu-te de trupul tău cel viteaz, şi unindu-te prin cuget curat, cu Hristos capul tuturor. De a căruia lumină apropiindu-te acum, cere-ne lumină, Nichifore, nouă tuturor, celor ce te lăudăm.

Cu râurile sângiurilor tale

înțelepte, care s'au vărsat pentru Hristos, pământul ai sfințit; și cu Duhul ai veselit Duhurile puterilor celor fără de trup; și adunările mucenicilor toate le-ai luminat, împreunându-te cu dânsele Fericite ca un întrarmat viteaz, ca un mucenic nebiruit, și rugător pentru noi către Dumnezeu.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ioan monahul.

Arătat-ai tuturor de față, pătimitorule Nichifore; că cel ce nu iubește pre aproapele său, nu poate să iubească nici pre Stăpânul. Pentru aceasta iubind curat pre însuși Saprichie, cel ce a fost împreună cu tine slugă, dintru aceasta te-ai într'aripat și către dragostea lui Dumnezeu, și sufletul ți-ai pus pentru mărturisirea și credința lui Hristos. Iară Saprichie cel cu nume rău, având către tine pizmă fără de împăcare, s'a arătat tăgăduitor și Stăpânului Hristos; căruia stându-i acum înainte, roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:
Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

Fiind eu rănit de năpădirile cele cumplite ale dracilor, și șezând cu totul nemișcat totdeauna în calea vieții celei nestatornice, Preacurată și fiind lipsit de milă, cercetează-mă degrab, puind preste ranele cele nevindecate vin și untdelemn, și mă du către tămăduire; ca să te slăvesc, și cu dragoste dupre datorie să laud slăvirile tale Curată, Maică pururea Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Sabie a trecut prin inima ta, precum a zis Simeon prea sfântă Stăpână, când ai văzut pre cel strălucit din tine negrăit, înălțându-se pre Cruce de cei fărădelege ca un osândit, și gustând oțet și fiere, și coastele împungându-i-se, și mâinile și picioarele pironindu-i-se; și tânduindu-te, te văitai ca o Maică, strigând: Ce este această taină nouă, Fiul meu prea dulce?

Tropar, glasul al 4-lea.
Mucenicul tău Doamne Nichifor...
Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Pre măritul între nevoitori Nichifor, cu cântări îl laud.
Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtà „în căruță, l-a cufundat toiagul lui Moisì, cel ce a făcut „minuni oarecând, în chipul „Crucii lovind, și despărțind „marea, și pre Israil fugătorul „mergătorul cel pedestru l-a

„mântuit. Pre cel ce cântă cân-„tare lui Dumnezeu“.

Marea vieţii înălţându-se, şi învăluind cumplit luntrea sufletului meu cu supărări şi cu patimi, Hristoase cela ce eşti pricina păcii, ca un făcător de bine, spre linişte adâncă o prefă cu rugăciunile Mucenicului.

Cu cuget socotit, prea înţelepte, ai supus cu bună credinţă la partea sufletului cea de gând, patima mâniei, şi ai alergat către vecinul tău Saprichie, nevoindu-te a te împăcà cu el dumnezeescule, fiind plecat legilor Mântuitorului.

Fiind îmbrăcat cu puterea Crucii, şi luptându-te cu vrăjmaşul mai cu tărie, Mucenice, l-ai surpat, şi te-ai făcut purtător de biruinţă, numindu-te mai-'nainte cu purtarea numelui, o Nichifore prea lăudate mucenice al lui Hristos, pururea pomenite.

Slavă...

Intocmai la putere, întru o fire, şi întocmai de un scaun, şi de o fiinţă cinstim strălucirea cea cu trei lumini a unei Dumnezeiri, mărturisindu-o în trei feţe, propoveduind nedespărţit Cuvântul de Tatăl şi de Duhul.

Şi acum, a Născătoarei:

Nici gândul cel ceresc, nu poate să înţeleagă taina ta cea nepricepută cu adevărat Prea-lăudată, că sălăşluindu-se în pântecele tău cel de un scaun cu Tatăl, bine a voit a se naşte din tine cunoscându-se în două firi.

Peasna 3-a, Irmos:

Cel ce ai întărit dintru...

Cel ce s'a numit mai 'nainte Nichifor, la săvârşirea lucrurilor s'a arătat purtător de biruinţă, că cu lumina Darului risipind negura înşelăciunei o a stricat, strigând: Nu este sfânt afară de tine unule iubitorule de oameni.

Incredinţându-te, că s'a omorât pentru tine Stăpânul, de bună voia ta ai alergat la moarte, poftind omorârea lui cea de bună voie, ca un mucenic purtător de biruinţă, fiind întărit cu putere dumnezeească.

Pre pământ nevoitor, în Cer încununat adevărat, s'a arătat slujitorul lui Hristos Nichifor, împreună cu cetele celor fără de trup, strigând: Nu este sfânt afară de tine unule iubitorule de oameni.

Slavă...

Luminându-te cu credinţa, din însuflatele de Dumnezeu

dogme, toţi mărturisim o Dumnezeire nezidită, Cuvântul născut din Tatăl mintea cea mare, şi sfântul Duh purcezător.

Şi acum, a Născătoarei:

Luând în pântece Fecioară, mai presus de fire, ne-ai născut nouă pre cel născut din Tatăl, mai'nainte de veci Dumnezeu împreună şi om, întru amândouă firile desăvârşit, iară nu împărţit.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru în„ceput cerurile întru pricepere, „şi pământul pre ape l-ai înte„meiat, pre piatra poruncilor „tale Hristoase mă întăreşte, că „nu este sfânt afară de tine, „unule iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul.

Arătându-te împlinitor poruncilor Domnului, te-ai împăcat cu vrăjmaşul, cel ce aveà gândul tot acelei vrajbe către tine Mucenice; şi ai luat sfârşitul prin sabie, în locul aceluia Fericite chemându-te pre tine Dumnezeu. Pentru aceasta arătându-te purtător de biruinţă, asemenea cu numele, te-a încununat ca un Stăpân, precum ţi s'a căzut, purtătorule de chinuri nebiruite. Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiească celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, asemenea:

Laudă de mulţumită dupre datorie, ca văduva aceea doi bani aduc ţie Stăpână pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperământ, tot deodată şi ajutor, scoţându-mă pururea din ispite şi din necazuri. Drept aceea ca din mijlocul cuptorului celui înväpăiat, mântuindu-mă de cei ce mă necăjesc, din inimă strig ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ajută-mi mie, rugând pre Fiul tău şi Dumnezeu, ca să-mi deà iertare greşelilor, că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielul şi Păstorul, şi Mântuitorul, Mieluşaua văzându-l pre Cruce, lăcrămând se văetà, şi cu amar strigà: Lumea adică se bucură primind mântuire, iară cele din lăuntru ale mele se ard văzând răstignirea ta, pre care o rabzi, pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, Doamne cel fără de răutate. Căreia cu credinţă să-i strigăm: Milostiveşte-te Fecioară spre noi, şi iertare de păcate dărueşte, celor ce ne închinăm patimilor lui.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea, Doamne, „tu şi puterea mea, tu

„Dumnezeul meu, tu bucuria „mea. Cela ce nu ai lăsat sâ„nurile pământeşti, şi a noastră „sărăcie o ai cercetat. Pentru „aceasta cu proorocul Avva„cum strig către tine: Slavă „puterii tale iubitorule de „oameni“.

Viaţă dumnezeească ai aflat Nichifore, de dumnezeească lumină te-ai învrednicit acum Fericite, cugetătorule de Dumnezeu, din dumnezeească lumină ca nişte raze trimiţi străluciri celor ce săvârşesc pomenirea ta, şi cu credinţă strigă: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Puindu-te în număr cu mucenicii lui Hristos, străluceşti risipind rătăcita credinţă în mulţi dumnezei; tăindu-ţi-se capul cu sabia, şi cu curgerile sângiuirilor tale toată înşelăciunea idolilor o ai stricat, strigând către Stăpânul: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Saprichie nepăzind legile tale, Mântuitorule, s'a dezbrăcat de dumnezeescul tău Duh, şi fugind de la faţa vrăjmaşilor, s'a lipsit de mărirea mucenicilor tăi, ticălosul. Pentru aceea mirându-ne de purtarea ta de grije cea dreaptă, strigăm: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Lumină fără începere este Tatăl şi tuturor pricinuitor, lumină este Cuvântul, lumină şi Duhul sfânt, strălucind negrăit dela Tatăl, ca dintr'un izvor mai 'nainte de toţi vecii, o Dumnezeire în trei sori întru o fiinţă, întru o putere şi întru o slavă se cunoaşte.

Şi acum, a Născătoarei:

Deplin întru tine înnoeşte pre om, unindu-se cu totul în toată omenirea, Preacurată, cel ce n'a părăsit sânurile cele părinteşti, şi a primit să locuiască în pântecele tău, cela ce pentru bogăţia milostivirei s'a sărăcit de bună voie, şi a îmbogăţit lumea cu Dumnezeirea.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat de la faţa ta, cela ce eşti lu„mină neapusă; şi m'a acope„rit întunerecul cel străin pre „mine ticălosul? Ci mă întoar„ce, şi la lumina poruncilor „tale îndreptează căile mele, „rogu-mă.“

Cu curgerea sângiuirilor tale ai adăpat grădina bisericii, care se împarte la patru începeri de bunătăţi dumnezeeşti, Fericite, din care scoatem daruri dumnezeeşti sufletelor noastre, Nichifore.

Sămănătorul răutăței a răpit pre ticălosul, pentru ținerea în minte a răutăței, iară pricinuitorul bunătăței și al păcii, a tras în locul aceluia pre cel dumnezeesc și cu chip luminat, pre Nichifor mucenicul cugetătorul de Dumnezeu.

Se jertfește de Dumnezeu cugetătorul, urmând patimei tale celei de voie Mântuitorule, că stropindu-se cu picăturile cele din coasta ta, aduce ție vărsăturile sângiurilor lui, în locul acelora, trecând către tine prin sabie.

Slavă...

Știind că ortodoxia este temeiul mântuirei, propoveduim împreună cu Tatăl cel fără început, pre Cuvântul și pre Duhul sfânt în trei fețe, o începere, o ființă, o voință, o lucrare.

Și acum, a Născătoarei:

Cu gândul s'a învățat tainele tale ceata proorocilor, că Stăpânul te-a arătat pre tine ușe Cerului pre pământ, și din tine Fecioară întrupându-se ca un Soare al dreptății, a strălucit celor dintru întunerec.

Adâncul păcatelor...

Peasna 6-a, Irmos:

Tămăduește zdruncinarea sufletului meu Nichifore de Dumnezeu gânditorule, și gonește negura patimilor, risipind cu luminările ce sunt întru tine, ale dumnezeeștei străluciri, rugând pre Mântuitorul Hristos, Fericite.

Trecând cu liniște întreitele valuri ale viforului idolesc, cu vetreala Crucii și cu vânturile Duhului, mucenice nebiruite Nichifore, te-ai așezat la limanul cel lin al lui Hristos.

Slavă...

Pătimit-ai mucenicește, și te-ai făcut cu adevărat purtător de biruință, stricând cu bărbăție măestriile balaurului, și făcându-te ca un părtaș patimilor Stăpânului, Fericite. Acum dupre vrednicie te-ai mărit împreună cu dânsul.

Și acum a Născătoarei:

Se cutremură spăimântându-se cetele îngerilor, văzând prunc născut cu trup din pântecele tău, pre cel ce este împreună cu Tatăl și cu Duhul mai 'nainte de veci, Născătoare de Dumnezeu prea cinstită.

Irmosul:

Adâncul păcatelor și viforul „greșalelor mă turbură, și întru „adâncul desnădăjduirei celei „silnice mă surpă pre mine. „Ci îmi întinde și mie mâna ta „cea tare ca lui Petru, o în„dreptătorule, și mă mântuește.

CONDACUL, glasul al 3-lea.
Podobie: Fecioara astăzi...

Intraripându-te Fericite cu dragostea Domnului, și Crucea lui pre umere purtând mărite, ai rușinat meșteșugirile diavolului, pătimit-ai până la moarte pentru adevăr. Pentru aceasta te-ai arătat purtător de biruință, și tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

ICOS.

Invățătura lui Pavel arătat ai iubit, și în cugetele tale mărite o ai sădit, strigând: Dragostea nu rușinează. Aceasta pre Ziditorul ni l-a dăruit nouă om desăvârșit; că pentru dragoste toate le-a răbdat, piroanele și Crucea, oțetul, scuipirile, cu sulița s'a împuns sfânta coastă, din care ne-a izvorât nouă sânge și apă dumnezeește lucrătoare, pre carele iubindu-l, te-ai arătat și cu credința purtător de biruință, și tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

Intru această lună, în 9 zile, pomenirea sfântului mucenic Nichifor.

Stih: Pre cel din vechime numit purtător de biruință,
Cunoaște-l prin tăere cu lucrul purtător de biruință.
Intru a noua zi de sabie,
Nichifore grumazul ți se taie.

Aceasta a fost în vremile împăraților Valerian și Galin, om prostatic, și avea prieten pre preotul bisericii creștinești, cel cu numele Saprichie; carele din îndemnarea diavolească, se plecă cu urăciune asupra sfântului Nichifor, și-i purtà pismă. Deci prinzându-se Saprichie de slujitorii de idoli, și fiind dat la multe munci, sfântul Nichifor trimise către dânsul mijlocitori cerând iertăciune, iară el nu vru să audă rugăciunile lui. Iar sfântul Nichifor văzând că duc pre Saprichie să-i tae capul, a alergat și a căzut la picioarele lui, cerând iertăciune. Și aducându-i aminte legile lui Hristos pentru dragoste, el nu ascultà. Și petrecând Saprichie prin multe munci, și viind aproape de cunună, și de răsplătire, ca cel ce erà să se tae, n'a primit să-i deà iertăciune, și depărtându-se ajutorul lui Dumnezeu dela dânsul, zise călăilor: Lăsați-mă, că voiu tămâià dumnezeilor. Care văzând sfântul Nichifor, s'a dat pre sine gealaților, și mărturisind de față pre Hristos, i s'a tăiat capul prin porunca tiranului, luând mai curând darurile dragostei, care se nevoià să plinească pentru dătătorul dragostei Hristos.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Romanò Chilichianul.

Stih: Liniște adâncă avea și aflându-se în viață,
Acest Romanò carele s'a mutat din viață.

Acest cuvios Romanò, fiind Chilichian și trăgându-și neamul din cetatea Rosu; în Antiohia și-a arătat nevoințele pentru fapta bună. Căci făcându-și o cășcioară afară de zidurile cetății la o margine, întru aceasta sihăstrește se nevoià fără de a întrebuință foc, și fără de a aveà lumină de luminare. Hrana sa erà pâine și sare, băutură apă din izvor, haina de peri de capră, părul său erà lung până la picioare. Iară pre grumazul său, și pre mâini și pre mijloc, erà înfășurat cu grele lanțuri de fier. Și mult Dar i s'a dat lui dela Dumnezeu; căci a multora multe grele boale a vindecat, și la multe femei sterpe prin rugăciune le-a dăruit prunci. Așà bine nevoindu-se, cu pace a adormit.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Marchel Episcopul Sicheliei, Filagrie Episcopul Ciprului și Pangratie Episcopul Tavromeniei.

Stih: Trei bărbați dezlegându-se de trupeștile legături,
S'au împărtășit de ale Edemului desfătări.

Aceştia au fost ucenici ai sfântului Apostol Petru; căci Marcel tatăl sfântului Pangratie încă umblând Hristos cu trupul pre pământ, şi făcând minuni, auzind el s'a dus dela Antiohia la Ierusalim, împreună cu Pangratie ca să-l vază. Deci Pangratie de atuncea făcându-se cunoscut sfântului Petru, după înălţarea lui Hristos îi urmă lui, şi prohirisindu-se de el episcop Tavromeniei, şi slujitor întru numele lui Hristos, a fost omorât pe ascuns de Elini. Iară Marchel, asemenea fiind hirotonisit episcop Sicheliei, şi pre mulţi din necredincioşi întorcându-i către Domnul, s'a săvârşit. Asemenea şi Filagrie arhierind la Chipru, şi învăţând şi acesta întru numele lui Hristos, şi multe ispite suferind pentru adevărata credinţă, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Petru Damaschin, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Petru carele a înfruntat nebuniile înşelăciunei.
Moare şi se sfârşeşte cu o lovitură de sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu, „focul s'a ruşinat în Vavi„lon oarecând. Pentru aceasta „tinerii în cuptor cu bucuros „picior, ca întru o grădină „verde săltând au cântat: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul pă„rinţilor noştri".

Moartea ta s'a făcut ţie Nichifore ca o trecătoare, trecându-te Fericite, din cele de aicea către Cer, şi spre cele cereşti, ca împreună cu îngerii să cânţi: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Intărindu-te cu pătimirile neputinţei, ai surpat la pământ ochiul cel înalt, şi sprânceana cea ridicată a stăpânitorului lumii, purtătorule de Dumnezeu, strigând Ziditorului tău: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alergând Nichifor pe calea mărturisirii tale, Doamne, o a săvârşit, lăţindu-i-se inima cu lucrarea dumnezeescului Duh, şi acum cu osârdie strigă ţie Stăpânului: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Ştiindu-te pre tine Tatăl mintea cea mai întâi fără început, carele ai născut fără patimă, şi fără vreme pre Cuvântul cel împreună fără de început, şi ai purces pre prea sfântul Duh, strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Amândouă eşti, şi Fecioară şi Maică, Născătoare de Dumnezeu prea curată, că negrăit ai zămislit în pântece pre Dumnezeu, cel ce s'a întrupat din tine, cunoscându-se în două firi, petrecând pre pământ ca un Dumnezeu şi om.

Peasna 8-a, Irmos:
De şapte ori cuptorul...

Fiind însemnat cu Darul Mântuitorului, însuţi tu de sineţi chemat ai mers vitejeşte către pătimire, şi ridicând biruinţă împotriva vrăjmaşilor, Mucenice al lui Hristos te-ai împodobit cu cununi de biruinţă, dumnezeeşte cântând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Având sângele tău ca o scară de taină, după junghiere te-ai suit luminat către cel ce şi-a vărsat pentru tine prin Cruce sângele său, dezrădăcinând meşteşugurile vrăjmaşilor, şi bucurându-te strigi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Sfinţindu-te prin apă, şi prin Duh Nichifore, şi văpsindu-te cu sângiuri muceniceşti, ai câştigat cununa credinţei Mucenice al lui Hristos, de strălucirea cea în chip de lumină a mucenicilor, întru care acum strigi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Un izvor al bunătăţii pururea curgător nefăcut, fără început prea desăvârşit, o Dumnezeire în trei feţe, ziditoarea, şi stăpânitoarea tuturor, împreună cu cetele cele fără de trup; pruncilor bine o cuvântaţi, preoţi lăudaţi-o, noroade prea înălţaţi-o întru toţi vecii.

Şi acum a Născătoarei:

Mai sfântă eşti Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, decât ceata îngerilor, cea mai pre sus de lume, că ai născut pre Ziditorul lor, şi Domnul, din pântece feciorese neispitită de nuntă, în două firi neamestecate şi neschimbate, şi într'un Ipostas Dumnezeu întrupat.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de „Dumnezeu; iară văzându-i „pre aceştia cu putere mai „bună mântuiţi, Făcătorului şi „Mântuitorului, a strigat: Tineri „bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Spăimântatu-s'a de aceasta...

Infrumuseţându-te ca un mire, în podoabe ţesute din sângele mucenicesc, te-ai mutat spre împărtăşirea dumnezeeştei lumini, a celui ce s'a împodobit, şi s'a înfrumuseţat pre Cruce, cu patima cea cinstită; făcătorul de bine al tu-

turor, mărite Nichifore prea fericite.

Îndulcitu-te-ai de podoabele Stăpânului, de carele alt nimic nu este mai frumos mărite, şi nevoindu-te a câştigă lumina lui cea deapururea, şi încuviinţată, ai învitat pre tirani, să-ţi taie capul cu sabia, înfierbântat fiind de dragostea Domnului, o Nichifore.

Făcând vitejie luminat împrotiva înşelăciunii, Mucenice al lui Hristos, şi biruindu-o pre ea, ca un biruitor ai luat pre creştetul tău cununa darurilor mărite, şi acum dănţueşti muceniceşte, cu cetele mucenicilor împrejurul scaunului Împăratului tuturor, prea fericite Nichifore.

Slavă...

Slăvind pre Fiul cel născut din Tatăl cel nenăscut, cu dumnezeească cuviinţă, şi pre duhul cel drept mai'nainte de veacuri purces, trei Ipostasuri cinstim ale Treimii celei mai pre sus de fiinţă şi începătoare, unite cu Unime neamestecată, şi Dumnezeu cuvântând-o slăvim.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Fecioară Maică a lui Dumnezeu, că ai născut mai pre sus de fire cu trup pre Cuvântul cel bun din inima ta, pre carele Tatăl ca un bun l-a născut mai'nainte de toţi vecii, pre carele şi acum mai pre sus de trupuri îl înţelegem, de şi s'a îmbrăcat în trup.

Irmosul:

Spăimântat-s'a de aceasta „Darul şi marginile pământu„lui s'au minunat, că Dumne„zeu s'a arătat oamenilor tru„peşte, şi pântecele tău s'a fă„cut mai desfătat decât ceru„rile. Pentru aceasta pre tine, „Născătoare de Dumnezeu, în„ceptoriile cetelor îngereşti şi „omeneşti te slăvesc".

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Purtător de numele biruinţei te-ai arătat, Nichifore, cu dragoste şi cu mucenie, biruind pre tirani. Pentru aceasta ai primit şi cununa biruinţei dela Domnul.

A Născătoarei:

Cu acoperământul tău cel tare, păzeşte-ne pre noi toţi robii, Preacurată, fără stricăciune de viclenia vrăjmaşilor, că numai pre tine te avem scăpare la nevoile noastre.

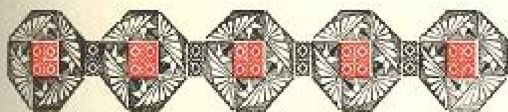
A Crucii, a Născătoarei:

O prea fericită întreită cinstită Cruce a lui Hristos; biruinţa cea însemnată pre Cer, care din pământ ai răsărit nouă, pre

bine credincioșii împărați, cari, cu biruința ta se întrarmează, bine povățuește-i, pentru rugăciunile Maicii, celui ce s'a răstignit cu trupul pre tine, cel ce este Hristos Dumnezeul nostru.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

VEZI: Pentru odovania praznicului Intâmpinării, caută învățătura pe larg în Triod, la litera K.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfântul sfințitul mucenic Haralambie făcătorul de minuni.

VEZI: La Tipic slujba sfântului mucenic Haralambie este numai pe 4. Iară noi urmând Mineelor grecești i-am pus slujba cu Polieleu, ca cine va voi și va aveà evlavie către Sfântul să-i cânte slujba dupre cum este de față, nefiind în post.

După obișnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul. Slava dintâi.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 8-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Cu totul din tinerețe dându-te stăpânului, pre dânsul l-ai iubit, și ai urmat urmelor lui, și curățindu-te de toată înșelăciunea patimilor, te-ai îmbogățit cu dumnezeescul Dar, a săvârșì vindecări, și a lucrà minuni prea mărite. Și te-ai făcut mucenic, rămâind nemișcat de toate năvălirile muncilor, cu puterea celui ce s'a jertfit pre Cruce. Pre carele neîncetat roagă-l pentru sufletele noastre.

Cu piroane pironindu-ți-se fericitul tău trup cel prea tare și nebiruit, pătimitorule Haralambie, și sufletul ți l-ai păzit nestrămutat, și cugetul nefurat, că din lăuntru destul te aprindeà dumnezeeasca dragoste, și te îndemnà să suferi tot felul de munci, Mucenice purtătorule de chinuri, părtașule al patimilor lui Hristos. Pre carele cu îndrăzneală roagă-l pentru sufletele noastre.

Nevoindu-te sfințitorule Cuvioase, ai moștenit bucuria cea prea luminoasă și mărirea cea mai pre sus de cinste, și veselia cea veșnică, cinstite pătimitorule, prea viteazule ostaș, cel ce ai înecat de tot oștile și taberile balaurului, cu curgerile sângiurilor tale, și cu Darul, prin rugăciune dumnezeească, morți ai înviat, și cu îndrăzneală te rogi pentru sufletele noastre.

Alte Stihiri, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Datu-ți-ai trupul tău, la munci pururea fericite; iară sufletul ți l-ai păzit fără de prihană, neîntinat de tot păcatul, și de păgânătatea călcătorilor de lege muncitori; și înălțându-ți gândul mai pre sus, prea fericite Haralambie, către Stăpânul și Fă-

cătorul tău, te-ai învrednicit a locuì în cămara cerească.

Dat-ai robilor tăi pre sluga ta, Doamne, pre măritul Haralambie, vindecare fără de sminteală, a multe feluri de boale, și mângâere în primejdii și în scârbe, și prea mare surpător al înșelăciunii. Pentru aceasta slăvim rânduiala ta cea iubitoare de oameni, mult îndurate Doamne, și Mântuitorule al sufletelor noastre.

Darul care l-ai luat dela Dumnezeu, mai pre sus de cuget, purtătorule de nevoințe Haralambie, Darul vindecărilor, tuturor îl arăți, și nenumărată mulțimea minunilor, dăruirile tale propoveduesc Sfinte. Care cu adevărat mai pre sus de cuvânt și de cuget ai câștigat mărite, dela Hristos Dumnezeul nostru, podoaba mucenicilor.

Slavă, glasul al 4-lea.

Ca un preot prea legiuitor, ai jertfit lui Dumnezeu jertfă de laudă, lucrând cu sfințenie Stăpânului și Ziditorului tău, a căruia patimi te-ai făcut râvnitor, de Dumnezeu cugetătorule Haralambie. Căci te-ai adus pre sineți jertfă bine primită, celui ce pentru tine s'a adus pre sineși jertfă lui Dumnezeu și Tatălui. Drept aceea în lăcașurile cele cerești, în Biserica celor întâi născuți te veselești împreună cu dânsul. Căruia te și rogi neîncetat, ca să ne izbăvim de mânie și de scârbă, noi cei ce cinstim pomenirea ta cea întru tot prăznuită, și cu dragoste fierbinte ne închinăm cinstitului tău cap, carele izvorăște minuni nenumărate, și gonește departe boala ciumei și a lingoarei, dăruindu-ne nouă izbăvire și vindecare.

Și acum a Născătoarei:

Proorocul David, carele pentru tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare mai 'nainte pentru tine a glăsuit, către cel ce a făcut ție mărire: Stătut-a Împărăteasa de-a dreapta ta. Că pre tine Maică solitoare vieții te-a arătat, Dumnezeu, carele fără tată din tine a se face om bine a voit, ca iarăș să zidească chipul său cel stricat de patimi, și oaia cea rătăcită, din munte răpită, aflându-o, pre umere ridicându-o la Tatăl să o aducă, și dupre voia sa cu puterile cerești să o împreuneze, și să mântuiască Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos, cel ce are mare și bogată milă.

VOHOD: Lumină lină...
Prochimenul zilei, și cetirile.

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s'au adunat împreună...

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu.
Drepţii în veci vor fi vii...
Caută-le la Martie în 9 zile, la sfinţii patruzeci de mucenici.

LA LITIE.

Stihira hramului, şi a Sfântului, glasul 1-iu.

Veseliţi-vă în Domnul cetăţile Eladei, şi săltaţi bucurându-vă, ţiind în sânuri capul mucenicului Haralambie, ca pre o comoară de mult preţ şi nedeşertată. Cu cari împreună şi noi, în toate zilele scoţând din el râuri de vindecări, ne mântuim de boala ciumei cea a tot pierzătoare, mulţămind lui Dumnezeu, purtătorului de grijă, şi Mântuitorului sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 5-lea.

Veniţi toţi iubitorii de mucenici, să ne ospătăm întru prea cinstită pomenirea purtătorului de chinuri, şi duhovniceşte să prăznuim; că astăzi prea cinstit praznicul lui Haralambie sfinţitul mucenic, ne chiamă pre noi, puindu-ne masă vitejiile luptelor lui, şi prea lăudat capul lui, carele izvorăşte vindecări ca nişte râuri tuturor, celor ce cu credinţă se apropie de dânsul, şi scot dintr'însul tămăduiri, sufletelor şi trupurilor şi mântuire de cele rele, şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te lăudăm binecuvântată ca pre o Maică a lui Dumnezeu; roagă-te să ne mântuim noi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Prea lăudate mucenice al lui Hristos, pătimitorule Haralambie, tu în mijlocul priveliştei ai propoveduit pre Hristos Dumnezeu şi om; pentru aceea întărindu-te cu puterea Duhului, te-ai şi luptat împrotiva luptătorilor vrăjmaşi, şi ai luat cunună; drept aceea toţi cinstim capul tău.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Toată Elada cea cu numele lui Hristos numită, se făleşte astăzi, pentrucă a câştigat capul tău, izvorând ca un izvor rîurile tămăduirilor, şi bogăţie nesfârşită, şi Dar nici odinioară deşertat, carele goneşte boala ciumei cea mult stricăcioasă, dela oamenii cei ce te fericesc pre tine.

Stih: Sfinţilor celor de pre pământul lui minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înşii

Inviind mort pin rugăciune, ai spăimântat pre necredincioşi, din cari cei mai mulţi i-ai adus la Hristos, prea fericite, şi în grab tămăduind pre cel îndrăcit, ai scos pre Galina împărăteasa din înşelăciunea diavolului, şi o ai adus pre dânsa lui Hristos încununată, ca pre o fecioară muceniţă.

Slavă, glasul al 4-lea.

Pre diamantul răbdării cel gânditor, pre prea viteazul nevoitor, carele s'a încununat de dreapta a toate Împăratului Dumnezeu, cu două cununi, cu a preoţiei şi cu a muceniei, pre Haralambie cel pre mare între mucenici, să-l lăudăm fraţilor. Căci acesta surpând pre vrăjmaşul, mare semn de biruinţă a ridicat împrotiva înşelăciunei; şi acum cere în ceruri dela Dumnezeu, ca să deà iertare de păcate şi mântuire de tot felul de boale, celor ce cu căldură năzuesc la dânsul, şi sărută cu evlavie sfântul său cap, şi pomenirea sa cea de preste an cu dragoste o săvârşesc, şi prin el cer dela Dumnezeu curăţire şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

De toate primejdiile păzeşte pre robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pre tine, nădejdea sufletelor noastre.

Troparul glasul al 4-lea.

Arătatu-te-ai fericite Haralambie, ca un stâlp nemişcat Bisericii lui Hristos, şi sfeşnic lumii pururea luminos, strălucit-ai în lume prin mucenie înţelepte, şi ai risipit întunecarea idolilor. Drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuim noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută...

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. Troparul de două ori. Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

După întâia Stihologhie Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Strălucit-ai cu faptele bunei credinţe, stins-ai înşelăciunea relei credinţe Haralampie, ca un ostaş al lui Hristos, şi ai ruşinat taberile celor fărădelege, făcându-te purtător de biruinţă, prea fericite Mucenice mărite, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Minune prea mare, Maică Fecioară cum ai ţinut în braţe, pre cel ce ţine toate în palma lui? Şi cum ai hrănit cu lapte din ţâţele tale, pre Dătătorul de hrană, şi Ziditorul firei? Fecioară prea curată, roagă-l pre dânsul neîncetat, să ne dăruiască nouă mare milă.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca un luminător ai răsărit dela răsărit, şi ai luminat pre credincioşi cu strălucirile minunilor tale, sfinţite mucenice Haralampie. Drept aceea cin-

stim dumnezeeştile tale moaşte. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Moisì pre tine rug purtător de foc te-a văzut, care ai ţinut Focul cel ce luminează sufletele, şi nu te-ai ars Preacurată, ci mai ales te-ai umplut de roua Darului.

După Polieleu, Sedealna glasul al 3-lea.
Podobie De frumuseţea fecioriei tale. .

De curăţia vieţii tale Mucecenice şi de prea strălucită mucenia ta, spăimântându-se Elada, strigă ţie veselindu-se: Astăzi cinstim capul tău cel cinstit. Zdrobeşte îngâmfările vrăjmaşilor noştri Sfinte şi ne mântueşte pre noi din primejdii şi din boale; cei ce te lăudăm pre tine. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre Născătoarea de Dumnezeu cea neispitită de nuntă, pre ceea ce a încăput în pântece pre cel neîncăput, şi a hrănit cu lapte pre hrănitorul a toate, ceea ce singură a putut a mântuì din blestem neamul omenesc, pre prea curata Stăpână, cu un glas să o lăudăm, strigând: Bucură-te cea cu Dar dăruită.

Antifonul 1-iu, al glasului al 4-lea.
Prochimenul, glasul al 4-lea,

Dreptul ca finicul va înflorì...

Stih:

Fiind sădit în casa Domnului...
Toată suflarea.

Evanghelia dela Luca.

Zis-a Domnul ucenicilor săi: Păziţi-vă de oameni...

Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile purtătorului de nevoinţe Haralambie, Milostive...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira glasul al 6-lea.

Pre ostăşia cea de Dumnezeu încununată, a mucenicului celui arătător de lumină, care s'a jertfit cu osârdie pentru Hristos, pre întrarmarea cea sfinţit aleasă, a sfinţitului mucenic Haralambie, veniţi iubitorilor de mucenici să o cinstim, şi prea sfântă pomenirea sa, duhovniceşte săvârşindu-o, să strigăm către dânsul: Slobozeşte drept cinstitorul tău norod de groaza ciumei, şi ne mântueşte pre noi de toată primejdia.

CANOANELE:

Al Născătoarei de Dumnezeu al paraclisului cu Irmosul pe 6. Şi al Sfântului, repeţindu-l face 8 Stihiri.

CANONUL cel întâi.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil...

Umblând cu bucurie prin locaşurile cereşti cele înţelegătoare, şi luminându-te cu lumină neînserată, izbăveşte-mă de patimi cu rugăciunile tale înţelepte, ca să te laud.

Pomenirea ta cea purtătoare de lumină străluceşte daruri ca de soare, şi luminează pre cei ce cu credinţă te cinstesc întru dânsa pre tine, cela ce eşti asemenea cu numele bucuriei celei prea luminate cu adevărat.

Cu picăturile sângiurilor înnecând marea cea sărată a necredinţei, te-ai făcut râu bunei credinţe a lui Hristos, adăpând cu adevărat Biserica totdeauna.

A Născătoarei:

Viforele păcatelor, şi împrotivnicile valuri ale cugetelor, şi împresurările patimilor, au venit asupra mea; mântueşte-mă cu rugăciunea ta cea tare, Născătoare de Dumnezeu.

Alt CANON al Sfântului.
Facerea lui Nicodim monahul.
Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:
Deschide-voiu gura mea...

Dorind a lăudà pre cinstitul cap, şi luptele slugei tale, Doamne, cerem din înălţime dumnezeească strălucire, prin care voiu puteà pre acestea cu cântări să te laud.

Pre Sevir cel fără de Dumnezeu, pre leul cel ce răcneà, l-ai surpat Haralambie, împreună şi pre nebunul Crisp, înfruntând păgânătatea acestora. Pentru care te-ai încununat cu mâna Ziditorului tău.

Slavă...

Impărătească podoabă Biserica te-a câştigat, dumnezeescule Haralampie, izgonitor dracilor, şi de tot felul de boale izbăvitor. Pentru aceasta prăznueşte pomenirea ta Sfinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Maria cea prea curată şi de Dumnezeu Născătoare să o lăudăm, muntele cel sfânt, năstrapa cea cu totul aurită, care a ţinut fireasca dumnezeească mană, ceea ce hrăneşte pururea pre credincioşi cu Darul.

Catavasie.
Deschide-voiu gura mea...
Peasna 3-a, Irmos:
Nu este sfânt precum tu...

Nici cum nu este cu putinţă a povestì mulţimea minunilor, care ai făcut încă fiind în viaţă, şi dupăce te-ai mutat către Dumnezeu purtătorule de chinuri, vrednicule de laudă.

Intărindu-te cu putere dumnezeească, ai surpat semeţia cea neputincioasă a celor fărădelege ca un ostaş tare Haralambie pătimitorule, ca un întrarmat al dumnezeeştei tabere.

Curgând izvoare de sângiuri

din trupul tău, toată văpaia necredinței și arderea de foc cea cumplită o au stins, și ție ți-au pricinuit pârâul desfătării.

A Născătoarei:

Pre Dumnezeu Sfântul sfinților ai născut Preasfântă, arătându-te prea curată, casă a sfințeniei, și singură ușă, prin care a trecut Hristos ca să mântuiască pre om.

Alt Canon, Irmos:
Pre ai tăi cântăreți...

Pre ai tăi cântăreți purtătorule de Dumnezeu, cari cu credință s'au adunat în Biserică, să se închine capului tău celui dumnezeesc și cinstit, apără-i și-i păzește de smintelile protivnicului.

Inviind pre tânărul cel mort și dracilor izgonitor arătându-te, mulțimile oamenilor ai înspăimântat, și lui Hristos le-ai adus prin sângele tău Mucenice, răpindu-le din mâinile balaurului.

Slavă...

Veniți mulțimea celor cu numele lui Hristos numiți, să lăudăm cu credință pre mucenicul Domnului, și cu cântări duhovnicești, să încununăm prea cinstit capul lui, ca să aflăm dezlegare de greșeli.

Și acum, a Născătoarei:

Incăpând în pântecile tău pre Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul, cel neîncăput în toată lumea, în brațele tale l-ai purtat Fecioară Maică curată, scăparea creștinilor.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Făcutu-te-ai preoților strălucit purtător de lumină, și părinților laudă, și cinste veselitoare sfințite mucenice Haralambie. Că tu păzești de vătămare pre robii tăi.

Sedealna, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Stâlp nemișcat al Bisericii, sfeșnic nestins al lumii, te-ai arătat purtătorule de chinuri Haralambie, și strălucind mai luminat decât soarele, gonești întunerecul idolilor, Mucenice mărite. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască mare milă.

Slavă, altă Sedealnă, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău Mântuitorule.

Cetele credincioșilor adunându-ne, cu bună credință să lăudăm dupre vrednicie pre mucenicul lui Hristos, pre Haralambie cel mare, pre apărătorul bunei credințe cel de diamant, și pre surpătorul necredincioșilor, pre cel ce a propoveduit, Dumnezeu a toată lumea, pre Hristos Dumnezeu și om.

Și acum, a Născătoarei:

Marie, ceea ce ești locaș

cinstit al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri, și a greșelilor, și a necazurilor. Că tu ești mântuirea păcătoșilor, și ajutătoare, și folositoare tare și mântuești pre robii tăi.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Frumos te-ai făcut, ungându-te cu sângele cinstitei mucenii și cu podoade o ai luminat pre ea Haralambie, podoaba și întărirea pătimitorilor.

Idolii dracilor i-ai zdrobit, purtătorule de Dumnezeu, cu barbăția ta, arătându-te pre sineți locaș sfântului Duh, stâlp și pildă a răbdării celei adevărate.

Ridicând mâinile în sus mărite, părtinitorii întunerecului coastele tale zgârâiau cu unghiile, pricinuindu-ți ție desfătarea cea veșnică și adevărată.

A Născătoarei:

Tăria mea și lauda Hristos Domnul, cel ce a răsărit din tine, pentru mulțimea bunătăței Preacurată, și ne-a izbăvit pre noi din călcarea poruncei celei de demult.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce șade în slavă...

Cela ce șade în slavă, pre scaunul Dumnezeirii, te-a primit pre tine ca pre un porumb cu aripi aurite, zburând la cereștile locașuri, ca un nebiruit și prea mărit nevoitor.

Strălucindu-te cu dumnezeească lumină, Mucenice mărite, fără de temere ai stătut 'naintea scaunelor celor fărădelege, și pre Hristos cu slobozenie l-ai mărturisit Dumnezeu desăvârșit cu firea omenească îmbrăcat.

Slavă...

Mare cu adevărat, și prea mult cinstită comoară s'a arătat cinstitului tău cap Haralambie nebiruitule, multe feluri de boale, și ciuma izgonind, cu dumnezeească puterea Duhului.

Și acum, a Născătoarei:

Pre prea curata Maria Născătoarea de Dumnezeu să o lăudăm, care întru curăție a născut pre Soarele dreptății, Ușa cea cerească, care bagă înlăuntru împărăteștilor dumnezeești locașuri, pre cei ce o prea slăvesc pre ea.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeeasca strălucire...

Râvnind dumnezeeștei patimi Mucenice al lui Hristos, celui ce pentru noi a suferit patimi, cu vitejie răbdai pironirile cuelor celor de preste tot trupul, prea mărite.

Necuvântarea celor ce goniau credința îndreptându-o Cuvântul cel dimpreună fără de început cu Tatăl, a pus cuvântare în dobitoacele cele fără cuvânt, care învățau să te dezlege din legături, prea înțelepte.

Pătrunzându-te cu frigări, ai rănit inima celui rău vrăjmaș al pământenilor, cu sulița bărbăției și a răbdării tale, cugetătorule de Dumnezeu Haralambie, vrednicule de laude.

A Născătoarei:

Cu dumnezeească lumina ta prea bună, îndreptează la lumină sfluetul meu, cel întunecat de dulceți, și mă povățuește spre calea mântuirii ceea ce una ai născut pre Mântuitorul Hristos.

Alt Canon, Irmos:
Spăimântatu-s'au toate...

Spăimântatu-s'au toți de dumnezeească slava ta; căci prea cinstit capul tău, boalele vindecă, dracii izgonește; și tuturor credincioșilor ce năzuesc, le dăruești vindecare, și mântuire de cele rele.

Boalele trupești, și sufletești, contenesc, Haralambie, prin închinăciunea dumnezeescului tău cap, și prin cinstirea cea cu cucernicie. Căci Hristos ni l-a dăruit nouă pre acesta vindecător, și izbânditor înprotiva relelor.

Slavă...

Spăimântatu-s'au dracii, și Elinii cei fără de Dumnezeu, văzând cumplit tăete și spânzurate de trupul tău mâinile ducelui celui prea semeț și ocărîtor. Iară tu ca un următor lui Hristos, iarăș l-ai făcut sănătos pre acesta.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel ipostatnic al lui Dumnezeu, ca ploaia pre lână, în pântecele tău s'a pogorît Curată, cu totul fără prihană, și toată firea omenească o a izbăvit, ceea ce erà uscată de arsura căderii.

Peasna 6-a, Irmos:
Marea vieții văzându-o..

Luminător te-ai făcut, cu lumina pătimirilor tale, îndreptând la lumină marginile pământului, mărturisind numele lui Hristos înaintea tiranilor, purtătorule de chinuri al Domnului Haralambie, vrednicule de laudă.

Infierbântându-te de focul dumnezeeștei dragoste, cu rourarea credinței, ai stins focul celor rău credincioși, arătând necredincioșilor minunile lui Hristos, vrednicule de minune.

Dorind de viața cea nemuritoare, ai omorât săltările trupului cele spre păcat Haralambie, și cu rugăciunea ai înviat morți, slăvind pre cel ce în toate te-a prea mărit.

A Născătoarei:

Clătindu-mă de împrotivnice năvăliri ale patimilor, Maică a lui Dumnezeu întărește-mă, ca una ce ai născut izvorul nepătimirei, căci către tine am năzuit, care ești scăparea cea mare a oamenilor.

Alt Canon, Irmos:
Înțelepții lui Dumnezeu...

Săvârșind acest dumnezeesc și prea cinstit praznic, al prea fericitului, veniți să sărutăm prea cinstit capul lui, și să luăm izbăvire de cele rele.

Având izvor de tămăduiri cinstit capul tău, Haralambie, cu căldură alergăm, închinăciune dându-i, și lăudând pre Dumnezeu cel ce te-a mărit pre tine.

Slavă...

Prea mare Dar ai luat dela Dumnezeu, nevoitorule prea viteazule, mucenice Haralambie. Căci a făcut Domnul capul tău arătat izvor de tămăduiri.

Și acum, a Născătoarei:

Focul Dumnezeirii s'a sălășluit întru tine, curată dumnezeească Mireasă, și n'a ars pântecele tău, prea fericită, ci mai vârtos l-a rourat și l-a luminat.

CONDAC glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca o comoară de mult preț, a câștigat Biserica capul tău, sfințite Mucenice pătimitorule, purtătorule de biruință Haralambie. Drept aceea se și bucură, slăvind pre Ziditorul.

ICOS.

Pre întrarmatul cel tare, pre ostașul lui Hristos, și pre marele între mucenici, pre Haralambie cel slăvit, adunându-ne să-l lăudăm. Căci pentru Hristos, și pentru adevăr luminos s'a luptat și a propoveduit arătat credința cea ortodoxă, înșelăciunea idolilor a surpat, pre împăratul cel prea fărădelege l-a înfruntat, și i s'a tăiat capul bucurându-se, și veselindu-se. Drept aceea a luat cunună din dreapta celui prea înalt și s'a făcut împreună cetățean cu îngerii. Pentru aceea adunarea ortodoxilor sărutând prea cinstitul lui cap, și încununându-l cu laude, și mântuindu-se de multe rele și boale, se bucură, prea slăvind pre Ziditorul.

Intru această lună, în 10 zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Haralambie.

Stih: Haralambie prin sabie te-ai învrednicit.
De negrăite străluciri și bucurii mucenicești negrăit.
Intru a zecea zi a lui Fevruarie.
I s'a tăiat grumazul lui Haralambie.

Sfântul sfințitul mucenic Haralambie a fost în vremile împărăției lui Sevir, ighemonind Lucian în cetatea Magnesiei, și erà preot creștinilor, învățând calea dreptății, și propoveduind credința lui Hristos, se osândi de către tiranii cei mai sus ziși, și îl dezbrăcară de veșmintele cele preoțești. De aceea îi despoiară toată pielea trupului de viu, și văzându-l ighemonul că rabdă muncile, pornindu-se cu mânie se apucă să-l strujască cu mâinile lui, și îndată i se tăiară mâinile (ighemonului), și spânzurau de trupul Mucenicului. Iară Sfântul făcând rugăciune îl vindecă. Aceasta văzând muncitorii cărora le erà numele Porfirie și Vaptos, se lepădară de idoli și crezură în Hristos. Asemenea și trei femei de acelea ce priveau acolo, pre cari pre toți învățând ighemonul să-i prinză, și muncindu-i fără de omenie și fără de milă, le-au tăiat capetele. Că măcar că s'a și tămăduit, de către Sfântul, însă tot a rămas păgân fără de credință.

Intru această zi, sfinții mucenici Porfirie, și Vaptos, cari au muncit pre sfântul Haralambie, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Porfirie și Vaptos împreună de sabie se săvârșesc.
Și prin nevoință obștească porfiră își văpsesc.

Intru această zi, sfintele trei femei ce au crezut prin sfântul Haralambie, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Femeile câte trele către sabie fiind îmbărbătate,
Bărbătesc numărul de trei le face arătate.

Intru această zi, pomenirea sfintelor mucenițe și fecioare: Enată, Valentina, și Pavel.

Stih: Ca o arvună tinerilor două fecioarei,
Mirele către văpse le dă îndrăzneală mare.
Acest Pavel cu adevărat este prieten lui Hristos,
Carele pentru dragostea lui Hristos grumazul la sabie și-a supus.

Din aceste două fecioare, Enată erà din pământul Gaza; iară Valentina din Chesaria. Deci stând la judecata ighemonului Firmilian, fost-a adusă înaintea sa, viteaza fecioară Enată, și fiind întrebată de se leapădă de Hristos, și neplecându-se; a fost spânzurată pe un lemn, și zgârâiată pe coaste cu căngi, nu odată ci de multe ori. Iară cinstita Valentina, și ea fecioară fiind, și nesuferind să vadă neomenia și cruzimea ighemonului, s'a înfățișat și ea la dânsul, și îndată i s'a poruncit ca să jertfească; căci erà acolo lângă judecătorie un jertfelnic. Și fiind adusă Sfânta lângă dânsul, l-a izbit cu picioarele, și l-a surpat împreună cu focul ce erà pe el. Iară tiranul mâniindu-se, atâta de cumplit a bătut pre Sfânta pre coaste, în cât nu se poate spune; apoi deznădăjduindu-se despre amândouă fecioarele, a hotărât să le arză cu foc, și așà ș'au luat cununile mucenici. După acestea a intrat la luptă sfântul Pavel, și dupăce mai întâi a suferit feluri de munci, și din toate a fost păzit nevătămat cu Darul lui Hristos, apoi a fost osândit la moarte de sabie; pentru care mulțumind lui Dumnezeu, și făcând rugăciune pentru cei de o credință, a primit tăierea cinstitului său cap, și așa ș'a duhul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Anastasie Arhiehiscopul Constantinopolei.

Stih: Anastasie întinzând drumul mai depărtat,
Ridicându-se de pre pământ, către cel prea înalt a alergat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zinon.

Stih: Zinon căutând cele veselitoare ale Edemului.
Spre veselie aveà dezlegarea trupului.

Acest cuvios părintele nostru Zinon erà din Chesaria Capadociei, fiu de părinți bogați și măriți, numărat între purtătorii de cărțile împărătești. Și dupăce a murit Valent împăratul, îndată lepădând brâul cel ostășesc, și aflând, un mormânt mare (căci multe de acestea are muntele Antiohiei) a intrat într'nsul, și curățea sufletul prin sihăstreștile ostenele, neavând sfeșnic, nici ladă, nici masă, nici așternut; căci așternutul său erà o grămăjoară de fân dusă peste pietre. Haina sa era o rasă veche, hrana o pâine pentru două zile; și apa de departe singur și-o aducea. Acesta prin asemenea ostenele, mult Dar a luat dela Dumnezeu. Căci, făcându-se asupra părților acelora năvălirea

Isaurilor, multe junghieri se făceau sihastrilor de către aceia. Iară el cu singură rugăciunea, a întunecat vederile acelora; și nu multă vreme după aceasta viețuind prin ostenele s'a mutat către cerescul sfârșit.

Intru această zi pomenirea icoanei prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei, Stăpânei noastre celei din Areovind.

Stih: Pre singură Fecioara pururea se cuvine a cinsti nespus,
Pre pricinuitoarea cinstei tuturor celor de sus.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
Tinerii în Vavilon...

Chinuindu-te cu muncile, și cu focul topindu-te Mucenice al lui Hristos, decât aurul te-ai arătat mai lămurit, și prinos sfințit cu adevărat te-ai făcut.

Cu roua rugăciunilor tale, s'a stins cuptorul celor fărădelege, înțelepte, și te-ai mântuit, cântând celui ce te-a zidit: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Cu lungirea chinurilor, te-ai arătat copac cu ramuri înalte, umbrind pre cei credincioși, ce sunt aprinși de văpaia păcatului, cari strigau: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Ceea ce ai primit bucuria întru prea curatul tău pântece, Preacurată, umple inima mea de bucurie, gonind întunecarea patimilor, pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
N'au slujit făpturei...

Lăudămu-te pre tine strigând, bucură-te mărite mucenice Haralambie; căci dumnezeesc capul tău, tu ni l-ai dăruit nouă, ca o fântână ce izvorăște bogăție nefurată, veselind sufletele celor ce cu credință te slăvesc pre tine.

Mărim nevoințele și luptele tale, dumnezeescule mare mucenice al lui Hristos. Căci capiștile idolești ai surpat, și ai făcut nelucrătoare îngânfarea drăcească, prea fericite vitejește.

Slavă...

Ca un luceafăr pururea prea strălucitor, a strălucit nouă capul tău, care apărându-ne de întunerecul înșelăciunii, de primejdii și de scârbe, ne mântuește de pierzătoarele boale, și ne dăruește sănătate.

Și acum, a Născătoarei.

Răsărit-a din pântecele tău tuturor oamenilor, marele și neînseratul Soare, și pre toți i-a luminat cu lumina cunoștinței, pre cei ce strigă: Binecuvântat este Preacurată, rodul pântecelui tău.

Peasna 8-a, Irmos:
Din văpaie cuvioşilor...

Cu curgerile sângiurilor stropindu-te, cu podoaba ranelor înfrumusețându-te fiind împodobit frumos cu diadema cea de biruință, stai înaintea lui Dumnezeu, Mucenice.

Mulțimile muncilor nu au acoperit bărbăția și vitejia ta Mucenice, nici împrotivirea gonacilor credinței nu a întunecat răbdarea ta cea prea minunată, cugetătorule de Dumnezeu.

Preot, și mucenic nebiruit, ostaș viteaz, și stâlp nemișcat, razim credincioșilor, apărător credinței cu adevărat te-ai arătat, de Dumnezeu cugetătorule purtătorule de chinuri.

A Născătoarei:

Cela ce a făcut toate cu voie dumnezeească, voind s'a sălășluit în pântecele tău Preacurată, vrând să ne înnoiască pre noi, cei ce am fost stricați; pre carele bine-l cuvântăm întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:
Pre tinerii cei binc...

Mare ajutor drept slăvitorilor și izbăvitor din primejdii te-ai arătat prea înțelepte Haralambie. Căci mântuești pururea pre toți cei ce aleargă la cinstit capul tău, și cer dezlegare de cele rele, și prea înalță pre Hristos în veci.

Biruit-ai în privelişte pre Sevir, fiind întărit ca un diamant oarecarele, și ca un stâlp neclătit mărite Haralambie, și pre Hristos l-ai propoveduit Dumnezeu și om, și cu totul nu te-ai plecat Fericite, la măgulirile cele pierzătoare de suflet ale ucigașilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dezleagă lanțurile greșelilor mele, a celui ce laud Haralambie capul tău, carele pururea izvorăște râuri de vindecări, dăruindu-mi mie iertare de păcate, și mântuire de cumplita boală; celui ce te laud pre tine întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Aflându-te pre tine Mirele tău, Stăpână dumnezeească Mireasă, trandafir în spini, și floare prea mirositoare în văi, și crin prea curat, de sus întru tine s'a sălășluit, și a umplut de miros toată lumea, care te prea înalță întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Nici focul, nici sabia, nici moartea, nici goana, nici scârba, nici foamea, nici primejdia, nici scornirea de tot felul de munci n'au putut cu adevărat să te despartă de dra-

gostea celui ce te-a zidit, pătimitorule, vrednicule de minune.

Cu zgâriiturile unghiilor, lepădând hainele omorârei, te-ai împodobit pre sineți cu podoabele cele de sânge, purtătorule de chinuri. Pentru aceasta bucurându-te, stai înaintea Stăpânului și Dumnezeului tuturor cu îndrăzneală, Mucenice nebiruite.

Pomenirea ta a răsărit în lume plină de bucurie, și dătătoare de strălucire dumnezeească, gonind iarna patimilor, și pre toți luminându-i, care prăznuindu-o să aflăm iertare de greșeli, cu rugăciunile tale.

A Născătoarei:

Viforul patimilor mă turbură, și întreitele valuri ale celor rele mă îneacă Preacurată, ca una ce ai născut pre Mântuitorul Hristos, tinde-mi mână de ajutor și mă mântuește, ceea ce singură ești părtinitoare celor ce cu credință te fericesc.

Alt Canon, Irmos:
Tot neamul pământesc...

Toți credincioșii să năzuim la capul cinstitului Mucenic; căci Stăpânul tuturor, prea mare Dar a dat acestuia. Pentru care izgonește draci, contenește boale, și dăruește tuturor celor ce-l pipăe, sănătate, întărire și milă.

Pământul și Cerul se înspăimântează astăzi de minunile marelui mucenic. Căci taberile drăcești se izgonesc, și bolnavilor se dă întărire trupului, și boala ciumei contenește cu pipăirea capului tău prea mărite.

Slavă...

Să stăm cu evlavie în casa Dumnezeului nostru, și să ne închinăm cinstitului cap, cel cu adevărat dumnezeesc și vrednic de laudă, care s'a roșit prin sângele dumnezeescului mucenic, săvârșind minuni prea slăvite, ca cel ce s'a încununat de mâna țiitorului a toate.

Și acum, a Născătoarei:

Cântări de laudă dela noi primește dumnezeească Mireasă, de Dumnezeu dăruită, Maica Dumnezeului nostru, și Darul tău dă-ni-l nouă robilor tăi, celor ce cu evlavie te cinstim. Iară pre Hristos cel ce negrăit l-ai născut, milostiv fă-l nouă Fecioară.

SVETILNA.
Podobie: Femei auziți glas...

Dumnezeește aprinzându-te de dragostea Împăratului a toate, vitejește ai surpat pre șarpele cel mândru, și pre tiranul cel neomenit, pre Sevir cel fără minte l-ai înfruntat, o Haralambie fericite, și ai luat plată dela Stăpânul tuturor.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Marie, ceea ce eşti scăparea şi lauda creştinilor, păzeşte, acopere pre robii tăi, nevătămaţi de toată stricăciunea, şi ne scoate din primejdii şi din toate întâmplările pre noi, cei ce cu dragoste te lăudăm pre tine, aducând rugăciunile tale către Fiul şi Dumnezeul tău.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.
Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Fii cei din Elada veniţi acum adunându-vă, şi sărutaţi toţi prea cinstit capul dumnezeescului Haralambie, carele în priveliște a propoveduit pre Hristos, şi a înfruntat înşelăciunea necredincioşilor şi a slăvit pre Ziditorul.

De două ori.

Număratu-te-ai acum cu îngerii cei cereşti, de trei ori fericite Haralambie, şi stând înaintea prea sfintei Treimi, te rogi neîncetat pentru noi, cei ce cu credinţă cinstim prea cinstit capul tău, şi cerem mântuire de cele rele.

Pomenirea cea întru tot prăznuită a dumnezeescului Haralambie prea luminoasă, şi prea slăvită a răsărit în toată Biserica. Pentru aceea prăznueşte luminos ţiind prea cinstit capul tău carele a propoveduit pre Hristos, ca pre un Dumnezeu şi om.

Slavă, glasul al 5-lea.

Cinstitul tău cap, dumnezeescule Haralambie, ca un alabastru plin revarsă tămăduiri, ca un mir de mult preţ, şi cu bune mirezme, minunat umple pre credincioşi, şi mântueşte de cele rele, pre cei ce cu credinţă se apropie de dânsul, şi încetând înşelăciunea şi boalele cele de multe feluri, şi boala ciumei, dărueşte tuturor sănătate şi întărire, pace şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi te slăvim credincioşii dupre datorie, ceeace eşti cetate neclătită, zid nesurpat, folositoarea cea tare, şi scăparea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA CEA MARE.
Ecteniile şi Otpustul.
Ceas întâi şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul Sfântului, Peasna 3, şi a 6 pe 8. Prochimen, glasul al 7-lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostol către Timotei: *Fiule Timoteiu, întăreşte-te în Darul*... Aliluia, glasul al 4-lea. Dreptul ca finicul va înflori. Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul: Acestea poruncesc vouă*...

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi..

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 11 ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic Vlasie.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Odrăslind în sihăstrie cuvioase Vlasie, ai înflorit dupre dreptate în slava preoţiei ca un finic, prea fericite, aducând lui Dumnezeu roduri dumnezeeşti ale muceniei, arătat sfărâmarea idolilor, şi apropierea oamenilor, prea fericite.

Ca un păstor fiind împodobit sfinţite Mucenice al lui Hristos, patimi muceniceşti ai răbdat vitejeşte, luând o cunună prin amândouă, împodobindu-te întru amândouă, întru dreptate şi în osteneli muceniceşti. Pentru aceasta roagă-te, să ne izbăvim noi.

Intărindu-se femeile de dumnezeească râvnă a credinţei, prin prea cinstitele patimi ale bunei mărturisiri, s'au încununat împreună cu fiii, minune înfricoşată. Că iubind pre Hristos cel ce este cap, şi făcându-se lui mirese, pentru dânsul li s'au tăiat capetele.

Lăudămu-te Vlasie ca pre un purtător de grije al tuturor bolnavilor, şi al fiinţelor celor cuvântătoare şi celor necuvântătoare. Căci ca un rob al lui Hristos, tuturor poţi a le face bine, şi a-i tămăduì dupre credinţă, că îmbogăţindu-te cu Darul Duhului, dai din destul minunile.

Hristos s'a arătat ţie câştig prea fericite, cu adevărat dupre credinţă, şi a trăì, şi a murì, precum zice marele Pavel, de Dumnezeu cugetătorule Vlasie. De vreme ce pentru dânsul ai murit prea cu osârdie, şi cu dânsul împreună împărăţeşti totdeauna, întru viaţa cea fără de sfârşit.

Cu picăturile sângiurilor tale, mucenice Vlasie, înfrumuseţat s'a ţesut haina Bisericei, împodobindu-se cu înpestririle bunei ungeri prin văpselele durerilor celor îndoite, cu care ca cu o podoabă de mireasă se îmbracă Biserica, lăudând pre Mirele Hristos.

Slavă glasul al 6-lea, a lui Studitu.

Odrăslind întru ostenelele dumnezeeştilor bunătăţi, dupre purtarea numelui Vlasie, ai înflorit ca un finic precum zice David, în curţile Domnului, şi ca un chedru te-ai înmulţit cu isprăvile bunătăţilor. Şi ca o

vie cu bună rodire în casa lui Dumnezeu, pe vremea muceniei, tăindu-te cu pedepsele muncilor, și cu roada patimilor tale, ne-ai izvorît nouă vin înțelegător. Din care bând, toți ne umplem inimile de bucurie dumnezeească, și cu o întocmire de glas, adunându-ne la cinstită pomenirea săvârșirei tale, fericindu-te te lăudăm, cerând ca să luăm prin tine, pace și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscut-am Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine s'a întrupat Dumnezeu; căruia roagă-te, să se izbăvească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Preacurata spânzurat pre Cruce, tânguindu-se strigă ca o Maică: Fiul meu și Dumnezeul meu! Prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimă de ocară.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a Sfântului, glasul al 4-lea:

Ca un îndreptător bun, și învățător bunei credințe, cu lucrarea și cu puterea dumnezeeștilor tale cuvinte, femei iubitoare de Dumnezeu ai îndemnat către lupte mucenicești, slăbiciunea firei lor întărindu-o întru Hristos; dimpreună cu carele bine săvârșind călătoria nevoinței, luminat te veselești împreună cu dânsele în cămara cea cerească a Mirelui, fiind împodobit cu îndoită cunună a dumnezeeștei slave, și cerând împreună cu dânsele, să ne dea nouă pace și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:
Podobie: Ca pre un viteaz între mucenici...

Cu ploile Darului Duhului îndulcește cugetul meu Preacurată, ceea ce ai născut ~~picătura~~, pre Hristos Dumnezeul nostru, carele șterge nelegiuirile oamenilor cu milostivirile; și înneacă izvorul patimilor mele prin rugăciunile tale, și mă învrednicește pârâului desfătărei celei pururea vii.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Dacă te-a văzut Doamne Fecioara și Maica ta pre Cruce spânzurat, s'a spăimântat, și privind a zis: Ce ți-au răsplătit ție, cei ce s'au îndulcit cu darurile tale cele multe, Stăpâne? Ci mă rog să nu mă lași pre mine singură în lume. Ci grăbește de înviază, împreună înviind pre strămoși.

Troparul și părtaș obiceiurilor...
Vezi la sfârșitul cărții

Troparul, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANONONUL Sfântului:
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări de bună cinstire te mărim pre tine Mucenice.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm lui Hristos celui „ce a scuturat în mare, ti- „rănia lui Faraon, şi pre Israil „prin uscat l-a povăţuit, că s'a „prea slăvit în veci".

Sfinţite Mucenice al lui Hristos, vrând să laud cu credinţă întru cântări pătimirea ta cea purtătoare de lumină cinstită şi sfinţită, luminează gândul meu cu lumină prea strălucitoare, ca cel ce ai îndrăzneală către Ziditorul.

Mărturisind o Dumnezeire în trei feţe, ai gonit negura mulţimei dumnezeilor, şi te-ai arătat, sfinţite Mucenice, ca o dimineaţă luminătoare a bunei credinţe, către cei ce erau prinşi întru întunerecul înşelăciunii.

Slavă...

Arătatu-te-ai luminător, micşorând noaptea nedumnezeirii, cu fulgerile sfintei propoveduiri, şi fiind împodobit cu strălucirile minunilor, prin razele muceniei, toată zidirea ai luminat.

Şi acum, a Născătoarei:

Aflându-te cu cel curat pre tine curată întru toate s'a sălăşluit în pântecele tău, prea curată Maică Fecioară, şi s'a făcut trup afară de păcat, ca să ne mântuiască pre noi din rătăcire.

Peasna 3-a, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea...

Cei ce sunt înnecaţi de mărăcinii vieţii, chemându-te neîncetat pre tine părtinitor Vlasie, se curăţesc de toate întâmplările, cu secerea rugăciunei tale.

Cu plecarea cea desăvârşit către Dumnezeu, ai suferit întreite valuri de munci, că zgâriindu-ţi-se trupul, te aflai ca şi cum ar pătimì altul.

Slavă...

Ca un Ierarh, ca un purtător de chinuri nebiruit, ca unul ce eşti luminat cu dumezeeasca slavă, stai acum înaintea dorirei celei desăvârşite, rugându-te pentru turma ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine, ceea ce te-ai arătat mai pre sus decât zidirile, ca una ce eşti mai sfântă decât toate, cu laude te fericesc

neamurile oamenilor, de Dumnezeu fericită.

Irmosul:

Întăritu-s'a inima mea întru Domnul, înălţatu-s'a cornul meu întru Dumnezeul „meu, lărgitu-s'a gura mea asupra vrăjmaşilor mei, veselitu-„m'am de mântuirea ta".

CONDAC, glasul al 8-lea.
Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Cu ungerea preoţiei, şi cu sângele muceniei te-ai înfrumuseţat mărite Vlasie. Şi locuind întru cele de sus, pretutindenea străluceşti, privind şi spre noi, spre cei ce am venit în locaşul tău, şi neîncetat într' însul strigăm către tine: Păzeşte-ne pre noi toţi.

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Odrăslind tu ca un pom prea bine înflorit în casa Domnului lucrătorule de cele sfinte, pre mulţi ai sădit pre pământul mântuirei, şi ca un berbece bine mergător înaintea turmei, legându-te te-ai junghiat, şi te-ai jertfit, celui ce pentru milostivire s'a junghiat ca un miel, şi bucurându-te, ai alergat către dânsul, părinte Vlasie. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pentru podoaba lumii Fecioară, şi pentru înfrumuseţarea cetelor celor de sus, ai născut în lume pre împodobitorul lumii; că mai 'nainte de aceasta erau neîmpodobite, neputând oamenii să vadă pre Domnul. Pentru aceasta te-ai arătat amânduror podoabă cinstită, cu podoaba naşterei tale, Maică a lui Dumnezeu, că printr'ânsul împodobeşti lumea cu podoaba cea dintâi, şi toată rânduiala îngerilor întru tine o împodobeşti, mântuirea lumii.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Pre Mieluşelul şi Păstorul, şi Mântuitorul, Mieluşaua văzându-l pre Cruce ridicat fără dreptate, plângând cu amar, strigà: Lumea se bucură luând prin tine mântuire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care o rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, nepomenitorule de rău, Doamne; căreia cu credinţă să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, şi iertare de păcate dărueşte, celor ce ne închinăm patimilor aceluia.

Peasna 4-a, Irmos:

Cuvinte din munte umbros, „din una Născătoarea de „Dumnezeu, cu dumnezeească

„vedere, proorocul mai 'nainte „a cunoscut că vei să te întru„pezi, și cutremurându-se, slă„veà puterea ta".

Având u-ți sufletul păstorule și Mucenice, foarte luminat cu strălucirea cea fără materie, vitejește ai stătut înaintea scaunelor celor de judecată, mărturisind întruparea lui Dumnezeu.

Tăinuitor, preot, și mucenic purtător de cunună, stâlp nemișcat și temelie neclătită a bunei credințe, și întărire adevărului te-ai cunoscut Bisericii, mucenice Vlasie.

Miei cuvântători ai păstorit cu cuvioșie, și jertfă primită te-ai adus Stăpânului, arzându-te de tot cu jeratecul muceniei, învățătorule de cele sfinte, prea cinstite.

Slavă...

Cu graiul buzelor tale celor înțelepte, s'au îngrădit buzele cele viclene, ale celor ce grăesc hulă asupra Stăpânului și Impăratului tuturor, propoveduitorule de cele sfinte, vrednicule de minune.

Și acum, a Născătoarei:

Carte nouă te-a văzut proorocul mai 'nainte, pre tine care aveai scris pre Cuvântul lui Dumnezeu, pre cel ce a rumpt zapisul păcatului strămoșilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Intunerecul sufletului meu risipește-l, dătătorule de lu„mină, Hristoase Dumnezeule, „cela ce ai gonit întunerecul „cel mai dinainte al adâncului, „și-mi dăruește lumina porun„cilor tale, Cuvinte, ca mâne„când să te slăvesc pre tine".

Răbdat-ai cu bărbăție chinurile trupului, pururea fericite, că rănindu-te cumplit, ai rănit rătăcirea, și ai surpat pre vrăjmași cu înălțarea către Dumnezeu, păstorule vrednicule de minune.

Cu patima ta Fericite, închipuind pre cel ce s'a pironit pre Cruce, ai suferit vitejește durerile trupului, și făcându-te biruitor, dupre vrednicie te-ai numărat împreună cu oștile mucenicilor.

Slavă...

Intru nădejde dumnezeească cu bicele rugăciunilor tale Vlasie, fiara ai silit Părinte, ca să lepede vânatul, care fără dreptate a fost prins, plinind cu inimă prea milostivă cererea femeei celei credincioase.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te Marie pre tine, ceea ce ai îndumnezeit frământ-

tătura oamenilor cu naşterea ta cea mai pre sus de gând, şi ne-ai zidit pre noi de iznoavă, fiind stricaţi şi zdrobiţi, Preacurată, de înşelăciunea şarpelui.

Peasna 6-a, Irmos:
Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Nevoitu-s'a împreună cu tine ceata cinstitelor femei, pururea pomenite, că întărindu-se cu puterea Crucii, a sfărâmat capul cel mult meşteşugăreţ al vrăjmaşului, şi a împletit diademă de biruinţă.

Cu Darul, şi cu puterea lui Dumnezeu s'a întărit slăbiciunea, căci iată femeile au făcut vitejii bărbăteşti, călcând pre şarpele, carele odinioară a izgonit din raiu pre Eva.

Slavă...

Innecând chipurile cele cioplite şi fără suflet ale viclenilor draci, v'aţi adus pre voi odoare însufleţite, ale Bisericii celei cereşti, şi aţi luminat Biserica celor întâi născuţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Scaunul lui Dumnezeu cel mai pre sus de Heruvimi, norul luminii, Preacurată, luminează ochii sufletului meu, şi curăţeşte inima mea de negura patimilor.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru adân„cul răutăţilor rogu-mă, căci „către tine am strigat; şi mă „auzi Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Cele de sus căutând...

Odrasla cea dumnezeească, floarea cea neveştejită ce cu multă roadă a viei lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu Vlasie, umple de veselia ta, pre cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Cu mir dumnezeesc fiind uns o cugetătorule de Dumnezeu, te-ai arătat în fapte dumnezeeşti ca un Ierarh sfinţit şi slujitor al lui, în cetele purtătorilor de chinuri, şi te-ai arătat purtător de chinuri şi încununat. Decât jertfele lui Aaron te-ai înălţat mai pre sus, ca un tăinuitor al lui Hristos. Impreună cu Avel sângele tău cel cinstit, strigă către Dumnezeu junghierea ta, şi stând aproape de scaunul cel dumnezeesc al Ziditorului, împreună cu cetele îngerilor te rogi neîncetat pentru noi toţi.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei.

Stih: Vlasie la grumazi prin sabie tăiat fiind, Curgerile vătămării pătimaşilor de grumazi este oprind.

In a unsprezecea zi puternica sabie,
A tăiat grumazul lui Vlasie.

Acesta erà pe vremea împăratului Lichinie, episcop Sevastiei, locuind într' una din peşterile muntelui, carele îmblânzind fiarele cele sălbatice, cu binecuvântarea sa, le prindeà cu mâinile. Deci fiind şi isteţ la meşteşugul doftoricesc, făceà multe tămăduiri, luând dela Dumnezeu, Dar de a face minuni. Acesta fu prins, şi se aduse la ighemonul Agricolae, şi mărturisind numele lui Hristos, fu bătut cu toiege, şi spânzurat se strujì. După muncile acestea închizându-l în temniţă, îi urmară şapte femei, cărora le tăiară capetele, căci mărturisiră pre Hristos că este Dumnezeu adevărat. Pre sfântul Vlasie apoi îl aruncară întru adâncul iazerului ce se află acolo, de unde prin dumnezeeşti îngeri a fost scos la uscat nevătămat. Pentru aceasta i-au tăiat capul împreună cu doi prunci ce erau în temniţă. Şi zic că acesta a fost cel ce fusese epitrop la rânduirea vieţii marelui mucenic Eustratie, pe vremea ce a mărturisit, precum se află într'o veche închipuire sfântul Vlasie, stând în mijlocul a cinci mucenici lângă sfântul Eustratie, şi primind din mâinile lui cartea rânduelii adică diata, şi se face soborul lui în sfânta sa mucenie, ce se află aproape de sfântul Filip în Miltiada.

Intru această zi, sfinţii doi prunci carii împreună cu sfântul Vlasie s'au nevoit, împreună şi cu şapte femei de sabie s'au săvârşit.

Stih: O minune atâta bună îndrăzneală copilărească.
Aleargă amândoi care pe care să întreacă.
Pre şapte femei cinstite sabia este omorând,
De frica femeească neţinute fiind.

Intru această zi, aflarea moaştelor sfântului Ioan Botezătorul.

Stih: Trupul cel mort al lui Zaharia fiind arătat,
Credincioşilor celor ce viază izvorăşte Dar îmbelşugat.

Intru această zi, pomenirea Teodorei împărătesei, celei ce a făcut ortodoxia.

Stih: Pre Teodora Augusta cinstesc bucurându-mă negrăit,
Ca pre ceea ce a cinstit icoana Hristosului meu celui iubit.

Aceasta a fost femeea împăratului Teofil luptătorul de icoane, dar ea nu a fost eretică ca bărbatul ei, ci ortodoxă, că el a izgonit şi pre sfântul Metodie Patriarhul Constantinopolei, şi în locul lui a pus pre un Ioan magul şi Lecanomandul, şi a ars sfintele icoane. Iară ea măcar că în vedere nu cuteză a se închină sfintelor icoane, dar le aveà ascunse în cămara aşternutului ei, şi în toate nopţile stă de făceà rugăciune către Dumnezeu, şi se rugà ca să facă milă şi să nu se îndure de ortodoxi. Şi născù fiu şi-i puse numele Mihail, şi l-a învăţat ortodoxia. Şi după moartea bărbatului ei, a adus iară şi pre sfântul Metodie, şi a adunat sfântul Sinod, şi a anatematisit pre luptătorii de icoane, şi pre Ioan l-a scos din scaun, şi a adus în Biserică sfintele icoane. După aceea a răposat, lăsând împărăţia Fiului ei Mihail.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Gheorghie robul, carele a suferit mucenicia în cetatea Sofia la anii o mie cinci sute cinsprezece, prin foc s'a săvârşit.

Stih: Gheorghie de foc netemându-se,
Nears a rămas în foc bucurându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte-ne pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cel ce ai mântuit prin înger „pre tineri din foc, şi cuptorul cel ce sună ca tunetul „l-ai prefăcut în rouă, bine eşti „cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri".

Având inimă plină de lumină dumnezeească, neoprit ai alergat, împiedicând smintelele rătăcirii, şi umbletele vrăjmaşilor cu arătarea ta, înţelepte.

Cu stropirea sângiurilor tale s'a stins văpaia înşelăciunii, cu strălucirea cuvintelor tale s'a luminat făptura Vlasie, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Nu în umbre, nici în pilde, ai văzut pre cel ce ai dorit, ci faţă către faţă, dezlegându-se oglindele vezi, şi veselindu-te cânţi: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind eu biruit de dormitarea lenevirii Fecioară, m'a cuprins somnul păcatului, cel purtător de moarte. Pentru aceasta deşteaptă-mă Preacurată, spre purtătoare de viaţă lumina pocăinţii, şi mă mântueşte.

Peasna 8-a Irmos

Cel ce acoperi cu ape...

Ca un berbece de bună voie jertfit, ca o jertfă primită, ca un miel fără de răutate, cu bucurie te-ai adus către Mielul, cel ce s'a jertfit pentru mântuirea noastră, şi te-ai împreunat cu adunarea mucenilor Fericite, împreună cu îngerii cântând prea sfinţite cântare de laudă.

Cu picăturile sângiurilor tale uscând adâncimea nedumnezeirii Mucenice, ai izvorât lumii vărsări de tămăduiri, care încetează arsura a tot felul de patimi, ale celor ce scapă la tine cu credinţă, şi prea înalţă pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ceata cea fericită a sfinţitelor femei strigà: Nu ne vom lepădà de Domnul, carele este Dumnezeu preste toate. Pentru aceea zgâriindu-se, şi cu focul împreunându-se, şi cu sabie capetele tăindu-li-se, se bucurau, lăudând pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfinţitele glasuri te-au vestit mai 'nainte pre tine, Fecioară Maică, că vrei să fii mai pre sus de fire, hrănitoare Făcătorului tău, având naşterea negrăită, precum şi zămislirea străină. Pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Sà lăudăm, bine să cuvântăm...

Cela ce acoperi cu ape „cele mai pre deasupra ale „tale, cela ce pui mărei hotar „nisipul, şi toate le ţii. Pre tine „te laudă soarele, pre tine te „măreşte luna, ţie îţi aduce „toată făptura laudă, ca Făcă„torului tuturor în veci".

Peasna 9-a, Irmos:

Naşterea pururea Fecioarei...

Ca cu o scară mai pre sus de fire suindu-te Mucenice,

prin sângele tău, ai ajuns la locaşurile cele de sus, arătându-te frumos, cu luminile chinurilor tale, şi stai înaintea celui ce ţi-a dat ţie cunună.

Pre tine Hristoase Soarele cel luminos, iubindu-te femeile, şi mirosind mirurile tale cele dulci mirositoare, prin pătimire au închipuit patima ta, şi s'au învrednicit nestricăciunei.

Slavă...

Ca o stea luminătoare de zi sălăşluindu-te cu cetele cele de sus Vlasie, rugămu-ne să mântueşti cu rugăciunile tale de greşelile cele întunecate, pre cei ce cinstesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină.

Şi acum, a Născătoarei:

In braţe ai purtat pre Hristos, carele ţine toată lumea în mână Maică prea curată, pre carele roagă-l, ca pre un fiu al tău şi Ziditor, să mântuiască sufletele, celor ce te laudă pre tine, pururea Fecioară.

Irmosul:

Naşterea pururea Fecioarei, „ceea ce s'a arătat mai 'nainte „puitorului de lege în munte „prin foc şi prin rug, spre mântuirea noastră a credincioşilor, cu cântări neîncetat o slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cu Duhul în biserică stând...

Podoaba mucenicilor şi lauda preoţilor te ştim prea fericite Vlasie Ierarhe. Căci ca o jertfă te-ai adus pre sineţi, şi te-ai jertfit, celui ce pentru tine de bună voie a venit la jertfire, pentru bunătatea cea nespusă, şi voinţa cea negrăită.

A Născătoarei:

Căutându-mă pre mine oaia cea rătăcită, pentru călcarea poruncei, Dumnezeu cel ce m'a zidit, a intrat în pântecele tău cel nestricat, Fecioară prea curată, şi luându-mă pre umere, m'a înălţat la ceruri, cinstindu-mă cu şederea cea dimpreună cu Tatăl. La a căruia milostivire de prisosit, şi la tine Maica lui Dumnezeu mă închin, şi te proslăvesc.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 12 ZILE.

Cel dintru sfinţi părintele nostru Meletie Arhiepiscopul Antiohiei celei mari.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz.

Cugetând fericite, legea cea mântuitoare precum este scris, te-ai arătat pom sădit lângă apa novoinţei, şi ai dat roadă de bunătăţi, cu Da-

rul celui ce a luminat sfântul tău suflet, şi l-a făcut primitor de tot felul de lumini duhovniceşti, Ierarhe Meletie.

Infrumuseţatu-s'a prea înţelepte, dupre cum zice Scriptura fălcile tale, iubind înfrânarea ca turturelele, şi defăimând desfătarea, pentru dragostea desfătărei celei înţelegătoare Meletie, care Hristos o a dăruit ţie, primindu-ţi luptele cele multe, şi râvna cea fierbinte care ai avut, primejduindu-te pentru credinţă.

Cu înfrânarea ai veştejit săltările trupului, Meletie, şi ai biruit patimile, şi te-ai luminat pre sineţi, cu luminarea nepătimirei, şi curat şi lămurit ai slujit cele sfinte ale lui Hristos. Pre carele roagă-l, să se izbăvească de stricăciune şi de primejdii, cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea ta, cea pururea cinstită.

Slavă

Inţelepţeşte ai dogmatisit prea înţelepte, că Cuvântul cel fără de trup, şi împreună cu Tatăl cel fără început s'a unit cu trupul dupre Ipostas, fără schimbare şi fără amestecare, şi cu două lucrări asemenea firilor dintru care este alcătuit, şi întru care se socoteşte, unul fiind cu adevărat nedespărţit, înţelegându-se întru amândouă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre mine când plutesc pre mare şi umblu pre cale, şi noaptea dormind, păzeşte-mă Preacurată, şi priveghind gândul meu umple-l de Dar, şi mă îndreptează a face voia Domnului, ca să aflu în ziua judecăţii dezlegare de cele ce am făcut în viaţă, eu cel ce năzuesc la adăpostirea ta.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre tine Mielule şi Păstorule dacă te-a văzut pre lemn Mieluşaua cea fără prihană, se tânguia, şi ca o Maică zicea: Fiule prea iubite, cum te-au înălţat pre lemnul Crucii, îndelung răbdătorule? Cum ţi s'au pironit mâinile şi picioarele, Cuvinte, de cei fărădelege? Şi cum ţi-ai vărsat sângele tău Stăpâne?

Troparul, glasul al 4-lea.

Indreptător credinţei...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Laudele tale le ţes prea fericite.
Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtà „în căruţă, l-a cufundat to-

„iagul lui Moisì, cel ce a făcut „minuni oarecând, în chipul „Crucii lovind, și despărțind „marea, și pre Israil fugătorul, „mergătorul cel pedestru, l-a „mântuit. Pre cel ce cântă cântare lui Dumnezeu“.

Stând înaintea Dătătorului de lumină cu totul luminat, luminează ochiul cel întunecat al sufletului meu, cu lumina cunoștinței, și gonește negura patimilor cu rugăciunile tale, că tu ai îndrăzneală ca un Ierarh, Cuvioase Meletie.

Cel ce șade în sânurile Tatălui, Cuvântul cel împreună veșnic și de o ființă, cu cel ce l-a născut, însuși el te-a făcut pre tine propoveduitor Nașterii sale, ca pre unul ce ești asemenea la fapte cu apostolii, purtătorule de Dumnezeu Meletie.

Slavă,..

Fiind luminat de dumnezeeasca strălucire, ai teologhisit Cuvioase pre Cuvântul cel unul născut din Tatăl cel fără început nezidit, și veșnic, și ai turburat pre cei ajutători și de un gând cu Arie, îngrădindu-te cu dumnezeeasca întrarmare.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai Preasfântă întrupat, pre cel mai nainte neîntrupat pre Cuvântul cel cu dumnezeeasca stăpânire. Că numai tu din veac, cu razele curăţii, și cu podoaba fecioriei și cu daruri prea curate, te-ai arătat vrednică întru tot Curată.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce ai întărit dintru...

Avându-ți sufletul mai tare decât diamantul, ai încetat prea fericite, dogma cea putredă a eresului, fiind aprins de buna credință. Pentru aceea toți cu credință te mărim întru cântări, cugetătorule de Dumnezeu, Meletie Ierarhe.

Asemănându-te prin bunătăți cu apostolii lui Hristos, arătat ai moștenit stăpânirea, și scaunul acelora, Meletie prea slăvite, făcându-te stâlp Ortodoxiei, și al bunei credințe.

Slavă...

Făcându-te dupre Dar fiu lui Dumnezeu, pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu nu l-ai pogorît la treapta zidirii neînțelepțește, ci l-ai prea slăvit ca pre un fără de început, și de un scaun cu Tatăl făcător, și ziditor celor făcute, de Dumnezeu cuprinsule.

Și acum, a Născătoarei:

In sfânt pântecele tău locuind Dumnezeu, s'a întrupat precum însuși știe, Maică a lui Dumnezeu, și ne-a mântuit

pre noi cu patimile cele purtătoare de viață. Pentru aceea te cunoaștem pre tine Fecioară, ușă de mântuire.

Irmosul:

Cel ce ai întărit dintru început cerurile întru pricepere, „și pământul pre ape l-ai întemeiat, pe piatra poruncilor „tale Hristoase mă întărește, că „nu este sfânt, afară de tine, „unule iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Cugetând ziua și noaptea în legea Domnului, Părinte înțelepte, te-ai arătat ca un pom roditor sădit lângă apele Duhului. Pentru aceea ai preoțit lui Dumnezeu fără prihană, scârbindu-te arătat de nedumnezeirea lui Arie, și de năravul cel cu socotință rea al lui Savelie, cu cuget ortodox, Ierarhe Meletie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, asemenea:

Înțelepciunea Cuvântului învățându-o, și umbra legii lepădându-o, tuturor ai propovăduit cuvântul Darului, și lespezile sufletului netezindu-le cu limba ta, într'însele ai însemnat dumnezeeștile învățături. Pentru aceasta și trecând norul negurei, acoperindu-ți-se trupul, strălucești cu duhul Ierarhe Meletie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpânul tuturor și Făcătorul, din curat pântecele tău luând trup te-a arătat ocrotitoare oamenilor, Preacurată. Pentru aceasta toți alergăm către tine Stăpână, cerând iertare păcatelor, și ne rugăm, ca să ne izbăvim de munca cea veșnică, și de toată pedeapsa de acolo, ca cu credință să strigăm: Roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, ca să se dea Fecioară, iertare tuturor, celor ce se apropie cu credință la dumnezeescul tău acoperemânt.

A Crucii, a Născătoarei:

Cela ce ai răbdat Crucea ca un bun, luând asupra ta sărăcia lui Adam, unule fără de păcat, prea bunule Doamne; stăpânia morții o ai stricat Milostive, și cu pătimirea ta Stăpâne ai izbăvit lumea. Pentru aceasta dătătorule de viață, mă rog ție, milostivește-te spre sufletul meu cel căzut, când vei judecà faptele mele, drepte judecătorule, iubitorule de oameni, și-mi dă prea îndurate

Dumnezeule, iertare păcatelor, ca un milostiv, că singur eşti fără de păcate.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne, „tu şi puterea mea, tu Dumnezeul meu, tu bucuria mea; „cela ce nu ai lăsat sânurile „părinteşti, şi a noastră sărăcie, „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avvacum strig „către tine: Slavă puterii tale „iubitorule de oameni".

Luminat te-ai împodobit învăţătorule de cele sfinte, moştenind scaunul lui Petru, carele s'a hirotonit de Hristos Arhiereu, obiceiului căruia ai şi urmat, crezând că Mântuitorul este Fiul lui Dumnezeu celui viu, şi urmând învăţăturilor aceluia.

Fiind împodobit cu tot felul de daruri, te-ai făcut prea înţelepte propoveduitor unei stăpâniri, care se înţelege în Tatăl, şi în unul născut Cuvântul, şi în dumnezeescul Duh, şi ai învăţat Cuvioase, o Unime dupre fiinţă, şi Treimea în feţe cu adevărat.

Slavă...

Amestecându-te cu frumuseţea cea dintâi dumnezeescule, şi făcându-te în chipul luminei aceleia, şi aprinzându-te de dumnezeeştile fulgere, dupre împărtăşirea fiinţei, ai luminat Biserica, şi făcându-te lumină, de trei ori fericite, ai arătat lumina bunei credinţe, celor ce aleargă cu credinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să cauţi chipul cel îngropat în patimi, pentru bogăţia bunătăţii, te-ai sălăşluit în pântece feciorese, din carele tu Înţelepciunea lui Dumnezeu ţi-ai zidit lăcaş, prin care te-ai amestecat cu oamenii, Indurate, şi ai mântuit marginile lumii.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela „faţa ta, cela ce eşti lumină „neapusă, şi m'a acoperit întunerecul cel străin pre mine „ticălosul? Ci mă întoarce, şi „la lumina poruncilor tale în„dreptează căile mele, ro„gu-mă".

Pre toţi cei stăpâniţi fără de cale, de eresul cel ticălos, i-ai ridicat Părinte, la bun neamul sufletului, şi la strălucirea, şi la gândul cel prea curat, şi la credinţa cea întărită spre Dumnezeu, arătătorule de cele dumnezeeşti, prea fericite Meletie.

Cu toată osârdia stricând pre cei ce credeau cugetătorilor lui Arie, ai întărit dogma

cu credință ortodoxă, purtătorule de Dumnezeu, propovăduindu-ne nouă un Dumnezeu în Treime, prea fericite părinte Meletie.

Slavă...

Făcutu-te-ai învățător prea adevărat, al Treimii celei prea îndumnezeite, zicând că este Cuvântul de o ființă cu Tatăl, și de pe un scaun, și dumnezeescul Duh de o fire cu Tatăl și cu Cuvântul, prea cinstite părinte Meletie.

Și acum, a Născătoarei:

Mai marii celelor puterilor celor de sus, pre tine te fericesc, și toate neamurile omenești dupre vrednicie te măresc că numai prin tine unindu-se cei de pre pământ cu cei din Cer, lăudăm nașterea ta prea curată Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:
Curățește-mă Mântuitorule...

Secat-ai rîurile eresurilor, cugetătorule de Dumnezeu, și ai deschis izvoarele dogmelor celor ortodoxe, făcându-te apărător nebiruit pentru dreapta credință, o prea fericite Meletie.

Secând rîul cel turbure și fără de Dumnezeu al lui Arie, ai adăpat din destul cu apele Darului adunările credincioșilor, și ai împodobit buna cuviință a Bisericii.

Slavă...

Fiind împodobit cu dumnezeești isprăvi, te-ai făcut făcător de bunătăți prea vestit Părinte, și ajutor neclătit al credinței lui Dumnezeu, și păstorilor înainte mergător.

Și acum, a Născătoarei:

Graiurile proorocilor luminează sufletele celor ce te laudă cu dreaptă credință vestind mai 'nainte preacurata zămislire, și cea mai pre sus de cuvânt Nașterea ta, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru adâncul răutăților, rogu-mă. Căci „către tine am strigat; și mă „auzi, Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDAC, glasul al 2-lea:
Podobie: Cu curgerile sângiurilor tale...

Cu obiceiurile Ortodoxiei împodobindu-te, Bisericii folositor și apărător te-ai arătat, fericite Meletie, luminând marginile cu învățăturile, luminătorule al Bisericii prea luminate.

ICOS.

Intocma la obiceiu cu apostolii și întocma mărit, și de un scaun, toți credincioșii pre tine cunoscându-te Părinte cuvioase, și tăinuitor și slujitor Treimii, și mare învățător Bisericii,

puindu-ți sufletul tău pentru dânsa, de trei ori fericile, și cu râvna bunei credințe, aprinzându-te de Dumnezeu înțelepțite Meletie, toți cu un glas te lăudăm pre tine, cinstită și dumnezeească adormirea ta cinstind, luminătorule al Bisericii prea luminate.

Intru această lună, în 12 zile, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Meletie Arhiepiscopul Antiohiei celei mari.

Stih: Meletie mâinile către Domnul întinzând,
In mâinile tale îmi pui sufletul, este zicând.
In a douăsprezecea zi Meleție a apus,
Din pământul cel hrănitor la cele de sus.

Acesta pentru cea desăvârșită bunătate și dragoste curată ce aveà către Hristos, erà iubit de mulți atât încât și la început când intrà în cetate, în ziua hirotoniei sale, pornindu-se fiecare de pofta ce aveà către dânsul, îl chemà la casa sa socotind că se va sfințì de intrarea lui. Deci neîmplinind treizeci de zile încă în cetate, fu gonit de către vrăjmașii adevărului. Inșelându-se atuncea împăratul de aceia ce l-au plecat spre Arienism, lăsând și Dumnezeu aceasta; apoi dintru aceea fărădelege gonire întorcându-se, șezù mai mult de doi ani în Constantinopol, și iarăș îl chiemară cu scrisori împărătești ca să meargă nu aproape undeva, ci în Tracia. Acolo se adunară și alți episcopi din multe părți ale lumii, chemați fiind și ei cu scrisori împărătești, că începeau bisericile lui Dumnezeu a dobândì pace și liniște, mântuindu-se de iarna cea lungă. Atuncea dară arătându-se marele acesta minunat între toți, ș'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, adormind cu pace în pământ strein. Pre acest fericit și dumnezeescul Gură-de-aur, și Grigorie Nisis, l-au cinstit cu cuvinte de laudă.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei Mariei, ce-și schimbase numele, numindu-se Marin.

Stih: Imbrăcămintea pre Maria, Marin îl mărturisește,
Iară mormântul pre Marin, Maria îl vădește.

Această Cuvioasă schimbând hainele femeești, s'a îmbrăcat bărbătește, și în loc de Maria s'a numit pre sine Marin. Și intrând în monastire împreună cu tatăl ei cel dupre trup, s'a tuns monah, și slujià împreună cu monahii cei mai tineri, fără să se cunoască nici de cum că este femee. Deci odată găzduind la o casă de streini, împreună cu alți frați, a fost pârâtă că a stricat fecioria ficei găzduitorului, și a primit cu mulțămire clevetirea aceia și ocara, și a mărturisit că a făcut păcatul ce nu-l făcuse. Pentru aceea a fost izgonită din monastire, și întregi trei ani se ticăloșeà fericita, hrănind pruncul acela ce nu-l născuse ea; și dupăce odată a fost primită în monastire, aveà cu sine și pruncul acel din desfrânare, parte bărbătească fiind; s'a arătat însă adevărul, după ce s'a săvârșit; căci când o îngropară s'a cunoscut că era femee. Iară fica găzduitorului care clevetise pre Cuvioasa, a fost muncită de un drac rău, pentru care a mărturisit că a fost stricată de un ostaș, și de aceea igumenul și monahii cari mai'nainte numeau pre Cuvioasa ticăloasă, atuncea o numeau pre ea fericită, și de multă cinstire o au învrednicit pre ea.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Antonie, Arhiepiscopul Constantinopolei.

Stih: La nimic râvnind Antonie din cele de jos.
Cu dreptate s'a învrednicit bunătăților celor de sus.

Acest sfânt, dupre tată erà din Asia, iară dupre maică din Europa; însă a treia patrie aveà Constantinopol care l-a îmbrățișat, și l-a hrănit pre el, și dezbrăcându-l de scutecile maicii sale, l-a adus pre el la măsură de vârstă, învățându-l și sfintele Scripturi, în urmă l-a câștigat și păstor ieșì. Deci fiindcă de multe ori cele ce au a se întâmplà în urmă, Darul Duhului la unii din oameni le însemnează mai'nainte pentru aceasta și sfântul acesta

prunc foarte mic fiind, prin minunată iconomie, săvârşea dumnezeasca Liturghie, precum vedeà pre preoţi că o săvârşesc în biserică, şi aduceà pâine, şi ţineà cădelniţa şi tămâià; şi prin acestea Darul arăta cu mulţi ani mai'nainte, sfinţenia ce erà să ia în urmă fericitul acesta.

Deci ajungând în vârstă, se făcù monah, şi întrebuinţà prea cu bărbăţie lucrătoare bunătatea şi filosofia cea din lăuntru. Apoi a fost hirotonisit preot fără să voiască, şi s'a făcut igumen monastirei sale adică a Studiţilor. Deci de atuncea, a iubit el priveghierea, postul, şi neobosirea întru rugăciuni; atuncea încă şi tatăl său s'a îmbrăcat în shima monahicească. Pentru aceasta luând vreme şi pricină, sfântul Antonie, făceà milostenie cu amândouă mâinile, dupre obşteasca Parimie. Odinioară treceà Sfântul pre la un loc strâmt, şi împărţeà milostenie, şi acolo i s'a arătat unul, carele ţineà în mâini o mare legătură plină de galbeni, şi zise către Antonie: Primeşte-o pre aceasta ca să o cheltueşti la săraci, şi mâna adică aceluia arătat ţineà galbeni, iară la ochi nu s'a arătat cine erà cu acest fel de bunătăţi erà îmbogăţit minunatul acesta părinte. Drept aceea pentru acestea viind vremea de se cereà Patriarh vrednic, atuncea cu hotărârea sfântului Sinod şi a împăratului, s'a hirotonisit Patriarh Constantinopolei. Şi deci alergà fericitul întărit de puterea Duhului Sfânt pre la toate bisericile oraşului cu atâta grăbire, ca şi când ar fi avut aripi (deşi erà bătrân), şi cu rugăciuni îmblânzeà pre prea bunul Dumnezeu. Acesta ajută bisericile acelea ce erau putrede din vechime; da cu îmbelşugare cele de nevoie, la cliricii şi anagnoştii cei lipsiţi, şi mângâià multe mii de săraci, cu dare de grâu şi cu milostenii şi aşa multora de mult bine făcându-se pricinuitor, şi minuni prea mari săvârşind, întru adânci bătrâneţe s'a mutat către Domnul, şi se face prăznuirea în monastirea sa.

Intru această zi, sfinţii Satornin şi Plutin de sabie s'au săvârşit.

Stih: Aceste trupuri moarte a celor ce sunt tăiaţi.
A lui Satornin şi a lui Plutin, că sunt aflaţi.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Hristea grădinarul, carele a mărturisit în Constantinopol la anul o mie şapte sute patruzeci şi opt, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Fiind tăiat Hristea pentru dragostea Domnului.
Grădinar s'a arătat laturii Edemului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu, „focul s'a ruşinat în Vavi„lon oarecând. Pentru aceasta „tinerii în cuptor cu bucuros „picior, ca întru o grădină „verde săltând, au cântat: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul pă„rinţilor noştri".

Sfântul Sinod te-a avut pre tine întâi stătător, de Dumnezeu cuprinsule, care sinod l-a adunat sfântul Duh într'un loc, dela marginile pământului, ca să-i cuvinteze Dumnezeirea lui: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Intocmai la cinste cu apostolii lui Hristos, ai avut cinstea şederei mai întâi şi dumnezeeasca învăţătură a lor ai moştenit, şi urmând vieţii lor, cântai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă

Având gând foarte isteţ, întins spre vederea lui Dumnezeu, ai ruşinat vederea cea tâmpă a ereticilor; iară pre cei

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „le cel netăiat, Fecioară s'a tă„iat, adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit...

Tu te-ai arătat Martiniane silitor firei, și mucenic de bună voie, și îndreptător femeilor, cu care dimpreună biruind pre vrăjmașul, acum te rogi pentru noi.

A Născătoarei:

Cu laude de mulțumită te lăudăm Fecioară, cu dragoste strigându-ți împreună cu îngerul: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, bucură-te Maică nenuntită a Împăratului slavei.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Avxentie.

La Doamne strigat-am Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Creștere de nevoință, arătând Axentie, ai luat dela Dumnezeu înmulțirea darurilor, a tămăduì boale și a izgonì draci; încredintându-te l-a chiemarea lui Hristos, și umplându-te de dumnezeescul Dar al Duhului și de putere, și ocârmuindu-te cu adevărat, la liniște te-ai așezat prea fericite.

Fiind curățit la cuget, te-ai îmbogățit cu Darul tămăduirilor și al minunilor, că ai scuturat boalele patimilor, și negura, și întreitele valuri ale trupului și ai luminat starea sufletului. Pentru aceasta ai și strălucit întru adunările postnicilor, rugând pre iubitorul de oameni pentru cei ce te laudă.

Inmulțind talantul, care ți s'a încredințat Fericite, lucrându-l cu deadinsul, și semănând cu lacrimi Părinte, acum seceri cu bucurie, culegând mai cu multă bucurie și veselie adevărată. Ci ca unul ce ai îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru cei ce te laudă, purtătorule de Dumnezeu, Avxentie.

Slavă, glasul al 8-lea. A lui Anatolie

Ințelepciunea Duhului Sfânt cea prea curată, sălășluindu-se în inima ta cea curată, prea fericite Avxentie, cuvioase Părinte, te-a arătat pre tine izgonitor înfricoșat împrotiva duhurilor viclenirii; și nu numai

fericesc pre tine, grăitorule de cele dumnezeeşti.

Văzându-te pre tine Duhul cel curat și sfânt, asudat întru ostenelele cele duhovniceşti, și cu osârdie luptându-te pentru dânsul cu vrăjmașii Duhului, încununându-te ca pre un biruitor, te-a luat dupre vrednicie, și te-a așezat în numărul cetelor celor de sus, prea fericite.

Slavă...

Isprăvind nevoinţele cele de cinste, și săvârşind călătoria cea prea bună, şi învăţând cu toată cinstea credinţa cea dreaptă, de Dumnezeu grăitorule, ai luat cununa dreptăţii dela Ziditorul tuturor, fiind petrecut cu cinste de sinodul învăţătorilor, cu cântări de laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Dă-mi mie Născătoare de Dumnezeu, să trec prea lesne viforul vieţii, îmblânzind pornirile supărărilor și ale patimilor, ca una ce eşti bună, și mă povăţueşte către bunătate, pe calea cea cerească, ca să te slăvesc pre tine neîncetat, ca pre o făcătoare de bine.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământu-„lui s'au minunat, că Dumne-„zeu s'a arătat oamenilor tru-„peşte, și pântecele tău s'a fă-„cut mai desfătat decât cerurile. „Pentru aceea pre tine Născă-„toare de Dumnezeu, începă-„toriile cetelor îngereşti şi ome-„neşti te slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Cele ai împodobit Cerul...

Sosit-a prea luminat praznicul Ierarhului, veniţi cu osârdie să lăudăm întru dânsul pre Hristos, cel ce este minunat întru sfinţi, și singur Domn.

A Născătoarei:

Nădejdea celor nădăjduiţi, scăparea creştinilor, dimpreună cu apostolii, cu proorocii şi cu mucenicii, roagă-te Fiului tău pentru toţi, cei ce cu credinţă se închină ţie.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 13 ZILE.

Prea cuviosul Părintele nostru Martinian.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Alegând sihăstria și pătimirea cea rea, fericite Părinte, fugind te-ai depărtat pre tine în peşteri și în munţi, curăţindu-ţi și înfrumuseţându-ţi cugetul cu vedenii dumnezeeşti, şi cu înălţări. Pentru aceea te-ai făcut vas dumnezeesc al Duhului, purtătorule de Dum-

nezeu prea fericite, lauda postnicilor.

Mucenic de bună voie, şi judecător şi pârâş, te-ai făcut însuţi ţie. Că aprinzându-te de focul dulceţei celei fără de cale ai aprins foc mare, şi te-ai băgat pre tine într'însul ca să te arzi; iară roua Duhului te-a răcorit din Cer, şi furtuna cea nemărginită, o a mutat întru linişte.

In mijlocul mării ai locuit Părinte, fugind de valurile şarpelui, ci şi acolo ţi-a adus vrăjmaşul curse, pre cea mântuită de cumplitele şi întreitele valuri ale mării. Şi de acolo iarăş încălecând pre fiare, ai sosit la uscat, şi ţi-ai săvârşit nevoinţa, umblând în streinătate, necăjindu-te, purtătorule de Dumnezeu prea fericite.

Slavă, glasul al 2-lea.

Bucură-te cinstită laudă şi multă mirare a Palestinenielor, că ne-ai răsărit nouă ca un soare prea luminos, carele arzând toată puterea vrăjmaşului, te-ai atins cu foc de mădularele tale prea fericite. Că în munţi şi în pustii, şi în ostroave, ţi-au adus ţie toată supărarea, însă în pustii au adus înaintea ta o femee. Iară în micul ostrov al mării, bântuitorul se ispiteà să te supere înţelepte; ci o Martiniane de trei ori fericite, nu încetà a te rugà lui Hristos neîncetat pentru noi, cei ce săvârşim cu credinţă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: Când de pre lemn...

Tu eşti bucuria îngerilor, tu eşti slava oamenilor, nădejdea credincioşilor, Stăpână prea curată, şi apărătoare nouă. Şi către tine scăpând cu credinţă strigăm, să ne mântuim cu rugăciunile tale, de săgeţile vrăjmaşului, de întristarea cea stricătoare de suflet, şi de toată scârba, toţi cei ce te lăudăm pre tine Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Când a văzut Mieluşeaua pre Mieluşelul său, pironindu-se pre Cruce cu piroane, spăimântându-se, tare se văità, şi lăcrămând ziceà. Cum mori Fiul meu, vrând să spargi zapisul lui Adam celui dintâi zidit, şi să mântueşti din moarte pre tot omul? Slavă rânduelei tale îndelung răbdătorule.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a Cuviosului, glasul al 2-lea.

Fiind împodobit cu podoaba curăţii, şi înfierbântat cu rugăciune dumnezeească, şi având locuitor întru tine pre Hristos cel născut din Fecioară, nu te-ai amăgit de po-

doaba femeiască, nici ai primit îndulcirea trupească; ci cu o-sârdie te-ai pus pre focul carele este rob ca și tine, având în inima ta foc dumnezeesc, și prin focul cel simțitor și vremelnic, ai stins văpaia gheenei. Pentru aceasta roagă-te Martiniane de trei ori fericite, să ne mântuim și noi de focul cel pierzător și veșnic.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pe lemn...

Pleacă-te spre rugăciunile robilor tăi Curată, și ne dă nouă izvoare de lacrămi, ca să ne spălăm întinăciunile greșelilor noastre Preacurată, și să stingem văpaia focului celui veșnic și prea amar. Că tu plinești rugăciunile celor ce din toată inima te chiamă spre ajutor, pre tine Maica Stăpânului.

A Crucii, a Născătoarei:

O cât este de mare bunătatea ta, o cât este mai pre sus de gând milostivirea ta! O cât este de multă suferirea și îndelungă răbdarea ta, Cuvinte cel fără de început! Fecioara strigă tânguindu-se; cum cel ce ești nemuritor, ai iubit să mori? Mare taină văz, însă mă închin patimilor tale, care de bună voie ai răbdat.

Tropar, glasul al 4-lea:

Văpaia ispitelor, cu curgerile lacrămilor o ai stins Fericite, și valurile mării și pornirile fiarelor înfrânându-le ai strigat: Prea slăvit ești Atotputernice, cel ce m'ai mântuit de foc și de vifor.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu dumnezeești cuvinte cânt Fericite căile tale.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea Irmos:

Adâncul mării Roșii cu urme „neudate, pedestru trecân-„du-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisì în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie a biruit".

Sihăstrind și luându-ți Crucea ta Martiniane cuvioase, ai poftit să urmezi celui ce pentru tine a răbdat de bună voie Crucea și îngroparea, omorându-ți patimile trupului.

Alegând a petrece în muntele nepătimirii Cuvioase, te-ai dat spre plecările cele către Dumnezeu, ziua și noaptea, prin postire și prin înfrânare și prin rugăciune, prea înțelepte.

Slavă...

Luminător Bisericii te-a arătat pre tine Hristos mărite, ca

să luminezi cu bunătățile, Părinte, 'adunările credincioșilor, și să gonești negura sufletelor cea de multe feluri.

Și acum a Născătoarei:

Numai pre tine te-am cunoscut că ești Fecioară și după naștere, că ai născut pre Ziditorul Dumnezeu, și ai înfășat trupul celuia ce înfașă pământul cu negură, cu puteri dumnezeești.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veselește de tine Biserica...

Neadormit păzind cu Duhul lumina sufletului Cuvioase, te-ai sălășluit în lăuntrul cămării celei înțelegătoare.

Nebăgând seamă de lucrurile cele veselitoare și trecătoare, cu cuget bine credincios ai sârguit să cuprinzi în sân cele statornice, Martiniane.

Slavă...

Strâmtându-te cu lățimea petrecerii celei sihăstrești cuvioase Martiniane, ai ajuns la lățimea cea veselitoare a raiului, veselindu-te.

Și acum, a Născătoarei:

Locuind în pântecele tău cel ce locuește în ceruri, alt Cer însuflețit te-a făcut pre tine cu adevărat Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Se veselește de tine Biserica „ta, Hristoase, strigând: Tu ești „puterea mea, Doamne, și scă„parea și întărirea".

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Intărindu-ți piciorul tău pre piatra bunei credințe, ai rămas nestrămutat de măestria vrăjmașului. Și înfierbântându-te de focul dulceților, te-ai aruncat pre tine însuți în foc, arătându-te de bună voie mucenic, răcorindu-te de dumnezeeasca cercetare. Slavă celui ce ți-a dat ție putere. Slavă celui ce te-a încununat pre tine. Slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă...

Intinzându-ți mâinile tale cele dumnezeești, cu care ai ținut pre Ziditorul cel ce s'a întrupat pentru bunătate, prea sfântă Fecioară, roagă pre Hristos să ne mântuiască pre noi de supărări, și de patimi, și de primejdii, cei ce te lăudăm cu dragoste, și strigăm ție: Slavă celui ce a locuit întru tine. Slavă celui ce s'a născut din tine. Slavă celui ce ne-a izbăvit pre noi prin nașterea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Pironindu-te pre Cruce, cei fărădelege, și de ostași împungându-ți-se coasta cu sulița

Mântuitorule, Preacurata se tânguià cu amar, şi se spăimântà de suferirea ta cea multă şi înfricoşată, strigând: Slavă bunătăţii tale. Slavă că prin moartea ta, ai făcut pre oameni nemuritori.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-„te Biserica pre tine Soare-„le dreptăţii, a stătut întru a sa „rânduială, precum se cuvine „strigând: Slavă puterii tale „Doamne".

Strujind-ţi trupul, cu petreceri rele, ai primit în inima ta cea curată, lumina Duhului Părinte, şi bucurându-te strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Luminându-te cu strălucirile Duhului, ai trecut norul cel întunecos al dracilor, cu bună viersuire cântând celui ce te-a întărit pre tine: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Turnul inimii tale, nu l-a mişcat vrăjmaşul, care ţi-a năpădit valurile răutăţii, căci erà întărit pre piatra dragostei lui Dumnezeu, Martiniane vrednicule de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai tu te-ai arătat Fecioară mai pre sus decât îngerii, că ai născut pre Cuvântul Ingerul sfatului celui mare, cel ce luminează pre toţi cei ce strigă: Slavă puterii tale Doamne,

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în-„tunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu cre-„dinţă".

Cine poate să spue isprăvile tale, că nevoindu-te pre pământ cu viaţă, întocmai ca îngerii te-ai arătat cuvios.

Făcându-te tiranul organ de stricăciune, te-a năpădit ca să te înşele cu dulceaţă, dar s'a biruit cu împrotivirile tale, Părinte.

Slavă...

Făcutu-te-ai judecător ţie însuţi de bună voie, că intrând în văpaie, ai stins de tot cuptoarele patimilor, Fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te punem înainte armă nesfărâmată împrotiva vrăjmaşilor. Pre tine te avem anghiră şi nădejde mântuirii noastre, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:
Jertfi-voiu ţie cu glas...

Ispititu-te-a vrăjmaşul şarpe cu graiurile cele viclene ale

femeei, ca pre strămoşul odinioară, dar cu isteţimea ta, cea înţeleaptă, s'a surpat măestriile lui.

Prea lesne trecând cărarea care duce la odihnele cele de acolo, nu ai încetat Părinte a umblà prin pustiuri, şi prin cetăţi cu multă nevoinţă.

In munţi şi în mări te-ai depărtat pre tine, ca să culegi prin sfintele cugetări binele tău cel de curăţenie, şi să te învredniceşti cununilor celor prea luminoase, Inţelepte.

Slavă...

Mădulările tale le-ai dat focului să se arză, ca să stingi aţâţările dulceţilor cu roua Duhului, purtătorule de Dumnezeu, întărirea postnicilor cea nemişcată.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu totul te-a sfinţit Cuvântul cel sfânt, sălăşluindu-se negrăit în pântecele tău cel sfinţit. Pre carele roagă-l neîncetat Născătoare de Dumnezeu, să se mântuiască robii tăi.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de lau-„dă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coa-„sta ta".

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Ca pre un învăţător al bunei credinţe iscusit, şi de bună voie nevoitor cinstit, şi vieţuitor în pustie şi locuitor, întru cântări dupre vrednicie să-l lăudăm, pre Martinian pururea cinstitul; că el pre şarpe la pământ l-a călcat.

ICOS.

Dela margini până la margini, a străbătut vestirea bunătăţilor celor frumoase, şi ale nevoinţelor tale celor dumnezeeşti. Că tânăr fiind de vârstă ai poftit să petreci în pustietăţi, cântări şi psalmi şi rugăciuni înălţând lui Hristos pururea. Şi ziua şi noaptea sporind întru ostenele şi în lacrămi, curat viaţa ta ţi-ai săvârşit, şi înţelepţeşte pre începătorul răutăţii l-ai ruşinat; că tu pre şarpe la pământ l-ai călcat.

Intru această lună, în 13 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Martinian.

Stih: Martinian trupească aprindere stingând,
In sfârşit de nesfârşita văpae este fugând.
In a treisprezecea zi, cu adevărat,
Martinian de trup s'a dezbrăcat.

Acesta a fost din Chesaria Palestinei, şi a început sihătreasca petrecere, de când erà în vârstă de optsprezece ani, petrecând prin pustiu şi prin munţi. Şi plinind în sihăstrie, douăzeci şi cinci de ani, după alte multe ispite, căzu şi întru bântuire ca aceasta diavolească. Că o femee oarecare desfrânată îmbrăcându-se cu haine săraceşti, se duse la acel munte unde erà sfântul,

și dacă înseră, începù a plânge, ca și cum adică ar fi rătăcit, și că ar mânca-o fiarele, de ar rămâneà afară. Deci se rugă sfântului să o primească în lăuntru în chilie, ca să nu o lase a fi mâncare fiarelor. Iară el văzând că nu este cu putință a o lăsà afară, o primì în lăuntru, și el se duse în cea mai din lăuntru chilie. Iară când fu dimineață văzându-o prea cuviosul schimbată din haine, și împodobită, (că avusese haine luminoase lângă dânsa cu care s'a împodobit preste noapte), o întrebă: Cine ești, și la cine ai venit? Iară ea fără de rușine, zise: Pentru tine. Și ocărând viața sihăstrească, și adăogând cum că toți drepții cei mai 'nainte de lege și în lege au avut împreunări cu femei, și cu aceste cuvinte nerușinata îl îndemnă spre spurcata amestecare. Iară Cuviosul câte puțin îndemnându-se, și cuprins fiind mai să cază întru acel păcat. Insă socotind în ce chip ar fi ascuns făcând lucrul acesta până a nu cădeà încă în păcat, se trase înapoi, prin dumnezeescul Dar. Deci aprinzând multe găteje, sărì în mijlocul lor, dojenindu-se pre sine și zicându-și: De vei puteà Martiniane să rabzi focul gheenei, poftind necurata dulceață, supune-te femeei. Și așà arzându-se pre sine, și smerind sălbăticirea trupului, și pre femee înțelepțindu-o prin chipul acesta, o trimise la o mânăstire, și se făcù acolo monahie. Iară el vindecându-se de ranele focului, și povățuindu-l un corăbier, sosì la o piatră din mare, care erà depărtată de uscat cale de o zi, asupra căreia a locuit fericitul zece ani, hrănindu-se de corăbierul. Și iarăș s'a ridicat și de acolo, pentrucă vrăjmașul urâtorul binelui nici acolo nu l-a lăsat neispitit; căci a nemerit o fată pre o scândură dintr'o corabie înnecată și sfărâmată; și o scoase pre ea Cuviosul din mare deasupra pietrei, iară el purcese de acolo zicând că nu se unește fânul cu focul, și sărind în mare, îl sprijiniră niște delfini, de-l scoaseră la uscat. Deci acolo erà trecând cetăți și zicând: Fugi Martiniane, ca nu iarăș să te afle ispita, căci așà hotărâse a-și săvârșì și cealaltă rămășiță a vieții lui. Și sosind la Atena, acolo a adormit în Domnul, învrednicindu-se a se îngropà cu cinste mare de episcopul și de tot poporul. Și zic că și femeile cele două, adică cea dela munte mergând la monastire, și trăind cu curățenie s'a învrednicit de a făcut și minuni; iară cealaltă a răbdat pre acea piatră din mare până la sfârșitul vieții, îmbrăcată cu haine bărbătești, pre care haine i le dăduse corăbierul. Și se face soborul lui în cinstita biserică a sfântului Apostol Petru Verhovnicul, ce se apropie de sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, sfinții apostoli și mucenici Achilia și Prischila.

Stih: Văzând Achila că se tae femeia, erà zicând:
Eu nu mă voiu îmbărbătà spre tăerea capului, bărbat fiind.

Sfântul acesta Achila erà cismar de meserie, și auzind de sfântul apostol Pavel, s'a dus către el împreună cu soția sa Prischila. Și botezându-se amândoi de către dânsul, erau slujindu-i lui, și urmându-i prin toate orașele și satele, și împreună primejduindu-se, întru toate ispitele. Dar atâta i-a iubit pre ei marele apostol Pavel, pentru bunătatea lor, și pentru credința întru Hristos, în cât și pomenește de ei în epistolele sale. Deci așà lui Hristos și Apostolului bine plăcând, și multe minuni săvârșind, mai în urmă fiind prinși de necredincioși, li s'au tăiat capetele. Și așà mutându-se din cele de pre pământ, locuesc în ceruri.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Evloghie Arhiepiscopul Alexandriei.

Stih: Evloghie sufletul său Domnului dând,
Binecuvintează pre Domnul său către carele este strigând.

Acesta erà pe vremea împărăției lui Iraclie Arhiepiscop Alexandriei, înainte de sfântul Ioan cel milostiv. Și a făcut multe minuni, între care este și aceasta: Prea cuviosul Papa Leon, scriind pentru sinodul cel din Halchidon, epistola ortodoxiei, citindu-o pre aceasta cuviosul Evloghie, nu numai o a lăudat și o a primit, ci și tuturor o a propoveduit. Deci

Dumnezeu vrând să-i mângâe pre amândoi, a trimis înger în shima arhidiaconului lui Leon, mulțumind sfântului Evloghie pentrucă a lăudat arătata epistolă. Iară Evloghie vorbeà cu îngerul lui Dumnezeu, ca cu un om, și ca cu arhiadiaconul Papii. Și dupăce s'a făcut nevăzut dela el, acesta mai mult mulțumind lui Dumnezeu pentru minune, în mâinile sale și-a pus sufletul.

Intru această zi, sfântul tată, și fiu; răstigniți pre Cruce s'au săvârșit.

Stih: Tată cu fiu, de Cruce pătimesc patimă.
Pentru Părintele ce ș'a dat fiul spre patimă.

Intru acestă zi, cuviosul Simeon ctitorul mânăstirei Hilindarului din Aton, carele a fost la anul o mie o sută nouăzeci, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Cine nu te va lăudà Simeoane părinte?
Pre cel ce ai izvorît mir din al tău mormânt sfinte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei cre„dințe, mai mult de cât cu vă„paia focului fiind aprinși au „strigat: Bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale Doamne“.

Ocârmuindu-te Părinte dumnezeeasca mână, asemenea ca Ionà te-ai aruncat pre tine în adâncimea mării, Cuvioase, încălecând pre fiare, și luminat ai ieșit la uscat.

Cu prea milostivă voință ai mântuit Părinte arătat pre fecioară de furtună amară, și o ai întărit pre neclătită piatră a dumnezeeștei cunoștințe, ca să cânte și să slujească lui Dumnezeu spre bună plăcere.

Slavă...

Cu porunca lui Dumnezeu mântuindu-te de furtuna mării, această fericită răsplătire ai dat, omorârea trupului tău, și plecarea dragostei desăvârșit către Stăpânul tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Soarele slavei carele a strălucit din tine Născătoare de Dumnezeu, a luminat sufletele tuturor credincioșilor, cari cântă cu dumnezeescul Duh: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniil...

Tu Doamne ești puterea și lauda mea, partea și sorțul meu. Eu purtând omorârea ta cea de bună voie, încunjurai cetăți și locuri Părinte, și strigai cu cântare: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Ne slăbindu-te la minte, nici de frig, nici de zăduf, fiind aprins la suflet, nu te-ai ferit a nu ți se strujì trupul. Ci le sufereai toate, socotind fericirea drepților și strigând: Toate lucrurile Domnului lăudați pre Domnul.

Intraripându-te cu vetreala dumnezeescului Duh Înțelepte, prea ușor ai plutit marea vieții, Cuvioase și ai sosit la limanul împărăției lui Dumnezeu, cântând cu veselie: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

In locașuri luminoase te sălășluești, dezbrăcându-te de norul trupului. Și te împodobești Cuvioase cu podoabe țesute din sudorile tale cele sihăstrești, și cu prea curat suflet cânți: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să mântuiască lumea de stricăciune, s'a întrupat din tine cel mai pre sus de ființă, de Dumnezeu dăruită Stăpână văzându-se îndoit cu două lucrări, și cu două voiri, dar într'un Ipostas, căruia strigăm: Toate lucrurile Domnului lăudați pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...,

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi-„tori de buna credință strigând: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9 a Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Toată strălucirea Duhului o ai primit cu cuget prea curat Martiniene și te-ai arătat lumină și stâlp înălțat de pe pământ Cuvioase, și povățuitor postnicilor.

Puitorul de nevoințe, ți-a dat ție Fericite, daruri pentru ostenelele tale, ale căruia legi păzindu-le, ai săvârșit curata mucenie fără mustrare a cunoștinței Părinte pururea fericite.

In lumină locuești împreună cu îngerii, ca unul ce ai viețuit viață întocmai cu a îngerilor, îndestulându-te de dumnezeeasca dulceață, și de vederea lui Dumnezeu și de curăție, ca cel ce ai fost curat cu Duhul, vrednicule de minune.

Slavă...

Jertfitu-ți-ai Domnului trupul tău și cugetul și inima de Dumnezeu grăitorule Martiniane, și te-ai arătat jertfă cu focul chinuirii arzându-te arătat, și păzit cu bună mireazmă.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine norul cel ușor al Soarelui slavei, Născătoare de Dumnezeu, din carele mai pre sus de gând răsărind, a luminat toată zidirea, cu cuget bine credincios, în cântări te slăvim, Fecioară Maică.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară s'a tăiat, adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit...

Tu te-ai arătat Martiniane silitor firei, și mucenic de bună voie, și îndreptător femeilor, cu care dimpreună biruind pre vrăjmașul, acum te rogi pentru noi.

A Născătoarei:

Cu laude de mulțumită te lăudăm Fecioară, cu dragoste strigându-ți împreună cu îngerul: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, bucură-te Maică nenuntită a Împăratului slavei.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Avxentie.

La Doamne strigat-am Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Creștere de nevoință, arătând Axentie, ai luat dela Dumnezeu înmulțirea darurilor, a tămădui boale și a izgonì draci; încredințându-te l-a chiemarea lui Hristos, și umplându-te de dumnezeescul Dar al Duhului și de putere, și ocârmuindu-te cu adevărat, la liniște te-ai așezat prea fericite.

Fiind curățit la cuget, te-ai îmbogățit cu Darul tămăduirilor și al minunilor, că ai scuturat boalele patimilor, și negura, și întreitele valuri ale trupului și ai luminat starea sufletului. Pentru aceasta ai și strălucit întru adunările postnicilor, rugând pre iubitorul de oameni pentru cei ce te laudă.

Inmulțind talantul, care ți s'a încredințat Fericite, lucrându-l cu deadinsul, și semănând cu lacrimi Părinte, acum seceri cu bucurie, culegând mai cu multă bucurie și veselie adevărată. Ci ca unul ce ai îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru cei ce te laudă, purtătorule de Dumnezeu, Avxentie.

Slavă, glasul al 8-lea. A lui Anatolie

Ințelepciunea Duhului Sfânt cea prea curată, sălășluindu-se în inima ta cea curată, prea fericite Avxentie, cuvioase Părinte, te-a arătat pre tine izgonitor înfricoșat împrotiva duhurilor viclenirii; și nu numai

înfricoşat, ci şi doftor boalelor celor ascunse. Pentru aceasta având îndrăzneală către iubitorul de oameni Dumnezeu, mântueşte-ne pre noi de patimile sufleteşti şi trupeşti, cu neîncetată mijlocirea ta.

Şi acum a Născătoarei:

Podobie: O prea slăvită minune...

Bucură-te lauda îngerilor, bucură-te podoaba oamenilor. Bucură-te slava neamului nostru, bucură-te dumnezeeasca intrare la împărăţia lui Dumnezeu. Bucură-te mijlocirea către cel ce ne-a zidit, bucură-te dezlegarea blestemului celui de demult. Ţie îţi cântăm laudă de mulţumită dupre datorie, cei ce ne îndestulăm totdeauna de bunătăţile tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele văzându-te întins pre Cruce, de bună voia ta Iisuse, s'a spăimântat, şi pământul s'a cutremurat, şi pietrile s'au despicat, şi mormânturile de frică s'au deschis, şi toate puterile s'au spăimântat. Iară prea curată Maica ta dacă te-a văzut pre tine Stăpâne, a strigat cu jale: Vai mie, ce este acest lucru, care se vede?

Troparul, glasul 1-iu.

Locuitor pustiului...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu înţelepciune laud pre dumnezeescul Avxentie.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 4-lea.

Adâncul mării Roşii cu urme neudate, pedestru „trecându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisì în chipul „Crucii puterea lui Amalic în „pustie a biruit".

Crescând dragostea cea către Dumnezeu, părinte Avxentie şi dragostea lumească părăsindu-o, purtătorule de Dumnezeu, te-ai arătat comoară încăpătoare darurilor Duhului.

Plecatu-te-ai sub jugul Domnului cel bun, cu plecare de bună voie, părinte Avxentie, şi pământul bunătăţilor l-ai înnoit, îngrăşându-l pre el cu lacrimile, Fericite.

Slavă...

Instreinându-ţi sufletul tău, şi gândul de turburările vieţii, şi împreunându-te cu Dumnezeu, precum se cade, cu neîncetate nevoinţe ai vieţuit pre pământ, ca un fără de trup, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru tine s'a văzut acum Stăpână călătoria cea nepri-

cepută a lui Hristos, omenească și dumnezeească, că s'a născut din tine Fecioară Curată Dumnezeu și om, ca să înnoiască ființa mea.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

Fiind întărit cu puterea Crucii, ai stricat pornirile dracilor, și măestriile lor le-ai risipit cu nevoință, risipind năvălirea lor.

Urmând pre pământ petrecerii îngerilor, cu osârdie te-ai nevoit a aveà curățirea, întru rugăciune și întru priveghiere răbdarea, părinte Avxentie.

Slavă...

Cunoscând că desfătarea pricinuește sufletelor otrava morții, prin înfrânare ai omorît mișcările ei, de Dumnezeu cugetătorule, cuvioase Avxentie.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce m'a zidit din început din țărână pre mine omul, se zidește pentru mine în pântecele tău Preacurată, îndreptând căderea cea de demult.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune și în „putere și în bogăție ne lău„dăm; ci întru tine înțelepciunea „Tatălui cea ipostatnică Hri„stoase. Că nu este sfânt afară „de tine, iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Suindu-te cu adevărat în muntele vedeniei, și al lucrării prea fericite, cu fulgerile minunilor ai strălucit ca soarele, luminând marginile lumii. Pentru aceasta prăznuim astăzi prea sfântă pomenirea ta, și cu dragoste lăudându-te, cu credință te cinstim.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul..

In muntele bunătăților suindu-te, te-ai închis pre sineți în chilie mică, prea fericite, fiind strâmtorat pre pământ prin sihăstrie, și întraripându-te, prea înțelepte te-ai suit către lărgimea cea dumnezeească, cu socoteală desăvârșit, Fericite. Pentru aceasta ai tras la înălțime, pre cei ce au fost căzuți întru adâncurile supărărilor, lucrând minunile, cuvioase purtătorule de Dumnezeu Avxentie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o singură Fecioară între femei, pre tine care mai presus de fire ai născut pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile omenești te fericesc. Că întru tine s'a sălășluit focul Dumnezeirii, și ca pre un prunc a-

pleci pre Ziditorul și Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc și omenesc, cu cuviință lăudăm prea sfântă naşterea ta, și dintr'un glas împreună strigăm ție: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, să ne dăruiască iertare de greșeli nouă, celor ce lăudăm precum se cuvine slava ta Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pe Cruce înălțat, plângând, strigà cu amar: Lumea se bucură, prin tine luând mântuire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care o rabzi pentru milostivirea milei. Îndelung răbdătorule Doamne, cela ce ești adâncul milei și izvorul cel nedeșertat; milostivește-te și dăruește iertare greșelilor, celor ce cu credință laudă precum se cuvine dumnezeeștile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-„te Biserica pre tine Soa-„rele dreptății, a stătut întru a „sa rânduială, precum se cu-„vine strigând: Slavă puterii „tale Doamne".

Biruitor împrotiva duhurilor viclenirei cu ajutorul și cu Darul sfântului Duh te-ai arătat părinte Avxentie, strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Fugit-ai de turburarea râurilor nelegiuirii, cu luare aminte, purtătorule de Dumnezeu prea fericite. Iară pârâul desfătării l-ai bătut dupre vrednicie prea cuvioase.

Credința și dragostea cea către Dumnezeu crescând tu purtătorule de Dumnezeu, te-ai suit către înălțimea cea prea înaltă a dumnezeeștei apropieri, strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Cu minte întreagă Părinte, alegând mai de cinste dumnezeească frumusețe cea nemișcată, de cât pofta cea pământească a celor vremelnice, cu osârdie strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Știindu-te pre tine cu adevărat că ai născut pre Dumnezeu Cuvântul trupește, toți credincioșii te numim Născătoare de Dumnezeu, aducându-ți numire asemenea cu firea lucrurilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în-„tunerecul necunoştinței, pre

„cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Smintelele care împiedecau calea ta Părinte, cu isteţimea cugetului şi cu curăţia sufletului, le-ai trecut fără vătămare.

Cu întocmirea cugetelor Părinte, cele vremelnice nebăgându-le în seamă, şi în cele veşnice totdeauna adăogându-te, ţi-ai petrecut viaţa.

Slavă...

Viaţa ta luminată, şi credinţa ortodoxă, nevoinţa minunată, cuvântul îndulcit cu Darul, Avxentie.

Şi acum, a Născătoarei:

Având gând drept, plin de învăţături, pre tine Preacurată toţi te numim Născătoare de Dumnezeu, şi cu dragoste te fericim.

Peasna 6-a, Irmos:
Jertfi-voiu ţie cu glas...

Fiu luminii şi zilei te-a arătat pre tine vieţuirea ta, Fericite şi luminător, în lume în loc de viaţă, ca cel ce ai umblat cu bună cuviinţă Părinte.

Slavă...

Aducerea aminte de moarte socotindu-ţi viaţa ta, foarte ales ai pricinuit hotărârea înţelepciunii Părinte, şi te-ai mutat către înţelepciunea cea înfiinţată.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăcaş lui Dumnezeu, şi cămară de Mire te cunoaştem, năstrapă, sfeşnic şi lespede, care ai avut scris întru tine pre Cuvântul, carele pentru milostivire s'a întrupat, Preacurată.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC glasul al 2-lea.
Podobie: Pre Născătoarea de Dumnezeu...

Indulcindu-te cu înfrânarea de Dumnezeu cugetătorule, şi pofta trupului tău înfrânându-ţi, te-ai arătat sporind prin credinţă. Şi ca un pom în mijlocul raiului ai înflorit, Avxentie, părinte prea sfinţite.

ICOS.

Cine va puteà spune acum nevoinţele sau ostenelele tale Părinte; că din pruncie te-ai arătat următor legilor Domnului, şi slujitor poruncilor lui, pentru dumnezeeasca desfătare. Iov nou te-ai arătat nouă cu luptele; din lume nemernic te-ai văzut, şi străin de tot pământul. Inflorit-ai cu postirea şi cu credinţa, iubit-ai privigherea şi curăţia, Avxentie, părinte prea sfinţite.

Intru această lună, în 14 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Avxentie cel din munte.

Stih: Muntele erà ca Carmilul lui Avxentie,
Cel ce afară de sfârşit întru celelalte s'a arătat Ilie.

In a patrusprezecea zi a lui Fevruarie,
A lăsat viaţa Avxentie.

Acesta erà pe vremea împărăţiei lui Teodosie cel mic, cu neamul dela răsărit, sholarie fiind se făcù şi călugăr, şi suindu-se în muntele cel ce stă în preajma Oxiei, erà răbdător foarte la nevoinţă, şi la credinţă foarte ortodox, combătând foarte, şi defăimând păgânătatea lui Evtihie şi a lui Nestorie ereticii. Şi întâmplându-se la al patrulea Sinod ce s'a făcut la Halchidon, erà vrednic de cinste şi de cucernicie lângă împăraţi, şi luminat la faţă cu Darul cel dumnezeesc, către cei ce vorbeau cu dânsul, şi vărsà în toate zilele izvoare de minuni şi de tămăduiri la cei ce veneau către dânsul. Şi cu pace adormind s'a pus în sfânta sa biserică, ce s'a zidit de dânsul. Şi se face pomenirea lui la Mânăstirea lui Calistrat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Maron.

Stih: Fireşte trupul lui Maron veştejindu-se,
Inverzeşte de a doua oară, în laturea Edemului sădindu-se.

Cuviosul acesta iubeà să vieţuiască fără de acoperemânt. Pentru aceasta s'a dus pe vârful unui munte, ce se cinsteà de Elini, şi aflând acolo capiştea dracilor zidită de aceia, sfinţindu-o pre ea lui Dumnezeu, a locuit într'însa, făcându-şi un mic cort sub carele de puţine ori intrà; deci deşi vieţuià fericitul prin mari osteneli, el însă nemulţumindu-se cu acestea, ci altele mai mari a aflat. Iară dătătorul de plată Dumnezeu dupre măsura ostenelilor, i-a dat lui şi măsura Darului său; căci puteà să vadă cineva, şi lungori stingându-se cu rugăciunea sa, şi tremurul contenind, şi dracii izgonindu-se, şi tot felul de boale cu singură rugăciune vindecându-se. Incă şi multe mânăstiri făcând, pre mulţi prin nevoinţă i-a adus lui Dumnezeu. Deci aşà silindu-se spre dumnezeeasca lucrarea, şi vindecând sufletele împreună şi trupurile, dupăce a suferit puţină boală, s'a mutat din viaţă cu pace.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Avramie.

Stih: Prin mai multă lucrare pre aceeaşi numire a aflat.
Avraam către cel împreună petrecător Avraam cu adevărat.

Acesta erà din cetatea Chirul pe vremea lui Teodosie cel mare, întru care s'a născut şi s'a crescut, şi a adunat bogăţia petrecerii şi bunătăţii sihăstreşti. Căci cu atâta priveghere, şi stare de toată noaptea, şi cu postire ş'a omorât trupul său, în cât nemişcat mulţi ani a rămas, neputând umblà. Deci aflând că lângă muntele Livanului, erà un loc plin de idoli, s'a dus acolo, şi luând o casă cu chirie, şedeà liniştindu-se trei zile, şi a patra zi a ieşit liniştit; şi mai întâi fiind prins de închinătorii de idoli de acolo, a fost îngropat în ţărână; apoi i s'a poruncit de ei cu sila să fugă departe de acolo. Deci întâmplându-se de au venit atuncea cei ce strângeau dajdea, băteau fără de milostivire pre locuitori, cerându-le împărăteştile dări. Iară Sfântul milostivindu-se, a plătit acele dări la cei ce le strângeau, şi aşà a scăpat de bătăi pre muncitorii săi. Iară văzându-o aceasta, se minunau de iubirea de oameni a Cuviosului; deci din asemenea pricină făcându-se creştini, îndată au zidit şi biserică, şi l-au silit pre el să le fie preot; iar Cuviosul făcându-se preot, a şezut acolo trei ani, şi bine povăţuindu-i pre ei la bună cinstire de Dumnezeu şi întărindu-i, iarăş s'a întors la chilia sa, lăsându-le în locul său pre alt preot. Cu acest fel de bine, şi lui Dumnezeu plăcute fapte, strălucind Cuviosul, s'a făcut episcop Careilor, care erà cetate a Palestinenilor, plină de idoli. Deci ducându-se acolo cu mii de osteneli, şi cu de Dumnezeu insuflate învăţături, a întors pre locuitori la buna cinstire, în scurtă vreme, şi i-a adus Domnului prin fapte

mai întâi învăţându-i. Căci în toată vremea Arhieriei sale, nici pâine mâncà, nici buruene fierte la foc; ci numai marule crude şi alte burueni de asemenea, bea şi puţină apă. Pentru carele înştiinţându-se împăratul Teodosie cele despre el, l-a chemat la Constantinopol. Acolo dar ducându-se, şi puţină vreme vieţuind, s'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Iară trupul său, pomenitul prea bine credinciosul împărat Teodosie, cu mare cinste l-a trimis la cetatea Careilor.

Intru această zi, pomenirea sfântului Filimon episcopul Gazei.

Stih: Eu Filimon stând în mijlocul cuptorului.
Şi mărturisind mi-am scris numirea în lăcaşul Cerului.

Intru această zi, cuviosul noul mucenic Gheorghe croitorul Metileneanul, carele a suferit mucenia în Constantinopol, la anul o mie şase sute nouăzeci şi trei.

Stih: Oarecarele este iarăş acest Gheorghe,
Noul mucenic arătat, o de a lui bărbăţie!

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam cu pofta bunei cre- „dinţe, mai vârtos decât cu vă- „paia focului fiind aprinşi, au „strigat: Bine eşti cuvântat în „Biserica slavei tale Doamne".

Ca unul ce erai rănit de dumnezeeasca dragoste a Stăpânului Părinte, către dânsul ai avut plecarea inimii tale cu totul nestrămutată, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Fiind luminat prea înţelepte cu strălucirea Mântuitorului, ai înfruntat tare pre părtinitorul întunerecului, şi ai surpat pre stăpânitorii lumii, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Firea oamenilor, care oarecând s'a stricat pentru depărtarea de către Dumnezeu, vrând Ziditorul Dumnezeu să o înnoiască de iznoavă, s'a sălăşluit în pântecele tău Preacurată una prea lăudată.

Peasna 8-a, Irmos:
Mântuitorule al tuturor...

Cu totul mutându-te către Dumnezeu, ai scuturat bună pătimirea trupului, şi ai luat lucrarea minunilor, cântând: Toate lucrurile binecuvântaţi, lăudaţi pe Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Infricoşat te-ai arătat dracilor, având pre Hristos sprijinitor, a căruia Cruce ridicându-o, ai urmat după dânsul, cântând: Toate lucrurile binecuvântaţi, lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătându-se Arhanghelul, grăeşte, vesteşte zămislirea Naşterii tale cea mai pre sus de cuvânt şi mântuitoare lumii, Preacurată. Toate lucrurile strigând: Binecuvântaţi, lăudaţi pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor A-„totputernice, pre cei ce se ți-„neau de buna credință, în „mijlocul văpăii pogorându-te „i-ai rourat, și i-ai învățat să „cânte: Toate lucrurile bi-„necuvântați și lăudați pre „Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Cu Botezul tău Părinte te-ai împreunat cu toată Dumnezeirea, și păzind curată vrednicia chipului, Fericite, ai ajuns cu veselie la strălucirea cea cu trei lumini.

Acum nu prin închipuire nici prin oglinde privești Părinte lumina dumnezeeștei stăpâniri, ci față către față te învrednicești luminii celei mai pre sus de gând, și vederii lui Dumnezeu prea înțelepte.

Slavă...

Ca unul ce ai multă îndrăzneală către Împăratul tuturor, Părinte, roagă-te să se mântuiască de toate întâmplările, cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta, ca toți să te fericim.

Și acum, a Născătoarei:

Rupe acum lanțurile greșelilor mele, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut izvorul milostivirii, una de Dumnezeu fericită, și mă umple de veselie, ca dupre vrednicie să te slăvesc.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu-„nând firele cele osebite. Pen-„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumne-„zeu te slăvim"

SVETILNA.
Podobie: Femei auziți glas..

Cu creșterea pătimirilor tale ai crescut talanții, cari ți s'au încredințat; și i-ai adus pre dânșii Stăpânului tău, și ai auzit: Bună slugă, și celelalte următoare. Către carele pomenește totdeauna, pentru cei ce te cinstesc cu dragoste, Avxentie, de Dumnezeu purtătorule.

A Născătoarei:

Și dupre închipuire și cu dragoste sărut, și cu credință dau închinăciune prea curatei și dumnezeeștei icoanei tale, Preacurată, din care izvorăsc tămăduiri sufletelor și trupurilor, celor ce te laudă pre tine Stăpână, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 15 ZILE.

Sfântul Apostol Onisim.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea

Podobie: Ca pre un viteaz...

Repejunile râului, cuvintele cele negrăite ale propoveduitorului, care s'au îmbogăţit pre pământ din raiul desfătării, te-au veselit pre tine foarte mult, cel ce te-ai arătat cetate însufleţită lui Dumnezeu. Căruia te-ai şi făcut slugă vrednică, învăţând cele cereşti, prea fericite, care nu este cu putinţă la oameni a le grăì.

Cugetul cel slobod şi volnicia sufletului le-ai luminat cu bun neamul credinţei, şi din robia cea pământească te-ai mântuit prea înţelepte, plecând grumazii la jugul lui Hristos. Pentru aceasta ai alergat, să mântueşti pre oameni din robia cea înţelegătoare, şi să-i aduci la primirea Darului.

Ca o rază dătătoare de lumină te-a luminat pre tine Soarele şi Invăţătorul lumii, ca să luminezi lumea cu lumina propoveduirii, şi cu fulgerile cele dumnezeeşti să pierzi întunerecul înşelăciunii; şi să luminezi cugetele credincioşilor, mărite, prin lucrări de minuni în multe feluri.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte de osândire, prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu, şi de greşeli cumplite sufletul meu cel smerit. Şi-l mântueşte de moarte prin rugăciunile tale, şi dărueşte să aflu la ziua cercetării îndreptarea, pe care o au aflat cetele sfinţilor, curăţindu-mă prin pocăinţă, şi cu vărsare de lacrămi mai 'nainte de sfârşit.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Doamne Fecioara şi Maica ta pre Cruce spânzurat, s'a spăimântat, şi privind a zis: Ce ţi-au răsplătit ţie, cei ce s'au îndulcit cu darurile tale cele multe Stăpâne? Ci mă rog, să nu mă laşi pre mine singură în lume, ci grăbeşte de înviază, împreună înviind pre strămoşi.

Troparul, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Onisime...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANONUL Apostolului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mântueşte-mă Fericite pre mine cel ce sunt rob patimilor.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l „înnecat, a strigat: Lui Dumne- „zeu cântare de biruință să-i „cântăm".

Fiind luminat cu dumnezeescul și strălucitul Dar al Mântuitorului, mântuește sufletul meu cel întunecat Onisime, rugând pre iubitorul de oameni Dumnezeu, Fericite.

Luminându-te cu strălucirile cele dătătoare de raze ale lui Pavel, prea lesne ai scăpat din negura necunoștinței mărite, lui Hristos strigând cântare de mulțumită, prea fericite.

Slavă...

Dumnezeesc lucrător de cele sfinte te-ai arătat prea fericite, și cu dumnezeescul Duh arătat strălucind, pretutindenea ai alergat, vestind pre Hristos cu bună credință, de Dumnezeu fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind împodobită cu frumusețea bunătăților, Împărăteasă cinstită, mai pre sus de minte ai primit în pântece pre Dumnezeu cel adevărat, carele ne luminează pre noi cu dumnezeeștile bunătăți.

Peasna 3-a, Irmos:
Nu este sfânt precum tu...

Apropiindu-ți gura la izvorul dumnezeeștilor ape, și primind pârâul desfătării, dintr'însul ai adăpat fața cinstitei Biserici, mărite Onisime.

Cu împărtășirea luminii celei înțelegătoare, prea luminat luminând inimile credincioșilor, cu luminile dreptei slăviri, și cu strălucirea cea purtătoare de lumină a propoveduirii.

Slavă...

Cu legăturile lui Pavel te-ai dezlegat de robia înșelăciunii, și cu primirea Darului fiind cinstit, te-ai făcut fiu lui Dumnezeu, arătându-te dumnezeesc moștenitor.

Și acum, a Născătoarei:

Cu înșelăciune târându-se șarpele odinioară, cu vicleșug m'a luat rob; iară prin tine scăpându-mă din robia lui, Maică a lui Dumnezeu, cu laude te fericesc.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca- „rele ai înălțat cornul credin- „cioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr- „turisirii tale.

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Scăpându-te din robia rătă-

cirii, slobod te-ai arătat întru Dumnezeu cu Darul, făcându-te lui rob curat, și fiind părtaș legăturilor lui Pavel, pentru Hristos te-ai omorât fără dreptate Apostole. Pentru aceasta mărturisind dupre lege, te-ai învrednicit luminii celei de sus Ierarhe Onisime. Pentru aceea strigăm ție: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce este ușă cerească și sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm, scară cerească, raiu cuvântător, izbăvirea Evei, și vistieria cea mare a toată lumea. Că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii, și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce se închină cu credință prea sfintei Nașterii tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară dacă ai văzut ridicat pre Cruce pre cel întrupat din tine în mijlocul a doi tâlhari, plângând ai strigat: Vai mie prea dulce Fiule, cum te-ai răstignit de bună voie; cela ce ridici păcatele lumii, ca un milostiv, vrând ca un Dumnezeu, cântări omenești de laudă să-ți aducem ție.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu și Domnul; „cinstita Biserică cu dumne-„zeească cuviință cântă, stri-„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind“.

Dumnezeu, cel ce voește să se mântuiască toți din jugul robiei, te-a făcut lucrător de cele sfinte, Fericite, a slujì cinstitei Evanghelii, arătătorule de cele dumnezeești.

Făcutu-te-ai prin Dar fiu lui Dumnezeu, propoveduind pre Cuvântul cel veșnic, și unul născut, carele fiind cu trup, s'a amestecat minunat cu cei de pre pământ.

Slavă...

Cu engolpiul cercărilor împodobindu-te, și cu dumnezeeasca ungere a preoției, ca un preot te-ai arătat luminos, prea înțelepte, și cu răbdarea cumplitelor pătimiri te-ai făcut mucenic dumnezeesc.

Și acum, a Născătoarei:

Fiul cel fără de început, și fără vreme dupre fire, a primit de voia lui începere de vreme, din Fecioară curată, vrând să

înoiască din stricăciune pre cei de sub vreme.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească străluci-„rea ta, Bunule, sufletele „celor ce mânecă la tine cu „dragoste, mă rog luminea-„ză-le, ca să te vadă Cuvinte „al lui Dumnezeu, pre tine ade-„văratul Dumnezeu, pre cela „ce chiemi din negura greșe-„lilor".

Cu istețimea gândului și a sufletului, și cu curăția trupului Fericite, zburând mai pre sus de cursele vrăjmașului, te-ai înălțat către locașurile cele cerești, suindu-te cu aripile cunoștinței de Dumnezeu.

Apostolul tău Bunule a propoveduit oamenilor venirea ta cea prin trup, povățuind pre cei rătăciți către cunoștința ta, și luminându-i cu lumina cunoștinței.

Slavă...

Arătatu-te-ai Biserică prea cuvioasă, având întru tine ca un sfeșnic, lumina Darului întemeiată cu zidirea dumnezeescului Duh, fericite Onisime.

Și acum, a Născătoarei:

Lanțurile păcatelor mele, rumpe-le Fecioară cu mijlocirea și cu ajutorul tău. Că tu ești nădejdea celor desnădăjduiți, cari aleargă cu credință la dumnezeesc acoperemântul tău.

Peasna 6-a, Irmos:
Marea vieții văzându-o...

Strălucind ca soarele, cel ce s'a chiemat din Cer cu luminarea Darului, te-a pogorît pre tine rază strălucitoare, ca să gonești cu bună tărie întunerecul nedumnezeirii, prea fericite.

Slavă...

De față ai înfruntat în priveliște trufiile cele putrede și cu credință rea, a celor fărădelege, grăind cu bună credință dumnezeeștiile învățături ale bunei credințe, Ierarhe al Domnului prea cinstite.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind vinovat cu păcate, și rănindu-mă cumplit eu ticălosul, la tine alerg Maica lui Dumnezeu cea milostivă, rugându-mă: Șterge semnele ranelor greșelilor mele.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o înăl-„țându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viața mea, mult „milostive".

CONDAC, glasul al 4-lea,
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca o rază te-ai arătat lumii fericite, luminându-te cu razele

lui Pavel, soarelui celui prea luminat, carele a luminat lumea. Pentru aceasta toţi te cinstim Onisime.

ICOS.

Pre tine cel tras la credinţă de înţeleptul şi dumnezeeasca trâmbiţă Pavel, şi luminat cu taină prin cuvântul adevărului, şi mărturisit pentru lucrarea faptei bune, şi întărirea credinţei, cine ar puteà să te mărească cu adevărat dupre vrednicie, sau ostenelele tale să le laude, prin care tare ai oprit înşelăciunea. Că din robia lumească, ungându-te preot întru dumnezeescul Duh, şi luând propoveduirea Apostolilor, te-ai împărtăşit şi cununilor. Pentru aceasta toţi te cinstim Onisime.

Intru această lună, în 15 zile, pomenirea sfântului Apostol Onisim, ucenicul sfântului Apostol Pavel.

Stih: Onisim coapsele tale spre zdrobire întinzând.
Vitejeşte căile coapselor lui Pavel alergând.
In a cincisprezecea zi.
Coapsele lui Onisim le zdrobi.

Acesta erà slugă lui Filimon Romanul, către carele scrie fericitul Pavel Apostolul, căruia făcându-se ucenic şi slugă Onisim, apoi după sfârşitul lui, prinzându-se, s'a adus înaintea lui Tertil, Eparhul Romei, şi de dânsul fu trimis la Potiol. Şi viind acolo Tertil, şi aflând pre Onisim stând tare în credinţa lui Hristos, întâi l-a bătut cumplit cu toiege. După aceea i-a sfărâmat fluerile picioarelor, de l a scos din viaţa această deşartă.

Intru această zi, sfântul mucenic Maior în bătăi s'a săvârşit.

Stih: Şalele tale de ocări prin bătăi pline fiind.
Mucenice Maior, zicerea lui David fii zicând.

Acesta erà pe vremea împăraţilor Maximian şi Diocliţian, ostaş în ceata numită a Mavrilor; şi când se afla în cetatea Gazei, a fost pârît la ighemonul de acolo că este creştin. Deci înfăţişindu-se la judecătorie, şi mărturisind pre Hristosul său, l-a bătut fără de milă şapte zile, şi atât a fost bătut de cumplit, în cât treizeci şi şase de ostaşi se schimbau bătându-l pre el; iară sângele din trupul său curgeà ca un pârîu, în cât a roşit tot pământul de acolo. Deci vitejeşte suferind mucenicul lui Hristos atâta de mare muncă, din ostăşească rânduială, a mers davidiceşte, la rânduiala cereştei ostăşiri, dându-şi sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea părintelui nostru Evsevie.

Stih: Trecut-a cu bucurie viaţa oamenilor.
Şi Evsevie minunea îngerilor.

Acest cuvios, de unde a fost, şi din cari părinţi s'a născut, istoria sa nu ne-a arătat; ci aceea ce ştim pentru el, aceea şi zicem: Căci Cerul plin sihăstreştile sale osteneli l-a câştigat patrie; şi mai întâi s'a dus la o monastire de s'a făcut monah. Apoi s'a suit în vârful unui munte, şi acolo ş'a făcut o mică îngrăditură de pietre, în lăuntrul căreia se necăjià fericitul fără acoperemânt sau umbrire. Şi haină aveà de piele, hrana sa erà nohot şi bob muiat, câte odată mâncà şi smochine uscate, spre întărirea trupeştei slăbiciuni. Dar atâta de tare se nevoià din început până în sfârşit, în cât şi după ce a ajuns la adânci bătrâneţi, şi i-au căzut cei mai mulţi dinţi, nu ş'a schimbat nici atunci hrana nici locuinţa; ci vitejeşte suferea protivnice suflările vânturilor, avându-şi faţa zbârcită, şi carnea trupului uscată, în cât nici brâul nu puteà stà pre mijlocul său, ci cădeà jos, fiindcă carnea de sub mijlocul său erà topită; asemenea şi oasele, despre amândouă părţile mijlocului. Şi fiindcă veneau mulţi la el, şi-i turburau liniştea, s'a dus la o

sihăstrie, ce erà aproape și făcându-și o îngrăditură, în unghiul zidului, se nevoià acolo obișnuita sa nevoință. Spun încă că toate șapte săptămâni ale marelui post mâncà numai cincisprezece smochine uscate, de și erà obosit, de o nespusă boală. Deci cu asemenea osteneli, necăjindu-se viteazul nevoitor, a viețuit preste nouăzeci de ani, și așà s'a mutat către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a „făcut îngerul, cuvioșilor „tineri. Iară pre Haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, „pre muncitorul l-a plecat a „strigà: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri".

Luat-ai Onisime fericitul sfârșit, și prin nădejde privești nemurirea cea neperitoare, Fericite, și veselindu-te, cânți lui Hristos: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Cu cugetul tău cel vitejesc Onisime, ai călcat măestriile înșelăciunii, surpându-le pre ele cu organele bunei credințe, de Dumnezeu înțelepțite, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce ai fost cu totul fără prihană, Mireasă a lui Dumnezeu, ai zămislit în pântece pre Dumnezeu Cuvântul, cel ce este în sânurile Tatălui nedespărțit, și ținut în mâinile tale, binecuvântată, prea sfântă Maica lui Dumnezeu Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaia cuvioșilor...

Dănțuind împreună cu îngerii fericite Onisime, și fiind împodobit cu cununa muceniei, stai luminat înaintea scaunului Stăpânului. Pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Slujind dumnezeescului apostol ai luat lucrarea dumnezeeștilor minuni celor negrăite, Fericite făcându-te propoveduitor adevărat lui Hristos. Pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu Darul tămăduirilor îmbogățindu-te, din izvorul cel îndestulat al Mântuitorului, tuturor le-ai dat ca să se plece dumnezeeștilor porunci Fericite. Pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Invățându-ne minunea nașterii tale, lăudăm taina cea mare, și mai pre sus de cuget, Preacurată cinstită Maica lui Dumnezeu, și o prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaia cuvioșilor rouă

„ai izvorît, și jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi„rea; pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Stea pre luminoasă te-ai arătat, strălucind cu raze luminătoare ale Duhului, luminând marginile lumii, cu lumina cunoștinței de Dumnezeu fericite Onisime. Pentru aceasta împreună cu cetele Apostolilor te mărim.

Fiind foarte împodobit cu roadele Duhului, te-ai ridicat la ceruri, făcându-te purtător de Dumnezeu, Apostol cinstit al lui Hristos, te-ai arătat Ierarh prea înțelept, mucenic nebiruit, propoveduitor adevărat, celor mai pre sus de gând, de Dumnezeu fericite.

Slavă...

Totdeauna părtinește, pentru cei ce te laudă și cinstesc prăznuirea ta pururea, stând înaintea Stăpânului Onisime, cu totul luminat, cu totul strălucit, cu totul luminându-te de fulgerile cele de acolo.

Și acum, a Născătoarei:

Prin nașterea ta prea curată Maica lui Dumnezeu izbăvindu-mă de omorârea trupească cea de demult, și lepădând blestemul și stricăciunea și moartea, care s'au pricinuit din păcat, acum împreună cu oștile cele cerești te slăvesc.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu „este cu putință oamenilor, spre „carele nu cutează a căută ce„tele îngerești; iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oame„nilor Cuvântul întrupat. Pre „carele slăvindu-l cu oștile ce„rești, pre tine te fericim".

SVETILNA.

Podobie: Cu Ucenicii să ne suim...

Fiind învățat prea fericite de Pavel corifeul apostolilor, împreună cu dânsul ai încunjurat pământul, prea înțelepte, întărind cu cuvântul, inimile cele slăbănogite de rătăcirea înșelătorului, și săvârșind călătoria, stai înaintea lui Hristos în ceruri, împreună cu îngerii rugându-te pentru lume, apostole Onisime.

Și acum a Născătoarei:

Minunea cea prea minunată a Nașterii tale celei mai pre sus de cuget, nu poate nici gândul îngerilor, nici al oamenilor, a o tâlcuì, sau a o înțelege Fecioară; că ai născut negrăit, pre Dumnezeu cel mai pre sus de ființă. Pre carele îl laudă toată zidirea ca pre un făcător, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh; a căruia bucu-

rie învrednicește-ne și pre noi Născătoare de Dumnezeu.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Sfântul mucenic Pamfil, și cei împreună cu dânsul.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea,

Podobie: Ca pre un viteaz...

Intocmai la număr cu Apostolii făcându-vă purtătorilor de chinuri, ați luat cugetare asemenea la râvnă cu dânșii, nespăimântându-vă de cruzimea cea fără de Dumnezeu a tiranilor; ci propoveduind pre Mântuitorul bărbătește și cu tărie, ați răbdat sdruncinarea membrelor cu nădejdea, culegând acum desfătările cele viitoare préa înțelepților.

Biruind cu răbdarea împrotivirea celor fără de Dumnezeu, și cu multe feluri de munci luptându-vă, dupre vrednicie, ați luat cununa din mâna cea stăpânitoare de viață, îmbogățindu-vă acum cu moștenire netrecătoare, și împărățind împreună cu Mântuitorul și Stăpânul tuturor, în corturile cele veșnice, străluciților.

Impreună cu Pamfil de Dumnezeu cugetătorul, și Valent, Selevchie, Daniil, Teodul, Isaia, Ieremia, Ilie și dumnezeescul Porfirie, Pavel, Iulian, Samuil cel minunat, acum să se cinstească cu cântări de versuri, și cu multe feluri de laude, vitejii și pururea cinstiții mucenici.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Cu ploile Darului Duhului, strălucește-mi cugetul meu Preacurată, ceea ce ai născut Apicătura, pre Hristos Dumnezeul nostru, carele șterge nelegiuirile oamenilor cu milostivirile, și îneacă izvorul patimilor mele prin rugăciunile tale, și mă învrednicește pârâului desfătării celei pururea vii.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua ceea ce te-a născut pre tine Mielule și Păstorule, dacă te-a văzut pe lemn se tânguià, și ca o Maică către tine strigà: Fiule prea iubite! cum te-ai ridicat pre lemnul Crucii îndelung răbdătorule; cum ți s'au pironit mâinile și picioarele Cuvinte, de cei fărădelege; și sângele ți-ai vărsat, Stăpâne.

Tropar, glasul al 4-lea:

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Și acum, a Născătoarei: Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Laud ceata cea cu numărul de doisprezece a nevoitorilor.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea Irmos:

Adâncul mării Roşii cu ur„me neudate, pedestru tre„cându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisì în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie a biruit".

Cu puterea prea sfântului Duh, ceata cea cu numărul de doisprezece adunându-se, ca o purtătoare de biruinţă, vitejeşte a biruit tabăra cea vicleană şi fără de Dumnèzeu a celor rău credincioşi.

Ruşinatu-s'a vrăjmaşul lovindu-se cu purtătorii de chinuri mucenici, că deşertându-şi cu amărăciune cumplită tolba, nu a putut să biruiască tăria vitejilor.

Ingrozirea nebuniei elineşti o aţi călcat mucenici ai lui Hristos, fiind împodobiţi cu dumnezeească minte şi înţelepciune, căreia n'au putut grăì împrotivnicii, celor bine credincioşi.

Slavă...

Dumnezeescul şi grăitorul de Dumnezeu Pamfil, având numire adevărată, a păzit legătura dragostei către Hristos nerumptă până la moarte.

Şi acum a Născătoarei:

Socotindu-te cu toată credinţa, că eşti norul, care ne-ai strălucit nouă Soarele dreptăţii, pre Fiul Tatălui cel unul născut, totdeauna te fericim Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veseleşte de tine Biserica...

Impodobit ai fost întru buna credinţă, cu fapta şi cu Cuvântul, şi cu cinstita ungere a preoţiei, mucenice al lui Hristos, Pamfile, de Dumnezeu înţeleptite.

Adunându-vă la o unire mucenici ai lui Hristos, v'aţi făcut ca o alăută preste tot bine tocmită, ce cântă cu bună viersuire graiuri de mărturisire.

Slavă...

Alergând către semnul cinstitei chemări cereşti, ca nişte biruitori, aţi luat cunună dela Stăpânul.

Şi acum, a Născătoarei:

Sălăşluitu-s'a întru noi, Preacurată, cel ce locueşte întru înălţime, că mai pre sus de fire luând din tine trup, s'a îmbrăcat.

Irmosul:

Se veseleşte de Tine Bise-

„rica ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne, „şi scăparea şi întărirea".

Sedealna, glasul al 3-lea.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Ceata celor doisprezece dumnezeeşti mucenici, cu adevărat, întrarmându-se cu tărie împrotiva muncitorilor vrăjmaşi, cu armele credinţei a biruit pre aceştia, şi încununându-se cu cunună dela Dumnezeu, s'au număraț în ceata îngerilor, cu cari împreună neîncetat se roagă, ca să mântuiască de năpăşti şi de scârbe, şi de muncile cele veşnice, pre cei ce-i fericesc pre dânşii.

Slavă, altă Sedealnă, glasul acelaş.
Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Fiind puşi înaintea groaznicilor munci, pătimitorii Domnului cei viteji bucurându-se, cu cuget nespăimântat le-au suferit pre ele, nebăgând seamă de trup. Pentru aceasta au moştenit veşnica slavă rugându-se pururea pentru noi, cari lăudăm luptele lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu vom tăceà nici odată Născătoare de Dumnezeu, a lăudà cu mulţămită din inimă, milele tale Stăpână, noi robii tăi, strigând şi zicând: Prea sfântă Fecioară, grăbeşte de ne mântueşte, de vrăjmaşii cei nevăzuţi şi văzuţi, şi de toată îngrozirea, că tu eşti sprijineala noastră.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre tine cel născut din Tatăl cel fără de început, ceea ce mai pre urmă te-a născut cu trup, văzându-te pre Cruce spânzurat Hristoase, strigà: Vai mie prea iubite Iisuse, cum cel ce te slăveşti ca un Dumnezeu de îngeri, de bună voie te răstigneşti acum de oamenii cei fărădelege? Te laud Fiule îndelung răbdătorule.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pe Cruce văzându-„te Biserica pre tine Soa-„rele dreptăţii, a stătut întru a „sa rânduială, precum se cu-„vine, strigând: Slavă puterii „tale Doamne".

Ceatul mucenicilor tăi Stăpâne s'a arătat împodobit cu dumnezeeştile daruri ale proorocilor, şi ale apostolilor, arătându-se prin purtarea de grijă, întocmai la număr cu dânşii.

De multe feluri de vieţuiri adunându-vă, în scurtă vreme v'aţi învrednicit a păzì deplin turnul Bisericii, cu un glas strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Viclenirile şi meşteşugurile tiranilor, n'au plecat pre mu-

cenici, nici durerile muncilor nu i-au slăbit, pre cei ce cu osârdie strigau: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Ceata cea prea lăudată a mucenicilor ocârmuindu-se cu mâna Stăpânului, pentru dânsul a răbdat moartea cea de voie, strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Auzind dumnezeeştile graiuri, cele pentru tine Născătoare de Dumnezeu, şi văzând săvârşirea lor, noi cei ce ne-am mântuit prin naşterea ta, strigăm ţie: Bucură-te Fecioară cu totul fără prihană.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în„tunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Nesuferind a băgà seamă de cele de pre pământ o Pamfile, ai luminat cu pătimirea dumnezéeasca vieţuire, care din pruncie ai petrecut.

Valent cel împodobit cu dumnezeeşti cărunteţe, şi cu înţelepciune, trăgându-se de neam din cetatea cea sfântă, ca un mucenic s'a încununat.

Slavă...

Având gândul lui Hristos, ca unul ce ai avut numirea lui Pavel, prea lăudate, nevoindu-te dupre lege, te-ai împodobit cu cununa mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Indreptat-ai Preacurată alunecarea Evei, născând pre Dumnezeu Cuvântul, carele a îndreptat căderea celor surpaţi la pământ.

Peasna 6-a Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Cu moartea a cumpărat viaţa cea mai bună Samuil şi Ilie, Daniil, şi dumnezeescul Ieremia, şi pre lângă aceştia Isaia cel cu nume mare.

Intărindu-se vitejii cu nădejdile vieţii celei veşnice, cu bucurie au răbdat sdruncinările trupurilor, cei ce au fost într'un număr cu dumnezeeştii Apostolii tăi Mântuitorule.

Slavă...

Luminător luminaţi acum au răsărit lui Dumnezeu Eghipetul, carele mai de demult fiind acoperit cu întunericul cel adânc al necunoştinţei, şi s'a îmbogăţit cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Munte te-a văzut pre tine Daniil Preacurată, din carele

s'a tăiat piatra ceea ce a sfărâmat chipul înşelăciunii, şi a umplut toate marginile pământului de cunoştinţa lui Dumnezeu.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor curăţindu-se cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Căutând cele de sus...

Iubind dumnezeeştile voiri ale lui Hristos, te-ai arătat tămăduitor credincioşilor, de Hristos iubitorule mărite înţelepte Pamfile, pentru aceasta şi fericim a ta cinstită prăznuire, rugându-te nu încetà pentru noi toţi.

ICOS.

Iată a răsărit luceafăr luminos, dumnezeească pomenirea tarelui viteaz Pamfilie de Dumnezeu propoveduitorul, luminând vederile şi inimile tuturor cu lumină neînserată, bucurându-ne, o iubitorilor de praznic, veniţi să ne adunăm, şi dumnezeească ziua lui, ca o bună prăznuire de preste ani cu cântări să o încununăm, binecuvântând şi lăudând pre Domnul, cel ce l-a încununat pre dânsul dupre vrednicie. Că rugându-se nu înceteazā pentru noi toţi.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea sfinţilor mucenici Pamfil, Valent, Pavel, Selevchie, Porfirie, Iulian, Teodul, Ilie, Ieremia, Isaia, Samuil şi Daniil.

Stih: Pamfil decât toate, Cuvinte iubindu-te,
Şi tăerea capului iubită o socoate.
Pavel, Selevchie, şi Valent, (de paharul tău dorind).
Văzând junghierea, bucurându-se tăerea sunt suferind.
Doi dumnezeeşti mucenici către foc au fost sărind.
Amândoi un foc al dumnezeeştei dragoste hrănind.
Slugile înşelăciunii pre lemn au pironit,
Şi pre Teodul, robul celui răstignit.
Prin numirile proorocilor şi sfârşiturile mucenicilor.
Se laudă cincimea mărturisitorilor prin tăerea sabiilor.
In a şasesprezecea zi a lui Fevruarie.
Pre Pamfil îl tae ascuţişul sabiei.

Aceşti măriţi mucenici, întru al şaselea an al goanei ce a făcut Diocliţian asupra creştinilor, au fost aduşi la mucenie, din multe cetăţi şi deprinderi şi meşteşuguri şi dregătorii, întru o credinţă a lui Hristos adunaţi fiind. Iară întru acest chip au fost prinşi; că vrând ei să treacă prin porţile Chesariei, întrebându-i păzitorii ce erau la porţi, cine sunt şi din ce loc? ei răspunseră că sunt creştini, şi patria le este Ierusalimul cel de sus. Drept aceea îi prinseră, şi-i duseră înaintea ighemonului Firmilian. Deci cei cinci mucenici Eghipteni, adică: Ilie, Ieremia, Isaia, Samuil, şi Daniil, după multe munci primiră judecată de moarte de sabie, adică să-i tae. Tăindu-se împreună cu dânşii şi Pamfil, şi Selevchie şi Valent, şi Pavel. Iară Porfirie cerşind trupul lui Pamfil stăpânului său, fu prins, şi băgat în foc. Asemenea şi Iulian îmbrăţişind trupurile sfinţilor şi sărutându-le, fu băgat şi el în foc. Iară Teodul fiind răstignit pre un lemn, şi-a săvârşit mucenia sa. Şi se face pomenirea lor în sfânta biserica cea mare.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici cei din Martiropoli, şi prea cuviosul Marută cel ce a făcut cetatea pre numele mucenicilor.

Stih: Numirea cu singur lucrul în oraşul mucenicesc numit.
Prin mulţimea celor ce întru el prin sabie au mărturisit.

Marută pre Dumnezeu foarte iubind.
Se bucură foarte, înaintea lui stând.

Acest cuvios Marută, fu Episcop. Şi a fost trimis de împăratul Teodosie, sol către împăratul Perşilor. Deci pentru prisosul bunătăţii sale, de mare cinste învrednicindu-se la Perşi, mai vârtos, că şi pre fiica împăratului, ce eră ţinută de duh viclean, o a mântuit, a cerut moaştele sfinţilor cela ce a suferit mucenia în Persida, şi zidind cetate pre numele lor, le-au pus pre ele într'însa, şi cu câţiva ani în urmă, a adormit şi el în ziua întru care a zidit cetatea. Deci şi pomenirea sa se prăznueşte împreună cu mucenicii.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Flavian.

Stih: Vremea vieţii celei deşarte săvârşind.
Flavian anii cei veşnici este vieţuind.

Acest cuvios, părintele nostru Flavian, ducându-se pre vârful unui munte, şi făcându-şi o chilioară, s'a închis într'însa. Şi a petrecut acolo şasezeci de ani, fără să vorbească cu cineva şi fără să se vază de cineva; ci plecându-şi cugetul la inima sa, gândià la Dumnezeu, şi dela el luà toată mângâerea, dupre proorocia ce zice: «Desfătează-te «în Domnul, şi-ţi va dà ţie cererile «inimii tale». Acesta aveà un loc săpat, şi pe acolo scoţând mâna, primeà hrana ce i se aduceà; însă ca să nu se vază de cei de afară, aveà săpat locul strâmb, ca în chip de cerc. Iara hrana sa era legumi muiate, pre care le mâncà odată în săptămână. Cu asemenea chip vieţuind fericitul întregi şasezeci de ani, nu s'a schimbat nici cum hrana, nici această înaltă a sa petrecere. Deci prin acestea s'a îmbogăţit dela Dumnezeu cu Darul minunilor, căci un prea mare balaur a omorît prin rugăciunea sa, asemenea şi o aspidă. Şi a gonit dintru o ţarină mulţime de lăcuste ce erau să o prăpădească. Acesta şi pre un tânăr îndrăcit l-a mântuit de dracul, şi ţâţa unei femei vătămată de patima carchinului, o a vindecat, şi pre unul lovit de un taur, şi omorît, l-a înviat. Deci aşà petrecând viaţa sa fericitul, a schimbat această vremelnică şi ostenicioasă viaţă, cu acea veşnică şi fericită, întru care acum se veseleşte.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Flavian Patriarhul Constantinopolei.

Stih: De gânditoarele stânci picioarele sale neîmpiedecând.
Flavian la tine Dumnezeule este alergând.

Acesta a fost preot sfintei biserici a lui Dumnezeu celei din Constantinopol; şi pentru multa sa înfrânare, şi îmbunătăţita petrecere, cu voinţa lui Dumnezeu, şi cu alegerea împăratului, şi a Singlitului, şi a sfântului sinod s'a hirotonisit Patriarh al acestei biserici. Iară prin voirea lui Dumnezeu, a fost scos din ereticul Dioscor, şi de cei de un cuget cu el, dupăce a ţinut patriarhia un an şi zece luni, şi a fost trimis în surghiunie. Intru care multe scârbe suferind pentru credinţa ortodoxă şi căzând în boală, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfântul noul cuvios şi mucenic Romanò cel din Carpenisia mărturisind în Constantinopol la anul o mie şase sute nouăzeci şi patru, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Ca la nuntă alergai la munci cu veselie.
Romane mucenice, bine fie ţie pentru a ta bărbăţie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

În cuptorul persesc tinerii „lui Avraam, cu pofta bu„nei credinţe, mai vârtos de „cât cu văpaia focului fiind „aprinşi, au strigat: Bine eşti „cuvântat în Biserica slavei tale „Doamne".

Cu faţă luminată, şi cu curăţia cugetului Mucenice, văzând mai'nainte bucuria ce te aşteptă, ai defăimat muncile, zgâriindu-te fără de milă prea fericite Porfirie.

Dumnezeu cel ce a mântuit pre cei trei tineri în cuptor, însuş acela te-a primit adevărat ca pre o jertfă bine mirositoare, pre tine cel ce te-ai ars de tot în foc pentru dânsul, purtătorule de chinuri, fericite Porfirie.

Slavă...

Fiind împodobit cu tăria trupului şi a sufletului, prea lăudate Selevchie, ai surpat toată puterea tiranului, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o Născătoare de Dumnezeu eşti mai frumoasă de cât toată zidirea. Că te-ai făcut adevărat lăcaş lui Dumnezeu prea sfânt. Bine eşti cuvântată între femei, prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:
Mâinile întinzându-şi...

Plecându-te tu legii lui Hristos, toate ai lepădat prea înţelepte Selevchie, şi te-ai făcut ca un ostaş pentru ortodoxie, şi învăţător, purtând grije de văduve, şi de săraci, şi strigând: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Luminându-te cu rază înţelegătoare bătrânule, mărite mucenice Teodule, te-ai făcut şi slugă adevărată urmând Stăpânului, a căruia Cruce poftindu-o, cu bucurie o ai răbdat, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătându-te Iuliane lăcaş dumnezeescului duh, te-ai împodobit cu bunătatea obiceiurilor, arătându-te plin de bună credinţă şi de blândeţe, şi arzându-te de tot, cu credinţă strigai: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind cuvântul mai 'nainte din Tatăl, fără de mumă s'a făcut al doilea din tine Preacurată fără tată, întrupându-se cel mai'naite fără de trup, vrând pentru milostivire să mântuiască pre cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Numai viaţa cea cerească poftind, să aveţi pătimitorilor, cu mare îndrăzneală aţi

defăimat pre cea vremelnică şi trecătoare, şi acum vă îndestulaţi de desfătarea cea mai bună şi fericită.

Inlăuntrul livezii celei dumnezeeşti dănţuiţi acum cu osârdie, stând înaintea izvorului strălucirilor, măriţilor mucenici. Din carele scoţând luminile, cu totul vă luminaţi.

Cu cuvântul cel dumnezeesc curăţind întinăciunile sufletelor voastre, şi dezbrăcându-vă de hainele cele de piele, prin munci v'aţi îmbrăcat cu haina mântuirei cea cu bună podoabă.

Slavă...

O ceată de douăsprezece nume aducându-ţi acum aminte către stăpânul Hristos, pentru toţi cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea ta cea prea fericită, roagă-te, să se învrednicească salăşluirea împreună cu tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o Maică a unuia Stăpânului, decât toate zidirile te-ai arătat mai pre sus Fecioară Marie. Pentru aceasta Preacurată toţi credincioşii bucurându-ne, pururea cu cântările te slăvim.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea de marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a tăiat, adu„nând firile cele osebite. Pentru „aceasta veselindu-ne, pre tine „Născătoare de Dumnezeu te „slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE

Sfântul marele mucenic Teodor Tiron.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Dar făcător de bogăţie te-a dat pre tine Hristos lumii, ca un făcător de bine Dumnezeu, carele a primit cinstitul tău sânge Teodore, ce s'a vărsat pentru dânsul, şi pentru râvna credinţei lui Dumnezeu, aducându-se lui ca un Dar. Căruia stând acum înainte cu îndrăzneala bunei credinţe, Mucenice, mântueşte pre toţi cei ce aleargă la tine.

Turn eşti întărit, care goneşti năpădirile împrotivnicilor, apărător nebiruit celor ce te laudă pre tine, sprijinitor grabnic, părtinitor fierbinte, şi mântuire grabnică, ajutor de obşte, solitor foarte tare, Fericite, mântuitor gata tuturor, celor ce te caută cu credinţă Teodore.

Având pârîul desfătării, şi apa iertării, pre Hristos cel blând, şi făcându-te mucenic al lui prea adevărat, mântueşte-mă de pâraele nelegiuirei. Linişteşte-mi apa cea nesuferită. Potoleşte viforul supărărilor. Mântueşte-mă către liniştea cea de sus, vrednicule de fericire Teodore.

Alte Stihiri glasul al 4-lea.
Podobie: Ca pre un viteaz...

Mişcându-te de râvnă dumnezeiască, şi arzându-te la suflet de dragostea Mântuitorului Hristos, mărite, împreună cu capiştea ai ars pre zeiţa cea cu nume mincinos, care luà asupra ei numele Stăpânului, şi Dumnezeu; şi ai ruşinat meşteşugurile muncitorilor, răbdătorule de chinuri Teodore, şi te-ai învrednicit bucuriei celei veşnice.

Suindu-te către înălţimea cunoştinţei lui Hristos, Teodore, ai trecut cele văzătoare, şi numai pre acesta l-ai găsit, şi aflându-l l-ai iubit, şi cu suflet viteaz pentru acesta ai pătimit. Pre carele roagă-l ca să se mântuiască de stricăciune şi de nevoi, cei ce cu credinţă săvârşesc prea mărită pomenirea ta.

Cu putere ce ţi s'a dat dela Dumnezeu, şi cu cumplite rane înfăşurându-te, răbdătorule de chinuri, ai stătut înaintea lui Hristos Dumnezeu Împăratului a toată făptura, primind cununi dela dânsul; pre carele roagă-l să se mântuiască de stricăciune şi de nevoi, cei ce cu credinţă săvârşesc prea mărită pomenirea ta.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pre tine cel numit cu numele dumnezeeştilor Daruri te cinstesc, de trei ori fericite Teodore. Că arătându-te luminător neapus al luminii celei dumnezeeşti, ai strălucit cu chinurile tale în toată lumea, şi decât focul mai puternic arătându-te, văpaia ai stins, şi capul vicleanului balaur l-ai sfărâmat. Pentru aceasta spre chinurile tale Hristos uitându-se, a încununat dumnezeescul tău cap, mare mucenice nevoitorule, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu; cu deadinsul roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: Când de pre lemn...

Primeşte cântarea cea de robi a robilor tăi, Născătoare de Dumnezeu, pre care o aducem ţie Stăpână. Mântueşte-ne pre noi cei lipsiţi, şi scoate din primejdii această turmă a ta, care cade la tine cu credinţă, întru cinstită Biserica ta. Că tu

născând pre Mântuitorul, ai îndrăzneală ca o Maică, a te rugà neîncetat, să ne mântuim noi.

A Crucii, a Născătoarei:

Când a văzut Mieluşeaua cea nespurcată, pre Mielul său trăgându-se de voie la junghiere ca un osândit, tânguindu-se ziceà: Acum te sârgueşti Hristoase ca să mă faci fără de fiu, pre ceea ce te-am născut. Pentru ce ai făcut aceasta Mântuitorule al lumii? Insă laud, şi slăvesc pogorârea ta cea desăvârşită, şi mai pre sus de cuget şi de cuvânt, iubitorule de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a Sfântului, glasul al 2-lea.

Darul cel de Dumnezeu dăruit, al minunilor tale mucenice Teodore, tuturor îl tinzi, celor ce aleargă către tine cu credinţă. Pentru care te lăudăm pre tine, zicând: Pre cei robiţi îi slobozeşti, pre bolnavi tămăduești, pre cei săraci îmbogăţeşti, şi mântueşti pre cei ce înnoată cu corăbiile. Alergarea spre cele zadarnice a robilor o opreşti, şi arăţi pagubele celor ce li s'au făcut pătimitorule, şi pre ostaşi îi înveţi să se ferească de răpire, pruncilor dărueşti cu milostivire cererile, fierbinte ajutor te afli celor ce săvârşesc sfinţită pomenirea ta. Cu care prea sfinte pătimitorule, şi nouă celor ce lăudăm mucenia ta, cere dela Hristos mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: Când de pre lemn..

Nou Cer de curând arătat, văzându-te pre tine, însuşi văzătorii Dumnezeului celui ceresc, îţi propoveduesc slava cea lăţită dela Cer până la pământ, şi făptura mâinilor lui o vestesc în lume, având întărirea celui ce s'a întrupat din tine. Căci graiul lor a ieşit până la marginile pământului Fecioară, propoveduind limbilor naşterea ta.

A Crucii, a Născătoarei:

Când te vedeà pre Cruce Mieluşaua, pre tine Mielul său, pironit cu piroane, se văità spăimântându-se tare şi lăcrămând, ziceà: Cum mori Fiul meu, vrând să spargi zapisul lui Adam cel întâi zidit, şi să mântueşti din moarte toată omenirea? Slavă rânduelii tale, îndelung răbdătorule.

* Troparul, glasul al 2-lea:

Mari sunt isprăvile credinţei, în izvorul văpăii ca într'o apă de odihnă, sfântul mucenic Teodor s'a bucurat. Că cu foc tot arzându-se, ca nişte pâine dulce, Treimii s'a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoihului fără stihurile Mucenicului.
Şi al Sfântului pe 6.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre cei ce te chiamă pre tine, mântueşte-i prea fericite.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pe uscat, „şi din răutatea Eghipetu-„lui scăpând Israilteanul strigà: „Mântuitorului şi Dumnezeu-„lui nostru să-i cântăm".

Nevoindu-te Mucenice al lui Hristos nevoinţa cea dumnezeiască, ai săvârşit călătoria, şi păzind credinţa dumnezeeştei dreptăţi, ai aflat cunună.

Făcându-te dănţuitor ceresc împreună cu cei fără de trupuri, mărite, mântueşti de primejdii şi de întâmplări, pre cei ce te chiamă pre pământ întru ajutor.

Slavă...

Luând dela Hristos slava cea mai pre sus de fire, purtătorule de chinuri înconjuri tot pământul, mântuind pre toţi cei ce te laudă cu credinţă dupre cuviinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce negrăit ai născut pre Inţelepciunea şi Cuvântul Tatălui, tămădueşte rana cea cumplită a sufletului meu, şi îmblânzeşte durerea inimii mele.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Nu te-a spăimântat focul chinurilor; pentru aceea încetezi focul ispitelor, celor ce aleargă la tine Teodore.

Cu rugăciunile tale mântueşte-mă de necazul carele mă cuprinde, Mucenice al lui Hristos, netezindu-mi toată calea cea aspră a vieţii.

Slavă...

Toată inima mea şi cugetul şi sufletul întinz la tine, având trebuinţă de ajutorul tău, purtătorule de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Incetează-mi turburarea cugetelor cea neîncetată, prea curată Maică a lui Dumnezeu, întreptându-mi mişcarea către Fiul tău.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce a-„leargă la tine: Doamne, tu eşti „lumina celor întunecaţi, şi pre „tine te laudă Duhul meu".

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Primind asupra ta toată întrarmarea cea dumnezeeească, şi surpând înşelăciunea cea idolească, pre îngeri i-ai în

demnat, să laude nevoințele tale, ca aprinzându-te cu gândul de dumnezeeasca dragoste, cu vitejie ai îndrăznit la moartea cea prin foc; pentru aceasta ca un purtător de numele Darului, împărțești darurile cele dumnezeești, celor ce cer dela tine, purtătorule de chinuri Teodore. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, asemenea:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, patimile sufletului meu cele grele, vindecă-le rogu-mă, și-mi dăruește iertare greșelilor mele, care nebunește le-am făcut, întinându-mi sufletul și trupul eu ticălosul. Vai mie ce voiu face, în ceasul acela, când îngerii vor despărțì sufletul meu, de ticălosul meu trup? Atuncea Stăpână ajutătoare să-mi fii, și folositoare fierbinte. Că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce înălțat, plângând strigà cu amar: Lumea se bucură, prin tine luând mântuire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care o rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, Doamne cel fără de păcat, căruia cu credință să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, și iertare de păcate dăruește, celor ce ne închinăm patimilor aceluia.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am prea slăvit Dumnezeirea ta".

O cârmuitor te puiu pre tine, robul lui Dumnezeu, tu să mă ocârmuești cu vetreala Duhului și cu dumnezeeștile vânturi, prea lăudate.

Rugămu-ne prea fericite Teodore, mântuește de toată îngrozirea, pre cei ce cu credință te fericesc, și cinstesc dumnezeească pomenirea ta.

Rugând Teodore pre dătătorul de bine, și dăruitorul de cele mari, ai îndreptat pre cei împilați în locul răutății.

Slavă...

Nici viața, nici moartea, nici aceste de față, nici cele viitoare, nici focul, nici bătăile de dragostea lui Hristos nu te-au despărțit de Dumnezeu, cugetătorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcându-se sub vreme, cel ce a strălucit din Tatăl fără vreme, l-ai născut nouă Maica lui Dumnezeu. Pre carele roagă-l, să mântuiască pre cei ce te laudă.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie „Doamne: Mântueşte-ne „pre noi. Că tu eşti Dumnezeul „nostru, afară de tine pre altul „nu ştim".

Fiind podoabă mucenicilor, Mucenice al lui Hristos, fii ajutor credincioşilor şi zid neclătit.

Îndulcindu-te prin unirea cea mai bună, a bunătăţilor celor mai pre sus de gând, mântueşte pre cei ce te cinstesc pre tine, Teodore.

Slavă...

Rănindu-te de dragostea Zidtorului, te-ai lepădat de bună pătimirea celor lumeşti, şi bine ai plăcut lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeu Cuvântul carele l-ai născut Fecioară prea curată, roagă-l neîncetat, pentru cei ce te laudă cu credinţă.

Peasna 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Fiind ajutor fierbinte Ortodoxiei, şi făcându-te ocărâtor înşelăciunii idolilor, pierde din sufletul meu nălucirea dracilor şi chipurile patimilor.

Fii mie întărire şi zid nemişcat, Mucenice, întărind neputinţa şi putrejunea cugetului meu, cu folosirile tale Teodore, păzindu-mă nealunecat.

Slavă...

De oştirea cea făcătoare de stricăciune şi trecătoare, n'ai băgat seamă. Iar oştirea vieţii desăvârşit o ai iubit, prea fericite Teodore, întru care te-ai arătat purtător de biruinţă, vrednicule de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Strălucit-a din Sion bună cuviinţa celui prea înalt, îmbrăcându-se prin unire negrăită, cu luarea trupului din tine pururea Fecioară, şi lumea a luminat.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică dintru a„dâncul răutăţilor rogu-mă. „Căci către tine am strigat, şi „mă auzi Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Credinţa lui Hristos ca o pavăză înlăuntru în inima ta primind, puterile cele protivnice ai călcat mult pătimitorule,

și cu cunună cerească te-ai încununat, în vecie Teodore, ca un nebiruit.

ICOS.

Pre tine cela ce te porți pre scaunul luminii, cu mulțumită prin credință te lăudăm, că dumnezeesc Dar ne-ai dăruit, pre viteazul întru chinuri Teodor, cel de trei ori fericit în viață, ca pre un apărător al adevărului, și luminat al tău purtător de cunună, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta până în sfârșit a răbdat pătimind, ca un nebiruit.

Intru această lună, în 17 zile, pomenirea sfântului marelui mucenic Teodor Tiron.

Stih: Tiron de curând ales ostaș arătându-se.
La Dumnezeu de curând ars ostaș este apropiindu-se.
In a șaptesprezecea zi a lui Fevruarie.
A ars pre Tiron focul văpaie.

Acest sfânt mucenic, erà în anii lui Maximian și Maximin împărații, din mitropolia Amasiei, din orașul ce se chiamă Humialon. Deci numărându-se de curând în oastea Tironilor, și în ceata lui Vringa prepozitului aflându-se, fu scos, la întrebare de dânsul; și mărturisind că Hristos este Dumnezeu, și batjocorind închinăciunile Elinilor ca niște idoli fără de suflet ciopliți, și lucru de mâini omenești, și dându-i vreme să-și ia seama mai bine, nu a cheltuit acea vreme spre nelucrare și zăbavă, ci spre foarte mare apucătură. Că a ars idolul mumei dumnezeilor, dupre cum bârfesc Elinii. Drept aceea fu prins, și mărturisind că singur el a fost pricina arderei, întâi spânzurându-l îl strujiră; după aceea îl băgară într'un cuptor aprins și-și luă sfârșitul în acela. Și se face pomenirea lui în sfânta sa mânăstire ce este în Forachia, în Sâmbăta săptămânei dintâiu a postului, când s'a făcut de dânsul minunea colivilor, izbăvind pre poporul ortodox de bucatele cele spurcate junghiate idolilor.

Intru această zi, pomenirea sfintei Mariamne sora sfântului Filip Apostolul.

Stih: Fecioara Mariamnì pământul lăsând,
Pre Hristos cel din Fecioara Maria, acum este văzând.

După înălțarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, mergând sfântul Filip cu Vartolomeiu și Mariamna soru-sa la Iearopoli și pentrucă a propoveduit cuvântul lui Hristos, îl spânzurară. Și când erà a se săvârși, rugă pre Dumnezeu, și se cufundară în pământ antipatul și poporul ce erà sub ascultarea lui. Iară ceealalți, temându-se, se rugară sfântului Vartolomeiu și sfintei Mariamnei cari și ei stau spânzurați, ca să nu se cufunde și ei. Iară sfântul Vartolomeiu și Mariamnì se rugară sfântului Filip, și nu i-au prăpădit, ci încă și pre cei ce erau cufundați i-au scos afară. Iară pre antipatul și pre Ehidna femeea lui i-au lăsat de desubt. Atuncea fură slobozi Vartolomeiu și Mariamnì. Deci Vartolomeiu mergând la India cea bogată, și răstignindu-l, s'a dat sfârșitul. Iară Mariamnì mergând la Licaonia și propoveduind cuvântul lui Hristos, și botezând ea pre mulți, s'a săvârșit cu pace.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Auxivie, Episcopul Solonului Chiprului.

Stih: Pre Auxivie nu-l trece cuvântul tăcând,
Deși dimpotrivă s'a arătat din viață trecând.

Acesta erà din Roma cea veche, elin cu credința. Deci urmând sfântului Apostol și Evanghelist Marcu, și învățându-se de el cuvântul adevărului, s'a botezat, și a fost hirotonisit episcop Solonului celui din Chipru; și pre mulți din necredincioși întorcându-i la Hristos, și a feluri de minuni însuși lucrător făcându-se, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teostirict.

Stih: Teostirict întărind temelia pre Dumnezeu cu adevărat,
Prin fapte întărit de Dumnezeu se vede arătat.

Intru această zi, aflarea sfintelor moaşte ale sfântului Mină Calicheladul (adică cel cu bun glas)

Stih: Cu cuvântul pământul săpându-l ca cu un dichel,
De acolo scot pre Mină cel ascuns în el.

Pre vremea iubitorului de Dumnezeu împărat Marchian, acest fericit Mină s'a arătat într'o noapte la un om, Filomat numit, carele erà împreună numărat la şcoala ce se numeà a Icanaţilor, şi i-a zis lui ca el este Mină Calicheladul, şi că este ascuns sub pământ despre partea mării, unde se află marginea cetăţii; şi i-a arătat lui cu însuşi degetul său şi locul. Deci iubitorul de Dumnezeu Filomat sculându-se mai de dimineaţă, a arătat cu deamăruntul visul la prietenul său Marchian Numerie, şi acesta iaràş l-a arătat împăratului, şi îndată au fost trimişi ostaşi la locul arătat; cari săpând cu grăbire, au aflat un sicriu de fier, înlăuntru căruia erau moaştele sfântului, pre carele erau şi litere scrise, arătând anii de când s'au pus acolo sfintele moaşte; şi socotind anii, au aflat că erau trecuţi patru sute de ani. Deci mulţumind tot poporul, au slăvit pre Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea celor cu bună credinţă, pururea pomeniţii împăraţi Marchian şi Pulheria. Şi se face soborul lor în biserica cea mare.

Stih: Pre Marchian împreună cu Pulheria ca cei prea îmbunătăţiţi,
Nu am cum a-i numì neînsoţiţi, sau însoţiţi.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Teodor Vizantiul, cel ce a mărturisit în Mitilina, la anul o mie şapte sute nouăzeci şi cinci; prin sugrumare s'au săvârşit.

Stih: Lui Teodor celui nou laudă nouă înnoind,
Pătimitorului lui Hristos cu dreptul este alcătuind.

Cu ale lor sfinte rugaciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce merseseră din Iudeia în Vavilon oarecând, „cu credinţa Treimii văpaia „cuptorului o au călcat, cân„tând: Dumnezeul părinţilor „noştri bine eşti cuvântat".

Pre tine te aduc apărător vieţii mele şi ajutor mântuirii mele şi păzitor de Dumnezeu, cugetătorule. Că dai întărire celor ce cu credinţă strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Ca pre o jertfă prea veselitoare, şi prea sfinţită, pre sineţi te-ai adus Domnului pea fericite, şi cu focul muncilor de tot te-ai ars, mărite, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Umplându-te Fericite de suflarea vieţuitoare a dumnezeescului Duh, izgoneşti duhurile, boalele vindeci, şi veselindu-te strigi: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Din pântecele tău a eşit cu trup Domnul tuturor, Fecioară. Pentru aceea cu dreaptă credinţă socotindu-te Născătoare de Dumnezeu, strigăm Fiului tău: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu tot felul de întreite valuri, fiind încunjuraţi, prea lău-

date, și cu primejdiile vieții fiind cuprinși, folositor degrab, și împreună lucrător și ajutor, toți credincioșii te aducem rugător către Stăpânul, strigând: Nu încetà a te rugà pentru cei ce lăudăm prea cinstită pomenirea ta.

Cu lanțurile păcatelor fiind legat, și împiedicat cu piedicile greșelilor mele prea fericite, alerga la acoperământul tău, cerșind deslegare, purtătorule de cunună; ci ca cel ce ai mare îndrăzneală către Stăpânul tuturor, de Dumnezeu cugetătorule, roagă-te să ne mântuim, cei ce lăudăm pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Luminându-te cu razele cele mucenicești prea lăudate, te-ai numărat în cetele îngerești. Cu cari împreună veselindu-te, și dănțuind pururea Mucenice, cu faceri de minuni tămăduitoare luminezi, pre cei ce cinstesc, și cu credință cântă: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Ziditorul și Mântuitorul zidirei, ca un milostiv prin întrupare s'a amestecat cu oamenii, luând trup din tine cea neispitită de bărbat. Pentru aceasta credincioșii te slăvim cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, strigând, și cu credință cântând: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să Cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor, l-a ars ne„bunește, pentru cinstitorii de „Dumnezeu. Iară văzându-i pre „aceștia cu putere mai bună „mântuiți, Făcătorului și Mân„tuitorului, a strigat: Tineri „bine îl cuvântați, preoți lăuda„ți-l, noroade prea înălțați-l în„tru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Pre tine Maica lui Dumnezeu .

Având-te pre tine păzitor neadormit, mare Mucenice, carele lesne gonești cugetul cel rău al vrăjmașilor, și Bisericii îi dai pace, purtătorule de chinuri, neîncetat te fericim.

Putere ți-a dăruit ție Stăpânul, asupra dracilor, cu îndrăzneală cu totul drept credincioasă, rugându-te Mântuitorului, tămăduești patimile sufletești și trupești, Fericite; pentru aceasta toți te fericim.

Slavă...

Arătat privești purtătorule de chinuri, o unită lumină în trei sori, și o Dumnezeire în trei fețe, și o începere mai pre

sus de începere, izvorul bunătății, păzește pre cei ce te laudă.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-mă de robia cea înțelegătoare, prea curată Stăpână, care ai dat răscumpărare prin răstignirea Fiului tău, care s'a făcut pentru mântuirea tuturor, și pentru pacea și mântuirea celor ce te laudă.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumnezeu, și Fecioara cea neispitită de nuntă, pre tine ceea „ce ai născut mai pre sus de „minte prin cuvânt pre Dumnezeu cel adevărat, pre cea „mai înaltă decât prea curatele „puteri, cu doxologhii fără de „tăcere te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Tuturor dai darurile tămăduirilor sfinte din destul, purtătorule de chinuri Teodore. Ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul totdeauna, apucă înainte de mântuește, pre cei ce cu credință fierbinte te chiamă, prea fericite.

A Născătoarei:

Ținând în brațele tale Preacurată pre Domnul, cela ce cu prea curata lui mână ține toate. Pre acela roagă-l de Dumnezeu fericită, să mă mântuiască din mâna balaurului celui viclean, carele fără rușine spintecă inima mea cea smerită, spre desfătări stricătoare de suflet.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria..

Cu prea luminată prăznuirea dumnezeescului Mucenic să ne ospătăm toți, și cu credință să ne veselim iubitorilor de praznic, cinstind luminată prăznuirea săvârșirii lui, cu cântări lăudând pre Iisus, cel ce a slăvit pomenirea lui.

De două ori.

Pre viteazul oștirii celei de sus, ca pre un bărbat întrarmat al bine cinstitei credinței noastre adunându-ne credincioșii, cu cântări de taină împreună să-l lăudăm, zicând: Vrednicule de minune, Mucenice al lui Hristos, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pre tine.

Bogăția creștinătății și luminarea, cu ostenelele cele mucenicești adunându-o întru tine, toată tăria ta, dar primit, lui Hristos o ai adus plinind cu osârdie prin chinuri chemarea ta cea de Dumnezeu dăruită.

Slavă, glasul al 6-lea.

Dar de sfințenie și bogăție de dumnezeească viață te-ai arătat lumii Teodore. Că Hristos a preamărit pomenirea ta înțelepte, întru care credincio-

șii bucurându-ne, cu un glas lăudăm luptele chinurilor tale.

Și acum, a Născătoarei.
Podobie: Toată nădejdea puindu-și...

Fiind rănit de năpădirile cele tâlhărești ale dracilor, și zăcând pururea cu totul nelucrător, în calea vieții celei nestatornice, trebuindu-mi mila ta Preacurată, degrab mă cercetează, ceea ce ești îndreptarea celor căzuți. Și-mi dăruește tămăduire și mântuire Stăpână, ca să te slăvesc, și cu dragoste dupre datorie să laud slăvirile tale Preacurată, singură Maică Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea curată, și Stăpâna cea fără prihană, dacă a văzut pre Mielul său înălțându-se pre Cruce, ca o Maică se văità, și spăimântându-se strigà: Ce este această vedere nouă și streină, dulcele meu fiu? Cum te-a dat la divanul lui Pilat norodul cel nemulțumitor, și te-a osândit spre moarte pre tine viața tuturor? Dar eu îți laud Cuvinte pogorârea ta cea negrăită.

STIHOAVNA Octoihului.
Slavă a sfântului, glasul al 8-lea.

Cu bărbăție muceniceascā, creștinește întrarmându-te, purtătorule de chinuri al lui Hristos, și slujba cea cuvântătoare prin taină apărându-o, cu puterea lui, ai arătat păgânătatea idolilor, și cumplirea tiranilor a fi neputincioasă, nebăgând seamă de munci, și de focul cel vremelnic. Ci o! cela ce ești al dumnezeeștilor daruri și cu fapta și cu numele, de toată primejdia mântuește cu rugăciunile tale, pre cei ce săvârșesc pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:
Podobie: O prea slăvită minune...

Toată viața mea este nesățioasă, și sufletul și trupul prea spurcat, și cugetul necurat, și faptele de tot ocărâte, și cu totul adevărat sunt vinovat de osândire și de defăimare. Unde mă voiu duce acum, și către cine voiu fugì! fără numai către tine Stăpână; milostivește-te, și vino de mă mântuește.

A Crucii, a Născătoarei.

O prea slăvită minune! O taină înfricoșată! O lucru cutremurat! ziceà Fecioara dacă a văzut pre Cruce spânzurat în mijlocul a doi tâlhari, pre cel ce înfricoșat l-a născut fără durere. Plângând ziceà: Vai mie Fiul meu prea iubite! Cum te-a pironit pre Cruce poporul cel rău și nemulțumitor.

Și cealaltă slujbă a Utrenici dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului și ale Sfântului, Peasna 3 pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih:

Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostol către Timotei: *Fiule Timotei, întărește-te în Darul...* Aliluia, glasul al 4-lea. Dreptul ca finicul va înflorì... Stih: Răsădit fiind în casa Domnului... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Acestea poruncesc vouă...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Leon Papa Romei.

La Doamne strigat-am, Stihirile Octoihului 3, și ale Sfântului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Prea filozofește, ai făcut desăvârșit cugetul tău singur stăpânitor patimilor, Leone prea fericite, și ți-ai zugrăvit icoana sufletului cu feluri de bunătăți, și cu smerite obiceiuri. Pentru aceasta cerem dela tine, ca dela un păstor și învățător, să ceri dela Dumnezeu pace lumii.

Nu te-ai temut de semeția lui Leon, întărindu-te cu puterea lui Hristos prea fericite, și i-ai rușinat nestatornicia sufletului, și mintea cea cu adevărat nemulțumitoare, și nedumnezeirea cea de tot eresul, și cugetul năravurilor lui cel viclean, Ierarhe.

Adaos te-ai făcut mucenicilor și Ierarhilor, celor credincioși preot, prea fericite. Că întru chinuri te-ai arătat nebiruit, ca un turn al bunei credințe nesurpat, și nemișcat, și apărător prea ortodox, propoveduind arătat cea negrăită Nașterea Domnului.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Izvor vieții veșnice, te cunoaștem Stăpână: Ci cu darul tău înviază-mi sufletul, cel ce s'a uscat de patimi, și-l gătește a izvorî totdeauna ape de mântuire. Și acum picã-mi mie prin rugăciunea ta iertare greșelilor, și mă curățește, rogu-mă.

A Crucii, a Născătoarei:

Sabie a trecut prin inima mea o Fiule, ziceà Fecioara, văzând pre Cruce pre Hristos spânzurat, și mă sfăram Stăpâne, precum odinioară mi-a zis Simeon. Ci scoală-te nemuritorule, și mă prea slăvește cu tine și pre mine Maica și roaba ta, rogu-mă.

Tropar, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, și al Sfântului pe 4.
CANONUL Sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Impletesc cântări de laudă, prea înțeleptului Leon.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui „ce a povăţuit pre norodul „său prin marea Roşie, cântare „de biruinţă, că s'a prea slăvit".

Sfinţindu-te cu ungerea preoţiei, prea fericite, o ai împodobit pre dânsa cu feluri de bunătăţi prea lăudate.

Ca pre un strugur copt storcându-ţi cugetul, ai pus înaintea tuturor pahar de veselie al înţelepciunei tale Părinte.

Făcutu-te-ai moştenitor scaunului Apostolului Petru, purtându-te cu gândul lui, şi cu râvna credinţei, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă...

Cu strălucirea dogmelor tale, ai risipit norul cel prea întunecos al eresurilor, Ierarhe al Domnului, de Dumnezeu cuprinsule.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind osândit cel întâi zidit pentru călcarea poruncei, l-ai mântuit maica lui Dumnezeu Preacurată, născândpre Mântuitorul.

Peasna 3-a, Irmos:
Doamne cela ce ai făcut...

Stâlp al Ortodoxiei, cu osârdie aducând ai ridicat la Biserica lui Hristos, prea înţelepte Leone, care ţiindu-l, risipeşte cetele şi adunările cele fără de Dumnezeu ale ereticilor.

Umplându-te de ceresc şi dumnezeesc Dar, stai întru ajutor Părinte pentru dogmele Bisericii, luptându-te cu toate hulitoarele limbi ale ereticilor celor fără de Dumnezeu, mărite Leone prea fericite.

Slavă...

Luminându-te Cuvioase cu lumina cea prea luminată, ai arătat Cuvântul omenirii celei negrăite şi dumnezeeşti, zicând: Că îndoită este firea lui şi lucrarea lui Dumnezeu celui ce s'a întrupat.

Şi acum, a Născătoarei:

Infrumuseţatu-te-ai ca o mireasă cu frumuseţile fecioriei, plină de daruri Fecioară, Maică nenuntită, că decât toată zidirea tu te-ai umplut de daruri, ca una ce ai născut pre Cuvântul cel pricinuitor tuturor.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ce„resc, şi ai zidit Biserica, tu pre „mine mă întăreşte întru dra„gostea ta, că tu eşti marginea „doririlor, şi credincioşilor în„tărire, unule iubitorule de oa„meni".

Sedealna, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Strălucind cu dumnezeeștile dogme, ai răsărit lumii lumina ortodoxiei, întunerecul eresurilor l-ai micşorat Fericite, și mutându-te din viață, ai locuit în lumina cea neînserată, Leone cuvioase. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeesc cort te-ai făcut Cuvântului, singură prea curată Fecioară Maică, cu curăția fiind mai pre sus de îngeri. Pre mine carele de cât toți m'am făcut țărână spurcată, de păcatele trupului curățește-mă cu rugăciunile tale, Preacurată, prin apele cele dumnezeești, dându-mi mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşaua Cuvântului cea nespurcată, Maica lui Dumnezeu cea nestricată, văzând pre Cruce spânzurat, pre cel ce a răsărit dintr'ânsa fără durere, tânguindu-se, precum se cuvine unei Maice, strigà: Vai mie Fiul meu, cum pătimeşti; vrând să mântueşti pre om de patimile necinstei.

Peasna 4-a, Irmos:

Cuvinte, din munte umbros, „din una Născătoarea de „Dumnezeu, cu dumnezeeasca vedere, proorocul mai „'nainte a cunoscut că vrei să „te întrupezi. Şi cutremurându-„se mărea puterea ta“.

Leu cu adevărat te-ai arătat prea fericite, gonind vulpile cele turburătoare, și cu răcnetul cel împărătesc spăimântând gândurile celor fărădelege.

Cu năvălirile dogmelor tale ai ascuns urmele eresurilor celor de Dumnezeu urâte, urmând adevărul cel ascuns, învățătorule de cele sfinte, prea cinstite.

Slavă...

Zori despre apus ai răsărit, de trei ori fericite, trimițând ca niște raze către Biserică cartea dogmelor bunei credințe, de Dumnezeu cugetătorule, şi luminând sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Omoară pornirile patimilor mele Fecioară. Încetează prea bună, turburarea greșelilor, pierzând viforul păcatului, cu liniștea ta Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela „fața ta, cela ce ești lumi-„nă neapusă; și m'a acoperit „întunerecul cel strein pre mine „ticălosul? Ci mă întoarce, și „la lumina poruncilor tale în-

„dreptează căile mele, ro-„gu-mă".

Propoveduitor te-ai făcut lucrărilor celor îndoite ale Mântuitorului Hristos, Fericite. Căci ai zis, că lucrează întru amândouă firile aceea, ce are fieștecare cu împărtășirea celeilalte ce erà împreună, cugetătorule de Dumnezeu Ierarhe.

Slavă...

Cunoscut-ai pre Cuvântul, că este întocmai la o putere cu Tatăl. Și că s'a făcut trup, ai crezut de trei ori fericite, și ai propoveduit, că lucrează amândouă osebirile dupre protiva trupului, și a Dumnezeirii fără amestecare și fără schimbare.

Și acum, a Născătoarei:

Taina cea mai'nainte de toți vecii, ce erà cunoscută numai lui Dumnezeu a se face om, cel ce stăpânește toate zidirile, și a se întrupa fără schimbare, s'a văzut acum, că și-a luat săvârșirea din tine Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos.
Rugăciunea mea voiu vărsà...

Cel de acum următorul cinstitului Petru, și îmbogățit cu scaunul cel mai de sus al aceluia, carele având râvnă fierbinte, cu îndemnarea dumnezeească alcătuește carte, care risipește frământătura și amestecarea eresurilor celor turburătoare.

Slavă...

Un Fiu și Domn pre Hristos, carele mai'nainte de veci s'a născut din Tatăl, și pentru noi s'a născut din Fecioară, și s'a arătat de o fire cu noi, pre acela l-ai propoveduit mai pre sus de fire; slujitorule al celor negrăite, de Dumnezeu cuprinsule.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Preacurată, noi credincioșii mărturisindu-te a fi pricinuitoare mântuirei noastre, strigăm: Bucură-te Fecioară Mireasă. Bucură-te muntele lui Dumnezeu cel umbros, că tu ai izvorît lumii bucuria cea cu adevărat nesfârșită.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul, și lui voiu „spune suferințele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăți „și viața mea s'a apropiat de „iad, și ca Ionà mă rog: Dum-„nezeule din stricăciune scoa-„te-mă".

CONDAC, glasul al 3-lea.
Podobie Fecioara astăzi...

Pe scaunul Arhieriei șezând mărite, și gurile leilor celor cuvântători astupându-le cu dogme însuflate, lumina cunoștinței de Dumnezeu a cinstitei Treimi o ai luminat turmei tale. Pentru aceasta te-ai prea mărit ca

un dumnezeesc tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

ICOS.

Pre Tatăl și pre Fiul, și pre sfântul Duh, o lumină în trei strălucitoare, o putere întreit sfântă, o Dumnezeire, o ființă, pre aceasta propoveduindu-o, buzele cele viclene ale ereticilor până în sfârșit le-ai astupat, Leone de Dumnezeu înțelepțite. Și încă pre prea curata Maica lui Hristos, de Dumnezeu, Născătoare mărturisindu-o, mândria lui Nestorie și bârfirea o ai surpat. Pentru aceasta te-ai cunoscut în lume și în Roma, ca un dumnezeesc tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

Intru această lună, în 18 zile, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Leon Papa Romei.

Stih: Dumnezeescul Leon sufletul său răsuflând,
Și în taberile drăcești frică este băgând.
In a optsprezecea zi Leon cel minunat,
Sufletul său Domnului și-a dat.

Acest minunat părinte al nostru Leon, pentru nespusa sa curăție și înțelepciune, și bunătatea vieții sale, a fost hirotonit prin Darul Duhului sfânt episcop și păstor în scaunul Romei celei vechi. Carele după aceea arătând viață curată și plăcută lui Dumnezeu, și păstorind turma lui cu cuviință a stins încă desăvârșit și hulele ereticilor, pe vremea aceea a sfântului Sinod ecumenic al patrulea din Halchidon, acelor șase sute și treizeci de părinți. Și așezând multe (lucruri) spre ajutorul credinței ortodoxe, și stricând dogmele ereticilor, cari bârfeau de ziceau o lucrare și o voie întru Hristos Dumnezeul nostru. Iară fiindcă urâtorii aceia de Dumnezeu luptându-se încă asupra adevărului, se nevoiau ca să strice și să întoarcă dogmele cele însuflate de Dumnezeu ale dumnezeeștilor părinți; fericitul acesta plecându-se la rugăciunea Sinodului, și făcând multe zile post și priveghere, și rugăciune întinsă către Dumnezeu, și însuflându-se de făcătorul de viață Duh, a dat afară cu scrisoare pentru cei ce cercau atuncea, propoveduind aevea îndoită lucrare, și două voiri întru Hristos Dumnezeul nostru, și trimițându-le acestea la Sinod cu epistola sa, pe care primindu-o, mulțumiau prea cuvioșii părinți și socotindu-o ca un stâlp al ortodoxiei, și crezându-o ca și cum ar fi eșit din gura lui Dumnezeu, și odihnindu-se într'aceasta sfântul Sinod, se ridică și stătù împrotivă mai cu îndrăzneală, atât asupra cetei monofisiților, cât și asupra monoteliților, și birui cele cu multe chipuri meșteșuguri ale lor, și după acestea s'a împrăștiat sfânta adunare aceea a părinților. Iară minunatul Leon mai trăind încă, și strălucind ca un luminător cu faptele sale cele bune, întru adânci bătrânețe către Domnul s'a dus. Și se face soborul lui în sfânta Biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Leon și Parigorie, cari au pătimit în Patria Lichiei.

Stih: Parigorie dându-și trupul la chinuire,
Are ca cununi prea mare mângâere.
Leon de sus dela Dumnezeu putere trăgând,
Silnicele întinderi ca un leu eră suferind.

Dintru acești doi mucenici, fericitul Parigorie, prin multe feluri de munci fiind muncit, a luat cununa cea nestricăcioasă a muceniei, săvârșindu-se în Hristos. Iară fericitul Leon rămâind singur, nu suferea despărțirea mucenicului Parigorie, și fiindcă n'a câștigat și el aceiași cunună a muceniei, pentru aceasta cu amar suspină și se tânguià. Deci eșind afară la locul unde erau îngropate moaștele Sfântului Parigorie lăcrămà, și i se aprindeà inima sa de dorul muceniei. Apoi mutându-se de acolo, s'a dus la locul, unde se făceà soborul închinătorilor de idoli. Și văzând acolo candele și făclii, cari dau multă lumină, le-a luat cu mâinile sale și le-a zdrobit, și aruncându-le pe pământ, le călcà cu picioarele. Deci fiind prins, s'a înfățișat

la stăpânitorul cetății, și fiind întrebat, a propoveduit pre Hristos Dumnezeu adevărat; pentru care a fost bătut tare cu vine de bou. Iară nevoitorul lui Hristos suferea cu atâta bucurie ca și când ar fi pătimit altul, și nu el. Și iarăș fiind bătut, a fost târît cu silnicie preste un pârîu uscat prăpăstuitor și greu de umblat; și luând voie a făcut rugăciune, și ș'a dat sufletul în numele lui Dumnezeu. Iară muncitorii îndată luând cinstitele sale moaște, de sus le-au aruncat în prăpastie, și astfel s'a săvârșit Mucenicul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Agapit Episcopul cetății Sinaú mărturisitorul și făcătorul de minuni.

Stih: Agapite stăpânul pre carele ai iubit.
Te chiamă pre tine în locul ce l-ai dorit.

Acest sfânt era pe vremea lui Dioclițian și Maximian, de loc din Capadochia, fiu de părinți creștini. Și tânăr aflându-se cu vârsta, s'a dus la o monastire de acolo, întru care se aflà ca la o mie de monahi, dela cari culegând feluri de bunătăți, precum strânge albina din feluri de flori, a stătut ispitit lucrător poruncilor Domnului, și ș'a topit trupul cu postul și cu priveghierea și cu înfrânarea despre celelalte. Căci în vremea de întregi optzeci de zile, mâncà numai marule și cenușe în loc de pâine; dar și somnul l-a biruit, pre cât este cu putință omului. Acest cuvios erà îndemânatec și lesnicios la ascultările fraților monastirei, și pre toți monahii îi aveà și îi numea stăpâni ai săi. Pentru care s'a învrednicit a luà dela Dumnezeu Darul minunilor.

Căci prin singură rugăciunea sa a omorît un balaur, și a vindecat o femee ce erà topită de boală. Pentru care erà iubit, și lăudat de toți; despre care înștiințându-se împăratul Lichinie că este tare cu trupul, l-a luat și nevrând, și l-a numărat între ostașii săi. Iară Sfântul și acolo aflându-se, nu părăseà sihăstreștile sale nevoințe, ci și ostășeștile slujbe fără de sminteală le săvârșià, și obișnuitele sihăstrești ostenele urmà. Și nu numai nevindecatele și purtătoarele de moarte boale ale oamenilor vindecà; ci și ale cailor și ale boilor și a tot felul de dobitoace, cu singură pipăire și arătarea sa. Iară pre acea vreme muncindu-se cumplit pentru credința lui Hristos, Victorin și Dorotei, Teodul și Agripa, bunii biruitori mucenici, și alții mai mulți, a ales și fericitul acesta Agapit, a se face părtaș cu aceia, cari s'au săvârșit întru Hristos prin sabie. Acesta s'a mântuit rănit fiind de o suliță, poate spre mântuirea a mai multora fiind păzit. Iară după ce a murit Lichinie, și marele Constantin a luat cârmele ocârmuirei împărăției Romanilor, s'a întâmplat un lucru ca acesta:

O slugă a împăratului vrednică, s'a cuprins de duh necurat, carele strigà și chemà numele sfântului acestuia Agapit. Deci împăratul aducându-l pre el în palat, îndată ce a făcut rugăciune s'a izgonit duhul necurat, și ș'a câștigat sluga vindecare. Iară Sfântul n'a cerut alt dar dela împăratul, decât să fie slobod din oștire și să se ducă la dorita sa liniște, la care cerere s'a și plecat împăratul. Și întorcându-se Sfântul la liniștea sa, a trimes de l-a chemat pe el episcopul cetății Sinaù și nevrând l-a hirotonisit preot; și nu după multă vreme mutându-se episcopul din viață, marele acesta din voință dumnezeească și cu alegerea preoților și a tot poporul, s'a făcut episcop cetăței Sinaù. Și îndată ce s'a făcut Arhiereu, lucrător de mai mari minuni s'a făcut, și de proorocesc. Dar s'a învrednicit; de care spre vederata arătare de proorociile, împreună și de mari facerile de minuni ale Sfântului, se cuvine să pomenim aicea. Căci o femee auzind de Sfântul, și dorind a-i câștigà binecuvântarea, a venit la el, și văzându-o Sfântul, i-a spus toate cele ce a făcut din copilărie, și sfătuindu-o, și întărindu-o, o a mântuit. Și pre un diacon oarecarele al Iracliei din Tracia, carele a venit spre binecuvântare, l-a dojenit că a stricat o fecioară. Și țarina lui Damian episcopul Silandici, rîul ce curgea pe acolo iarna, o înecà; iară sfântul Agapit prin rugăciunea sa, a întors rîul pre alt loc, și așa a rămas țarinile episcopului nevătămate. Și alte multe minuni a făcut Sfântul, pre care le cuprinde istoria sa;

preste o sută. Acesta şi cu singura pipăirea mâinei, şi cu singura umbra trupului, şi cu singur cuvântul său, a vindecat boale nevindecate. Deci bine şi cu plăcere de Dumnezeu vieţuind, şi plin de zile făcându-se, s'a odihnit în Domnul.

Intru această zi sfântul mucenic Piulie, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Piulie a zis: Spre toate eram nădăjduind.
Insă nici o pagubă n'am pătimit tăiat fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat „în cuptor văpaia cu în„drăzneală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumneze„ule în veci".

Genelor nu ţi-ai dat somn, până ce ai smuls din rădăcină rătăcirea lui Evtihie celui fără de minte, strigând; Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Un ipostas în două firi, teologhisind pre Hristos, cu două lucrări şi cu două voiri, acum cânţi: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Acum scap la tine Maica lui Dumnezeu, fiind legat strâns cu lanţurile greşelilor mele. Pentru milostivirea milei mântueşte-mă, pre cel ce-ţi strig: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:
De şapte ori cuptorul...

Ca un soare cu totul luminos, dela apus ai răsărit, care lucru grăitorule de Dumnezeu arătat este strein, că de faţă ai uscat amestecarea şi turburarea lui Evtihie, şi ai tăiat osebirea lui Nestorie, învăţând să crează într'un Hristos în două firi, neosebit, neschimbat şi neamestecat.

Indemnându-te de Dumnezeu, ai însemnat învăţăturile bunei credinţe ca pre nişte lespezi scrise de Dumnezeu, arătându-le la dumnezeescul popor, şi la Sinodul cinstiţilor învăţători ca un al doilea Moisì, strigând: Preoţi lăudaţi, tineri binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Intrupat ai cunoscut Cuvioase, pre Cuvântul Tatălui, cel mai 'nainte neîntrupat, unul născut fără de începere, sub vreme pre cel mai presus de vreme, însă cuprins dupre trup iară ca un Ziditor necuprins, înveţi strigând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu îmbrăcămintea trupului s'a întrupat Dumnezeu din sângiurile tale Preacurată, cel ce a luminat Cerul cu frumu-

setile luminătorilor, cu soarele și cu luna, arătându-te pre tine alt Cer însuflețit. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoții îl laudă, noroadele îl prea înalță întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, mun„citorul Haldeilor, l-a ars ne„bunește, pentru cinstitorii de „Dumnezeu. Iară văzându-i pre „aceștia cu putere mai bună „mântuiți, Făcătorului și Mân„tuitorului a strigat: Tineri bi„ne-l cuvântați, preoți lăudați-l, „noroade prea înălțați-l întru „toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos.
Spăimântatu-s'a de aceasta...

Strălucești acum învățătorule de tainele lui Hristos, fiind împodobit cu cununa bunei credințe, și ca un preot credincios ești adevărat îmbrăcat cu dreptate, dănțuind în raiul desfătării, dumnezeescule; neîncetat roagă pre Stăpânul pentru turma ta.

Unde sunt acum șederile cele mai de sus și scaunele, și cetele Patriarhilor, acolo tu dupre vrednicie, te-ai sălășluit părinte Leone, prea fericite, ca un adevărat Patriarh, fiind luminat cu credința și cu Darul. Pentru aceasta toți pururea te fericim.

Slavă...

Depărtându-te de viforul vieții te-ai apropiat de Hristos, Leone prea alesule, odihnindu-te în locul verdeții, unde este râul desfătării, și lumina cea neînserată, și veselia cea nespusă și bucuria cea veșnică.

Și acum, a Născătoarei:

Viață ajunsă la vreme îmi culeg nefăcându-mi-se stricăciune de pomul cunoștinții. Că tu Preacurată ai odrăslit pre Hristos pomul vieții, carele a dat a cunoaște toți intrările vieții. Pentru aceasta Preacurată, pre tine Născătoare de Dumnezeu credincioșii te slăvim.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământului „s'au minunat, că Dumnezeu „s'a arătat oamenilor trupește, „și pântecele tău s'a făcut mai „desfătat decât cerurile. Pen„tru aceea pre tine Născătoare „de Dumnezeu, începătoriile „cetelor îngerești și omenești „te slăvim".

SVETILNA.
Podobie: Femei auziți glas...

Ca un leu te-ai arătat, și în cuvinte, și în fapte, cu împărătescul răcnet al dogmelor, spăimântând sfaturile necredincioșilor, ca pre niște măestrii ale vulpii, și veselind sinodul pă-

rinților celor de Dumnezeu aleși, prea înțelepte Leone.

A Născătoarei:

Șarpele cel viclean ce mi-a zavistuit odinioară locuirea viețuirii din Edem, și m'a scos dintr'însul; prin dumnezeească Naşterea ta, prea sfântă Maică Fecioară, căzând s'a omorît. Iară eu iarăș m'am suit către mărirea ce o pierdusem.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE.

Sfântul Apostol Arhip.

La Doamne strigat-am, Stihirile Octoihului 3, și ale Sfântului 3, glasul al 8-lea.

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Cu lumina cuvintelor a luminat Arhip popoarele, și le-a mântuit dintru întunerecul necunoştinței, și prin chinuire călcând pre vrăjmașul, a alergat către lumina cea neapusă, și acum se veselește împreună cu îngerii. Cu ale căruia rugăciuni, Stăpâne, dă tuturor mare milă.

Târându-te Fericite, și îmboldindu-te, și cu tot felul de chinuri fiind încunjurat, nu te-ai lepădat de Hristos, nici idolilor nu le-ai dat cinste. Pentru aceasta ai ajuns încununat, rugându-te totdeauna să ni se deà tuturor mare milă.

Cu dumnezeeștile vărsări ale sângiurilor Mucenice, ai sfințit pământul, și cu ranele tale ai rănit vicleana mulțime a dracilor, și izvorând neîncetat vindecări, tămăduești patimile cele cumplite, de Dumnezeu cugetătorule. Pentru aceasta cu rugăciunile tale, fericite, cere tuturor mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Cugetele îmi sunt necurate, buzele viclene, și faptele îmi sunt de tot spurcate. Și ce voiu face? cum voiu întâmpinà pre Judecătorul? Stăpână Fecioară, roagă-te Fiului și Ziditorului tău și Domnul, ca întru pocăință să-mi primească sufletul, ca un milostiv.

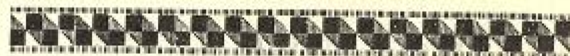
A Crucii, a Născătoarei:

Junicea cea prea curată, văzându-și vițelul spânzurat pre lemn de bună voie, tânguindu-se, cu jale strigà: Vai mie prea iubitul meu Fiu! Ce răsplătire ți-a dat ție norodul cel nemulțămitor al evreilor, vrând să mă lase fără de tine, Fiul meu prea dorite?

Troparul, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Arhipe...

Slavă, Și acum, a Născătoarei.
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoihului.
Şi al Sfântului pe 4.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Cu cântări laud pre înţeleptul grăitor de Dumnezeu Arhip.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roşii cu ur- „me neudate, pedestru tre- „cându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisì în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie a biruit".

Fulgerând cu lumina darului Pavel cel prea înţelept, ca pre o rază luminoasă te-a lăsat fericite Arhipe, ca să goneşti prin Duhul, întunerecul cel prea adânc al mulţimii dumnezeilor.

Cu dumnezeeştile împletiri ale cuvintelor propoveduitorului Pavel te-ai vânat, şi din adâncul răutăţii pre noroade le-ai scos vii, de Dumnezeu grăitorule, şi le-ai adus la masa cea dumnezeească vânare cuvântătoare.

Slavă..

Fiind îmbrăcat cu haina dumnezeescului Dar, Arhipe, pre cei ce au fost dezbrăcaţi de slavă dumnezeească, i-ai îmbrăcat cu haina nestricăciunii şi a mântuirii, mărite ca cu o podoabă dumnezeiască.

Şi acum, a Născătoarei:

Grăitorii de Dumnezeu Preacurată, văzând cu ochii cei prooroceşti mai 'nainte taina cea înfricoşată a Naşterii tale celei mai pre sus de gând, în multe chipuri o au propoveduit.

Peasna 3-a, Irmos:

Se veseleşte de tine Biserica..

Fiind aprins prin cuget cu focul Mângâitorului, ai ars materia cea amară a nebuniei idoleşti, Arhipe prea lăudate.

Credincios rob al lui Hristos te-a mărturisit dumnezeescul Pavel Arhipe, şi propoveduitor sfinţit, şi ostaş biruitor.

Slavă...

Viaţa ta cea luminată, a strălucit cu luminile faptelor celor bune, aducând la lumină pre cei ce curat pre tine te cinstesc Arhipe.

Şi acum, a Născătoarei:

Locaş prea luminat te-ai arătat Preacurată de încăperea lui Dumnezeu, şi sălăşluire curată, şi loc de petrecere lui Dumnezeu, dupre cuviinţă.

Irmosul:

Se veseleşte de tine Biserica „ta Hristoase, strigând: Tu eşti „puterea mea Doamne, şi scă- „parea, şi întărirea".

Sedealna, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Făcându-te ucenic lui Pavel, de Dumnezeu purtătorule, ai luminat noroadele a lăudă Treimea; iară capiştile cele pierzătoare le-ai surpat cu Darul. Şi nevoindu-te cu tărie, bucurându-te ai luat cununile rugându-te lui Hristos pentru noi, mucenice Arhipe.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Povăţueşte-ne pre noi la calea pocăinţii, cei ce ne abatem pururea la reaua cale a răutăţilor, şi mâniem pre prea bunul Domn, neispitită de nuntă binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor fără de nădejde; locaşul lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Mieluşaua cea Preacurată văzând pre Mielul şi Păstorul mort spânzurat pre Cruce tânguindu-se ca o Maică, şi văitându-se, ziceà: Cum îţi voiu suferì Fiul meu pogorârea cea mai pre sus de cuvânt, şi patimile cele de bună voie, prea bunule Dumnezeule.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-„te Biserica pre tine Soa-„rele dreptăţii, a stătut întru a „sa rânduială; precum se cu-„vine strigând: Slavă puterii „tale Doamne".

Gonaciul cel fărădelege pre tine cela ce învăţai cele dumnezeeşti, şi înfruntai de faţă pre cei fără de Dumnezeu, te-a supus la chinuri, şi la bătăi, şi la multe feluri de munci, Arhipe mărite.

Petrecându-ţi viaţa cu fericire Fericite, cu adevărat te-ai învrednicit a aflà sfârşit fericit, că te-ai făcut mărturisitor lui Hristos prea viteaz, răbdând durerile trupului.

Slavă...

Putrejunea nedumnezeirii, care se întindeà la plinirea credincioşilor o ai încetat, cu sarea cea îndulcitoare a cuvintelor tale, şi bucurându-te strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca un munte umbros te-a văzut pre tine odinioară Avvacum, cea cu totul fără prihană, purtând pre Cuvântul, carele umbreşte pre toţi de văpaia greşelilor şi de arsura păcatelor, Fecioară.

Peasna, 5-a Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în-„tunerecul necunoştinţii, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Cu dumnezeeşti fulgerile prea înţeleptei propoveduiri ai luminat pre cei cuprinşi de noaptea necunoştinţei, de Dumnezeu cugetătorule prea fericite.

Dumnezeescul râu ieşind din inima ta, a înnecat râurile înşelăciunii, şi a adăpat cugetele şi inimile credincioşilor.

Slavă...

Intărindu-te cu bune nădejdi, ai răbdat, fiind târît de patru, şi ai sfinţit pământul cu sângiurile tale, cuprinsule de Dumnezeu, Arhipe.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai pre tine te-a ales Domnul din toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu, şi din tine s'a întrupat, îndumnezeind firea omenească.

Peasna 6-a Irmos.

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Vicleanul tiran neslăbindu-te nici de cum de îngroziri fără de milă, te-a rănit cu bătăi, cugetătorule de Dumnezeu, carele te uitai către mărirea ce ţi-a dat ţie Hristos, slăvindu-te pre tine.

Cetele vrăjmaşilor celor nevăzuţi, cu ranele trupului tău le-ai rănit fericite Arhipe, şi înfruntând pe tirani, le-ai sfăşiat inima ca cu nişte sgârieturi.

Slavă...

Cei ce credeau în pietre cu inimă nesimţitoare, te-au lovit cu pietre pre tine Fericite Arhipe, carele ai mărturisit pre Piatra vieţii, şi ai sfărâmat întărirea înşelăciunii, Mucenice prea mărite.

Şi acum, a Născătoarei:

Dezbrăcându-se de viaţă, s'a îmbrăcat cu moartea Adam în raiu, Fecioară. Iar prin Naşterea ta cea purtătoare de viaţă, s'a făcut nemuritor, prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca pre o stea mare avându-te pre tine Biserica Arhipe, luminându-se cu razele minunilor tale, strigă către tine: Izbăveşte pre cei ce cu credinţă cinstesc pomenirea ta.

ICOS.

Lăudându-te verhovnicul Pavel pre tine Arhipe, a fi rob credincios lui Hristos, arătat scrie laudele, şi te mărturiseşte ca pre un împlinitor al Cuvântului, şi învăţător sfinţit, şi propoveduitor prea înţelept. Iară

noi toți te vedem astăzi sfeșnic nestins, luminând lumii, Apostole. Pre carele și Apfia te-a cunoscut bine, că ești luminător prea luminat dela lumina cea dintâi, purtătorule de lumină, ce luminezi ca cu făclii, pre cei ce strigă: Mântuește, pre cei ce cu credință cinstesc pomenirea ta.

Intru această lună, în 19 zile, pomenirea sfinților apostoli: Arhip, Filimon și Apfia.

Stih: Arhip de Piatra cea din marginea unghiului a dorit,
Pentru a căreia dragoste cu pietre a se împroșcă a primit.
Pre Filimon cel ce a iubit locul verdeții celei frumoase.
Il bat cu toiege verzi spinoase.
Pre Apfia o bat întinsă pre pământ.
Care la Cer avea ochii inimii privind.
In a nouăsprezecea zi a murit.
Arhip, cu pietre fiind lovit.

Aceștia au fost pe vremea împărăției lui Neron, ucenici fiind lui Pavel apostolului. Și întâmplându-se serbarea Artemidei în Colosse, care este cetatea Frighiei, și făcând apostolii doxologhia în biserică, veniră asupra lor slujitorii idolilor, și fugind alții, ei singuri rămaseră de-i prinseră, și-i aduseră la ighemonul Androclì. Deci numai decât puse la bătaie pre Arhip, și nevrând să jertfească la idolul, ce se numeà Min, îl îngropară până la brâu, și așà îl uciseră cu pietre, împuns fiind întâi de copii cu ace. Iară sfântul Filimon și Apfia munciți fiind cu multe feluri de munci, s'au săvârșit.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Maxim, Teodot, Isihie și Asclipiodota.

Stih: Impreună nevoitorilor treime bine întărită.
Se îmbărbătează ție și până la tăiere treime mărită.
Hristos pre Asclipiodota o a încununat.
Căreia capul prin sabie i s'a tăiat.

Aceștia stând înaintea ighemonului, și neplăcându-se a se lepădà de Hristos, la multe chinuri de munci au fost supuși. Mai întâi pre lemn au fost spânzurați, și cu unghi de fier sgâriați; apoi din cetate în cetate mutându-se și târându-se, au fost dați la fiare prea crude. Iară sfintei Asclipiodotei bătându-i-se piroane prin urechi și pre lemn fiind întinsă, a biruit muncile. Pentru care amândoi au fost loviți cu pietre, și fiind târâți pre locuri zgremțuroase, de sabie s'au săvârșit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ravulà.

Stih: Ravulà sfaturile dracilor nelucrătoare făcându-le cu adevărat.
Din aceste de aicea s'a mutat prin dumnezeescul sfat.

Sfântul părintele nostru Ravulà, s'a născut în cetatea Samosata, învățându-se de oarecarele Varipsavà, bărbat prea mărit; carele vorbind limba sirienească, și din tânăra vârstă toată bunătatea întrebuințând, s'a îmbrăcat cu viața monahicească; și osebindu-se, prin munți și peșteri petreceà ca marele Ilie și ca marele Ioan Botezătorul. Iară după câtiva ani, ducându-se la Fenichia cu altul oarecarele, și strălucind mai luminat cu bunătățile, și fără să voiască s'a făcut arătat tuturor. Pentru aceasta și cu ajutorul împăratului Zinon, și cu al lui Ioan episcopul Beritului, mare monastire în mijlocul muntelui a făcut. Atuncea dar ca Pavel și Varnava, sau zicând ca Petru și Ioan, Ravulà și cei împreună cu el, se aflau în mijlocul nebunilor închinători de idoli și pe de o parte dojenindu-i, iară pe de alta sfătuindu-i, mai pre toți locuitorii de acolo i-au adus la cunoștința lui Dumnezeu. Deci aceasta mai întâi a stătut faptă vestită a Fericitului. Iară după moartea lui Zinon, a luat sceptrul împărăției Anastasie. Deci iarăș cu ajutorul acestuia, a făcut altă monastire numită Ravulà, și aceasta în Vizantia; și împreună cu acestea, și alte multe monastiri a așezat în multe feluri de locuri. Acest fericit erà cu trezvie întru toate, cucernic, blând, primitor, învățător, fără de mânie, milostiv, iubitor de frați, și către toți îndurat. Și cu orice fel de patimă de

ar fi intrat vicleanul diavol pe ascuns cu vreo patimă ca să-l supere, el fiind foarte bine știutor al Scripturii celei vechi și al celei nouă, alegând zicerile cele din protivă patimei și făcându-le, izgoneà supărarea lui; căci astfel erà Fericitul. Și a trăit până la vremea lui Iustinian cel mare, cel după Iustin, carele a zidit sfânta Sofie. Și ajungând la optzeci de ani, și puțin ceva mai trăind, a auzit glas de sus zicându-i lui: «Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voiu odihnì pre voi». Acest glas auzindu-l, și bolnăvindu-se puțin, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioșilor părinților noștri și mărturisitori: Evghenie, și Macarie.

Stih: Ca niște odrasle de bun neam în pământul celor fericiți.
Locuesc împreună Evghenie și Macarie cei prea măriți.

Când din pronie dumnezeească a împărățit în Vizantia Iulian Paravatul, toți creștinii fugiau și se ascundeau ca să nu vază spurcatele jertfe ce aduceà necuratul la idoli. Iară Elinii cei de un cuget cu el, nu numai că făceau desfrânări împreună cu dânsul, și cu acestea se făceà pre sine și materie și ațâțare veșnicului foc al muncilor, ci încă și pre creștini nevrând îi sileà ca să facă aceleași desfrânări. Atuncea Macarie și Evghenie, slugile lui Hristos fiind prinși, au mărturisit pre Hristos înaintea lui, că este Dumnezeu adevărat. Iară pre el, rău credinciosul și păgânul l-a mustrat ca pre un călcător de credința lui Hristos, și că s'a făcut elin și închinător de idoli. Pentru care pornindu-se spre mânie și poruncind ca să-i lege cu curele subțiri, i-au spânzurat cu capetele în jos. Și multe ceasuri îi afumà pre ei cu fum iute de baligă, ticălosul. Apoi roșind în foc foarte, un grătar de fier, a poruncit ca pre acela sfinții goli să se întinză; iară fericiții la Cer ochii ridicându-și, și de dumnezeească putere fiind păziți, mustrau nebunia lui, nevătămați rămâind. Atuncea legându-i pre ei cu lanțuri de fier, i-au trimis pre ei în surghiunie la Mauritania. Iară mucenicii în surghiunie călătorind, se bucurau izgonindu-se pentru Hristos; și cântând împreună: «Fericiți cei fără prihană în cale, cari umblă «în legea Domnului», și se veseleau cu duhul. Deci după ce au ajuns acolo, s'au suit la un loc înalt singuri petrecând. Iară cei de loc le ziceà lor: Fugiți fraților departe de locul acesta, că un balaur rău locuește întru el, pierzător celor ce se apropie. Iară sfinții le-au zis: Arătați-ne nouă peștera întru care locuește fiara. Deci i-au dus pre ei și le-au arătat de departe peștera. Și plecând genunchii la pământ, au făcut rugăciune fericiții; și îndată pogorându-se fulger din Cer, l-a ars pre el, de îndată ce a ieșit afară; în cât și țărâna pământului, împreună cu el s'a topit, și văzduhul de silnică vătămătoarea necurățenie s'a umplut. Această minune văzându-o cei de loc, elini fiind, au crezut în Domnul nostru Iisus Hristos. Și intrând sfinții în peștera balaurului, făceau rugăciuni întregi treizeci de zile, neavând ceva spre mâncare și băutură. Ci mai pre urmă a venit glas, zicând: Robi ai adevăratului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; apropiați-vă de piatra aceasta de lângă voi; iară ei apropiindu-se au văzut într'însa lumină, și despicându-se piatra în două, a ieșit multă apă, din care scoțând sfinții, și spre sațiu îndestulându-se, s'au ușurat îndată și de foame și de sete. Și în ziua a treizecea, au cerut prin rugăciune sfinții ca să fie dezlegați și să petreacă împreună cu Hristos. A cărora rugăciune auzindu-o Domnul, i-a mutat pre amândoi, slăvind și binecuvântându-l pre el.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Conon.

Stih: Conone cuvioase deși a suferì lupta ai știut.
Dar încă și plată mare dela Domnul ai avut.

Acesta erà chilichiean cu neamul, și tânăr cu vârsta fiind, s'a dus la o monastire numită Pentucla, ce este aproape de Iordan, preot făcându-se, și la cea mai desărșit sihăstrie ajungând. Deci

fiindcă minunată bunătatea lui s'a făcut cunoscută lui Petru Arhiepiscopul Ierusalimului ce erà atuncea, a fost rânduit de el ca să boteze pre toţi cei ce mergeau la Iordan. Deci îi ungeà pre ei cu sfântul mir şi-i botezà. Dar pentru că ungeà cu sfântul mir şi femei, se sminteà ca un om, şi pentru aceasta voià ca să se ducă din chinovie. Deci de câte ori puneà cuget ca să se ducă, i se arătà fericitul Ioan Botezătorul şi Mergătorul înainte al Domnului, zicându-i: Rabdă bătrânule, şi te voiu uşurà de războiu. Deci într'una din zile, a venit ca să se boteze o tânără persană, care erà atâta de frumoasă şi împodobită, în cât nu puteà sfântul goală să o ungă cu sfântul mir. Deci zăbovindu-se două zile fecioara nemiruită şi nebotezată, a auzit Arhiepiscopul de aceasta, şi s'a spăimântat de bătrân, şi pentru aceasta voià ca să rânduiască femee spre aceasta; ci nu erà cu putinţă, căci nu primeà locul. Iară bătrânul luându-şi cojocelul, s'a dus zicând: Nu voiu mai stà în locul acesta. Deci l-a întâmpinat pre el cinstitul mergător înainte afără de Chinovie, şi i-a zis lui cu glas lin: Intoarce-te la monastirea ta, şi te voiu uşurà de războiu. Atuncea Avva Conon îi zice lui cu mânie: Crede, nu mă întorc; căci de multe ori te-ai făgăduit că mă vei uşurà şi nimic ai făcut. Deci ţiindu-l pre el dumnezeescul Mergător înainte, şi dându-i în laturi hainele, l-a pecetluit cu semnul Crucii pe sub buricul său, şi i-a zis: Crede mie Avva Conon, voiam ca să aibi plată pentru acest războiu; iară acum întoarce-te, nimic îndoindu-te pentru aceasta. Deci întorcându-se bătrânul la Chinovie, a doua zi, ungând cu untdelemn a botezat pe persana, neprivind că erà femee. Deci mai vieţuind Cuviosul alţi douăzeci de ani, şi la vârful nepătimirii ajungând, în cât să fie socotit mai pre sus de om, a adormit cu pace.

Intru această zi, pomenirea cuvioasei maicii noastre Filotiei celei din Atina. Vezi viaţa ei la noul Limonar.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei cre- „dinţe, mai vârtos decât cu vă- „paia focului fiind aprinşi, au „strigat: Bine eşti cuvântat în „Biserica slavei tale, Doamne".

Purtând graiurile cele dumnezeeşti şi de Dumnezeu înţelepţite, cu cunoştinţa adevărului ai izgonit din suflet întunerecul necunoştinţei, luminând pre cei ce s'au supus la cuvântul tău cel cinstit, prin darul înţelepciunii, prea fericite.

In groapă adâncă te-a băgat Mucenice, mulţimea necredincioşilor, şi te-a omorît cu petre fără de milă, pre tine carele cântai: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Pământul a primit sângele tău, carele s'a vărsat Mucenice, izvorând ape de tămăduiri credincioşilor; iară Cerul a primit duhul tău cel fericit Arhipe, puindu-l în numărul sufletelor, purtătorule de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Domnul, carele încunjură pământul cu negură şi Cerul cu nori, din sângiurile tale Fecioară s'a îmbrăcat cu trup muritor, vrând să îmbrace pre om cu podoaba slavei celei nemuritoare.

Peasna 8-a, Irmos:
Mâinile întinzându-și...

Pavel cu laude cinstite lăudându-te pre tine mărite Arhipe, întocmai cu dânsul ostaș te-a scris, și împlinitor lucrurilor dumnezeești, slujindu-i lui, și cu credință cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu cuvinte de cinste te-a îndemnat către mucenie, Apfia cea vrednică de laudă, iubindu-te pre tine mărite ca pre un fiu curat. Cu care dimpreună cu adevărat locuești la împărățiile cele de sus, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm...

Cei ce erau prunci la minte, pre tine carele aveai minte, te-a dat de batjocură pruncilor, Arhipe, carele te nevoiai foarte tare, și de dânșii te împoldeai fără de milă, și strigai: Toate lucrurile Domnului lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Adam pentru o mâncare s'a făcut mort, culegând moarte, din pomul cunoștinței, dar prin tine Preacurată s'a înviat, și desfătarea raiului iarăș a luat, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi„tori de buna credință, stri„gând: Binecuvântați toate lu„crurile Domnului pre Dom„nul".

Peasna 9-a, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Ca să moștenești veșnica slavă, purtătorule de chinuri, ai defăimat mărirea cea pământească și nestatornică și trecătoare, și ai mers către Hristos, mărindu-te cu slava lui.

Ca cel ce ai fost ucenic verhovnicului apostolilor, lui Pavel înțelepțitului, grăitorului de Dumnezeu, împreună cu dânsul bucurându-te, prea fericite, moștenești desfătarea cea veșnică, podoaba Colosenilor.

Cunună de biruință ai pus pre creștetul tău, de Dumnezeu cugetătorule, și te-ai îmbrăcat cu porfiră vopsită din sângiurile tale, Arhipe, și cu Hristos veselindu-te, împreună împărățești cu dânsul prea fericite.

Slavă...

Adunatu-s'a norod la pomenirea ta cea purtătoare de lu-

mină, ca să laude pre dătătorul de bine și Mântuitorul, și ostenelile tale cele vitejești Arhipe, care bărbătește le-ai răbdat, biruind pre cel cu multe măestrii.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai purtat în brațe pre Hristos, carele toate le poartă cu semnul voirii, pre acesta roagă-l Preacurată ca pre un Fiu al tău, să mă mântuiască din mâna vrăjmașului, și pentru adâncimea milei, să mă îmbrățișeze și să mă mântuiască.

Irmosul:

Hristos Piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului; din tine muntele „cel netăiat, Fecioară, s'a tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 DE ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Leon episcopul Cataniei.

La Doamne strigat-am... Stihirile Octoihului 3 și ale Sfântului 3, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Leone de Dumnezeu cugetătorule prea fericite, cu viețuiri sihăstrești, și cu curățiri desăvârșit, curat lipindu-te de Dumnezeu și Ziditorul tău, te-ai făcut plin de dumnezeească lumină, și ai primit daruri dumnezeești, a tămăduì totdeauna patimi nevindecate, și cu biciul rugăciunilor tale a izgonì duhurile cele necurate.

Leone cu adevărat fericite, Arhiereu făcându-te, ca un păstor prea adevărat al ortodoxiei și al săvârșirei; pe la verdeață ți-ai păscut turma ta cu toiagul dumnezeeștei credințe, înaintea cărei turme făcând minuni cu puterea Duhului, moștenești laudă nestricată, dupre dumnezeească cuviință.

Scoateți dumnezeesc untdelemn, carele iese ca dintr'o fântână, ce izvorăște pururea, din cinstitul sicriu al înțeleptului arhipăstor, și strigați către Dumnezeul tuturor: Cel ce te minunezi întru sfinții tăi, prin rugăciunile acestuia mântuește-ne pre noi îndurate, ca un bun, pre cei ce prăznuim cu credință dumnezeească pomenirea lui.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Vino suflete al meu suspinând, și izvorând din inimă curgeri de lacrămi, strigă Fe-

cioarei și Maicii Dumnezeului nostru: Pentru mulțimea îndurărilor tale Preacurată, mântuește-mă de iadul cel groaznic, și mă sălășluește unde este odihna și bucuria și desfătarea cea veșnică.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele s'a întunecat Fiul meu, și luna și-a schimbat lumina în haină întunecoasă, și pământul s'a cutremurat, și catapeteazma Bisericii tale s'a despicat. Dar mie Fiul meu cum nu mi se vor spintecà cele dinlăuntru ale mele și ochii; și cum nu-mi voiu rumpe obrazul meu, văzându-te că mori fără dreptate, prea dulce Mântuitorul meu?

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANONUL

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Laud pre Leon cel ce este izvorul minunilor.
Facerea lui Iosif.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, „și din răutatea Eghipetu-„lui scăpând Israilteanul, strigà: „Mântuitorului și Dumnezeului „nostru să-i cântăm".

Luminător dumnezeesc având-te pre tine luminată Biserica lui Hristos, cu luminile bunătăților și ale minunilor tale, din destul se luminează, Leone înțelepte.

Din tinerețe te-ai dat pre sineți Stăpânului tuturor, și cu omorârea dulceților trupești, lui te-ai făcut jertfă vie, jertfindu-te pre sineți fără sânge, Fericite.

Slavă...

Fiind viața ta luminată cu lumina bunătăților, și cu strălucirile minunilor fiind împodobită, către toți te-ai făcut prea vestit, de Dumnezeu purtătorule.

Și acum, a Născătoarei:

Lăcaș te-ai făcut lui Dumnezeu, Fecioară prea curată, celui ce a locuit întru tine mai pre sus de cuget, Născătoare de Dumnezeu, și înșelăciunea o a izgonit dela sufletele oamenilor.

Peasna 3-a, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Păzind nevătămate dogmele cele mântuitoare, și cu bună credință ale ortodoxiei, ai păscut turma ta Părinte, la pășuni purtătoare de viață și o ai pornit către staulul cel ceresc.

Suindu-te la înălțimea bunătăților Cuvioase, ai primit ungere sfințită, și pre cel prea

înalt înțelepțește l-ai lăudat, slujindu-i lui cu Darul, în scaunul cel prea înalt, ca un înger.

Slavă...

Suferind supărări pentru Hristos Cuvioase, te-ai împărtășit nemuririi, și îndumnezeirii, și neîncetat izvorând mir de bună mireazmă, sfințești pre cei ce se apropie de tine cu credință.

Și acum, a Născătoarei:

Lingurița dumnezeescului și dătătorului de lumină jeratec, rugul cel ne ars de focul Dumnezeirii (fiind tu Fecioară), arde toate patimile mele cele de uscăciune, și mă răpește din focul cel veșnic.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut cele „deasupra crugului ceresc, și „ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întărește întru dragostea „ta, că tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, „unule iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Mare soare ai răsărit lumii cu strălucirea bunătăților tale, și cu lumina minunilor, povățuind la lumină adunările credincioșilor, și perzând întunerecul patimilor, Leone cuvioase; roagă pre Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Nu s'a despărțit de dumnezeiasca fire, făcându-se trup în pântecele tău, ci și după omenire a rămas Dumnezeu, cel ce după naștere te-a păzit Maică Fecioară, ca și mai n'ainte de naștere, Preacurată, însuși Domnul. Pre carele neîncetat roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:
Podobie: De frumusețea fecioriei tale..

Toată făptura văzându-te înălțat pre Cruce, îndelung răbdătorule, cu bucurie se veselește, strigă Mielușaua cea fără stricăciune și prea curată, căci a aflat mântuire prin tine, iubitorule de oameni. Că cu lemnul ai tămăduit osândirea lemnului; dar mie mi se cutremură cele dinlăuntru ale mele, nesuferind a te vedeà omorît.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina ico„nomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am preamărit „Dumnezeirea ta".

Arând cu osteneală holda cugetului tău, ai răsărit spic însutit de bunătăți, și de tămăduiri dumnezeești, prea fericite.

Sfântul tău sicriu Sfinte, neîncetat izvorăște undelemn sfânt, care sfințește sufletele,

celor ce cu credinţă năzuesc la tine.

Slavă...

Curăţitor boalelor, izgonitor dracilor celor vicleni ai fost Ierarhe, şi scăpare oamenilor celor credincioşi.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel neîncăput întru toate, încape în pântecele tău Preacurată, izbăvindu-mă cu bunătatea sa, pre mine cel înnecat întru păcate.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de „la faţa ta, cela ce eşti lu„mină neapusă; şi m'a acoperit „întunerecul cel strein pre mine „ticălosul. Ci mă întoarce, şi „la lumina poruncilor tale în„dreptează căile mele, ro„gu-mă".

Cu gândul cel prea curat văzând pre gândul cel pricinuitor tuturor, dela acela ai luat lumina darurilor de Dumnezeu însuflate, şi sfinţitele vărsări de lumină, ale tămăduirilor, care risipeşti întunerecul patimilor.

Pre cel ce nebuneà cu înşelăciunea dracilor pre toţi cei ce credeau în Hristos, l-ai dat focului Fericite, cu dreaptă hotărîre, şi ai izbăvit sufletele de stricăciunea lui cea pierzătoare, ca un păstor adevărat şi mântuitor.

Slavă...

Aprinzându-se foc, ai stătut în mijlocul lui ne ars, pururea fericite. Căci te încunjură dumnezeeasca rouă a sfântului Duh, ca pre un tăinuitor de cele sfinte, ca pre un slujitor al dumnezeeştei slave, ca pre un părtaş al luminii celei de sus.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzând prin cuget prea dumnezeeşte odinioară cinstiţii prooroci, adâncimea tainei celei nespusă, a Naşterii tale celei prea curate, de Dumnezeu dăruită, în multe feluri, prin cât le-au fost prin putinţă, o au vestit.

Peasna 6-a, Irmos:
Rugăciunea mea voiu vărsà...

Cei fără de ochi prin rugăciunile tale Părinte, ş'au luat vedere, cugetătorule de Dumnezeu; căci pre Hristos având-l întru ajutor, şi către dânsul întinzându-ţi pururea ochii sufletului tău, luai din destul cererile tale.

Infricoşat ai fost împăratului, minunate, când intrai în curţile lui, şi aduceai pre haina ta jeratec aprins. Căci te-a mărit pre tine Hristos, pre carele îl prea slăveai prin vieţuirea ta Leone.

Slavă...,

Sicriul moaştelor tale, izvorăşte şi revarsă neîncetat, ca un izvor curat, şi de bun miros, undelemn dumnezeesc, prin care se izgonesc boalele dela credincioşi, şi se dă sănătate, celor ce le trebueşte, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu sfinţeşte-l Fecioară, ceea ce ai născut pre Cuvântul cel sfânt, carele precum se cade, cu adevărat se odihneşte pre sfinţi, însuşi Dumnezeul nostru. Şi dă-mi mie întru adevăr ploi de umilinţă Preacurată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà „către Domnul, şi lui voi spune „scârbele mele, că s'a umplut „sufletul meu de răutăţi, şi viaţa „mea s'a apropiat de iad, şi ca „Ionà mă rog: Dumnezeule, din „stricăciune scoate-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea întru rugăciuni...

Pre Leon, carele din tinereţe a fost dat Domnului, şi a luat Darul încă fiind din scutece, cu cântări toţi să-l încununăm, pre luminătorul, şi păstorul Bisericii, căci el este ei întărire.

ICOS.

Intăreşte-mi limba Hristoase al meu, şi dă-mi cuvânt, cela ce eşti dătător de cuvinte, şi dăruitor vieţii noastre, ca să pot lăudà toată viaţa înţeleptului Ierarh, care a săvârşit pre pământ cu prea fierbinte dragoste, şi a luat din cer noianul minunilor celor nenumărate, şi puterea dogmelor, cu care a luminat Biserica, căci el este ei întărire.

Intru această lună, în 20 de zile pomenirea prea cuviosului părintelui nostru, Leon episcopul Cataniei, făcătorul de minuni.

Stih: Iară de vei întrebà Moaştele ale căruia Leon sunt?
Cu adevărat ale proedrului Cataniei, vom răspunde prin cuvânt.
Intru a douăzecea zi pre Leon cel lăudat,
In pământul cel putreztior l-au îngropat.

Acest sfânt, se trăgeà din Ravena, fiind fiu de părinţi de bun neam şi bine credincioşi; iară pentru curăţia vieţii sale şi nevoinţa şi grija de cugete ce aveà, trecând dupre lege prin toate sfinţitele trepte, cu dumnezeească alegere, se făcù episcop mitropoliei Cataniei, care se aflà în ostrovul Sicheliei cel vestit, unde se aflà şi muntele Etnii, din carele până astăzi se pogoară şi curge foc. Deci acesta dupre numele lui ca un leu ce are îndrăznire, luminând ca un luminàtor, a luminat pre toţi având grija sufletelor, ajutorind văduvele, şi grijind pentru toţi. El numai cu singură rugăciunea, a surpat la pământ un chip idolesc, şi a ridicat o biserică mare întru cinstea bunei biruitoarei muceniţe Luchia. A ars de tot apoi şi pre Iliodor cel ce făceà cu farmece semne şi minuni; căci spurcatul acesta făcându-se prin norod făcător de minuni şi de năluciri, cuteză a se apucà şi asupra Bisericii lui Dumnezeu, cu meşteşugurile lui cele rele, iară fericitul prinzându-l cu nevoinţă în mâinile lui, şi legându-l cu sfântul lui epitrahil, porunci să aprinză în mijlocul cetăţii foc mare, şi mărturisind toate farmecele lui, intră cu dânsul, ţiindu-l legat de grumaz în mijlocul focului, şi n'a ieşit sfântul din

foc până l-a făcut de tot cenuşă şi spuză pre acel ticălos. Aceasta a făcut de s'au mirat toţi, nu numai fiindcă a rămas nears Sfântul ci pentrucă nici de veşmintele sale nu s'a atins focul nicidecum. Deci mergând vestea pretutindenea în lume de această minune, auzindu-o şi împăraţii Leon şi Constantin, au trimis de a adus pre Sfântul la dânşii, şi cuprinzându-i sfintele lui picioare, îl rugau să se roage pentru dânşii. Acesta nu numai când trăià a fost mare întru minuni, ci încă şi murind face mai multe minuni.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Sadoc episcopul, şi a Sfinţilor cei ce s'au săvârşit cu dânsul, la număr o sută douăzeci şi opt.

Stih: Sadoc episcopul cu opt împreună fiind.
Şi zecimea mucenicilor cea îndouăsprezecită este sabie suferind.

Acești Sfinţi au suferit mucenicia în Persida, pe vremea împărăţiei lui Savorie, şi tuturor li s'au tăiat capetele pentru credinţa lui Hristos. Se zice însă, că sfântul Sadoc mai 'nainte de a fi prins, a văzut în vis pre cel ce a fost episcop înaintea sa, pre sfinţitul mucenic Simeon, stând pe scară înaltă, şi chiemându-l către înălţime, arătând precum se pare suirea mărturisirii.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Visarion.

Stih: Visarion murind, multe răsplătiri a aflat.
A multor sudori şi ostenele ce a lucrat.

Cuviosul acesta părintele nostru Visarion s'a născut trupeşte în Eghipet. Deci înţărcându-l maică-sa, şi întru sfintele Scripturi învăţându-se, a strălucit întru inima sa lumina cea sfântă. Pentru aceasta din tânără vârstă, a iubit pre Dumnezeu foarte, nici cum întinând cu vre-un fel de lucru sfântul Botez ce i s'a dat lui în Pruncie. Căci suindu-se la loc pustiu, ca un fără de trup se nevoià, şi defăimând trupul ca cel stricăcios, pre cel mai rău la cel mai bun l-a supus, şi pre Dumnezeu carele îl iubià, l-a avut ajutor. Căci patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi sta neclătit ca un stâlp, avându-şi mâinile şi ochii în sus, şi pre sufletul său nedespărţit dela Dumnezeu. Pentru care şi de Dar învrednicindu-se, nu întâmplătoarele semne lucrà, ci şi foarte prea mărite; căci păzindu-şi cea dupre chip, cu toată puterea, lucrà acelea ce şi proorocii cei mari au lucrat, cei ce cu Dumnezeu aevea au vorbit. Pentrucă Moisì temelia tuturor proorocilor prin lemn, a prefăcut apele cele amare în dulci, închipuind Crucea Domnului, ca să liniştească pre Iudeii cei ce cârteau. Iară acest fericit, mergând oarecând cu ucenicul său pe cale fără de apă, şi arzându-se de sete, prin însemnarea Crucii în văzduh, a prefăcut în dulce apa mării cea sărată şi neputincioasă a se bea, şi rece şi bună de băut o a făcut; din care şi îndestulându-se împreună cu alţii mulţi, au mulţumit lui Dumnezeu. Isus al lui Navì oarecând, biruind pre Amalic a oprit soarele din drumul său până ce i-a înfrânt pre toţi; şi acest fericit, oarecând aflându-se la oarecare loc, şi spre folosul multora vorbind, şi fiind vremea spre seară, cerând dela Dumnezeu, a oprit soarele până ce a săvârşit învăţătura. Şi acesta ca Ilie, a pogorît apă din Cer, nu odată sau de două ori, ci mai de multe ori, alţii cerându-o dela el aceasta. Proorocul Eliseiu, oarecând cu cojocul lui Ilie, a trecut Iordanul fără să se ude; iară acesta în loc de Iordan, râul Nilului, şi în loc de cojoc, semnul Crucii armă tare întrebuinţând, pre toată apa o a prefăcut în câmp drept, şi pe deasupra atâtor ape mergând pe jos, o minune! până la glezne numai i s'au udat picioarele. Ce este mai minunat decât minunile acestea? Asemenea şi alte feluri de semne făcând cu puterea Crucii, şi în adânci bătrâneţe slujind lui Dumnezeu, s'a mutat la veşnicele lăcaşuri.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Agaton Papă al Romei.

Stih: Agatone cârmele Romei îndreptând.
La limanurile cele înţelegătoare corabia erai întorcând.

Acest cuvios părinte al nostru şi făcător de minuni Agaton, erà din Italia,

fiu de părinți creștini, cucernici și bine cinstitori, cari ostenindu-se, l-au învățat pre El toată Scriptura cea insuflată de Dumnezeu și folositoare. Căci atâta de mult s'a folosit și s'a umilit fericitul din dumnezeeasca Scriptură, încât dupăce au murit părinții săi, a adunat toată bogăția lor, și chiemând săracii, într'o zi o a împrăștiat pre ea, și s'a dus la o monastire, unde s'a făcut monah, îmbrăcându-se în chipul îngeresc, și slujià lui Dumnezeu ziua și noaptea, făcând rugăciune pentru lume. Iară spre fapta bună atâta se nevoià, în cât a luat și darurile facerilor de minuni. Și fiindcă fapta bună nu se ascunde, s'a făcut papă Romei; și bine împodobind episcopeasca vrednicie, în pace s'a mutat către Domnul.

Intru acestă zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Chindiu episcopul Pisidiei.

Stih: Din pământ te-ai luat și în el te-ai înturnat.
Chindie cu porunca celui ce pământul l-a lucrat.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Plotin.

Stih: Să se aducă Plotin Domnul zicând.
Au venit îngerii pre Plotin aducând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz„neală, și focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumneze„ule în veci".

Cu trup fiind, te-ai asemănat dumnezeeștilor cete celor fără de trup, cugetătorule de Dumnezeu, și ai slujit lui Dumnezeu, neîncetat cântând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Urechi asurzite ai deschis prin dumnezeească rugăciunea ta prea fericite, și șchiopilor arătat ai dat bună alergare, cari strigau lui Hristos: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Intrând în mijlocul focului cu dumnezeeasca voie a Stăpânului, ai rămas nears, iară Iliodor cel părtaș focului la vremea judecății celei drepte, prin rugăciunea ta s'a ars.

Și acum, a Născătoarei:

Ne arzând pântecele tău focul Dumnezeirii, Fecioară Maică, s'a întrupat din tine, luminând marginile lumii cu dumnezeești străluciri. Pentru aceasta te lăudăm Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu...

Vărsatu-s'a Darul în buzele tale, Părinte sfințite, învățătorule de taine. Pentru aceasta Dumnezeu te-a uns pre tine Leone, Arhiereu norodului, carele strigà: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Bine plăcând Impăratului celui veșnic, prea fericite Leone, ai stătut înaintea împăratului celui pământesc, purtând jera-

tec Părinte, şi spăimântând mintea lui cu prea mărite faceri de minuni.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Sădindu-te Părinte în casa Domnului, ca un maslin prea roditor aduci după sfârşit din dumnezeescul tău trup, untdelemn dumnezeesc, carele pururea goneşte toată boala credincioşilor, celor ce scapă la tine cu dragoste înţelepţite.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce săvârşeşte toate numai cu voirea, Preacurată binecuvântată, vrând s'a sălăşluit în pântecele tău, şi s'a arătat trup, şi m'a îndumnezeit, fiind stricat mai nainte prin sfatul cel prea rău al înşelătorului.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm..

Tinerii cei de Dumnezeu cu-
„vântători în cuptor, împreună
„cu focul şi văpaia călcându-o
„au săltat: Binecuvântaţi toate
„lucrurile Domnului pre
„Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:
Spăimântatu-s'a tot auzul...

Ca să te fericim cu glasuri dumnezeeşti, căci ai vieţuit cu cuviinţă, şi umbli întru cele cereşti veselindu-te, mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale de patimi, de necazuri şi de primejdii, Ierarhe şi păstorule, vrednicule de laudă.

Făcându-te Părinte ca o viţă a viei celei adevărate, ai odrăslit prin bunătăţi struguri ce varsă mustul minunilor, din carele cei ce beau cu credinţă, câştigă sănătate şi veselie, lăudându-te pururea, cuvioase Leone.

Trupul tău Părinte s'a făcut Biserică sfântului şi cinstitului Duh, şi acum zace înlăuntrul dumnezeeştei biserici, ce o ai ridicat Leone, întru mărirea şi cinstea Luchiei muceniţei, izvorându-ne nouă râuri de minuni, cei ce te cinstim cu bună credinţă.

Slavă,..

Soare luminos te-ai arătat, luminând marginile pământului cu luminile bunătăţilor totdeauna, şi acum te-ai mutat către lumina cea neapusă. Pentru aceasta, cei ce prăznuim pomenirea ta cea purtătoare de lumină Leone prea fericite, mântueşte-ne pre toţi de întunerecul cel cumplit.

Şi acum, a Născătoarei:

Frică-mi este unule Împărate de a doua venire a ta, şi mă tem, că fără măsură ţi-am greşit, şi nu mă fac mai bun prin pocăinţă, ci ca unul ce eşti bun, întoarce-mă şi mă mântueşte Iisuse, prin ruga-

ciunile cele bine primite ale celeia ce te-a născut pre tine.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo„râre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît până şi la „trup, din pântece fecioresc „făcându-se om. Pentru aceea „pre prea curata Născătoare „de Dumnezeu, credincioşii „o slăvim.

SVETILNA.
Podobie: Femei auziţi glas...

Luminător şi învăţător, Ierarh prea mare, te cunoaşte Biserica lui Hristos, Ierarhe. Că bine ai păstorit pre fiii ei, la păşunile cele mântuitoare Cuvioase, izgonind pre eretici ca pre nişte fiare sălbatice, Leone de Dumnezeu cugetătorule.

A Născătoarei:

Steaua cea mult luminoasă şi strălucitoare a Cataniei, Ierarhul cel făcător de minuni, Leon învăţătorul cel tainic al Treimii, cu cugetul şi cu sufletul şi cu trupul te-a propoveduit de faţă pre tine Preacurată, că eşti adevărată Născătoare de Dumnezeu. Drept aceea şi noi, arătat te lăudăm pre tine, ca pre o Maică a lui Dumnezeu.

STIHOAVNA Octoihului.
Iară de va fi post, Podobia Triodului de 2 ori, şi Mucenicina.
Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Timoteiu cel din Simvoli. Şi cel dintru sfinţi părintele nostru Eustatie Arhiepiscopul Antiohiei.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu cugetătorule Timotee, prin înfrânare multă, şi prin rugăciune neîncetată, de tot ai pierdut săltările patimilor, şi luând darul nepătimirei, te-ai arătat vas dumnezeescului Duh. Pentru aceea goneşti totdeauna duhurile cele viclene şi în viaţă şi după moarte, de Dumnezeu fericite.

Părinte cugetătorule de Dumnezeu Timotee, lui Avraam te-ai făcut următor cu adevărat, odihnind totdeauna pre cei ce năzuiau la tine. Răbdarea lui Iov ai avut întru osteneli, arătând blândeţele lui David, viaţă asemenea cu îngerii ai petrecut pre pământ, şi ai ajuns dorirea cea desăvârşită, rugându-te pentru noi.

Părinte sfinţite Timotee, arătatu-te-ai chip curăţiei, pildă înfrânării, asemănare bunei credinţe, şi izvor umilinţei, razim

nemişcat al dreptei credinţe, rîu de tămăduiri pururea curgător, soare ne apus, fiu dumnezeescului Dar, şi postnicilor podoabă prea cinstită.

Alte Stihiri ale Ierarhului, glasul acelaş.

Podobie: Ce vă vom numì...

Având vieţuire cerească, dela Dumnezeu cu adevărat ai fost pus Arhiereu, şi acestuia aduceai slujbele cu cuget curat, sărăcie şi dureri ai răbdat prea fericite pentru propoveduirea cea dumnezeească, şi pentru întărirea adevărului, pre carele l-ai întărit cu cuvintele tale, arătat ruşinând pre cei fără de minte.

Cu cuvântul curgerilor tale celor sfinţite, arătat ai aprins plevele hulei lui Arie celui rău credincios, carele nu primeà a se numi Fiul la o cinste cu firea împreună cu Tatăl, prea sfinţite Eustatie, şi inimile ai luminat, şi cu adevărul ai ţinut, pre cei cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta.

Ameninţând cu toiagul cuvintelor tale, păstorule cel prea sfinţit, turma lui Dumnezeu cea cuvântătoare, cu aceasta o ai păzit nevătămată, de tot felul de lupi. Pentru aceasta bunul Păstor ca pre o oaie te-a adus înlăuntrul în staulul cel ceresc, unde sunt duhurile cele alese ale părinţilor şi ale drepţilor, purtătorule de Dumnezeu, Eustatie prea fericite.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Toată viaţa mea este nesăţioasă, şi sufletul şi trupul prea întinat, şi cugetul necurat, şi faptele de tot ocărâte, şi cu totul adevărat sunt vinovat de osândire şi de defăimare. Unde mă voiu duce acum? şi către cine voiu fugì? fără numai către tine Stăpână? milostiveşte-te, şi vino de mă mântueşte.

A Crucii, a Născătoarei:

O prea slăvită minune! O taină înfricoşată! O lucru cutremurat! ziceà Fecioara, dacă a văzut pre Cruce spânzurat în mijlocul a doi tâlhari, pre cel ce înfricoşat l-a născut fără durere, plângând ziceà: Vai mie Fiul meu prea iubite, cum te-a pironit pre Cruce norodul cel rău şi nemulţumitor?

Troparul, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinţilor noştri...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

După obişnuitele Stihologhii, Psalmul 50.

CANONUL prea cuviosului Timoteiu.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre tine slava monahilor te laud, Fericite.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui „ce a povăţuit pre norodul

„său prin marea Roșie, cân-
„tare de biruință, că s'a prea-
„slăvit".

Pre tine steaua cea înțelegătoare care ai strălucit luminos Părinte întru înălțimea înfrânării, și ai luminat inimile credincioșilor, pururea te lăudăm fericite Timotee.

Având către Dumnezeu întins ochiul cugetului Părinte, ai scuturat din sufletul tău somnul lenevirei, și te-ai făcut locaș sfântului Duh, și loc sfințeniei, Timotee.

Intărit fiind Părinte cu smerenia, ai trecut fără stricăciune meșteșugurile vicleanului, și te-ai înălțat către Dumnezeu, și te îndulcești de slava lui totdeauna, fericite Timotee.

A Născătoarei:

Să cinstim cu laude pre prea curata Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, care mai pre sus de fire negrăit a zămislit în pântece, pre Dumnezeul și Făcătorul tuturor, și cu adevărat l-a născut.

Alt CANON al Ierarhului.
Facerea lui Ghermanò.
Peasna 1-a, glasul al 7-lea, Irmos:
Lui Dumnezeu celui ce...

Pre cel ce este vârful părinților, ca pre unul ce s'a îmbrăcat prin Dar cu cuvântul, pre marele Eustatie cu cântări să-l lăudăm.

Arătându-te apărător credinței, ai păzit Biserica lui Hristos nerobită cu biruința eresurilor, prea cuvioase.

Slavă...

Făcându-te gură Cuvântului, ai descoperit adâncimea dogmelor, prea cuvioase, întru care ai înnecat credința cea rea a lui Arie.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Cuvântul cu trup mai pre sus de cuvânt, pre începătorul vieții neîncetat roagă-l să se mântuiască sufletele noastre.

Peasna 3-a, Irmos.

Intărirea mea Mântuitorule
„ești, și scăparea mea, și
„puterea. Inima mea ceea ce
„s'a clătit întărește-o întru frica
„ta; că nu este sfânt ca Dum-
„nezeul nostru".

Milostivindu-te pentru toți, cu milosârdia ta te-ai făcut alt Avraam, primind pre cei ce veneau de pretutindenea, o Timotee! Și prin însăși ostenelele tale slujind lui Dumnezeu.

Omorând mădularele tale cele de pre pământ Părinte, precum zice Apostolul, te-ai arătat părtaș vieții celei veșnice.

Intru care adu-ți aminte de cei ce te cinstesc totdeauna.

Cu răsăritul faptelor tale Părinte, te-ai făcut soare neapus, pururea luminând cu razele nevoințelor tale până la marginile pământului, și risipind întunerecul dracilor.

A Născătoarei

Fecioară curată, Născătoarea Impăratului împăraților, rumpe lanțurile greșelilor mele, și mă îndreptează către cărările pocăinței, prin rugăciunile tale.

Alt Canon, Irmos:
Intăritu-s'a inima mea...

Scoțând tu arma cea adevărată, te-ai arătat Voevod al bunei credințe, păzind pre cei ce se împrotiveau credinței, Eustatie.

Tu cu dragostea cea dorită, lucrând Biserica, cu secerea învățăturilor tale Fericite, tăind cu aceasta din rădăcină toate neghinele.

Slavă...

Făcându-te cel dintâi al soborului celui adevărat, pre Arie, cel ce a fost începător cu adevărat înșelăciunii, cu piatra cuvintelor tale l-ai biruit de Dumnezeu fericite.

Și acum, a Născătoarei

Negrăit te-ai născut din Fecioară, arătatu-te-ai precum bine ai voit Mântuitorule al nostru, și lumea ai înnoit Doamne.

Irmosul:

Intăritu-s'a inima mea întru „Domnul, înălțatu-s'a cornul „meu întru Dumnezeul meu, „lărgitu-s'a gura mea asupra „vrăjmașilor mei, veselitu-„m'am de mântuirea ta".

Sedealna Cuviosului, glasul al 4-lea.
Podobie: De grab ne întâmpină...

Cu feciorie te-ai arătat adevărat, către cel ce ți-a zidit trupul tău cuvioase părintele nostru Timotee. Pentru aceasta te și veselești împreună cu fecioarele cele înțelepte, și cu credință dănțuești împreună cu cuvioșii părinți. Iară nouă te-ai arătat izvorâtor de minuni.

Slavă, altă Sedealnă a Ierarhului, glasul al 3-lea
Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Pre Cuvântul de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, ai propoveduit, părintele Eustatie, și pre Arie cel fără minte, carele huleà învățătura cea dreaptă, cu vinele învățăturilor tale, tare l-ai sugrumat. Pentru aceasta bucurându-te, te-ai numărat în cetele propoveduitorilor dumnezeeștilor Părinți; cu cari dimpreună adu-ți aminte pentru noi.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o viță nelucrată Fecioară, strugur frumos ai odrăslit, izvorând nouă vinul mântuirii,

cel ce veselește sufletele și trupurile tuturor. Pentru aceea ca pre o pricinuitoare a tuturor bunătăților, pururea te fericim, cu îngerul strigând ție: Bucură-te cea plină de Dar.

A Crucii, a Născătoarei:

Cea neispitită de nuntă curata și Maica ta Hristoase, văzându-te mort spânzurat pre lemn, ca o Maică plângând a grăit: Ce ți-a răsplătit ție norodul jidovilor cel fărădelege și nemulțămitor; carele cu multe și mari darurile tale, Fiul meu, s'a îndulcit? Laud plecăciunea ta cea dumnezeească.

Peasna 4-a, Irmos:

Cuvinte, din munte umbros, „din una Născătoarea de „Dumnezeu, cu dumnezeească „vedere, proorocul mai 'nainte „a cunoscut că vei să te întru- „pezi. Și cutremurându-se, slă- „veà puterea ta".

Totdeauna fiind întărit cu rugăciunile tale, arcele și săgețile vrăjmașilor celor înțelegători, le-ai socotit ca niște săgetături prunceşti, pururea pomenite părinte Timotee.

Dupre închipuire închinându-te chipului rânduelii lui Hristos celei pentru noi ai suferit ispită de bătăi, dela cei ce se lepădau de dânsul, o Timotee, de Dumnezeu cugetătorule.

Nemișcat ai fost, și bărbătește ai stătut pururea în doxologhia cea către Dumnezeu, neavând nici cum odihnă la timpul ei.

A Născătoarei:

Prunc tânăr ai născut pre pământ pre cel născut din Tatăl fără stricăciune, mai'nainte de toți vecii, Maică prea sfântă, îndreptarea credincioșilor.

Alt Canon, Irmos:

Acoperit-au cerurile bunătatea...

Adunând cele de trebuință ale credinței, cu săgețile Cuvântului prin dumnezeesc cuget ai surpat pre Arie cel rău credincios, Părinte.

Ca un fulger ieșind lumina cuvintelor tale, arde hula lui Arie, înțelepte Eustatie.

Slavă...

Pus-ai îngrădire Bisericii, ca viei Domnului, cu cuvintele tale Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai cu trup Fecioară curată, pre Cuvântul cel fără început mai'nainte de cât tine, pre cel ce s'a întrupat din tine, mai pre sus de cuvânt, în urmă.

Peasna 5-a, Irmos:

Intunerecul sufletului meu ri- „sipește-l, dătătorule de lu- „mină Hristoase Dumnezeule,

„cela ce ai gonit întunerecul „cel mai'nainte al adâncului, „și-mi dăruește lumina poruncilor tale. Cuvinte, ca mânecând să te slăvesc pre tine".

Stând înaintea Treimii Fericite cu gând curat, și luminându-te de razele cele de acolo Părinte, ne luminezi pre noi totdeauna, cari ne primejduim întru întunerecul patimilor celor sufletești.

Impodobindu-ți trupul cu înfrânare și sufletul cu nepătimire, te-ai cunoscut slugă Impăratului tuturor, și arătat ai primit dela dânsul darurile minunilor Timotee.

Nu cu gând iscoditor, ci cu inimă curată cerând stearpa, care a venit către tine, prin slugă credincioasă din nefacerea de copii, s'a făcut roditoare de copii, lăudând pre Hristos Dumnezeul nostru.

A Născătoarei:

Locuind în pântecile tău, cel ce locuește întru înălțime, te-a făcut pre tine mai desfătată de cât cerurile, Marie Născătoare de Dumnezeu. Pre carele nu lipsì a-l rugà, pentru noi toți, Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Către tine mânecă Duhul...

Intunerecul eresurilor ai risipit, și cu razele învățăturilor tale, ai strălucit tuturor marginilor, fericite Eustatie.

Slavă...

Ingrădindu-ne cu armele învățăturilor tale Eustatie, eresurile cele acum ridicate împrotiva dumnezeeștei credințe, le biruim.

Și acum, a Născătoarei:

Nu încetà Fecioară rugând pre Dumnezeu, cel ce s'a născut cu trup din tine, ca să se mântuiască robii tăi de toată încunjurarea.

Peasna 6-a, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru „adâncul răutăților rogu-mă. „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mântuirii „mele".

Bine păzindu-ți vrednicia fecioriei în toată viața ta, în fața de femee nici odată n'ai căutat, lepădându-te cu totul de stricăciunea acestui lucru.

Așezatu-te-ai la limanul cel înțelegător, neudându-te de valurile dulceților trupești, fericite Timotee, ci cu vânturile cele purtătoare de viață ale

Duhului, bine ai înnotat, prea lăudate.

Depărtatu-te-ai, precum zice la psalm, petrecând prin munți și prin pustiu totdeauna, sălășluindu-te pururea înțelepte, până ce ai intrat în cetatea lui Dumnezeu cea cerească, Timotee.

A Născătoarei:

Cel ce șade pre umerile Heruvimilor necuprins, a locuit în pântecile tău cuprins cu trupul, iară nu cu Dumnezeirea, și din tine a ieșit mântuindu-mă pre mine, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Ionà din pântecele iadului...

Cu graiul cuvintelor tale cele de Dumnezeu însuflate, ai potolit viforul ereticilor, îndreptând Biserica către limanul bunei credințe, prea fericite.

Aruncat-ai cu adâncul dogmelor tale, lupta lui Arie cea de faraon cugetătoare, pre călăreții cei trei cari îl apărau pre el, înnecându-i, prea cuvioase.

Slavă...

Curat fiind întru bunătăți prea cuvioase, strălucit te-ai arătat, și cu cuvântul și cu viața înfrumusețare Bisericii lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cel ce negrăit ai născut pre Dumnezeul nostru, Născătoare de Dumnezeu, nu încetà rugându-te, ca să se mântuiască din nevoi, cei ce te laudă pre tine Curată, pururea Fecioară.

Irmosul:

Ionà din pântecele iadului a „strigat: Scoate din stricăciune „viața mea; iară noi strigăm „ție: Intru tot puternice Mântui„torule, miluește-ne pre noi".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca o stea mult luminoasă dela răsărit strălucind, ai luminat în inimile credincioșilor faptele minunilor tale, purtătorule de minuni, de Dumnezeu cugetătorule Timotee.

Intru această lună, în 21 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Timoteiu cel din Simvoli.

Stih: Pre tine Timotee și viu fiind și după moarte.
Dumnezeul viilor și al morților te cinstește foarte.
In a douăzeci și una zi.
Pre Timoteiu țărâna îl acoperi.

Acest fericit intrând de mic la viață călugărească, și stingând de tot săltările patimilor, cu multă înfrânare, și cu neîncetate rugăciuni, și făcându-se fără de patimi, se arătă vas vrednic sfântului Duh, rămâind până la sfârșitul vieții sale întru feciorie, și sufletește și trupește. Acesta n'a primit nici odată să vie înaintea lui femee; ci aflându-se în munți, și locuind în pustietăți, își udà sufletul cu roua lacrămilor. Pentru aceasta a luat și daruri de tămăduiri; căci și draci din

oameni a gonit, și toate alte boale tămăduià. Așà viețuind, cu bătrânețe bune, își săvârșì viața, mutându-se către Domnul.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru, Eustatie Patriarhul Antiohiei celei mari.

Stih: Eustatie până ce erà viu și încă răsuflând.
Improtiva vrăjmașilor lui Dumnezeu prea statornică răsuflare erà având.

Dumnezeescul acesta mărturisitor Eustatie, a fost pe vremea lui Constantin cel mare întâiul creștin între împărați. Deci învățător fiind prin cuvântul înțelepciunii sale, a trimis razele dreptei credințe în toată lumea. Acesta erà față la Sinodul dintâi, ce s'a făcut la Nicheea, unul fiind din cei trei sute optsprezece purtători de Dumnezeu părinți. Deci știind dogma dreptei credințe, înfruntà și întorceà pre Arienii cei ce făceau tăere dumnezeeștei firi, și ziceau pre Fiul a fi făptură și-l înstreinau de părinteasca cinste. Deci pentru a lui dumnezeească îndrăznire și râvnă ce avea pentru ajutorul ortodoxei credințe, l-a zavistuit Evsevie al Nicomidiei și Teognie al Nicheei și Evsevie al Chesariei, și ceilalți câți erau părtași arieneștei hule, sau mai vârtos a zice nedumnezeirii. Pentru aceasta făcându-se a merge ca să-l vadă, de vreme ce se făceà că merg la Ierusalim, ei mergând la Antiohia, unde făcând sfat îl caterisiră. Iară pentru ca să se arate că cu pricină binecuvântată, l-au caterisit, ce au alcătuit mult meșteșugăreții? O femee desfrânată fiind învitată de dânșii cu daruri mari să facă năpaste Sfântului, viind c'un copil născut decurând, merse înaintea adunării lor, zicând, că s'a îngrecat din împreunarea lui Eustatie, și a născut acel copil. Iară ei (ca cei ce erau meșteșug torii unui lucru ca acela), cercând pre femee să adevereze vina numai cu jurământ, îndată îl judecară, și scoaseră pre Sfântul din scaun, și înduplecară și pre împăratul să-l izgonească. Și-l trimiseră prin Trachia la cetatea lui Filip dela Macedonia, unde și viața și-a săvârșit. Deci trecând o sută de ani, pe vremea împărăției lui Zinon, s'au ridicat sfintele lui moaște și s'au trimis la Antiohia. Atuncea ieșì înainte toată mulțimea cetății, ca la optsprezece mile de departe, și-l primiră cu cântări și lumini, și tămâeri. Pre acesta l-a cinstit cu laude și dumnezeescul Gură de aur. Zic însă că femeea aceea ce l-a năpăstuit, căzând în boală grea, a mărturisit tot vicleșugul cel ce s'a făcut asupra Sfântului, și a spus pre nume pre fiecarele din cei ce o au pus asupra lui, și cum că amăgindu-se și îndemnându-se cu cuvintele de către dânșii și cu bani, a făcut pâra aceea. Și pentrucă a jurat cu vicleșug, n'a zis nimic minciuni; căci a zis că pruncul l-a fost făcut cu oarecarele Eustatie faurul, ce fusese cu dânsa.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Gheorghie Episcopul Amastridei.

Stih: Gheorghie trupul său lăsând.
Multora sufletească mântuire este lucrând.

Acest cuvios erà fiu de părinți binecredincioși, cari Teodor și Megetà erau numindu-se, având patrie numită Cromin. Petrecându-și viața fără de prunci se rugau lui Dumnezeu prin post și rugăciuni, ca să le deà lor prunc, lucru ce s'a și făcut. Căci ajungând ei la adânci bătrânețe, li s'au vestit prin dumnezeescul glas, și zămislirea celui ce erà să se nască dintru ei, și numirea, și Darul preoției. Deci născându-se el, și lepădând îndulcirile tinereţelor, și îmbrățișând pre cele stătătoare, și nici cum lenevindu-se despre a învăță învățăturile, atât cele dumnezeești, cât și cele omenești, pentru aceasta văzând părinții săi buna călătoria lui, slăviau pre Dumnezeu. Și deci de ajuns învățându-se, ridicându-se din patrie s'a dus la muntele Siriei, și aflând acolo un cinstit bătrân, a luat dela el shima monahicească; și mutându-se acela către Domnul, s'a dus la Vonița, supuindu-se pre sine la toată aspra viețuire și sihăstrie; și fiindcă Episcopul bisericii Amastridei s'a mutat către Domnul, acest Sfânt din dumnezeeasca voință, și cu unirea preoților, și fără să voiască, a fost suit la scaunul Arhieriei, ca lumina pre

sfeşnic. Deci hirotonisindu-se el în Constantinopol, şi ducându-se la scaunul său, toate împreună prin osârdia sa se săvârşau, adică: aşezământurile cele sfinte, bună podoaba bisericii, orânduiala sfinţitei tagme, ajutorul orfanilor şi văduvelor, şi zidind casă hrănitoare de săraci, plăţi de datorii, şi mai întâi de toate bună credinţă către Dumnezeu. Pe lângă acestea încă şi semne dumnezeeşti, şi minuni de tot felul se săvârşiau printr'însul. Aşà bine petrecându-şi viaţa, s'a mutat din ceste de aicea cu pace dându-şi duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, cel dintru Sfinţi părintele nostru Ioan Patriarhul Constantinopolei ce a fost din Scolastici, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Murit-ai Scolasticule jertfitor al lui Hristos fiind.
Şi de îndelungatele tale ostenele acum eşti încetând.

Intru această zi, sfântul Zaharia Patriarhul Ierusalimului, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Zaharie, ferieit eşti şi murind.
Fericitului pământ Zaharie proestoşind.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Mavrichie, şi cei împreună cu dânsul, şaptezeci de mucenici.

Stih: Mavrichie, gol cu miere uns fiind.
Acele albinelor miere a fi este socotind.
Având bărbaţi de şapte ori zeci nevoitori.
Mavrichie îi ia şi împreună dănţuitori.

Aceştia au stătut pe vremea împăratului Maximian; carele trecând prin cetatea Apamiei, fură pârâţi aceştia că sunt creştini. Şi înfăţişându-se, şi creştini pre sine mărturisindu-se, îndată li s'au luat brâele, şi au fost puşi la închisoare. Şi după trei zile fiind chemaţi, iarăş au fost întrebaţi; iară ei rămâind neclătiţi întru credinţă, fură bătuţi cumplit. După aceea întinşi pre grătar de fier înfocat; apoi fiind spânzuraţi pe lemne, li s'au strujit coastele. Şi socotind împăratul Maximian ca mai mult să mâhnească pre sfântul Mavrichie, a poruncit să taie pre fiul său Fotinò. Iară dupăce i-a văzut pre ei că păzesc credinţa neclătită, şi nu se pleacă i-a trimis pre ei într'un loc de luncă, ce se află în mijlocul a două pârae şi un iaz, fiind plin acel loc de viespi şi de muşte, de ţânţari şi de bondari. Şi dar ajungând muncitorii acolo, şi dezbrăcându-i pre ei, şi legându-i de stâlpi, şi cu miere ungându-i, şi mai vârtos în aşà vreme, ce erà îndămânatecă către asemenea aflare, şi trupul lui Fotinò înaintea feţii tatălui său Mavrichie aruncându-l, s'au dus. Iară fericiţii şi vitejii aceştia, zece zile şi zece nopţi răbdând întru această nesuferită muncă şi ticăloşie, şi făcând rugăciune către Dumnezeu, s'au săvârşit cu pace.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Cela ce ai mântuit prin înger „pre tineri din foc, şi cuptorul cel ce sunà ca tunetul, „l-ai prefăcut în rouă, bine eşti „cuvântat Dumnezeul părinţi-„lor noştri“.

Stingând văpaia patimilor cu roua lacrămilor, ai izvorât Darul minunilor, prin care curăţeşti spurcăciunile patimilor, Timotee.

Cu adevărat ai aflat fericirea cea dumnezeeească, Cuvioase, moştenind pământul celor blânzi, şi umplându-te de bucuria celor aleşi.

Ca unul ce ai aflat îndrăzneală, Fericite, cere iertare păcatelor, nouă celor ce cu dragoste săvârşim sfinţită pomenirea mutării tale, Cuvioase.

A Născătoarei:

Fiind izbăviţi cu totul de

blestemul cel de demult, cu prea sfântă naşterea ta binecuvântată, pre tine bine te cuvântăm Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Alt Canon, Irmos:
In cuptorul cel de foc...

Războiul ereticilor cu arma Duhului biruindu-l înţelepte, ai câştigat cinstea cea nestricăcioasă, încununându-te de Hristos.

Gura ta Părinte, s'a arătat ca o sabie de amândouă părţile ascuţită, împrotiva necredincioşilor, că acoperindu-se sub mâna Cuvântului, războiul acestora s'a biruit.

Slavă...

Cu lopata învăţăturii, ca pre nişte pleve ai vânturat înşelăciunea lui Arie, adunând grâul credinţei în jitniţa cea însufleţită, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Născătoarea de Dumnezeu toţi să o lăudăm, că a născut pre Mântuitorul, cu credinţă strigând: Bucură-te roaba şi Maica lui Hristos Dumnezeului nostru.

Peasna 8-a Irmos:

Cela ce acoperi cu ape cele „mai pre deasupra ale tale, „cela ce pui mării hotar nisipul, „şi toate le ţii, pre tine te laudă „soarele, pre tine te slăveşte „luna, ţie îţi aduce toată făptura „laudă, ca Făcătorului tuturor „în veci".

Omorâtor patimilor te-ai arătat prin multa înfrânare, şi prin neîncetată priveghere Părinte, şi cugetând pururea în inimă înălţări de bunătăţi, Cuvioase, ai trecut din slavă în slava vieţii celei fără de sfârşit, şi a nestricăciunii.

Ca nişte tămâie ai adus Cuvioase, rugăciunile tale către Dumnezeu cel prea curat, din suflet curat, şi ai luat dela dânsul dumnezeeasca lucrare a minunilor, a gonì dracii, şi a tămăduì boalele oamenilor.

Urâtor de viclenie, fără de răutate, şi iertător, blând, şi cu dreptate împodobit, te-ai făcut Părinte, cuvios, fără prihană, păzit de toată nedreptatea, stâlp postnicilor. Pentru aceasta te cinstim credincioşii întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Numai pre tine te-a ales podoaba lui Iacov, Cuvântul lui Dumnezeu, şi s'a sălăşluit în pântecele tău, precum bine a voit, a ieşit mai frumos decât toţi oamenii, Preacurată, curăţind firea noastră cea întunecată.

Alt Canon, Irmos:
Pre Împăratul slavei...

Cu toiagul înțelepciunii tale ai descoperit adâncimea cea dumnezeească a Scripturilor, și pre Israil cel nou l-ai mutat către pământul dreptei credințe, Arhiereule al lui Hristos, iară pre Arieni ca pre Eghipteni i-ai înecat.

Suindu-te pre stâlpul Halaniei, prin dumnezeească arătare, ai amestecat limbile cele ereticești ale Arienilor înțelepte Eustatie, și cu un glas ai propoveduit credința în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu mărturisirea ta cea pentru adevăr Părinte, la apus ți-ai săvârșit viața, și iarăș la răsărit ai strălucit turmei tale înțelepte, razele bunei credințe slobozind în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cel ce a zidit pre Adam dupre chip, și s'a împreunat amestecării acestuia, și a mântuit neamul omenesc, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l pre dânsul în veci.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Împăratul slavei cel „unul fără de început, pre ca„rele bine-l cuvintează puterile „cerurilor, și se cutremură ce„tele îngerilor, lăudați-l preoți, „noroade prea înălțați-l în veci".

Peasna 9-a, Irmos:

Bine este cuvântat Domnul „Dumnezeul lui Israil, cel „ce a ridicat nouă corn de „mântuire, în casa lui David „slugii sale, întru care ne-a cer„cetat pre noi răsăritul cel din„tru înălțime, și ne-a îndreptat „pre calea păcii„.

Biserică de sfințenie, izvor de umilință, pârâu de iertăciune te-ai arătat înțelepte, și noian nemărginit al dragostei, slugă Domnului nemincinoasă, și cetățean Cerului și împreună cu îngerii locuitor, și izvor de minuni.

Știind Părinte, că mila este mai lăudată decât judecata, nu ai trecut cu vederea pre străini, ci tuturor cu bine ți-ai deschis milostivirea Cuvioase, făcându-te tată săracilor, și ajutor văduvelor, și îmbrăcăminte celor goli, și hrană flămânzilor.

De pre pământ ai ajuns către Cer, unde ai avut buna viețuire, Cuvioase, încă fiind în trup. Rugându-te să ni se dăruiască nouă iertare de păcate, celor ce cinstim cu credință, sfântă pomenirea ta.

Totdeauna izvorăște nouă râuri de tămăduiri cinstitul tău sicriu, Părinte, care usucă tot

felul de vărsări ale boalelor, şi adapă tot sufletul spre dumnezeească bună rodire, sfinţite Timotee sluga lui Dumnezeu.

A Născătoarei:

Urmând cuvintelor tale neamurile neamurilor, pre tine te vom fericì pururea Marie. Că tu ai născut pre Dumnezeu cel cu adevărat fericit, ca cea fără prihană Preacurată, pre cela ce cu adevărat face fericiţi pre toţi, cei ce slujesc lui.

Alt Canon, Irmos:

Pre ceea ce este mai pre sus...

Inţelepţeşte storcând strugurul Scripturilor, ai adăpat pre cei credincioşi, cu vinul adevărului lui Hristos, cel ce veseleşte inimile.

Limba ta cea cuvântătoare de Dumnezeu, ca o sabie de amândouă părţile ascuţită purtând, ai tăiat fericite, mânia cea vicleană a lui Arie, care vărsà sângele cel nevinovat şi sufletesc.

Slavă...

Duhovniceşte săvârşind orânduită sfântă zi cea cu totul sfinţita a pomenirii tale, te rugăm: Roagă-te cu deadinsul, să ne mântuim noi Ierarhe.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce ai zămislit în pântece pre Cuvântul cel nescris, şi a arătat nouă uşa dumnezeeştei vieţi, pre preacurata, Născătoare de Dumnezeu dupre adevăr să o slăvim.

Irmosul:

Pre ceea ce este mai pre sus „de fire Maică, şi dupre fire „Fecioară, pre cea una între „femei binecuvântată. Născătoare de Dumnezeu, cu laude „să o slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 22 DE ZILE.

Aflarea moaştelor sfinţilor mucenici celor din Evghenia.

La Doamne strigat-am Stihirile Octoihului 3 şi ale Mucenicilor 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cu chinurile cele de multe feluri, dezbrăcându-vă de haina omorârei, măriţilor mucenici, v'aţi îmbrăcat cu haina cea dumnezeească a nestricăciunei, şi acum umblaţi întru cele cereşti, stând totdeauna înaintea dumnezeescului scaun, luminaţi de Dumnezeu, fericiţilor. Pentru aceasta prăznuim cu credinţă pomenirea voastră cea prea luminată, şi cu cinste îmbrăţişem sicriul moaştelor voastre.

Din slăbiciunea omenească

Te-Deum –
Aniversarea zile

cu putere dumnezeească iese tămăduire celor ce se apropie, și puțina țărână a trupurilor mucenicilor izvorăște rîuri de minuni cu Darul. Să mergem dar oamenilor, să ne luăm sănătate sufletului și trupului, strigând cu glasuri de mulțămită, și zicând: Mântuitorule al lumii, pentru carele s'au chinuit cinstiții pătimitori foarte tare, cu ale lor rugăciuni mântuește-ne de toată stricăciunea.

Mucenicii cei bine biruitori fiind ascunși în multă vreme, acum s'au arătat ca o avuție de mult preț, îmbogățind cetatea ce împărtășește preste toate cetățile, purtându-le cu mâinile înțeleptului Arhiereu, în biserică dumnezeească aducându-se cu cinste, și se împarte tuturor, celor ce le trebuiește, spre toată sănătatea, spre folosire, spre luminare, și spre ajutor, cari îi primesc pre ei, ca pre niște slugi credincioase ale lui Dumnezeu.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ție îmi voiu mărturisì greșelile mele cele cumplite, Născătoare de Dumnezeu Preacurată. Că de le voiu și ascunde pre dânsele acum, iară la ziua judecății, deschizându-se cărțile, toate se vor vădì. Ochii mi-am spurcat, uitându-mă la cele necuvioase; mâinile le-am întinat întru fărădelegi cu lucruri de rușine, trupul mi l-am făcut netrebnic, eu netrebnicul; și sufletul mi-am rănit cu păcatele. Indură-te de mă miluește, și cu rugăciunile tale arată-mă vrednic în partea celor mântuiți.

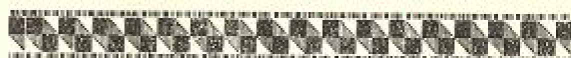
A Crucii, a Născătoarei:

Nu te tânguì Maica mea, văzându-mă pre lemn spânzurat pre mine Fiul tău și Dumnezeu, carele pre ape am spânzurat pământul, fără ținere, și am făcut toată zidirea. Că mă voiu sculà, și mă voiu prea slăvì și voiu sfărâmà cu putere împărățiile iadului, și voiu pierde puterea lui și voiu scoate pre cei legați din răutatea lui, ca un milostiv, și-i voiu aduce la Tatăl meu, ca un iubitor de oameni.

Troparul, Glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul Cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoihului.
Și ale Sfinților pe 4.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cela ce se purtà în căruță, l-a cufundat toiagul lui Moisì, cel ce a făcut „minuni oarecând, în chipul „Crucii lovind, și despărțind „marea, și pre Israil fugătorul „mergătorul cel pedestru l-a

„mântuit. Pre cel ce cântà cân-
„tare lui Dumnezeu".

Fiind luminați cu daruri mucenicești, și stând cu dragoste înaintea luminii celei mari, cu totul luminaților mucenici, risipiți norii sufletelor noastre, și furtuna patimilor, cu Darul atotputernicului nostru Dumnezeu.

Dându-se cu totul ceata mucenicilor lui Dumnezeu celui ce vede toate, și legându-și sufletele de dragostea lui, au dezlegat legăturile răutății: Și dăruesc deslegarea păcatelor, celor ce-i fericesc pre ei cu credință.

Slavă...

Cei ce prin ostenelele chinurilor arătat au sfărâmat pre vicleanul, din zavistie fiind ascunși în mulți ani, astăzi s'au arătat, și cu mâini de preot cugetător de Dumnezeu se aduc în Biserică, dând mântuire lumii.

Și acum, a Născătoarei:

Izbăvește-mă Maica lui Dumnezeu Fecioară, de vrăjmașii văzuți și nevăzuți, ceea ce ai născut pre Dumnezeu Cuvântul văzut, carele erà nevăzut, și cu liniștea ta potolește valul patimilor mele, căci singură ești îndreptarea oamenilor.

Peasna 3-a, Irmos:
Doamne cela ce ai făcut...

Infierbântându-vă de dragostea cea dumnezeească Mucenicilor, focul nedumnezeirii cu râurile sângiurilor l-ați stins, și strălucind ca niște stele luminoase, toată lumea cea de sub soare o ați luminat..

Moaștele cele luminoase ale mucenicilor strălucesc lumină de tămăduiri, celor ce cu credință aleargă către dânșii; că au scos daruri din izvoarele Mântuitorului, râvnind patimii lui celei de bună voie.

Slavă...

Turnurile credinței, jertfele lui Hristos, fiind ascunse mai 'nainte mulți ani, acum s'au arătat, și s'au adus prin mâini de Arhiereu, cu bună credință și cu cuviință.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te ceea ce ai născut pre Domnul a toată lumea. Bucură-te ceea ce ai pricinuit oamenilor bucuria; bucură-te munte umbros și netăiat; bucură-te Preacurată, întărirea credincioșilor.

Irmosul:

Doamne, cela ce ai făcut
„cele deasupra crugului ceresc
„și ai zidit Biserica, tu pre
„mine mă întărește întru dra-
„gostea ta, că tu ești marginea

„doririlor, şi credincioşilor întărire, unule iubitorule de oameni".

Sedealna, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Surpând arătat înşelăciunea vrăjmaşului, şi de zavistie fiind ascunşi întru mulţi ani, v'aţi arătat nouă, prea lăudaţilor mucenici, tămăduind patimile sufletelor noastre. Şi vindecând durerile trupurilor, întru slava Dumnezeului nostru.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Chiverniseşte Curată, viaţa mea cea ticăloasă, şi te milostiveşte spre sufletul meu, cel ce se alunecă de mulţimea greşelilor întru adâncul pierzării Preacurată; şi în ceasul înfricoşatei morţi, tu pre mine mă răpeşte dela dracii cei ce mă clevetesc şi din toată munca.

A Crucii, a Născătoarei:

Şi prin inima ta Fecioară prea curată fără prihană, a trecut cu adevărat sabie, când ai văzut pre Fiul tău înălţându-se pre Cruce, binecuvântată Marie, prea curată, scăparea celor păcătoşi, Născătoare de Dumnezeu, întărirea credincioşilor.

Peasna 4-a, Irmos:

Tu eşti tăria mea, Doamne, „tu şi puterea mea, tu Dumnezeul meu, tu bucuria mea; „cela ce nu ai lăsat sânurile „părinteşti, şi a noastră sărăcie „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avvacum strig „către tine: Slavă puterii tale, „iubitorule de oameni".

Junghierea şi moartea ta cea de bună voie, dătătorule de viaţă, o a poftit ceata pătimitorilor, şi răbdând multe feluri de osteneli, s'a mutat la dumnezeiasca veselie cea fără de durere, cu mulţămire cântând: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Ingrădindu-se cu platoşa Crucii, şi întărindu-se cu dragostea cea dumnezeească, au risipit unirea vrăjmaşului, şi taberile lui le-au pierdut prin credinţă mucenicii cei dumnezeeşti, cu osârdie cântând: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Slavă...

Luminându-vă cu podoabele bunătăţilor, v'aţi împodobit cu haină roşită din sângiuri muceniceşti, şi purtând semnul Crucii cel de biruinţă ca un sceptru, v'aţi învrednicit cu adevărat a împărăţi împreună cu Hristos, câştigând nădejdile celor fericiţi.

Şi acum a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu binecuvântată Preacurată, dumne-

zeească podoaba purtătorilor de chinuri, ceea ce ai făcut cerească firea noastră cea căzută prin sfatul șarpelui; mântuește-mă de toate smintelele vieții, și mă învrednicește să aflu mântuire.

Peasna 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat dela „fața ta, cela ce ești lumină „neapusă; și m'a acoperit întu-„nerecul cel strein pre mine „ticălosul. Ci mă întoarce, și la „lumina poruncilor tale îndrep-„tează căile mele, rogu-mă".

Păzind oasele sfinților tăi, Mântuitorule, care erau ascunse în multă vreme, le-ai arătat acum precum bine ai voit, spre sfințirea și mântuirea poporului tău, Cuvinte, și spre rușinarea vrăjmașilor celor ce te hulesc.

Ghiața înșelăciunii o ați topit cu fierbințeala credinței, măriților, și trecând preste multe chinuri de multe feluri de munci, v'ați odihnit către cetatea cea de sus, fiind întrarmați cu dragostea, și plini de mărire.

Slavă...

Cu răbdarea bătăilor, toată mânia vrăjmașului au gonit ostașii cei tari, chinuindu-se și spânzurându-se, și băgându-se în foc materialnic, toată materia nedumnezeirii o au ars cu Darul.

Și acum, a Născătoarei:

Mai cinstită ești decât puterile cele de sus, de Dumnezeu dăruită, că ai zămislit pre Cuvântul, cel ce toate le-a făcut cu cuvântul, și ai născut pre cel ce s'a născut din Tatăl fără de stricăciune mai 'nainte de veci, Preacurată.

Peasna 6-a, Irmos:
Curățește-mă Mântuitorule...

Ca niște crini răsăriți în văile cele înțelegătoare, pre toți îi umpleți de miros dumnezeesc, prea lăudaților, și toată răutatea sufletelor o goniți, purtătorilor de chinuri, vrednicilor de minuni.

Sângiurile cele închegate ale mucenicilor, tămăduesc ranele sufletelor. Căci cu acelea rănind tare pre vrăjmașul, prin dumnezeescul Duh s'au făcut casă de doftorie fără de plată, celor ce cu fierbințeală cer tămăduiri.

Slavă...

Cereți Mucenicilor, dela Mântuitorul, biruințe împăraților celor binecredincioși; și Arhiereului ce v'a adus pre voi cu dragoste fierbinte, bună primirea cea de sus.

Și acum, a Născătoarei:

Din tine s'a arătat Dumne-

zeu oamenilor cu luarea trupului, Preacurată, și a luat din tine a mea sărăcie, cel bogat, dăruindu-mi intrările nemuririi.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, și mă ridică dintru adân-„cul răutăților, rogu-mă. Căci „către tine am strigat; și mă „auzi Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Din pământ strălucind, ca niște luminători, toată negura păgânătății ați gonit, și pre credincioși ați luminat, dumnezeești mucenici, ai Treimii apărători.

ICOS.

Ca niște trandafiri în mijlocul spinilor, moaștelor voastre înflorind, mireazma ortodoxiei dau din sine lumii, cinstiții și prea măriții mucenici. Cele frumoase ale lumii lepădându-le, bine durerile ați suferit, pre împărații cei păgâni ați mustrat, și pre Impăratul și Stăpânul tuturor l-ați propoveduit cu îndrăzneală. Pentru aceasta frumusețile cerești văzându-le, Impăratului veacurilor cu osârdie aduceți rugăciune pentru noi, cei ce săvârșim pomenirile voastre, dumnezeești mucenici, ai Treimii apărători.

Intru această lună, în 22 de zile, pomenirea sfinților mucenici și apostoli, ale cărora moaște s'au aflat în Evghenia, în zilele împăratului Arcadie.

Stih: Mucenicii cei ascunși arătându-se din pământ,
Toată stricăciunea de pre fața pământului sunt curățind,
In a douăzeci și doua zi, din pământ s'a ivit,
Cinstitele oase ale celor ce au pătimit.

Ocârmuind scaunul Constantinopolei prea sfântul Tomà, s'au aflat sfintele moaște zăcând în pământ, și îndată au fost ridicate cu cinste de Arhiereu, făcându-se acolo adunare de popor, când s'au tămăduit și boale fără leac. Iară după câțiva ani din dumnezeeasca arătare, se descoperi oarecăruia Nicolae cliric și scriitor bun, ca adică să fie unele dintr' acele moaște, ale lui Andronic și ale Iuniei, de care pomenește dumnezeescul apostol Pavel la Epistola cea către Romani.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru și mărturisitorul Atanasie, cel din Pavlopetria.

Stih: Atanasie creșterea lui Pavlopetru cel lăudat,
Impreună cu apostolii Petru și Pavel s'au așezat.

Acest Cuvios s'a născut în Constantinopol, având părinți cucernici, cinstitori de Dumnezeu și foarte bogați. Deci fiind evlavios din tânăra vârstă, doreà să se îmbrace în shima monahicească. Pentru aceasta ducându-se în părțile sânului mării Nicomidiei, și-a tuns părul; și atâta s'a înălțat cu faptele bune, în cât și împăraților s'a făcut cunoscut. Iară pe vremea lui Leon luptătorul de icoane, fiind pârît că cinstește prea curatele icoane, la multe munci a fost dat, și la amară izgonire și necazuri. Deci rămâind neplecat și credința ortodoxă până în sfârșit păzindu-o, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfânta Antusa, și douăsprezece slujnici ale ei, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Antuso pre slujnicile tale prietene aflând'
Cari împreună cu tine de sabie sunt murind.

Intru această zi, sfântul mucenic Sinetos.

Stih Sinetos deşi moare de sabie, însă cântă ca la psalm:
Văzând pre cei neînţelegători mă topeam.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Talasie şi Limneu.

Stih: Limanul cel lin pre Limneu şi Talasie i-au primit,
Pre cei ce din viaţă ca din mare au fugit.

Din aceşti sfinţi, Talasie într'un oarecare munte ş'a făcut sihăstrească locuinţă, pre toţi covârşind cu curăţia obiceiului şi smerenia gândului. Iară Limneu, prea mult lăudând viaţa sihăstrească, s'a dus la pomenitul marele Talasie foarte tânăr fiind. Şi învăţându-se de acela sihăstrească petrecere, de acolo s'a dus la pururea fericitul Maron. A căruia viaţă râvnindu-o, a ales să vieţuiască fără de acoperământ. Şi ducându-se spre vârful unui munte ce aveà deasupra lui un sat cu numele Targala; întru aceasta a petrecut, sihăstreşte vieţuind; fără a-şi face colibă, cort sau căsuţă, ci numai cu un ţarc de pietre pre sine ocolindu-se, Cerul aveà acoperământ. Pentru aceasta a luat dela Dumnezeu şi Darul minunilor; încât şi dracii izgonea, şi boale vindecà apostoleşte urmând. Umblând oarecând Sfântul, a fost muşcat de un şarpe; ci cu singura rugăciunea s'a mântuit de moarte, Şi oarecând căzând în patimă de pântece (carea aceasta este cumplită şi foarte rea), cu chemarea lui Dumnezeu, a primit mântuire. Şi pre cei lipsiţi de vederi, ce erau siliţi a fi cerşetori, adunându-i şi făcându-le chilii dupre numărul lor, le-au poruncit să petreacă într'nsele, aducându-le lor hrana cea de nevoie dela cei ce veneau către dânsul. Şi întregi treizeci şi opt de ani, petrecând fără de acoperământ, ş'a dat duhul la Dumnezeu cu pace.

Intru această zi, sfântul Telesfor, episcopul Romei.

Stih: Telesfor adus-a roadă fiind tăiat,
Ca o sământă aleasă, prin bun sfârşit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Varadat.

Stih: Precum zice Pavel, omorându-şi mădulările pre pământ.
Varadat de cereasca viaţă s'a împărtăşit.

Acesta erà din cetatea Antiohiei şi iubind viaţa sihăstrească şi filosofească, s'a închis pre sine intru'o chilioară- De acolo apoi s'a dus pe o culme de deal mai înaltă, şi-şi facu o ladă de lemn, atâta de mică, încât nu-i încăpeà trupul. Pentru aceasta erà silit pururea să se plece, neavând înălţimea potrivită cu trupul său, nici fiind scândurile lipite; ci fiind şi scurtă în păreţi, şi asemena cu nişte laţuri deschise, întru cât nici de vătămarea ploici, nici de arsura soarelui se puteà apără. Deci multă vreme vieţuind în acest loc, mai în urmă a ieşit, supuindu-se îndemnărilor lui Teodot episcopul Antiohiei. Deci sta deapururea având-şi mâinile întinse spre Cer, şi lăudând pre Dumnezeul a toate, şi trupul având-şi acoperit cu o haină de piele, numai o deschizătură lăsată spre răsuflarea nasului şi a gurei, şi tot acest necaz îl suferea neavându-şi nici trupul sănătos; ci foarte de multe patimi fiind cuprins. Dar fiind învăpăiat de înfocată osârdie, şi de dragoste dumnezeească, se sileà a pătimi pentru răsplătirea cununilor, pe care aştepta să le primească mutându-se către Dumnezeu.

Intru această zi, cel dintru sfinţi părintele nostru Vlasie, Papa Romei cu pace s'a săvârşit.

Stih: Vlasie Arhiereu mare arătându-se.
Mai vârtos a fi podoabă scaunului său văzându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumne„zeu focul s'a ruşinat în „Vavilon oarecând. Pentru „aceasta tinerii în cuptor cu bu„curos picior, ca într'o gră„dină verde, săltând au cântat: „Bine eşti cuvântat Dumnezeul „părinţilor noştri".

Cu mucenia făcându-vă odi-

nioară cunoscuţi, celui ce v'a zidit, şi fiind ascunşi nevăzuţi, acum v'aţi arătat nouă prea lăudaţilor mucenici, cari cântăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Scoate-ţi oamenilor astăzi apa mântuirii din fântâna, care izvorăşte prin moaştele mucenicilor, ca din nişte pârae fără materie, şi celui ce i-a mărit pre dânşii, cântaţi: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Cei ce s'au arătat locaşuri luminii prin multe chinuri, fiind ascunşi întru ani mulţi, întru ascunzătoare întunecoasă acum ca din nişte locuri ascunse au strălucit luminători, pătimitorii tăi, Hristoase, povăţuindu-ne pre noi la lumină.

Şi acum, a Născătoarei:

Proorocii au vestit mai 'nainte adâncul tainei tale Fecioară. Că ai purtat în pântece pre Dumnezeu zămislit din prea curate sângiurile tale, Fecioară, şi l-ai născut în două firi, spre mântuirea şi slobozirea noastră.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Fiind mucenicii ca nişte viţe ale viei celei fără materie, ne-a înflorit nouă struguri de cunoştinţa lui Dumnezeu, şi ne-au dres nouă tuturor vin de nemurire, carele goneşte arătat beţia cea stricătoare de suflet, cântând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Cu curgerile sângelui au secat râurile nebuniei idoleşti, şi focul poruncei tiranului celui fără de Dumnezeu l-au făcut cenuşe, pătimitorii slavei lui Hristos. Şi din destul a adăpat toată inima, care cu credinţă strigă: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cel mai ales din arhierei, cu sfinţire pornindu-se, a făcut adunare de aducerea voastră cea sfinţită, prea fericiţilor, şi preste an o cinsteşte pre dânsa, împreună cu toată adunarea cea sfinţită, cântând: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfinţindu-te cu Duhul Născătoare de Dumnezeu, prea fără prihană, ai născut pre Sfântul, cel ce se odihneşte pre sfinţi, şi pre singur Făcătorul de bine Dumnezeu carele sfinţeşte pre toţi cei ce cu credinţă strigă: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun„citorul Haldeilor, l-a ars ne„buneşte, pentru cinstitorii de „Dumnezeu. Iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mân„tuitorului, a strigat: Tineri bi„ne-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, „noroade prea înălţaţi-l întru „toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Spăimântatu-s'a de aceasta...

Unul pre altul învitându-se către viaţă, îndemnându-se dintre dânşii să fie îndrăzneţi, au suferit chinurile pătimitorii, strigând: Iată vreme bine primită; să stăm, şi să biruim pre vrăjmaşul. Că Hristos puitorul de nevoinţă întinde cununile, cel ce pentru noi a voit să pătimească.

Inălţatu-te-ai pre lemn Cuvinte al lui Dumnezeu, şi ai tras către tine cetele mucenicilor, cari au închipuit patima, şi junghierea ta, care de bună voie ai luat Stăpâne pentru milostivire, de care dorind de tine vitejii ostaşi, ca nişte jertfe s'au junghiat.

Slavă...

Invrednicindu-vă prea lăudaţi Mucenici, purtătorilor de chinuri, a împărăţi pururea cu Hristos în ceruri cu bucurie, cereţi biruinţă Impăratului şi Arhipăstorului, sufletească mântuire, şi tuturor celor ce cu credinţă vă laudă pre voi astăzi.

Şi acum, a Născătoarei:

Norule al Soarelui celui înţelegător, goneşte norii sufletului meu. Uşă a lui Dumnezeu, deschide-mi rogu-mă, uşile dreptăţii, Stăpână, şi mă îndreptează către intrările cele bune Fecioară, mântuindu-mă de smintelele cele de multe feluri ale vicleanului.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământu„lui s'au minunat, că Dumne„zeu s'a arătat oamenilor tru„peşte, şi pântecele tău s'a fă„cut mai desfătat decât ceru„rile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, în„cepătoriile cetelor îngereşti „şi omeneşti te slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

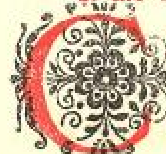
INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE.

Sfântul sfinţitul mucenic Policarp Episcopul Smirnei.

La Doamne strigat-am, Stihirile Octoihului 3, şi ale Sfântului 3, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Când a căzut la pământ roada Fecioarii, şi să-

mânța cea începătoare de viață, atuncea te-a odrăslit pre tine spic cu multă roadă, ca să hrănești pre credincioși cu cuvintele, și cu dogmele dreptei credințe și ale pătimirii, sfințindu-i pre dânșii cu sângele cel dumnezeesc, și curățindu-i cu mirul preoției, Policarpe.

Apus-ai din lume către Dumnezeu, strălucind razele muceniei tale, încetat-ai a dorì ajungând la dorirea cea desăvârșit Cuvioase, și te-ai umplut de fericita strălucire. Căreia acum roagă-te, să se împărtășească toți, cei ce prăznuesc cu credință prea sfântă pomenirea ta, fericite Policarpe.

Când s'a înălțat pre lemnul Crucii, spânzurându-se Via cea adevărată, atuncea te-a întins pre tine viță cu multă roadă, tăiată cu cosorul cinstitei mucenicii, și călcată în linurile chinurilor; al cărui pahar de veselie amestecându-l cu credință Părinte, mărim cinstitele tale lupte.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Bucuria tuturor scârbiților, și apărătoare celor năpăstuiți, și hrană săracilor, străinilor mângâiere, celor înviforați liman, bolnavilor cercetare, celor îngreuiați acoperământ și sprijineală, și toiag orbilor, tu ești Preacurată, Maica Dumnezeului celui prea înalt; grăbește rugămu-ne, și mântuește pre robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând Preacurata pre Făcătorul a toată lumea, că rabdă multe ocări și pre Cruce înălțat, suspinà, zicând: Prea lăudate Doamne, Fiule și Dumnezeul meu, cum suferi necinste în trup, vrând să cinstești zidirea ta, Stăpâne? Slavă milostivirii tale celei multe, și pogorârei tale, iubitorule de oameni.

Tropar, glasul al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor...

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoihului și al Sfântului pe 4. Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre dumnezeescul Policarp cu cântări voiu lăuda.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dum„nezeu, celui ce a despărțit ma„rea, și a trecut pre norodul, „pre carele l-a scăpat din robia „Eghiptenilor, că s'a prea „slăvit".

Cu vărsarea luminii lui Hristos luminându-te, și de lumina lui umplându-te, de Dumnezeu

cugetătorule, luminează sufletul meu cel întunecos, prin rugăciunile tale.

Luminarea propoveduirii celei mântuitoare, fulgerând în inima ta cea curată, ca printr'o oglindă neîntinată, a strălucit razele la toți, Părinte.

Slavă...

Făcutu-te-ai stâlp scris al legii celei nouă, având în scris Părinte, Evanghelia Darului celui dumnezeesc, nu cu cerneală, ci cu dumnezeescul Duh.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeu îl știm, că s'a întrupat din tine fără de voie trupească. Cel mai'nainte de toată zidirea și de toți vecii; mărturisindu-te pre tine cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos:

Intărește-ne pre noi...

Ca și cum am zice din psalmi, maslin roditor te-ai făcut în casa Domnului tău Policarpe, descoperitorule de cele dumnezeești, purtând blândețea propoveduirii.

Indreptându-ți cugetul cu bună tocmire către poruncile Mântuitorului, de Dumnezeu fericite, dupre vrednicie te-ai făcut păstor prea ales bisericii lui.

Slavă...

Cu totul te-ai adus pre sineți lui Hristos, ca o jertfă vie prin mucenie, ca unul ce te-ai nevoit mai 'ainte prin sihăstrie, prea fericite, cu mărturisirea cunoștinței.

Și acum, a Născătoarei:

Scuturat-ai țărâna omorârei noastre, născând pre nemurirea cea adevărată, și ne-ai țesut nouă podoabele nestricăciunii, prin nașterea ta, Fecioară.

Irmosul:

Intărește-ne pre noi întru „tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorât păcatul, și frica „ta o sădește în inimile noastre, „celor ce te lăudăm pre tine".

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și...

Lucrând cu adevărat în inima ta, Părinte înțelepte, strugurul Darului, ca niște vin ai stors cuvântul credinței, carele veselește cugetele tuturor credincioșilor, și te-ai arătat nemărginit liman al minunilor. Pentru aceasta te-ai și arătat podoabă mucenicilor, săvârșindu-te prin foc, și învrednicindu-te luminii celei veșnice, Policarpe. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli, celor ce prăznuiesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Norule al Soarelui celui în-

ţelegător, sfeşnice luminător de aur al dumnezeeştei lumini, neîntinată, nespurcată preacurată Stăpână, luminează-mi rogu-mă, cu lumina nepătimirei întunecatul meu suflet cel orbit de patimi; şi inima mea cea întinată spală-o cu curgerile lacrămilor, şi cu pocăinţa umilinţei, şi mă curăţeşte de răutatea faptelor mele, ca să-ţi strig ţie cu dragoste: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, să mi se dea iertare de greşeli; că pre tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua văzând pre Cruce pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul, se văetà lăcrămând, şi cu amar strigând: Lumea se veseleşte luând prin tine mântuire, iară cele dinlăuntru ale mele se ard, văzând răstignirea ta, pe care o suferi pentru milostivirea milei; îndelung răbdătorule, Doamne, cela ce eşti noianul milei şi izvor nedeşertat, milostiveşte-te şi dărueşte iertare greşelilor, celor ce cu credinţă laudă dumnezeeştile tale patimi.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul „rânduelei tale, şi te-am „prea slăvit pre tine, unule iu„bitorule de oameni".

Pom roditor te-ai arătat Stăpânului, aducând multă roadă de bunătăţi, părinte Policarpe.

Ardere de tot, şi jertfă curată te-ai adus Mântuitorului tuturor, părinte Policarpe.

Cu bună credinţă povăţuind Cuvioase norodul, către lumina cunoştinţei de Dumnezeu, ai gonit întunerecul nedumnezeirii.

Slavă...

Lăudăm, mărite, răbdarea cea întărită a sufletului tău, şi nebiruirea luptelor tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează-mi Curată cu lumina ta sufletul meu cel întunecat, ca una ce ai născut lumina cea ipostatnică.

Peasna 5-a, Irmos.

Dătătorule de lumină, şi făcătorul veacurilor, Doamne, „întru lumina poruncilor tale „povăţueşte-ne pre noi, că afară de tine pre alt Dumnezeu „nu ştim".

Cu lumina Duhului luminându-te la cuget Cuvioase, te-ai învăţat tăinuit prin gândul tău dupre asemănarea focului ce ţi se aprindeà, că prin foc vrei să te săvârşeşti, cugetătorule de Dumnezeu Policarpe.

Rîu de viaţă ai primit ca din pârâul desfătării, făcându-te ucenic ucenicului celui iubit, carele a tras adâncimea înţelepciunei, Cuvioase.

Slavă...

Avuţie şi slavă luminată, şi prelungire vieţii, şi viaţă nestricată, ţi-a dăruit ţie Părinte, Hristos înţelepciunea cea adevărată, pentrucă l-ai iubit pre el prea mult.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel vechiu de zile s'a pogorît în pântecele tău cel sfinţit, Preacurată, ca ploaia pe lână, şi s'a arătat nou Adam, iubitorul de oameni.

Peasna 6-a, Irmos:
Intru adâncul păcatelor...

Omorându-te de către toată lumea, grăitorule de cele dumnezeeşti, şi numai singur lui Hristos trăind şi vieţuind, acum către dânsul te-ai mutat, câştigând nestricăciunea cea de viaţă.

Cu bună închipuire umblând Fericite, şi arătându-te fiu luminii şi păcii, ai cunoscut pre Marchion ca pre un născut întâi al întunerecului şi vrăjmaş.

Slavă...

Invăţându-ne Părinte cuvintele tale, ne lepădăm de tot eresul spurcat, şi de adunările viclene ale necredincioşilor, cari cred două stăpâniri.

Şi acum, a Născătoarei:

Preacurată, ceea ce ai zămislit pre Mielul cel curat, carele ridică păcatul lumii, roagă-te să se deà iertare păcatelor robilor tăi.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor „fiind încunjurat, chem adâncul „milostivirii tale cel neurmat; „din stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă".

CONDAC, glasul 1-iu.
Podobie: Ceata îngerească...

Roduri cuvântătoare aducând Domnului, Policarpe înţelepte, prin fapte dumnezeeşti, te-ai arătat dupre vrednicie dumnezeesc Ierarh, Fericite. Pentru aceasta astăzi luminându-ne cu cuvintele tale, lăudăm a ta vrednică de laudă pomenire, prea slăvind pre Domnul.

ICOS.

Primind bunătatea înţelepciunei, dintru aceea Părinte ai umplut turma ta de cunoştinţa lui Dumnezeu; şi întreita strălucire a prea sfintei şi negrăitei Dumnezeiri arătând, pentru nenaşterea Tatălui şi naşterea Fiului şi eşirea Duhului. Pentru o Dumnezeire, şi o slavă luminată ai învăţat, şi nedumnezeirea idolilor din mijloc o ai scos,

şi roduri coapte, sufletele credincioşilor ai adus, mărite, la aceasta; întru care ne-am botezat, întru care şi credem, prea slăvind pre Domnul.

Intru această lună, în 23 de zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Policarp Episcopul Smirnei.

Stih: Policarp ardere de tot Cuvinte ţie făcându-se.
Multă roadă dă cu strein chip în foc arzându-se.
In a douăzeci şi trei văpaia cu adevărat.
A ars pre Policarp cel lăudat.

Acesta a fost ucenic sfântului Ioan de Dumnezeu cuvântătorului, şi Evanghelistului, împreună cu Ignatie purtătorul de Dumnezeu. Şi după sfântul Vucol Episcopul Smirnei, fu hirotonit de Episcop, cu mai 'nainte zis-a sfântului şi fericitului Vucol. Iară când fu la goana ce se făcù pre vremile lui Dechie, atuncea a fost dus înaintea antipatului, şi mărturisind pre Hristos cu îndrăzneală, şi-a săvârşit nevoinţa prin foc. Şi a luat Darul facerii de minuni dela Dumnezeu; că mai 'nainte de Arhierie prin rugăciunea sa a umplut jitniţele de grâu femeei aceleia ce l-a crescut, pre care le deşertase mai 'nainte la trebuinţa fraţilor celor lipsiţi. Şi după ce s'a făcut Arhiereu, a oprit pornirea focului ce ardeà. Şi prin rugăciune a pogorît ploi pe pământul cel secetos. Şi iară a oprit supărarea ploilor. Şi se face soborul lui în Biserica cea mare.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioşilor părinţilor noştri: Ioan, Moisì Antioh, şi Antonin.

Stih: Ceată de cinstiţi bărbaţi cu numărul împătrită.
Se alcătueşte ţie Cuvinte, şi din viaţă se mută.

Din aceşti patru cuvioşi, Ioan s'a făcut cunoscut, şi ucenic cuviosului Limneu, carele sihăstreà la muntele ce este aproape de satul Targala. Deci ducându-se acesta la o culme de deal foarte rece, (căci se aflà spre partea crivăţului) acolo a petrecut douăzeci şi cinci de ani, fără de acoperământ. Iară hrana sa era pâine şi sare, haina de păr de capră. Trupul său erà înfăşurat cu grele lanţuri, de care fiind îngreuiat, şi arzându-se de razele soarelui, n'a voit nici odată să ia mângâiere despre vreo umbrire la pătimirea sa. Pentru care şi copaciul, migdalul, care-l sădise un prieten al său, lângă patul său, şi cu vremea se făcuse copac şi da umbră, şi acela, zic a poruncit de l-a tăiat, ca să nu aibă nici o mângâere dela umbră. Deci cu asemenea chip cuviosul Ioan nevoindu-se, s'a mutat către Domnul.

Iară fericitul Moisi urmând vieţii pomenitului cuvios Ioan, s'a dus la un vârf de munte, ce se aflà deasupra satului numit Ramà, şi acolo se nevoià cu sihăstreşti lupte. Iară fericitul Antioh, deşi erà bătrân cu vârsta, mari nevoinţe, însă întrebuinţà. Deci de trei ori fericitul Antonie, bătrân fiind, totuş ş'a făcut un ocol la un loc prea pustiu, şi acolo se nevoià asemenea cu cei tineri; căci asemenea hrană cu a celor tineri, adică pâine şi sare, amândoi aceştia aveau, aceiaşi băutură beau, adică apă, aceiaşi haină de păr, şi aceleaşi priveghieri şi rugăciuni, ca şi tinerii făceau amândoi aceştia. Şi ca să zic cuprinzător, pururea aceşti patru cuvioşi se aflau întru osteneli toată ziua şi toată noaptea, şi n'au împuţinat răbdarea şi bărbăţia lor, nici îndelungata vreme a sihăstriei, nici bătrâneţele, nici neputinţa firii; căci aveau întru inima lor, dumnezeească dragoste şi osârdie, ca să se ostenească şi să se nevoiască pentru Dumnezeu. Şi dar cu asemenea nevoinţe petrecându-şi viaţa, cu pace ş'au dat sufletele în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfânta Gorgonia sora sfântului Grigorie, de Dumnezeu cuvântătorul, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Cu tăcerea cinstesc sfârşitul Gorgoniei.
Lăudându-o pre ea cu cuvintele Grigorie.

Intru această zi, sfântul mucenic Climent, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Climent viţa viei cea gânditoare.
Ca nişte must nou sângele îşi varsă prin tăere.

Intru această zi, sfânta muceniță Tei, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Pre Tei ceea ce-și bătea joc de idolii înșelăciunii.
O a ucis cu sabia apărătorii minciunei.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioșilor părinților noștri Zevină, Polihronie, Moisi, și Damian.

Stih: Dumnezeescul Zevină ajunge la dumnezeiasca moștenire.
Părăsind dintru oameni a sa viețuire.
Polihronie și doi împreună nevoitori fiind.
Câte-și trei împreună anii vieții lor sunt săvârșind.

Dintru aceștia dumnezeescul Zevină s'a făcut o chilie preste un munte, în care a întrebuințat sihăstreștile nevoințe până la bătrânețe. Dar a covârșit pre toți cuvioșii acelei vremi, întru răbdarea ce aveà la sfânta rugăciune. Căci, fiindcă de bătrânețe nu puteà sta drept la rugăciune, rezemându-se pre toiagul său, stăruià la rugăciune, și așà minunat și cu plăcere de Dumnezeu viețuind, s'a mutat din aceste de aicea. Iară dumnezeescul Polihronie, ucenic acestuia fiind, atâta de mult a urmat bunătăților învățătorului său, și a tipărit întru sine caracterul aceluia, încât nici pecetea inelului pre ceară nu se tipărește așà de curat, căci asemenea necontenită stăruință la rugăciune și acesta aveà. Lanțuri însă de fier n'a suferit să poarte, ca nu cumva oarecare ne întăriți să se vatăme de aceasta. Iară o rădăcină de stejar prea grea purtându-o pre umere, care nu se puteà mișcà cu amândouă mâinile, își îngreuià trupul și când veneà cineva de băteà în ușă, ascundeà rădăcina. Din acest fel de nevoință îi înfloreà lui și dumnezeescul Dar. Căci prin rugăciunea sa, a contenit seceta, prin plouare, și chipul ce era deșert, cu rugăciune plin de untdelemn l-a făcut. Multe și alte minuni făcând s'a mutat către Domnul. Iară ucenicii săi, Moisì adică, a rămas în chilia dumnezeescului Polihronie până la sfârșitul vieții sale, toată bunătatea aceluia având-o culeasă. Iară Damian s'a dus la un sat ce erà acolo aproape, numit Nierà, și aflând aproape de sat o chilioară, și locuind într'însa, întrebuință aceeași petrecere ca a dascălului său Polihronie; încât cei ce știau bine pre amândoi, văzându-l pre acesta, să socotească că vede sufletul marelui Polihronie întru alt trup; căci întru amândoi străluceà asemenea nerăutatea, asemenea blândețe și smerenie, îndulcire de cuvânt, trezvie sufletească, cugetare de Dumnezeu, osteneală și priveghiere și hrană și neiubirea de agoniseală. Căci nimic alt aveà în chilia sa, decât o coșniță cu linte muiată, ce-i slujà spre hrană. Atâta folos au cules ucenicii aceștia din împreună viețuirea cu Polihronie.

Intru această zi, cuviosul noul mucenic Damian, carele mai 'nainte s'a nevoit în sfânta monastire Filoteu din muntele Atonului, apoi a mărturisit în Larisa la anul o mie cinci sute șasezeci și opt, și prin sugrumare s'a săvârșit.

Stih: Rodul Evangheliei Fericite ai fost dobândind.
Damian sfârșitul prin sugrumare primind.

Intru această zi, cuviosul Damian, carele a sihăstrit în sfânta mânăstire a Esfigmenului din muntele Atonului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Mormântul lui Damian era a darurilor desfătare.
Livadă dulce suflătoare, o străină bună mirosire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deirà cinstindu-se, cei trei „tineri au defăimat porunca „cea prea fără de Dumnezeu, „și fiind aruncați în mijlocul „focului, răcorindu-se au cân„tat: Bine ești cuvântat Dum„nezeul părinților noștri“.

Cu cuget întărit ai intrat în văpaia ce ardeà, mărite, ca cei trei tineri, cari au răcorit cuptorul prin foc fără materie, și

în mijlocul focului ai rămas nears, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fericit eşti, şi bine îţi va fi, că locuieşti acum, unde sunt locaşurile drepţilor, unde sunt oştile mucenicilor, unde sunt cetele înţelepţilor Apostoli, cari strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Sufletele cele mai'nainte au fost neroditoare, le-ai adus lui Hristos cu multă roadă, îndreptându-le cu lucrarea Duhului, şi puindu-le lor sământă de spic bun, şi te-ai învăţat a strigà: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai tu te-ai arătat neispitită de bărbat, Maică a lui Dumnezeu, celui ce a zidit lumea cu înţelepciunea, preacurată Fecioară, pentru aceasta cu bună credinţă strigăm ţie, zicând: Bine cuvântată eşti Fecioară, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8-a, Irmos:
Pre Dumnezeu cel ce s'a pogorît...

Slujind cu sfinţenie întru buna credinţă lucrarea cea sfântă de taină a lui Hristos, tu te-ai adus lui Dumnezeu jertfă cuvântătoare, jertfă primită, şi bine plăcută, prinos deplin, Policarpe de trei ori fericite.

Intru cărunteţe, şi întru adâncime de bătrâneţe, ai arătat bărbăţie de tinereţe, cu puterea Crucii ridicându-ţi cugetul tău către lupte dumnezeeşti, lauda sfinţiţilor mucenici ai lui Hristos, de Dumnezeu cugetătorule Policarpe.

Intărindu-te cu Crucea, şi dupre vrednicie fiind îmbrăcat cu podoaba Ierarhiei Părinte ai intrat în Biserica lui Dumnezeu, să te arăţi cu sângele tău lui Hristos, cel ce este mai marele păstorilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Junghiindu-te pentru Hristos, ca un berbece ales, arătătorule de cele sfinte, te-ai arătat următor patimilor lui, şi te-ai făcut părtaş slavei împreună cu dânsul şi moştenitor, împărăţiei lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Fii mie stâlp de foc în chip de lumină, şi nor luminos povăţuindu-mă către moştenirea cea cerească, Născătoare de Dumnezeu Fecioară fără prihană, ca pre unul ce sunt rătăcit în pustia vieţii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreeşti, şi văpaia în-

„tru răcoreală o au prefăcut, ca „pre Domnul lăudați-l lucrurile, „și îl prea înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu Cuvântul...

Pomenirea ta Părinte cea purtătoare de lumină răsărind, luminează sufletele celorce o săvârșesc pre dânsa cu bună credință, dumnezeescule, și pre toți îi faci părtași dumnezeeştei arătări de lumină pre care cu laude, o fericim dupre vrednicie, cugetătorule de Dumnezeu.

Stând înaintea scaunului Stăpânului împreună cu ceata cea de sus a sfinților îngeri, roagă-l pre dânsul ca să ajungem noi la patima cea mântuitoare, și învierea lui săvârșindu-o luminat cu multe feluri de bunătăți.

Priceperea sfintei Treimi, Părinte nu ți se vede ca mai'nainte prin însemnări, ci de față, ca unul ce ești cu inimă curată, și scuturat de materie, și dezlegat de legăturile stricăciunei, fericite Policarpe prea mărite.

Slavă...

Pre tine Părinte ca pre unul ce porți cunună, și ai primit daruri de biruință din dreapta cea dumnezeească, și ai săvârșit luptele, și te-ai umplut de lumină, Policarpe înțelepte, crezând noi, cu osârdie te punem pre tine înainte rugător către Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și Maica Cuvântului, și ca pre una ce ești nouă pricinuitoare de viață veșnică, și dumnezeească, ca pre ceea ce ne-ai răsărit nouă pre soarele dreptății, noi credincioșii cu un cuget întru cântări toți te slăvim.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu negrăită înțelepciune a venit să „înnoiască pre Adam cel căzut „rău prin mâncare în stricăciune, din sfânta Fecioară negrăit întrupându-se pentru noi „credincioșii, cu un gând întru „laude îl slăvim“.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Multe roduri ai adus lui Hristos, înțelepte Policarpe. Pre oamenii cari prin tine s'au izbăvit din înșelăciunea dracilor, sfințite mărite mucenice, carele ești întocmai cu îngerii, și împreună locuitor cu apostolii, cu cari pomenește-ne Părinte, pre cei ce te cinstim cu dragoste.

A Născătoarei:

S'a surpat Maică Fecioară, peretele îngrădirei cel din mij-

loc, și noi oamenii cei muritori ne-am împreunat cu îngerii, prin nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; și acum întărește-ne pre noi să postim, și să ajungem a ne închinà curat Invierii celei de a treia zi a Fiului tău.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE.

Aflarea cinstitului Cap al sfântului prooroc înainte mergătorului și Botezătorului Ioan.

De nu este post, seara cântăm: Fericit bărbatul... Slava dintâiu.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6.

Iară de va fi post, zicem obișnuita Catismă. Și se pune slujba înainte Mergătorului cu a Triodului pe 10, cântând samoglasnica zilei de 2 ori, și mucenicina, și 3 Podobii din Triod și ale Sfântului pe 4.

Glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te sfințite Cap, și de lumină purtător, și de îngeri cinstit, carele cu sabia ai fost tăiat de demult, și cu ascuțite mustrări ai tăiat rușinea necurăției. Izvorule carele cu minunile adăpi pre credincioși, cela ce ai vestit venirea Mântuitorului cea de mântuire, și pogorârea Duhului de demult ai văzut preste dânsul rămâind, carele legii celei vechi și celei nouă cu Darul ai mijlocit; pre Hristos roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

(De două ori)

Capul înainte Mergătorului, cel ascuns oarecând în vas de lut s'a arătat din sânurile pământului, ieșind la arătare, carele și râuri de tămăduiri izvorăște. Pentrucă în ape a spălat capul celui ce acopere acum cu ape cele mai pre deasupra, și izvorăște oamenilor dumnezeească iertare. Deci pre acesta ce este dupre adevăr mărit, să-l fericim, și întru aflarea lui cu bucurie să prăznuim, carele pre Hristos roagă, să dăruiască lumii mare milă.

Capul carele a propovăduit pre Mielul lui Dumnezeu, cel ce s'a arătat cu trup și tuturor căile pocăinței cele de mântuire cu dumnezeești porunci le-a adeverit cel ce mai'nainte, călcarea de lege a lui Irod o a mustrat, și pentru aceasta s'a tăiat dela trup, și până la o vreme luând ascundere, ca un soare luminos ne-a răsărit nouă, carele a strigat: Pocăiți-vă, și la Hristos acum vă apropiați, întru umilința sufletului, la cel ce dă lumii mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Comoara dumnezeeștilor daruri, capul tău cel de Dum-

nezeu păzit, înainte Mergătorule, din sânurile pământului a răsărit, pe carele noi cu credință primindu-l, și închinându-ne, strălucite, ne îmbogățim prin tine Botezătorul lui Hristos, cu prea mărite minuni, și cu iertare de greșeli.

Și acum, a Născătoarei:

Cine nu te va fericì pre tine prea sfântă Fecioară, sau cine nu va lăudà prea curată Naşterea ta, că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaș din tine cea curată a ieșit negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu, fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se mântuiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și Parimiile.

Iară de este în post, Parimiile zilei, apoi ale Sfântului.

Din proorocia Isaiei cetire.
Cap. 40, Vers 1.

Așà grăește Domnul: Mângâiați mângâiați pre norodul meu, grăește Dumnezeu. Preoților, grăiți Ierusalimului în inimă, mângâiați-l pre dânsul. Că s'a plinit dosădirea lui, că s'a iertat păcatul lui, că a luat din mâna Domnului îndoite pentru păcatele sale. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Dumnezeului nostru. Toată valea se va umpleà, și tot muntele și dealul se va plecà și vor fi cele strâmbe drepte, și cele colțuroase, căi netede. Și se va arătà slava Domnului și va vedeà trupul mântuirea lui Dumnezeu. In munte înalt te suie, cela ce bine vestești Sionului, înalță întru tărie glasul tău, cela ce propovăduești Ierusalimului, înalță nu te teme. Eu sunt Domnul Dumnezeu, eu voiu auzì Dumnezeul lui Israil, și nu voi lăsà pre ei. Ci voiu deschide din munți ape, și prin mijlocul câmpiilor, fântâni, și voiu face pustia întru bălți, și pământul cel însetoșat întru izvoare de ape. Veselească-se Cerul deasupra și norii să roureze dreptate, să răsară pământul și să încolțească, milă și dreptate să arate împreună. Glas de veselie spuneți, și faceți să se audă aceasta până la marginile pământului. Ziceți: Izbăvit-a Domnul pre robul său Iacov, și de vor însetoșa în pustie, scoate-va lor apă din piatră. Veselește-te cea stearpă, care nu naști; glăsuește și strigă, care nu aveai durere, că mai mulți sunt fiii celei lăsate, decât ai celeia ce are bărbat.

Din proorocia lui Malahia, citire.
Cap. 3, Vers 1.

Așà grăește Domnul Atotțiitorul: Iată eu trimit îngerul meu înaintea feții tale, carele va gătì calea ta înaintea ta. Și va venì la Biserica sa Domnul, pre carele voi căutați. Și cine va puteà suferi ziua venirii lui? Sau cine va puteà sta întru vederea lui? Pentrucă acela va venì ca focul ce topește și ca iarba nălbitorilor. Și va ședeà tocind, și curățind ca argintul și aurul. Și va venì la voi cu judecată, și va fi mărturie grabnică asupra făcătorilor de rău, și asupra curvarilor, și asupra celor ce jură strâmb cu numele lui, și asupra celor ce nu se tem de dânsul, zice Domnul Atotțiitorul. Pentrucă eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, și nu mă schimb, și voi feciorii lui Iacov. Depărtatu-v'ați de lege și nu o ați păzit. Pentru aceasta întoarceți-vă la mine, și mă voi întoarce la voi, zice Domnul Atotțiitorul. Și vor fericì pre voi toate limbile, și vor cunoaște că eu sunt Domnul, cela ce voi judecà între cel drept, și între cel fărădelege, în ziua aceia. Deci cunoaște-ți și vă aduceți aminte de legea lui Moisì robul meu; precum v'am aşe-

zat vouă în Horiv porunci şi dreptăţi, către tot poporul lui Israil. Şi iată eu voi trimite vouă pre Ilie Tesviteanul, mai 'nainte până ce va venì ziua Domnului cea mare şi luminată. Carele va întoarce inima Tatălui spre fiu, şi inima omului spre vecinul lui. Ca viind să nu bat pământul fără veste, zice Domnul atotţiitorul, Dumnezeul cel sfânt al lui Israil.

Din proorocirea lui Solomon, citire.
Cap. 4. Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se săvârşească, întru odihnă va fi. Dreptul murind va osândi pre necuraţii cei vii. Că vor vedea sfârşitul dreptului, şi nu vor cunoaşte ce a sfătuit pentru dânsul Dumnezeu. Că va arunca Domnul pre cei necuraţi jos fără de glas şi-i va clăti pre dânşii din temelii, şi până la cel de pe urmă se vor pustii întru durere şi pomenirea lor va pierì. Că vor venì întru cugetul greşelilor sale spăimântaţi, şi-i vor mustra pre dânşii împrotivă fărădelegile lor. Atuncea va stà cu multă îndrăzneală dreptul înaintea feţei celor ce l-au necăjit pre dânsul, şi a celor ce au lepădat ostenelele lui. Şi văzându-l pre el, se vor turburà cu multă frică, şi se vor îngrozi de minunata mântuirea lui. Că vor zice întru sine căindu-se, şi întru nevoinţa duhului vor suspina şi vor zice: Acesta este pre carele l-am avut oarecând de râs, şi întru pildă de ocară, noi ceşti fără de minte, Viaţa lui o am socotit nebunie, şi sfârşitul lui fără de cinste. Şi cum s'a socotit între fiii lui Dumnezeu, şi între sfinţi soarta lui este; rătăcit-am dar din calea adevărului, şi lumina dreptăţii nu ne-a strălucit nouă, şi soarele nu ne-a răsărit nouă. Umplutu-ne-am de cărările fărădelegii şi ale pierzării, şi am umblat pre căi neumblate iară calea Domnului nu o am cunoscut.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Veniţi credincioşii să cinstim cinstitul cap al Botezătorului cel tăiat cu sabia, întru aflarea lui astăzi întâmpinându-l, şi toţi cu cântări cinstindu-l din dragoste, daruri nouă de tămăduiri să luăm; pre carele nebunul Irod de demult l-a tăiat, cu înfierbântarea Irodiadei împreunându-se.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Precum aurul din pământ, aşà din pământ s'a ivit capul Mergătorului înainte, în năstrapă strălucind şi grăind luminos, şi mustrând preacurvirea lui Irod şi uciderea, şi cu raze luminând gândurile noastre; pre carele sărutându-l cu credinţă, astăzi îl cinstim cu cântări, ca pre cel ce se roagă lui Dumnezeu pentru noi.

Stih: Dreptul ca finicul va înflorì şi ca chedrul cel din Livan se va înmulţi.

Ca o dumnezeească comoară ascunsă fiind de demult în vas de lut capul Botezătorului, astăzi s'a descoperit marginilor, ca o bogăţie vărsând din sine izvoare de tămăduiri, boalele vindecând şi sufletele luminând. Pentru aceasta, darul de toată veselia luând toţi, pre Mergătorul înainte al lui Hristos să-l lăudăm.

Slavă, glasul al 2-lea,

Prea cinstitul vas al dumnezeieştilor gânduri, capul tău carele mai 'nainte luminat a văzut taina fiinţei celei negrăite ca dintr'un pântece de maică

din vistieriile pământului astăzi a răsărit, Ioane prea slăvite, și a umplut de mireazmă toată partea cea de sub soare, dând din sine mir de sfințenie, carele duhovnicește și acum propovăduește calea mântuirei, și Mântuitorului tuturor se roagă, pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă decât toate minunile cele de demult, că cine a cunoscut să fi născut maică fără bărbat, și să poarte în brațe pre cel ce cuprinde toată făptura; a lui Dumnezeu este voia, cel ce s'a născut, pre carele ca pre un prunc Preacurată în brațele tale purtându-l, și îndrăzneală ca o Maică către dânsul câștigând, nu încetà a-l rugà pentru cei ce te cinstesc, ca să miluească sufletele noastre.

Tropar, glasul al 4-lea.

Din pământ răsărind capul Mergătorului înainte, razele nestricăciunei de tămăduiri, strălucește credincioșilor. De sus adună mulțimea îngerilor, jos chiamă împreună neamul omenesc, cu un glas să înalțe slavă lui Hristos Dumnezeu.

Slavă, Și acum, a Născătoarei Invierei.

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul de 2 ori. Slavă, Și acum, a Născătoarei Invierei.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Ca o dumnezeească vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, Proorocule și înainte mergătorule. Deci toți împreună adunându-ne la această aflare, cu cântări de Dumnezeu glăsuitoare, lăudăm pre Mântuitorul, cel ce mântuește viața noastră cu rugăciunile tale. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te pre tine Mireasă a lui Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu, slăvim Nașterea ta cea necuprinsă, prin care ne-am izbăvit de înșelăciunea dracilor și de toată scârba, Născătoare de Dumnezeu Stăpână și cu credință strigăm: Mântuește turma ta, una prea lăudată.

După a doua Stihologhie, Sedealn,a glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Eșind ca aurul din metaluri sfințit capul tău cu prea slăvire, din sânurile pământului cele neapuse, a îmbogățit tot gândul credincioșilor cu dumnezeeasca cunoștință; acum strigând dupre obiceiu: Pocăiți-vă. Căruia închinându-ne, Mergăto-

rule înainte, pre Hristos cu glas marè prin credință îl slăvim. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Nu vom tăceà nici odată Născătoare de Dumnezeu cu mulțămită a lăudà din suflet milele tale, Stăpână, noi robii tăi, strigând și zicând: Prea sfântă Fecioară, grăbește, și ne mântuește pre noi, de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, și de toată îngrozirea; că tu ești folosirea noastră.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Porunca cea cu taină...

Capul Botezătorului erà ascuns, ca un mărgăritar în vas de apă, și iar acum ca un sfeșnic luminat de Dumnezeu, fiind înfrumusețat strălucește, făcând minuni în toată lumea ca un luceafăr răsărind cu bună cuviință, Mergătorul înainte al Soarelui, iarăș vestind nouă lumina cea neînserată, strigând: Iată Mielul lui Dumnezeu. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Mulțămim ție pururea Născătoare de Dumnezeu, și te slăvim Curată, și ne închinăm lăudând Nașterea ta, ceea ce ești plină de daruri, strigând neîncetat: Miluește-ne pre noi Fecioară prea milostivă, ca o bună, și ne scoate dela draci, și dela răspunsul cel înfricoșat în ceasul întrebării; ca să nu ne rușinăm robii tăi.

Antifonul dintâiu, al glasului al patrulea,
Pro chimen, glasul al 4-lea.

Acolo voiu răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.

Stih:

Adu-ți aminte Doamne de David, și de toate blândețele lui.
Toată suflarea.

Evanghelia dela Lucà.

In vremea aceea, ieșit-a cuvântul de Iisus întru toată Iudeia...

După Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Mergătorului tău înainte, Milostive...

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih:

Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...
Și Stihira, glasul al 6-lea.

Cinstitul cap al Botezătorului tău Doamne, carele oarecând în tipsie a vădit necurăția lui Irod cea fărădelege, și a propoveduit pocăința tuturor credincioșilor, din vistieriile pământului arătându-se, se pune înaintea celor ce vin la dânsul cu credință, și cu frică se ating, și se închină cu dragostea sufletului, dăruindu-le dezlegare de greșeli și dându-le trebuințele cererilor și mare milă.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 6, și al Mergătorului înainte, pe 8, de va fi în câșlegi.

Iară de va fi în post, se lasă Canonul Născătoarei de Dumnezeu și se cântă

numai Canonul Inainte-mergătorului, cu Irmosul pe 8. Catavasie: Deschide-voiu gura mea; iară unde vine Tripeznețul cântăm Canonul Mergătorului înainte; cu Irmosul pe 6, și Tripeznețul pe 8, și Catavasia Triodului.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.
Peasna 1-a, glasul al 7-lea, Irmos:

Cu voia ta Doamne întru în„vârtoșare pământească s'a „schimbat firea apelor, cea mai „'nainte lesne vărsătoare. Pen„tru aceasta neudat pedestru „trecând Israil, cântă ție cântare „de biruință".

Apa nemuririi născând Fecioară, apă de vindecare dă-mi mie, ca să spele toate patimile cele purtătoare de moarte, ale sufletului și ale trupului meu.

Născătoare de Dumnezeu pre norodul tău, cel ce cu dragoste cântă măririle tale, păzește-l, și-l izbăvește de stricăciune. Că tu Curată ești tuturor folositoare, și povățuitoare și întărire.

Fecioară, care ai născut adâncimea milostivirii, luminează sufletul meu cu strălucirea ta cea purtătoare de lumină, ca dupre vrednicie să laud adâncul minunilor tale.

Prea curată Fecioară, ceea ce ai născut lumii Soarele dreptății, gonește întunerecul dela cei ce cu credință te laudă pre tine.

Alt CANON al Sfântului.
Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l „înnecat, a strigat: Lui Dum„nezeu cântare de biruință să-i „cântăm".

Veniți cu limbă bine lăudătoare și cu duh prea puternic, lăudând din buze curate, pre Mergătorul înainte, glasul Cuvântului, cu cântări duhovnicești credincioșii să-l proslăvim.

Cu așezământ de pace se alinează, și cu mulțimi nenumărate, de cei ce strigă ție cântare de preste an, Biserica lui Hristos întru bună stare se adaoge, Inainte-mergătorule.

Slavă...

Cel dela Dumnezeu dăruit nouă ca o comoară nefurală, capul Mergătorului înainte cel de Dumnezeu purtător, toți credincioșii adunându-ne, cu cântări dupre vrednicie să-l cinstim.

Și acum, a Născătoarei:

Pre al tău făcător primindu-l, pre cel ce s'a întrupat mai pre sus de minte, precum însuși a voit, din pântecele tău mai presus de fire Curată, a

toată făptura Stăpână te-ai arătat.

Catavasie.

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3-a Irmos:

Cela ce ai întărit cerurile „cu cuvântul şi temelia pă„mântului o ai întemeiat pre„ste ape multe, întăreşte min„tea mea întru voia ta, iubito„rule de oameni".

Dărueşte nou dezlegare păcatelor noastre prea curată Fecioară, prin rugăciunile tale cele de Maică, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cuvântul întrupat.

Inviază-mi mintea mea cea moartă prea curată Fecioară, cu lucrarea celui ce cu adevărat s'a născut din tine, pururea Fecioară.

Cu veselie glasul lui Gavriil strigăm ţie prea curată: Bucură-te Fecioară nădejdea tuturor; bucură-te a lui Dumnezeu Mireasă.

Cei ce am cunoscut dumnezeească Naşterea ta, ne-am întărit, şi ne-am îmbogăţit cu folosinţa ta Fecioară, strigând: Sfânt eşti Doamne, cel ce izbăveşti sufletele noastre.

Alt Canon Irmos:

Nu este sfânt, precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălţat cornul credin„cioşilor tăi, Bunule; şi ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirii tale".

Pântecele cel neroditor, dumnezeească odraslă te-a născut pre tine, slăvitul logoditor al Bisericii celei din păgâni, care o ai logodit pre dânsa lui Hristos Dumnezeu, mirelui celui adevărat.

Glasul tău cel de Dumnezeu grăitor, Inainte-mergătorule Ioane, nici prin sabie nu l-a putut oprì ticăloasa prea curvă; că dumnezeescul tău cap l-ai arătat nouă din pământ.

Slavă...

Prăznuind luminat cetatea carea te iubeşte, se veseleşte, ca ceia ce a aflat bogăţie de taină, şi izvor de tămăduiri neîmpuţinat, capul tău, Inaintemergătorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Minunea dumnezeeştei Naşterii tale, Preacurată, covârşeşte toată rânduiala firei, că pre Dumnezeu mai pre sus de fire l-ai zămislit în pântece, şi născându-l ai rămas pururea Fecioară.

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Porunca cea cu taină...

Ca o comoară în vistierie fiind pus capul Mergătorului înainte, se păzià în vas de apă ascunzându-se glasul Cuvântului, ca nişte grâu acoperit în adâncul pământului, a înflorit rodind dumnezeească viaţă. A acestuia aflare toţi să o cinstim, slăvind pre Hristos, cel ce i-a dat lui Dar, ca să izvorască tămăduiri. De două ori.

Slavă şi acum, a Născătoarei:

Porunca cea cu taină luându-o întru cunoştinţă, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu ştie de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorârea, încape fără de schimbare tot întru tine. Pre carele şi văzându-l în pântecile tău luând chip de rob, mă spăimântez a strigà ţie: Bucură-te Mireasă care nu ştii de mire.

Peasna 4-a, Irmos:

Acoperit-au cerurile Hristoa-„se Dumnezeule întru ico-„nomia ta, bunătatea nespusei „înţelepciunei tale, iubitorule de „oameni".

Mântueşte-mă Fecioară pre mine, cel ce cu credinţă năzuesc la acoperemântul tău, şi prin cercetarea ta cea fierbinte, dărueşte-mi intrările vieţii.

Stăpână prea curată de rugăciunile Domnului, celui ce s'a întrupat din prea curatele tale sângiuri, ca să mântuiască de toată primejdia pre poporul tău, pururea Fecioară.

Prea curată Stăpână folositoarea lumii cea bună, nu mă lepădà pre mine ticălosul, carele alerg acum sub acoperemântul tău, ci mă primeşte rogu-mă.

Prea sfântă Marie, ceea ce eşti adevărat cort al sfinţeniei, sfinţeşte-mi sufletul meu cel spurcat, şi-l fă părtaş dumnezeeştei slave.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu şi Domnul. Cin-„stita Biserică cu dumnezeeas-„că cuviinţă cântă, strigând: „Din cuget curat întru Dom-„nul prăznuind".

Fost-ai pecete legii vechi cu adevărat, prea fericite, şi sfârşitul proorocilor te-ai numit, şi cinstit credincer celei nouă te-ai arătat, Mergătorule înainte.

Cu haine de păr, Mergătorule înainte, dupre obişnuinţă ai suferit, a-ţi acoperì cinstitul şi slăvitul tău cap, ca cu o îm-

brăcăminte de haină împărătească, bucurându-te.

Slavă...

Cu raza dumnezeescului Duh, Inainte Mergătorule, roagă-te, să se lumineze cetatea, care te cinstește pre tine totdeauna; și întru pomenirea ta înțelepte, împreună cu îngerii să se bucure.

Și acum, a Născătoarei:

Mort m'a arătat pre mine mâncarea cea din pom, iară pomul vieții din tine Preacurată arătându-se, m'a înviat, și desfătării raiului moștenitor m'a așezat.

Peasna 5-a Irmos:

Noapte neluminoasă necredincioșilor ești Hristoase, „iară credincioșilor luminare, „întru desfătarea dumnezeeștilor tale cuvinte. Pentru aceasta „la tine mânec, și laud Dumnezeirea ta".

Pre mine cel cuprins și îngreuiat cu somnul păcatelor, deșteaptă-mă Preacurată, prin dumnezeeească deșteptată rugăciunea ta, Mireasă a lui Dumnezeu.

Dă-mi mână de ajutor mie, celui ce alerg către tine Preacurată, și mă spală de toată spurcăciunea răutății, și de dureri mă mântuește prin rugăciunile tale, Maica lui Dumnezeu.

Frumusețea ta Doamnă cea cu dumnezeească cuviință, prea bună și prea dulce, iubind-o Stăpânul, întru tine Fecioară s'a sălășluit.

Pre cei ce te mărturisesc pre tine Împărăteasa Cerului și pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, învrednicește-i, să dobândească împărăția cea netrecătoare a raiului.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta, Bunule, sufletele celor „ce mânecă la tine cu dragoste, „mă rog luminează-le, ca să te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu, pre tine adevăratul „Dumnezeu, pre cela ce chemi „din negura greșelilor".

Nu ai fost Botezătorule trestie pururea clătită de vânturile ispitelor vrăjmașului, ci stâlp nemișcat dumnezeescului norod. Că cu puterea lui Ilie și a Duhului te-ai arătat.

Cel ce se leapădă de Dumnezeire, și micșorează slava lui Hristos, celui ce s'a botezat de tine, și dumnezeescul tău Dar tăinuiește, dupre dreptate

din dumnezeeştile curţi se izgoneşte.

Slavă...

Deschis-ai, celor ce te laudă pre tine cu dragoste, mărite Mergătorule înainte, uşa izvorului celui îndestulat şi dumnezeesc, carele izvorăşte apele dumnezeescului Dar, şi râuri de tămăduiri, cari pre toţi veselesc.

Şi acum, a Născătoarei:

Purtând înţelegătoare podoaba prea frumosului tău suflet, Mireasă lui Dumnezeu te-ai făcut, pecetluită fiind cu fecioria, Curată, şi cu raza curăţiei lumea luminând.

Peasna 6-a, Irmos:

Ionà din pântecele iadului a „strigat: Scoate din strică„ciune viaţa mea. Iară noi stri„găm ţie: Intru tot puternice „Mântuitorule, miluеşte-ne pre „noi".

Singură eşti, care ne-ai izvorît nouă apa mântuirii, singură eşti Preacurată, care ai stins aprinderea înşelăciunii, rourând cunoştinţa cea adevărată robilor tăi.

Ceea ce eşti cetate însufleţită a Dumnezeului nostru, scapă turma ta din jugul varvarilor, celor fără de Dumnezeu, de cutremur şi de nevoi, şi din toată ispita.

Prea sfântă şi purtătoare de lumină uşa Darului, luminând toată lumea cu strălucitoare lumina ta Fecioară, luminează pre cei ce te laudă pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Tămădueşte Preacurată neputinciosul meu suflet, carele pătimeşte fără de vindecare, prin amăgirile vieţii şi cu încunjurările multor păcate.

Alt Canon, Irmos.

Marea vieţii văzându-o în„nălţându-se de viforul ispite„lor, la limanul tău cel lin aler„gând, strig către tine: Scoate „din stricăciune viaţa mea, „mult milostive".

Prooroc te-a chemat pre tine adevărul Hristos şi mai pre sus decât proorocii, Botezătorule şi Mergătorule înaintea vieţii, că pre acela ai văzut, pre carele proorocii şi legea mai înainte l-au vestit.

N'a suferit a se ascunde izvorul minunilor, vistieria Darului, măritul tău cap, Botezătorule, proorocule şi înainte Mergătorule, ci arătându-se, izvorăşte izvoare de tămăduiri.

Slavă...

Prea fericită laudă şi po-

doabă luminată, şi pavăză de mântuire, această iubitoare de Hristos şi slăvită cetatea ta, pune înainte cinstitul şi dumnezeescul tău cap, Inainte-mergătorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Marele între prooroci Moisì, mai înainte te-a însemnat pre tine sicriu, şi masă şi sfeşnic, şi năstrapă cu închipuire, însemnând întruparea celui de sus, cea din tine Maică Fecioară.

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Căutând cele de sus...

Proorocule al lui Dumnezeu şi Mergătorule înainte al Darului, capul tău ca un trandafir prea sfinţit din pământ aflându-l, tămăduiri totdeauna luăm, pentrucă iarăş ca şi mai înainte, în lume propoveduești pocăinţa.

ICOS.

Dela Domnul mărturie luând Ioane, mai pre sus decât toţi oamenii ai fost. Pentru aceasta a-ţi aduce ţie cântări de laudă mă spăimântez, însă din dragoste nevoindu-mă, a începe cântare îndrăznesc. Pentru aceasta să nu mă socoteşti nevrednic, a'mi fi mie ajutător prea lăudate, ca să pot încununà creştetul tău cel sfânt, de trei ori fericite, că tu în lume propoveduești pocăinţa.

Intru această lună în 24 de zile, aflarea cinstitului cap al sfântului prooroc Mergătorului înainte şi Botezătorului Ioan.

Stih: Din pământ cinstitul său cap Mergătorul înainte scoţându-ne.
Ca să facem roduri vrednice iarăş este sfătuindu-ne.
Cel ce a botezat mai înainte mulţimile în izvoarele apelor.
Arătându-se acum botează cu izvoarele minunilor.
In a douăzeci şi patra zi s'a arătat prea mărit.
Capul Mergătorului înainte cel cinstit.

Cinstitul acesta, şi de îngeri socotitul cap întâiaşi dată s'a aflat, dupre buna voirea şi arătarea sfântului Ioan Mergătorului înainte, de doi oarecari monahi, în casa lui Irod, mergând aceştia la Ierusalim spre închinăciunea purtătorului de viaţă mormânt al Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Iară dela aceşti monahi luându-l oarecarele olar, l-a adus în cetatea Emesenilor, şi cunoscând olarul cum că prin mijlocirea sfântului cap aveà bună norocire, îl cinsteà negrăit. Deci când erà să moară, l-a lăsat surorei sale, zicându-i să nu-l mişte dela locul său, nici să-l descopere, ci numai să-l cinstească. Iarăş după moartea acelei femei, sfântul acela cap a căzut dela unii la alţii. Iară mai pre urmă a ajuns la oarecarele Eustatie monah şi preot, carele erà la un gând cu eresul Arianilor. Carele gonindu-se de drept credincioşi dela acea peşteră ce locuià, căci precupeà tămăduirile, care se făceau de sfântul cap, şi le scrià la eresul lui, şi din voia lui Dumnezeu a rămas în peşteră cinstitul cap, şi a fost ascuns acolo într'acea peşteră mică, până în vremea lui Marchel ce erà arhimandrit pe vremea împărăţiei lui Valentian cel tânăr şi a lui Uranie episcopul Emesiei. Deci atuncea descoperindu-se multora pentru cinstitul cap, s'a aflat a doua oară, şi erà într'o cameră de lut, carele s'a adus şi s'a pus în biserică de episcopul Uranie, făcând prea multe tămăduiri şi prea slăvite minuni. Şi se face prăznuirea acestuia în sfânta sa proorocească biserică ce este în Forachia.

Cu ale Inainte-mergătorului tău rugăciuni, Hristoase Dumnezeul nostru, miluește-ne și ne mântuește, Amin.

Peasna 7-a, Irmos

Cuptorul cel ce ardea cu foc „de demult, tinerii izvo„râtor de rouă l-au arătat, pre „unul Dumnezeu lăudându-l „și zicând: Prea înălțat ești „Dumnezeul părinților, și prea „slăvit".

Fecioară, ceea ce ai născut focul Dumnezeirii, arde uscă„ciunea patimilor mele, și cu lumina pocăinței strălucește-mă pre mine, Preacurată, rogu-mă.

Nestricată Fecioară mântuește-ne pre noi din stricăciune. Insuflețite palat al lui Dumnezeu, arată-ne pre noi case sfinte dumnezeescului Duh, cari în bisericile tale neîncetat te lăudăm pre tine cu credință.

Izvoare de tămăduiri tuturor izvorăști, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut izvorul vieții, ci cu rugăciunea ta cea caldă curățește-mă de spurcăciuni, dumnezeeească Mireasă.

Toate semnele dumnezeeeștei tale Nașteri, văzându-le dumnezeeștii prooroci, cu bucurie laudă, strigând: Prea lăudate Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul „l-a făcut îngerul, cuvioșilor ti„neri, iară pre Haldei arzându-i „porunca lui Dumnezeu, pre „muncitorul l-a plecat a strigà: „Bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri".

Cel ce a odrăslit din Fecioară, pre tine te-a numit a fi mai pre sus decât toți cei născuți din femei, căci ca un fără de trup, și întocmai cu îngerii pre pământ ai viețuit, strigând lui: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Pre cel ce s'a sălășluit în pântecele Fecioarei, l-ai cunoscut din pântecele cel sterp, și răspunzând prin glasul Maicii tale, Inainte-mergătorule, săltând ai strigat lui: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Fericitu-s'a cu adevărat între cetăți această cetate prea slăvită, câștigându-te pre tine păzitor de cetate, Mergătorule înaintea lui Hristos. Pentru aceasta prăznuind strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Din tine Maică Fecioară, lumina cea curată a răsărit la

toată lumea, că tu pre Dumnezeu Ziditorul tuturor l-ai născut, pre carele roagă-l Preacurată, să ne trimită nouă credincioşilor mare milă.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Împăratul slavei cel unul „fără de început, pre carele bine-l cuvintează puterile „cerurilor, şi se cutremură cetele îngerilor, lăudaţi-l preoţi, „noroade prea înălţaţi-l în „veci".

Cel neajuns, Stăpânul tuturor, pre carele nu'l încap cerurile, Născătoare de Dumnezeu, încape în pântecele tău Fecioară, drept aceea credincioşii cu dragoste pre tine te înălţăm în veci.

Prea sfântă Fecioară, văzându-te pre tine Biserica înfrumuseţată, şi prea luminată cu tot felul de bunătăţi ale celui prea înalt, cu credinţă te lăudăm, şi te slăvim întru toţi vecii.

Pre Dumnezeu, cel ce l-ai născut, roagă-l Fecioară, ca să trimită mântuire şi stricare scârbelor şi grabnică schimbare de neputinţele cele cumplite şi Dar veşnic celor ce cu credinţă te cinstesc pre tine întru toţi vecii.

Din tine a răsărit Soarele dreptăţii, celor ce şed întru întunerecul dezmerdărilor, şi pre tine lumină te-a făcut prea lăudată Curată. Drept aceea Născătoare de Dumnezeu dupre datorie te lăudăm pre tine întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor rouă „ai izvorît şi jertfa dreptului cu „apă o ai ars, că toate le faci „Hristoase cu singură voirea; „pre tine te prea înălţăm întru „toţi vecii".

Trimis a fost Mergătorul înainte, glasul cel ce strigă în inimile cele pustiite, întemeind credinţa cea dreaptă a Fiului lui Dumnezeu, celui ce este adevărat Dumnezeu, pre carele prea înălţăm întru toţi vecii.

Gătiţi calea Domnului, grăeşte şi acum Mergătorul înainte, pentru sfinţenie; că acesta viind, cu Tatăl şi cu Duhul, se va sălăşluì în inimile voastre în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Prin auzul glasului Părintelui, şi prin vederea dumnezeescului Duh cu ochii, şi cu totul prin pipăire pre tine mâna punindu-şi Mergătorul înainte, Hristoase, purtător de Dumnezeu s'a făcut.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfeşnic cu raze de aur mai 'nainte te-a închipuit pre tine, ceea ce ai primit negrăit lumina cea neapropiată, care cu cunoştinţa aceluia luminezi toate; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pân„tece, şi Cuvântului celui întru „tot meşter trup i-ai împrumu„tat, Maică neispitită de băr„bat, Fecioară de Dumnezeu „Născătoare, locaşul celui ne„suferit, încăperea celui nemăr„ginit, a făcătorului tău, pre „tine te slăvim".

Arătatu-te-ai mai sfinţită de cât puterile cele de sus; că ai născut pre Ziditorul tuturor, Maică neispitită de nuntă, prea sfântă de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta împreună cu îngerii te slăvim pre tine, lăudând neîncetat măririle tale.

Toţi cei ce aleargă cu credinţă întru sfântă biserica ta Fecioară, se înoesc de păcatele cele vechi, şi dupre datorie toţi te slăvim pre tine Preacurată.

Fecioară ceea ce ai dezlegat din dureri pre Eva prin prea curată naşterea ta, Doamnă, dezleagă-mi şi mie durerile patimilor sufletului şi ale trupului.

Cu adevărat mai pre sus decât toată făptura eşti Fecioară, că pre Ziditorul tuturor trupeşte nouă l-ai născut; pentru aceasta ca o Maică a însuşi Stăpânului, porţi stăpâneşte asupra tuturor biruinţă.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a cău„tà cetele îngereşti. Iară prin „tine Preacurată, s'a arătat oa„menilor Cuvântul întrupat; „pre carele slăvindu-l cu oştile „cereşti, pre tine te fericim".

Cu adevărat plinirei celor zece porunci Mergătorule înainte, tu păzitor tare fiind, dupre asemănare dela Hristos te-ai cinstit, cu zecime de daruri. Pentru aceasta pre tine tăinuitor Cuvântului, şi prieten ştiindu-te, te fericim.

Prooroc al lui Hristos, şi Apostol, şi înger, şi Mergător înaintea dumnezeeştei întrupării, botezător şi preot, şi mucenic credincios, şi propoveduitor celor din iad tu ai fost şi îndreptător celor ce iubesc fecioria, şi a pustiei odraslă.

Slavă...

Necredinţa sufletului preotului, se vădeşte prin mintea mânei celei amorţite. Iară odrăslind iarăşi credinţa, şi capul tău arătându-se Fericite, mâna cea uscată se înoeşte.

Şi acum a Născătoarei:

Tămăduiri de boale să luăm, la strălucita biserică a Mergătorului înainte alergând. Că într'însa vin cetele îngereşti, şi duhurile tuturor drepţilor, Stăpâna cu Botezătorul Ioan, tămăduiri dăruind.

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi...

N'a suferit pământul, spre mai mult a ascunde capul tău. Căci cu glasul celui ce strigă, tu aflarea lui, cu oarecare chip o ai vădit, Ioane Mergătorule înainte, întru care te lăudăm pre tine.

Slavă, altă Sedealnă

Podobie: Cu ucenici să ne suim..

Răsărit-a luminatul şi cinstitul tău cap din sânurile pământului cele ascunse, Inainte Mergătorule Ioane, sfeşnice al luminii celei fără materie. A căruia aflare cu dragoste săvârşind, te rugăm ca să aflăm dezlegare de cele rele, şi să săvârşim lesne vremea postului, prin rugăciunile tale prea lăudate, Botezătorule al Mântuitorului.

Şi acum, a Născătoarei:

Se mângâe Preacurată, de Dumnezeu înţelepţită adunarea credincioşilor slujind, şi cu credinţă lăudându-te pre tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, dă-ne nouă, să săvâşim curgerea postului cu dumnezeească cuviinţă. Şi cinstitei cruci să ne închinăm, şi patimilor celor mântuitoare ale Fiului şi Dumnezeului tău.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Deschis-a uşile postului prea cinstit capul tău prea lăudate, şi prea dulce hrana dumnezeeştilor daruri a pus înaintea tuturor. Cărora împărtăşindu-ne cu credinţă iuţimea postului o îndulcim, şi cu credinţă te lăudăm pre tine şi strigăm lui Hristos Dumnezeu: Iisuse Atotputernice Mântuitorul sufletelor noastre. De două ori.

Miruri ca nişte ape pururea curgătoare, izvorând capul Mergătorului înainte, şi pe masa cea de taină dumnezeească astăzi puindu-se, dă mireazmă duhovnicească şi goneşte scârba, necazurile, şi umple de veselie pe toţi, cei ce strigă cu credinţă: Iisuse Atotputernice, Mîntuitorul sufletelor noastre.

Tăiat-a capul tău ca o sabie prea ascuțită, capetele vrăjmașilor celor fărădelege, și a izvorît dumnezeești daruri de tămăduiri tuturor, celor ce sunt în lege bună. Și pentru aceasta cu credință te lăudăm pre tine Ioane, prietenul și Inainte-mergătorul Ziditorului, și strigăm către dânsul cu deadinsul: Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Prea cinstit capul Botezătorului tău, Doamne, carele s'a arătat astăzi din pământ cu glas de laudă primindu-l cu credință, spre rugăciune iubitorule de oameni aducându-l noi păcătoșii robii tăi ne rugăm ție: Ca să dobândim printr'însul în ziua judecății dela tine curățire și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:
Podobie: A treia zi ai inviat...

Iubitorule de bine Dumnezeule și Mântuitorule, pre robii tăi mântuiește-i de toată asupreala cea cumplită; pentru rugăciunile Inainte Mergătorului, și ale tuturor sfinților, și pentru rugăciunile Maicii tale.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile și Otpustul.

Vezi: Iară când se va întâmplà în postul cel mare, se zice Stihoavna din Triod, Samoglasnica zilei de 2 ori, și mucenicina.

Slavă a Sfântului, glasul al 6-lea.

Cinstitul cap al Botezătorului tău, Doamne, carele oarecând în tipsie fiind a vădit necurăția cea fărădelege a lui Irod, și a propovăduit pocăința tuturor credincioșilor, din visteriile pământului arătându-se, se pune înaintea celor ce vin la dânsul cu credință și se ating cu frică și se închină cu dragostea sufletului, dăruindu-le dezlegare de greșeli, și dându-le trebuințele cererilor, și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieții, ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu Mergătorul înainte, să se miluiască sufletele noastre.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Inainte-Mergătorului Peasna 3 și 6 pe 8, Prochimen, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu.., Apostolul către Corinteni: *Fraților, Dumnezeu carele a zis să lumineze dintru întunerec lumină...* Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflorì... Stih: Răsădit fiind în casa Domnului... Evanghelia dela Mateiu... *In vremea aceea, auzind Ioan din închisoare de lucrurile lui Iisus...*

CHINONICUL.

Întru pomenire veșnică...

CADE-SE A ŞTI:

De se va întâmplà Aflarea cinstitului cap al sfântului Ioan Mergătorului înainte, în Duminica lăsatului de carne sau a lăsatului de brânză, (că se începe din Miercurea săptămânei lăsatului de carne, şi se sue până Marţi a patra săptămâna a postului celui mare) pentru toată slujba Sfântului, caută învăţătură mai pre larg la Triod, de toate pricinile, ori în ce zi se va întâmplà, din Duminica lăsatului de carne până Marţi, a patra săptămână din post. Începându-se dela litera J.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 25 DE ZILE.

Cel dintru sfinţi părintele nostru Tarasie Arhiepiscopul Constantinopolei.

La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului, sau ale Octoihului 3, şi ale Sfântului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Alegând mai bine a murì, decât a trăi, Părinte, ai poruncit să se închine iarăş icoanei lui Hristos, şi ale tuturor sfinţilor. Pentru aceasta dar ai astupat gurile ereticilor celor ce grăesc împrotiva lui Dumnezeu multă nedreptate, precum zice David.

Lepădându-te de boala iubirii de argint, ai câştigat comoara Împărăţiei celei de sus, Cuvioase de Dumnezeu cugetătorule. Pentru aceasta sicriul moaştelor tale dupre cuviinţă dumnezeească, dă tuturor tămăduiri, celor ce se apropie cu credinţă, pururea pomenite.

Vieţuind dupre poruncile Domnului, pildă te-ai arătat turmei tale, părinte Tarasie, de trei ori fericite; pentru aceasta şi acum ne păzim prin învăţăturile tale. Ci nu încetà rugându-te pentru noi, cei ce săvârşim luminată pomenirea ta.

Pre Ierarhul cel adevărat şi slujitorul lui Hristos, acum dupre vrednicie să-l cinstim, ca pre cel ce dela dânsul a luat Darul Duhului. Pre Tarasie arhipăstorul cel înţelept, carele având îndrăzneală către Dumnezeu, se roagă să ne mântuim noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Către milostivirea ta alerg totdeauna, către îndurările tale năzuesc în toate zilele, lăudând şi binecuvântându-te, şi mirându-mă de multă suferirea Fiului tău, care arată pentru toate răutăţile mele, Mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioara cea prea curată, dacă a văzut spânzurat pe Cruce pre Mielul, tânguindu-se, strigà: Prea dulcele meu Fiu, ce este această vedere nouă şi streină? Cum, cel ce toate le ţii în mână, te-ai pironit cu trupul pe lemn?

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței...

Slavă, Și acum, a Născătoarei: Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoihului, sau ale Triodului, și al Sfântului dupre rânduiala postului.

Facerea lui Gheorghe.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și „se va umpleà de Duh, și „cuvânt voiu răspunde Impă- „rătesei Maicii; și mă voiu a- „rătà luminat prăznuind, și voiu „cântà minunile ei bucurân- „du-mă".

Revărsându-se râurile darurilor Duhului astăzi, la pomenirea Ierarhului lui Hristos, adapă cugetele credincioșilor, și spală patimile și spurcăciunile sufletelor.

Primind de sus îmbrăcămintea Preoției, o ai luminat cu bunătățile, Tarasie, și te-ai arătat între preoți luminător prea luminat cu Duhul, slujind lui Hristos cu sfințenie.

Slavă...

Ca pre o piatră neclătită a Ortodoxiei, ai întărit Tarasie cugetele oamenilor, ce se clătiau, și ai cutremurat temeliile înșelăciunii, și întăririle eresurilor le-ai surpat.

Și acum, a Născătoarei:

Umplut-a zidirea de liniște înțelegătoare, cel ce negrăit s'a născut din tine cu trup, Mireasă a lui Dumnezeu, și a încetat viforul înșelăciunii, și ne-a îndreptat pre noi la limanul cel ceresc.

Peasna 3-a, Irmos:
Pre ai tăi cântăreți:..

Intrând la adâncul Scripturii celei însuflate de Dumnezeu, înțelepte Tarasie, de acolo ai scos mărgăritarul cel de mult preț, care împărtășindu-l turmei tale, o ai îmbogățit pre dânsa dumnezeește.

Cu ploile lacrămilor ai stins focul dulceților celor trupești, Cuvioase, și ai aprins candela ta cea sufletească, ce erà împodobită luminat cu untuldelemn al curăției și al facerii de bine.

Slavă...

Cu toiagul dogmelor tale cele dumnezeești înțelepte, ai gonit fiarele dela turma lui Hristos, păzindu-o pre dânsa fără stricăciune fericite Tarasie, ca să slăvească pre mai marele păstorilor.

Și acum, a Născătoarei:

Puindu-te Ziditorul pre tine Fecioară, ca prè o scară de la pământ oamenilor, prin rugăciunile tale ridică din scârbele

cele mai de jos, şi din stricăciune, către viaţa cea fără stricăciune, pre cei ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Pre ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce „eşti izvor viu şi îndestulat, „cari s'au împreunat ceată du„hovnicească întăreşte-i; şi în„tru dumnezeească slava ta, „cununilor slavei învredniceşte-i".

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Impărţind împrotiva patimilor trupului, dupre cuviinţă te-ai uns Ierarh. Şi pre cetatea ce împărăţeşte toate cetăţile, cu dreaptă credinţă o ai păstorit, fiarele eresurilor le-ai gonit, de Dumnezeu insuflate, închinăciunea cinstitelor icoane arătând. Pentru aceasta după sfârşit ai luat Dar nesfârşit dupre cuviinţă, Ierarhe Tarasie. Drept aceea strigăm ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o Fecioară şi care singură într femei, mai presus de fire ai născut pre Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim. Căci întru tine s'a sălăşluit focul Dumnezeirii, şi ca pre un prunc cu lapte l-ai hrănit, pre Ziditorul tuturor şi Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc şi omenesc, dupre vrednicie slăvesc prea sfântă Naşterea ta, şi cu un glas strigăm ţie: Stăpână, roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu cuviinţă laudă slava ta.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşeaua văzând pre Cruce pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul se văetă lăcrămând, şi cu amar strigând: Lumea se veseleşte, luând prin tine mântuire, iară cele dinlăuntru ale mele se ard, văzând răstignirea ta, care suferi pentru milostivirea milei, îndelung răbdătorule, Doamne! Cela ce eşti noianul milei, şi izvor nedeşertat, milostiveşte-te, şi dărueşte iertare greşelilor, celor ce cu credinţă laudă dumnezeieştile tale patimi.

Peasna 4a, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel neurmat, al celui prea înalt, „al întrupării tale celei din Fe„cioară, proorocul Avvacum „înţelegându-l a strigat: Slavă „puterii tale Doamne".

Puind înainte pâinea cea sufletească, ai hrănit pre cei flămânzi, Tarasie cu cuvinte dum-

nezeești, și te-ai pus pre sineți masă înaintea celor lipsiți, aducându-le hrană îndestulată.

Lepădând noroiul cel ce erà înaintea ochilor cugetului tău, Părinte înțelepte, prin rugăciunile cele cu priveghere, ai dobândit cea înțelegătoare vedere a lui Dumnezeu, Tarasie.

Slavă...

Cu tăria dogmelor tale Părinte înțelepte, s'au clătit munții eresurilor, și s'au surpat dealurile necredinței, și fără mișcare s'au întărit temeliile Bisericii.

Și acum, a Născătoarei:

Prin Nașterea ta Preacurată, cu tărie s'a îmbrăcat firea omenească, care a fost mărită mai 'nainte, pentru călcarea poruncii, iară puterea cea tirănească a vrăjmașilor s'a slăbit de tot.

Peasna 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a toate de „dumnezeeească slava ta, „că tu Fecioară neispitită de „nuntă, ai avut în pântece pre „Dumnezeu cel preste toate, și „ai născut Fiu pre cel fără de „ani; tuturor celor ce te laudă „pre tine pace dăruindu-le".

Cu fluerul cuvântului ai îndreptat turma ta la pășunele bunei credințe, și la apa dumnezeeștei cunoștințe, și la staulul lui Hristos, nevătămată păzindu-o pre dânsa prin rugăciunile tale, Tarasie.

Apucându-te de căruța bunătăților Tarasie, printr'nsele te-ai suit către înălțimea privirei, și frumusețile Stăpânului cele nevăzute le-ai văzut cu ochii cugetului, întru care te-ai desfătat prin gând.

Slavă...

Având alegerea voirei ca un rîu de untdelemn nedeșertat, ai izvorît curgerile cele fără sfârșit ale facerii de bine, către cei ce aveau trebuință, Ierarhe; pentru aceea te-a sălășluit Hristos lângă apa cea pururea vie și la desfătare.

Și acum, a Născătoarei:

Neamul omenesc, cel ce a fost dezbrăcat de frumusețea cea mai din'ainte, și de podoaba cea dupre chipul lui Dumnezeu pentru păcat, cu aceleaș iarăș se îmbracă Fecioară prin Nașterea ta, cu mai frumos chip dumnezeesc.

Peasna 6-a, Irmos:

Venit-am întru adâncurile...

Ridicând acoperământul necunoștinței, carele zăceà pre inimile ereticilor, cugetătorule de Dumnezeu, ai arătat tuturor oamenilor cunoștința cea adevărată, Cuvioase.

Tu ierarhe cu cuvintele tale cele purtătoare de foc, arzând hulele ereticilor cele spinoase, ai întins lumina dogmelor tale celor drepte, la toate marginile lumii.

Slavă...

Fiind încins cu putere de la Dumnezeu, cu sabia cea înţelegătoare a dogmelor tale ai tăiat capetele minciunei, vestind adevărul, învăţătorule de cele sfinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cei ce se închină cinstitelor semne ale Naşterii tale celei fără stricăciune, învredniceşte-i, Născătoare de Dumnezeu, a vedeà prin ochii cugetului slava ta cea înţelegătoare.

Irmosul:

Venit-am întru adâncurile „mării, şi m'a înnecat pre mine „viforul păcatelor mele celor „multe; ci ca un Dumnezeu „scoate dintru adânc viaţa „mea, mult milostive".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi ..

Ca un soare mare, cu strălucirile dogmelor şi ale minunilor, luminezi totdeauna plinirea lumii, de cele cereşti tăinuitorule prea fericite Tarasie.

ICOS.

Sufletul meu cel întunecat cu întunerecul greşelilor, luminează-l cu lumina milei tale, Mântuitorul meu, şi gând spre cele bune dărueşte-mi, Hristoase al meu, curăţindu-mi negura cugetelor celor rele; ca să pot dupre vrednicie a lăudà pre Ierarhul tău, şi a supune viaţa şi facerile de bine cele luminate, şi dumnezeeasca credinţă şi râvnă, care a câştigat pentru Biserica ta; care dupre datorie lăudându-l pre dânsul, strigă: De cele cereşti tăinuitorule prea fericite Tarasie.

Intru această lună în 25 de zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Tarasie Arhiepiscopul Constantinopolei.

Stih: Limanul cel fără de vifor pre Tarasie îl primeşte.
Mântuit de vifor şi de turburările lumeşti.
In a douăzeci şi cincea zi a zburat.
Din turburare Tarasie cel lăudat.

Acesta a întărit închinăciunea sfintelor şi cinstitelor icoane, şi prin mijlocirea sa puterea împărătească şi cârmuirea Romei s'a întors din nou la cinstitele învăţături ale sfinţilor apostoli şi ale celor a toată lumea Sinoade, şi sfânta Biserică se unì cu patriarhiile. Deci trăind cu evlavie şi cu cinste dela împăraţi, şi zidind monastire de cea parte de strâmtoarea Constantinopolei, şi strângând mulţime de monahi, şi pre săraci miluind, şi biserica bine chivernisind douăzeci şi doi de ani şi două luni, cu pace s'a săvârşit, şi fu îngropat în monastirea ce şi-a făcut-o. Insă erà la toate asemenea la caracterul trupului cu Grigorie, de Dumnezeu cuvântătorul, afară din cărunteţe, şi din ochiul cel beteag, de vreme ce acesta nu erà nici decum cărunt. Iară soborul lui se face în sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, sfântul Alexandru, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Pre Alexandru razele soarelui l-au văzut,
Pentru Hristos slava soarelui tăiat fiind.

cesta erà pe vremea împăratului Maximian și a ighemonului Tiverian, din cetatea Cartaghena. Deci fiind silit ca să jertfească idolilor, cu multe ocări a batjocorit pre ighemonul. Pentru care fiind spânzurat de mâini, i s'a spânzurat pre de desubt de picioare o piatră grea; apoi a fost strujit și bătut cumplit. După aceea ducându-se la Marchianopol, acolo a fost ars pre față cu făclii aprinse; și de acolo ducându-se la Trachia, i s'a tăiat capul, și așà a luat cununa mucenicii.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Righin episcopul Scopelor.

Stih: Righine dupre sârguință ești neclătit.
Deși desele săbii te vor inbulzi cumplit.

Acesta s'a născut în Elada, fiu de părinți creștini. Iară pentru bunătatea lui, și pentru multa pietate, a fost hirotonisit episcop Ostrovului Scopelon. Și fiind chemat la Sinodul din Sardichia, toate eresurile cu cuvântul și cu îndrăzneala sa le-a stins; apoi întorcându-se la episcopia sa, goană pornindu-se, a fost prins de ighemonul Eladiei, și după multe munci i s'a tăiat capul.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Ipatie episcopul din Rufinian.

Stih: Zace Ipatie aproape de mare fiind.
Cel ce între prietenii cei de sus cu Dumnezeu este împărățind.

cesta nâscându-se în Frighia pe vremea împăraților Arcadie și Onorie, și învățând carte, fu bătut de tatăl său pentru oarecare greșeli, de optsprezece ani fiind cu vârsta; și fugind dela el, a trecut în Trachia, unde intrând în chinovie, și făcându-se monah, a stătut cucernic prin bunătăți; căci nici odată n'a gustat vin. Și având el războiu de desfrânare, opt zile a petrecut, nici cum gustând hrană sau băutură. Despre care înștiințându se proestosul, i-a dat lui cu mâna sa, un pahar de vin și o pâine, după Pavecerniță; față fiind toți frații. Și îndată mântuindu-se de războiu, a mulțumit Domnului și învățătorului său. Iară după câțiva ani cu sfătuirea duhovnicescului său părinte, ducându-se în oraș ca să ajute oarecăruia ce căzuse în ispite, a ajutat și pre trupescul său părinte, și înlesnindu-i l-a trimis la ale sale. Iară el unindu-se cu alți doi frați și trecând în Halchedon, a stătut la monastirea lui Rufin, nelocuită fiind atuncea și stricată, iară mai bine zicând sălbatică și înfricoșată. Căci acest Rufin viind dela Roma și zidind monastire strălucită, și monahi eghipteni într'însa locuind, măreau pre Dumnezeu. Dar mutându-se el din viață, și în această monastire fiind îngropat, și monahii împrăștiindu-se pre la locurile lor, a rămas chinovia nelocuită; unde răsărind spini și ciulini, ajunsese monastirea a fi risipită și neîmpodobită, ci și duhuri necurate intrând acolo și locuind, la toți se află monastirea grozavă și neumblată. Pre aceasta aflându-o Sfântul, și pre draci prin rugăciune izgonindu-i, și curățindu-o de urâciune împreună cu cei ce se aflau cu el, o a adus la frumusețea cea dintâi; și așezându-se împreună cu aceia, unul adică lucrà țesături de păr, iar altul zimbiluri, iar altul grădina. Și după câtava vreme trecând la Trachia, s'a dus la monastirea sa; iară viind frații dela Rufin, și cerând pre egumenul Ipatie l-a luat pre el; și de atuncea mari nevoințe arătând Sfântul râvnind mulți, se supuneau acolo, și în puțină vreme s'a făcut treizeci de monahi, sporind întru Dumnezeu. Iară Dumnezeescul Ipatie luând Dar dela Dumnezeu, multe vindecări făceà, pre îndrăciți îi mântuià, pre orbi și șchiopi, uscați, idropicoși, îi vindecà; și femei nu puține având curgerea sângelui, și nenăscând prunci, născătoare de prunci le făceà. Și multe femei, uscate având izvoarele laptelui, a aplecà le făceà. Iară apă, și grâu, și altele oarecare spre hrană, de multe ori vremea cerând erau înmulțite. Și tot felul de boală, între oameni sau în animale, prin rugăciunea sa se izgoneà. Deci hrana sa erà legumi și verdețuri, și puțină pâine târziu la al nouălea ceas. Iară la bătrânețe și puțin vin. Și

ajungând la optzeci de ani, i s'a înălbit capul și barba ca zăpada, și era cucernic și cu lucrarea și cu privirea; și păstorind patruzeci de ani, acest fel de turmă a lui Hristos, și cinstind preoția, optzeci de ucenici mai 'nainte trimițându-i la Domnul, s'a dus și el slăvind pre Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul Antonie prin foc s'a săvârșit.

Stih: Pre Antonie înșelătorii băgându-l în foc.
Mâncare cu bun gust Domnului îl aduc.

Intru această zi, sfântul Teodor, carele se făcea nebun pentru Hristos, cu pace s'a săvârșit.

Stih: De voie precum David mintea ți-a prefăcut.
Și nu pre Aghus (ca acela) ce viața prea fericite ți-ai petrecut.

Intru această zi sfântul mucenic Marchel episcopul Apamiei Chiprului, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Jertfești lui Dumnezeu Marchele cu dragoste fierbinte.
Prin tăierea grumazului picături de sânge calde.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

N'au slujit fãpturii cugetăto-„rii de Dumnezeu, fără nu-„mai Făcătorului. Ci îngrozirea „focului bărbătește călcându-o, „se bucurau, cântând: Prea lău-„date Domnul părinților, și „Dumnezeule bine ești cu-„vântat".

Paharele dogmelor tale umplându-se de vinul Darului, tuturor ne-au dres nouă băutură înțelegătoare a cunoștinței Părinte, celor ce strigă: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Norii eresurilor cu amenințarea dogmelor tale i-ai gonit dela Biserica lui Hristos, și o ai luminat pre dânsa cu lumina ortodoxiei Tarasie, strigând dătătorului de lumină: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Slavă...

Primind dela Dumnezeu Darul cel nedeșertat Tarasie, celor lipsiți ai izvorît din destul hrana sufletelor și a trupurilor. Pentru aceasta ca pre un bogat dătător de hrană credincioșii te lăudăm, înțelepte Ierarhe.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu cel neîncăput dupre firea Dumnezeirii, și necuprins în loc, născându-se cu trup din tine Preacurată și fără prihană, se și pipăie, și se și scrie în icoană, ca unul ce arătat s'a făcut om.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Tot ce a fost de pământ al trupului tău, l-ai lepădat prin ostenelele înfrânării Tarasie, și viață întocmai cu îngerii ai petrecut pre pământ. Pentru aceasta te-au primit cetele celor fără de trupuri, carele neîncetat strigai Ziditorului: Pre tine te prea înălțăm întru toți vecii.

Cu apele dogmelor ai adăpat toată Biserica lui Hristos Ierarhe, şi într'însa ai arătat dumnezeeştile seminţe ale sfântului Duh, şi le-ai înmulţit. Pentru aceasta aducând mult rod, strigă: Pre tine te prea înălţăm, Hristoase, în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ungându-te ca un preot cu mirul cel înţelegător al Mângâitorului, părinte Tarasie, ţi-ai împodobit vestmântul Preoţiei cu felurile bunătăţilor şi cu luminile. Pentru aceea şi slujind cele sfinte, strigai: Pre tine te prea înălţăm Hristoase în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel de pre un scaun cu Tatăl, plecându-se numai dintru a sa iubire de oameni, din milostivire şi din bunătate, s'a născut din tine cu trup, de Dumnezeu dăruită, ca să facă cerească firea omenească, ce se făcuse pământ; ca unul ce este singur făcător de bine.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credin„cioşi în cuptor, naşterea Năs„cătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit, atuncea fiind închi„puită, iar acum lucrată; pre „toată lumea ridică să'ţi cânte „ţie: Pre Domnul lucrurile lău„daţi-l şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Tot neamul pământesc...

Ca un chip însufleţit, şi ca un stâlp viu al bunătăţilor şi al credinţei, stând de faţă, neîncetat strigi cu fapte şi cu cuvinte, şi pre toţi credincioşii îi îndemni către râvnă, înţelepte. Pentru aceea şi ei uitându-se la tine, cu pomenire nemuritoare te cinstesc, Tarasie.

Cu adevărată cunoştinţă îmbogăţindu-ţi turma ta părinte Tarasie, pre cei nesupuşi i-ai despoiat de cunoştinţa cea mincinoasă, şi i-ai arătat pre ei lipsiţi şi săraci de minte. Pentru aceia ca un propoveduitor adevărului, dupre vrednicie credincioşii te mărim.

Slavă...

Ridicând către Dumnezeu mâinile şi ochii părinte Tarasie, ai surpat pre vrăjmaşii şi pre războinicii cei înţelegători şi nevăzuţi, şi ai biruit cetele ereşurilor, şi nevătămată turma lui Hristos o ai trecut la pământul ortodoxiei.

Şi acum, a Născătoarei:

Risipind norii patimilor, şi ai scârbelor Preacurată, luminează-ne pre noi cu razele veseliei bucuriei tale, şi cere dela dătătorul luminii Hristos, să ne

lumineze cu pace pre toți, cei ce te lăudăm pre tine, și ne păzește cu acoperemântul cel dumnezeesc.

Irmosul:

Tot neamul pământesc, să „sălteze cu Duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea „minților celor fără de trup, „cinstind sfânta prăznuire a „Maicii lui Dumnezeu, și să „strige: Bucură-te prea fericită, „Născătoare de Dumnezeu, curată pururea Fecioară".

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Cu dumnezeești lumini ale Darului care ai, luminezi Biserica lui Hristos, prea înțelepte Tarasie, propoveduitorule de Dumnezeu, că supuind pre cel rău la cel mai bun, te-ai arătat dumnezeească oglindă a prea slăvitei Dumnezeiri, celei în trei lumini; de care luminându-te, luminezi toată lumea, părinte Ierarhe.

A Născătoarei

Socotința, sfatul și priceperea, cugetul, inima și trupul, sufletul și toată mișcare lucrării dumnezeești, la tine mi-am pus Fecioară. Tu mă păzește și mă acopere, Stăpână, de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, dezlegând datoria cea rea a păcatelor mele, ca o Maică a lui Dumnezeu, căci câte le vrei, toate le isprăvești.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

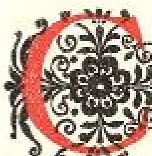

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Porfirie, episcopul Gazei.

La Doamne Strigat-am, Stihirile Sfântului glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Curățindu-ți întinăciunea sufletului fericite Porfirie, cu râurile lacrămilor tale, ai stins văpaia patimilor păcatului, și schimbând haina întru porfiră, umbli întru cele cerești totdeauna, veselindu-te în veci.

Cu dumnezeeștile înălțării ale ortodoxiei fiind împodobit, lauda arhiereilor, te-ai pus în sfeșnic vrednic lucrător, culegând cu adevărat plata ostenelelor tale. Pentru aceea ai luat și daruri dela Dumnezeu, prea fericte.

Porfirie tăinuitorul mesei celei înfricoșate, de aicea de jos acolo în ceruri aduce Domnului jertfa cea fără materie și dumnezeească, pururea privind fără materie către noi, cu rugăciunile lui cele mijlocitoare către prea sfânta Treime.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Fiind viscolit de noianul păcatelor, alergând la limanul cel lin al curatei rugăciunei tale, Născătoare de Dumnezeu, strig către tine: Mântueşte mă, întinzând dreapta ta cea puternică mie robului tău Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Iată că am văzut sabia care mi-a trecut acuma prin inimă Fiule, precum mai nainte mi-a zis odinioară, când te vedeam că eşti mai frumos decât toţi fiii pământenilor. Că de voia ta te-ai spânzurat pre Cruce împreună cu tâlharii, ca şi cum ai fi fost făcător de rele.

Troparul, Glasul al 4-lea.

Indreptător credinţei..

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE Octoihului.
Şi al Sfântului pe 4.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstesc floarea păstorilor cea în chipul porfirei.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui „ce a povăţuit pre poporul „său prin marea Roşie, cântare „de biruinţă, că s'a preaslăvit".

Această pomenire a ta purtătoare de lumină, vrând să o laud Porfirie, roagă-te să mi se dea din Cer strălucirea cea purtătoare de lumină.

Din scutece cu totul te-ai dat pre sineţi Domnului, şi de dânsul te-ai lipit cu sufletul şi cu inima Porfirie.

Slavă...

Omorându-ţi mai 'nainte toate patimile prin sihăstrie Porfirie, te-ai făcut preot, celui ce stăpâneşte viaţa şi moartea.

Şi acum, a Născătoarei:

Primind ploaia cea cerească în pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ai uscat ploile păcatului.

Peasna 3-a, Irmos:
Tu eşti întărirea..

Cu toeagul dogmelor tale, păstorind sfinţită turma ta la păşune de viaţă, bine ai plăcut lui Dumnezeu, Cuvioase.

Cu lumina dumnezeeştei cunoştinţe luminând pre cei din noaptea celor rele, i-ai arătat părtaşi zilei prin credinţă, cuvioase Porfirie.

Slavă...

Fiind împodobit cu înălţimea bunătăţilor, prea înţelepte, Dumnezeu te-a pus în sfeşnic înalt, ca să luminezi, pre cei credincioşi.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-mă cu rugăciunile tale, de săgețile vrăjmașului, și de cugetele ce năpădesc fără de milă inima mea, Preacurată.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine. Doamne, tu „ești lumina celor întunecați și „pre tine te laudă duhul meu".

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Degrab ne întâmpină...

Fiind întărit pre piatra credinței Inţelepte, ai poftit Piatra care o a văzut odinioară Daniil, pre Hristos Dumnezeul nostru, înălțatuți-ai glasul și gândul către Ziditorul, lovit-ai cu praștia ta pre vrăjmașii, cari îți supărau trupul, părinte Porfirie cinstite, mai marele Gazei.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Innoit-ai Preacurată, prin dumnezeească nașterea ta, firea pământenilor cea stricată de patimi, și ai întors pre toți din moarte la viața cea nestricăcioasă. Pentru aceasta dupre datorie cu credință te fericim, Fecioară prea slăvită, precum însăți mai'nainte ai zis.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut de voie răstignit, pre Fiul și Dumnezeul tău, pre carele binecuvântată, rugându-l nu înceta, ierlare de greșeli nouă să ne dăruiască.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina ico-„nomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am prea slă-„vit Dumnezeirea ta".

Celor cu cugetele deșarte, vestind pre Cuvântul a fi întocmai lucrător cu Tatăl, i-ai tras către buna credință, și i-ai dăruit Dumnezeului tuturor.

Cu suflările de viață ai înviat, pre ceea ce era aproape de ceasul cel de pre urmă, spre a doua naștere a ei, și a multora, prea sfințite Porfirie.

Slavă...

Cu rugăciunile de toate nopțile, și cu stările în picioare de toate zilele, ți-ai făcut inima sălaș Dumnezeului tuturor Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind omorît, iară de iznoavă m'ai înviat Preacurată, ca una ce ai născut viața cea ipostatnică, pre Fiul și Cuvântul Tatălui.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminează-ne pre noi „Doamne cu poruncile „tale, și cu brațul tău cel înalt,

„pacea ta dă-o nouă, iubito-„rule de oameni".

Tăind din rădăcină mărăcinile cele iubitoare de îndulcire, ai rodit spicul bunei credinţe, Ierarhe prea cinstite.

Cu ploile rugăciunilor tale ai deschis cerurile, şi ai împărţit ploaie pre pământ, înnecând neghinele ereticilor, prea înţelepte.

Slavă...

Cu ajutorul dumnezeescului Duh, ai îndreptat tot poporul şi cetatea, de a scăpat din viforul nedumnezeirii la limanul vieţii.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai pre tine din toate neamurile te-a ales Ziditorul şi ne-a zidit pre noi din nou, locuind întru tine Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà către...

Dorirea cea adevărată ai dobândit, înfrânându-ţi patimile prin postire, şi bucurându-te ai mers către Dumnezeu, şi stai înaintea dorirei celei desăvârşit, Porfirie prea alesule, îndreptător ierarhilor şi păstorilor.

Pricepându-ţi frumuseţea sufletului, ţi s'a arătat pre Cruce întins, cel ce s'a înălţat pre dânsa de a sa bună voie, şi paza ei o a dat în mâna ta arătându-i ţie dragostea, şi unirea cea desăvârşit către dânsa.

Slavă...

Ca unul ce te-ai îmbogăţit cu credinţa verhovnicului Petru, grăitorule de cele dumnezeeşti, cu cuvântul tău cel tăietor al dreptei credinţe, ai omorît pre femeea cea făcătoare de rău, care semănà cu viclenie învăţăturile lui Manent, cele făcătoare de stricăciune.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind omorît, şi supus stricăciunii cel întâiu zidit, născând tu Fecioară Marie, pre omorâtorul morţii, l-ai adus la nestricăciune, şi întrupând pre Dumnezeu, ai arătat cereşti pre pământeni, Preacurată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s'a apropiat „de iad, şi ca Ionà mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune „scoate-mă".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Cu prea sfinţitele tale obiceiuri fiind înfrumuseţat, cu haina Arhieriei te-ai luminat, prea fericite de Dumnezeu în-

ţeleptite Porfirie, şi cu înălţările tămăduirilor eşti împodobit, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Străluceşte mai mult decât soarele, pomenirea înţeleptului Porfirie, cu strălucirile minunilor, toată făptura luminând, şi gonind înşelăciunea idolilor, şi pre credincioşi înmulţindu-i, pre toţi veseleşte, că lui Dumnezeu spre plăcere făcând pre pământ, a luat Darul minunilor, pre toţi tămăduind, stând înaintea Treimii cu totul luminat, şi acum se roagă neîncetat pentru noi toţi.

Intru această lună, în 26 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Porfirie, episcopul Gazei.

Stih: O! cine va trece, sau cine va încunjură.
Pre Porfirie, de şi îi mutat cu viaţa.
In a douăzeci şi şasea zi, pământul a acoperit.
Trupul lui Porfirie cel cinstit.

Acesta erà din Tesalonic, fiu de părinţi de bun neam şi bogaţi. Deci purcezând dela patria sa, se duse la Eghipet, şi intrând acolo într'un schit, se îmbrăcă în cinul monahicesc, şi după cinci ani, merse la Ierusalim, luminând pre mulţi necredincioşi cu cuvântul său. Pentru aceea fu hirotonit preot de Pravlie Patriarhul Ierusalimului. Apoi de Ioan episcopul Chesariei Palestinei, împreună şi cu alţi episcopi, s'a hirotonit episcop Gazei. Şi făcând multe minuni acolo, întări pre credincioşi, şi întoarse pre mulţi necredincioşi la dumnezeeasca cunoştinţă. După aceasta văzând pre creştinii eparhioţii săi, cum că se nedreptăţiau de către stăpânitorii Gazei, cari erau închinători de idoli şi eretici, s'a dus la Constantinopol, şi aflând pre sfântul Ioan Gură de aur ce erà atuncea patriarh, şi spuindu-i cum îi erà pricina, şi pentruce a fost mers acolo; fu dat de dânsul pre seama lui Amantie Cuvicularie. Carele spuind cele pentru el împărătesei, il primi cu bucurie, şi spuse împărăteasa şi împăratului, de venirea prea cuviosului şi de proorocia ce a făcut Sfântul pentru pruncul ce erà a se naşte. Iară împăratul mirându-se de aceasta, mulţămi dupre cum se cuvine lui Dumnezeu. După aceea născù împărăteasa pre Teodosie cel tânăr. Şi chemând pre prea cuviosul, fu binecuvântat de dânsul, şi i se făgădui să facă tot lucrul ce ar pofti dupre voia prea cuviosului. Pentru care a rugat şi pre împăratul, iară împăratul încă se făgădui, şi dacă citì câte cerù prea cuviosul, se mâhni, zicând: Nu este cu putinţă să se izgonească slujitorii idoleşti şi ereticii, pentru multul folos şi ajutor ce dau. Iară împărăteasa zise către împăratul: Adevărat grea este cererea împărate, iar mai grea este apărarea şi lepădarea ei. Drept aceea fu plecat şi împăratul a împlinì cele cerute. Şi trimiseră cărţi, poruncind să fie goniţi din Gaza ereticii şi slujitorii de idoli. Iară fericitul Porfirie luă dela împărăteasa două chentinare de aur ca să zidească biserică, şi două sute monede de cheltuială, şi sosind la eparhia sa, a sfărâmat pre toate celelalte capişti idoleşti, şi a gonit pre toţi ereticii. Iară capiştea lui Marnis arzându-o, a făcut acolo biserică, după forma ce i-a dat împărăteasa Eudoxia. Luminând după aceea înainte, şi vieţuind în cunoştinţă într'aceeaş eparhie, şi făcând multe minuni, în douăzeci şi patru de ani, unsprezece luni şi opt zile, către Domnul s'a pristăvit.

Intru această zi, sfânta muceniţă Fotini Samarineanca, cu care a vorbit Hristos la puţ şi cei dimpreună cu dânsa.

Stih: Tu femee ca să iei apa cea stricăcioasă la puţ viind.
Apa cea vie care spală sufleteştile întinăciuni eşti scoţând.

Alte stihuri la acciaşi:

Aruncă pre Samarineanca ta în puţ.
Care împreună cu tine, Cuvinte, a vorbit la puţ.

Pe vremea lui Neron împăratul Romei, se porni goană mare asupra creștinilor; căci dupăce au mărturisit sfinții apostoli Petru și Pavel, căutau cu deadinsul și pe ucenicii lor; atuncea sfânta Fotinì aflându-se cu Iosì fiul ei în cetatea Cartaghenei dela Africa, propoveduiau Evanghelia lui Hristos, cu îndrăzneală. Iar Victor fiul ei, cel mai mare cu vârsta, făcând vitejii mari în războiul Avarilor, cari se ridicaseră cu oaste asupra Romanilor, se facu de către împăratul stratilat, și fu trimis după aceea voevod de împăratul la Italia, ca să muncească pre toți creștinii ce se aflau acolo. Deci ducele Sevastian auzind aceasta, îi zise: Știu-te bine stratilatule, că ești creștin, și pre maica ta cu Iosì fratele tău, că urmau lui Petru. Ci să cauți să faci cu toată nevoința ceea ce ți-a poruncit împăratul, ca să nu-ți primejduești viața. Iară Victor zise, eu voiu să fac voia cerescului și nemuritorului împărat; iară porunca împăratului Neron, pentru ca să muncesc eu creștinii nici sufer să o auz. Iară ducele îi răspunse: Eu frate te sfătuesc ca pe un bun prieten al meu, că de vei ședeà la judecată și vei cercetà pre cei ce se cunosc, că sunt creștini, și-i vei muncì, vei plinì și voia împăratului, și vei dobândì și averile creștinilor. Încă poruncește și maicei tale și fratelui tău, să nu-și arate fățiș învățăturile lor învățând pre Elini, ca să se lepede de părinteasca credință, și vei cădea în nevoie pentru dânșii, iară în taină, vă țineți credința în Hristos, precum voiți. Iară Victor zise: Să nu deà Dumnezeu, să fac eu una ca aceasta, să muncesc creștin, sau să iau ceva dela dânșii, sau să sfătuesc cum zici tu, pre muma mea sau pre fratele meu, ca să nu propoveduiască că Hristos este Dumnezeu; ci încă și eu mai vârtos sunt propoveduitor al lui Hristos, și voi fi ca și dânșii. Iară ducele zise: Eu frate te sfătuesc aceea ce este de folos, iară tu vei vedeà ce vei să faci. Acestea zicând ducele, îndată orbì, și căzând jos de multă durere grea și iute a ochilor, rămase fără de glas. Deci ridicându-l dela pământ, cei ce s'au aflat acolo l'au pus în așternut, și a zăcut trei zile nevorbind nimic. Apoi după trei zile a strigat cu glas mare, zicând: Unul este Dumnezeul creștinilor. Și intrând la dânsul Victor, îi zise: Cum te schimbași așà îndată? Iar el îi zise: Mă chiamă Hristos, o dulcele meu Victore! Și îndată catihisindu-se și învățându-se de dânsul, se boteză și după ce ieșì din apă, îndată văzù și slăvì pre Dumnezeu. Deci văzând mulțimea aceasta prea slăvită minune, se tremură ca nu cumva să pătimească și ei asemenea, de nu vor crede, și veniră către Victor de se botezară. După acestea ajunse lucrul la urechile împăratului Neron, cum că Victor voevodul Italiei și Sevastian ducele cetății propoveduesc învățătura lui Petru și a lui Pavel, și ale celorlalți apostoli și aduc pre toți la Hristos. Încă și muma stratilatului, Fotinì, cu Iosì fiul ei, trimiși fiind la Cartaghena, fac asemenea. Deci auzind acestea împăratul și fierbând de mânie, trimițând slujitori la Italia, să aducă pre creștinii cei de acolo, bărbați și femei, la Roma, li se arătă Domnul la toți zicându-le: «Veniți către mine toți «cei osteniți și însărcinați, și eu voi o«dihnì pre voi. Nimic să nu vă temeți, «că eu sunt cu voi, și va fi biruit Ne«ron cu ai lui». Și către Victor zise: De acum Fotinos îți va fi numele tău, căci mulți luminându-se prin tine vor veni către mine; iar cuvântul tău să întărească pre Sevastian spre mărturisire și fericit va fi cel ce se va nevoi până în sfârșit. Acestea zicând Hristos Domnul s'a suit la cer. Și s'a descoperit și sfintei Fotinì, cele ce erau să i se întâmple. Și purcezând dela Cartaghena, cu mulțime de creștini, ajunse la Roma cea mare. Și se turbură, toată cetatea, zicând: Cine este aceasta care a venit cu atâta mulțime; iară ea cu îndrăzneală mărturiseà pre Hristos. Atuncea fu adus și Fotinos fiul ei cu Sevastian ducele, de slujitori. Iară sfânta Fotinì sosind mai înainte de dânșii, merse înaintea lui Neron cu Iosì și cu cei ce erau cu dânsa, și zise către dânsa Neron: Ce ați venit către noi? Iară sfânta îi zise: Pentru ca să te învățăm, să te închini lui Hristos.

Iară cei ce stau înainte, ziseră: Sevastian ducele și Victor voevodul, cari nu cred în Dumnezeu, veniră dela Italia. Și împăratul zise să-i aducă, și viind ei înlăuntru la împăratul, le zise: Ce auz de voi? Sfinții ziseră: Câte ai auzit de noi împărate, toate sunt adevărate. Iară el căutând cu căutătură sălbatecă asupra sfinților, le zise: Vă lepădați de Hristos, au voia vă este să periți mai curând cum va fi mai rău? Iară sfinții ridicând ochii spre cer, ziseră: O Hristoase împărate al Cerului, să nu se facă una ca aceea nici odată, ca să ne despărțim de credința și dragostea pe care o avem către tine! Apoi iarăș a întrebat împăratul pre sfinți: Cum vă numiți voi? Iară sfânta zise: Eu m'am numit Fotinì de Iisus Hristos Dumnezeul meu; iară surorile mele, cea a doua, ce s'a născut după mine, se numește Anatolì, iară a treia Fotò, a patra Fotìs, a cincea Paraschevì, și a șasea Chiriacha. Iară pre fii mei aceștia, cel dintâi, Victor, carele s'a numit mai pre urmă de Domnul meu Iisus Hristos Fotinòs, iar al doilea ce este cu mine, Iosì. Atuncea Neron zise: Dar toți v'ați vorbit să vă dați la muncă, și să muriți pentru Nazoreul? Sfânta zise: Așà toți pentru dânsul, veselindu-ne și bucurându-ne, vom murì. Atuncea poruncì împăratul, să le zdrobească închieturile mâinilor cu ciocane de fier, și aducându-i la nicovală, își puseră sfinții mâinile preste nicovală, și începură slujitorii a-i bate cu ciocanele dela al treilea ceas până la al șaselea. Și se schimbară de trei ori, cei ce-i băteau, iară sfinții nu simțeau nici de cum munca, nici s'au sfărâmat mâinile lor.

Și auzind Neron se spăimântă și poruncì să le taie mâinile, și îndată apucând pe sfânta, și legându-i mâinile, și puindu-le preste nicovală, apucară sabiele, și aducându-le de multe ori preste dânsele muncitorii, n'au făcut nimic, și slăbind au căzut ca niște morți. Iară sfânta fiind păzită fără vătămare, mulțumeà lui Dumnezeu, și se rugà, zicând: «Domnul «îmi este ajutor, și nu mă voiu teme «ce-mi va face mie omul». Deci începù împăratul a se mirà, și a gândì de dânșii, cum va puteà să biruiască, și să dobândească pre sfinți. Și poruncì să bage pre sfinți în cea mai adâncă temniță, iar pre sfânta Fotinì, cu cinci surori ale ei să o ducă în camera lui cea de aur, și să aștearnă șapte paturi de aur și să se pue șapte scaune de aur, și masă, și poruncì ca și fiica sa Domnina, să intre înăuntru, să fie cu dânsele, dimpreună cu roabele ei, și să puie avuție multă, și podoabe de aur, și veșminte de aur, și brâe; iară sfânta Fotinì dacă văzù pre Domnina, îi zise: Bucură-te și tu Doamna mea, făclia lui Hristos. Deci auzind Fotinì numele lui Hristos mulțămì Domnului, și îmbrățișându-o o sărută. După aceasta fiica împăratului cu o sută de roabe ale ei catehisindu-se de Sfânta, se botezară toate de dânsa, și puse numele ficei împăratului în loc de Domnina, Antusa, iară pre roaba ei cea mai mare, o a numit Stefanida. Și îndată poruncì fericita Antusa, să se dea la săraci averea ce se aflà în cămara cea de aur, prin mâna Stefanidei, ce erà mai mare preste acea sută de roabe ale ei. Deci aflând acestea împăratul și mâniindu-se foarte, și jelind foarte, poruncì îndată să aprinză un cuptor să ardă șapte zile, și într'însul să se arunce sfânta Fotinì cu toate soțiile ei, bărbați și femei, care lucru făcându-se, petrecură sfinții inlăuntru în cuptor trei zile, întregi, nevătămați de foc. Și după a treia zi, socotind împăratul că se vor fi topit de foc sfinții, poruncì să destupe cuptorul, și de vor aflà oase de ale sfinților, să le arunce în râu. Și deschizând muncitorii, o minune! îi aflară pre toți slăvind și mulțămind lui Dumnezeu. Și se spăimântară de prea slăvita minune, căci nu s'a atins focul de dânșii întru nimic. Deci dacă văzură și auziră toți cei ce se aflau în Roma, această prea slăvită minune, se minunară și ei, slăvind pre Dumnezeu. Iară dacă auzi împăratul de o minune ca aceasta, poruncì să le dea otrăvi aducătoare de moarte. Și chemând pre Lampadie vrăjitorul, și făcând otrava, o a dat întâi sfintei Fotinì, și ea luând paharul zise: Nu s'ar fi căzut să luăm din mâinile tale otrava și să o bem, fiind tu spurcat.

Insă ca să cunoşti şi tu împărate puterea Hristosului meu, iată eu voiu bea mai înainte de ceilalţi în numele Domnului meu Iisus Hristos şi Dumnezeului nostru, apoi vor bea şi toţi aceştia ce sunt cu mine. Şi bând toţi, şi nefăcându-le nici un rău otrava, văzând vrăjitorul, rămase încremenit, şi căutând la sfânta Fotinì zise: Am o otravă foarte tare, şi de veţi gustà de aceasta, şi dacă nu veţi muri îndată, voiu crede şi eu în Dumnezeul vostru, care aducând-o şi gustând toţi, şi nepăţind nici un rău, se spăimântă vrăjitorul; şi numai decât strângându-şi toate cărţile, le-a ars, şi crezând în Hristos s'a botezat puindu-i-se numele Teoclit. De aceasta iarăş dacă află împăratul, poruncì să ia pre acela din mijlocul sfinţilor, şi să-i taie capul afară de zidurile cetăţii şi aşà mai înainte de ceilalţi suferì Teoclit mucenia, tăindu-i-se capul pentru Hristos. Iară celorlalţi sfinţi tuturor, împreună cu marea muceniţă Fotinì, poruncì împăratul, să le taie vinele, care lucru după ce se făcù, ocărând sfinţii şi batjocorind pre împăratul şi pre dumnezeii lui; atuncea el poruncì să adape pre sfânta Fotinì cu plumb topit cu smoală, iară celorlalţi sfinţi să le toarne pre urechi, şi făcându-se şi aceasta, ca dintr'un rost strigară sfinţii: Mulţămim ţie Hristoase Dumnezeul nostru, că prin plumbul cel topit şi clocotit, ai răcorit inimile noastre, ca şi când ar fi fost însetate şi arse de zăduf. Atuncea Neron îngrozindu-se şi mirându-se, poruncì să se spânzure sfinţii, şi să se strujească fără de milă preste tot trupul, şi să se ardă cu făclii. Deci făcându-se şi aceasta degrab, şi rugându-se sfinţii, s'au întărit de dumnezeescul Dar. Iară ticălosul Neron pornindu-se spre turbarea mâniei, poruncì să amestece spuză cu oţet iute, şi să le toarne pre nări. Deci aducându-le sfinţilor şi această amestecătură, oţetul tău, au zis, decât mierea şi fagurul mai dulce ni se pare că este, o împărate.

Şi întărâtându-se mai cu multă mânie, poruncì să le scoaţă ochii, şi orbindu-i, i-au închis într'o temniţă întunecoasă, plină de jiganii veninate şi spurcate; iară sfinţii cântau şi slăveau pre Dumnezeu, şi o minune! fiarele cele veninate, ce erau în temniţă muriră, şi se prefăcù mirosul greu al temniţei spre foarte mare şi bun miros, şi întunerecul se făcù lumină prea luminoasă. Şi stătù Hristos în mijlocul sfinţilor, şi le zise: Pace vouă. Şi apucând de mână pre sfânta Fotinì, o sculă, zicându-i: Cu voi sunt în toate zilele vieţii voastre, pentru aceasta nu vă temeţi, ci bucuraţi-vă pururea. Deci împreună cu cuvântul dobândiră şi ochi îndată, şi văzând pre Domnul, i se închinară. Iară Domnul binecuvântându-i le zise: Imbărbătaţi-vă, şi vă întăriţi, şi el se suì la Cer. Iară de pre trupurile sfinţilor căzură ca nişte solzi, şi se făcură sănătoşi ca şi mai'nainte. Iară ticălosul şi urâtul de Dumnezeu Neron, poruncì să şază sfinţii la închisoare trei ani, ca să se chinuiască într'însa, şi să moară cu moarte rea. Şi după trei ani având împăratul o slugă a sa închisă în temniţă, poruncì să iasă. Deci mergând trimişii să scoată pre slugă, şi dacă văzură pre sfinţi sănătoşi, spuseră împăratului, că Galilianii, cei ce s'au orbit, văd, şi sunt sănătoşi. Incă şi temniţa plină de lumină, şi de mirosuri scumpe este, şi s'a prefăcut întru slava lui Dumnezeu, şi casă sfântă este, şi mulţime de ape izvorăsc din mijlocul ei, la care năvălesc noroade de se botează la dânşii, crezând în Dumnezeul lor. Acestea auzind împăratul, se minună, şi trimese de-i aduse înaintea lui, şi le zise: Nu v'am zis să înţelegeţi cu poruncă împărătească, să nu propoveduiţi pre Hristos întru această cetate a Romei; dară aceasta cum o faceţi, aflându-vă voi în temniţă? Pentru aceasta să ştiţi că voesc să vă dau încă multe şi mari munci. Iară sfinţii ziseră: Fă ce-ţi este voia, că noi nu vom înceta a învăţa că Hristos este Dumnezeu adevărat şi făcătorul tuturor. Dintr'aceste cuvinte Neron înfierbântându-se foarte cu mânie, poruncì să răstignească pre sfinţi cu capetele in jos, şi să le strujească trupurile lor trei zile, până li se vor deznodà încheeturile. Şi făcându-se şi aceasta, puseră păzitori, lăsându-i spânzuraţi încă patru zile. Deci mergând muncitorii să-i

vadă de trăesc, cum i-au văzut spânzuraţi, îndată muncitorii orbiră. Iară îngerul Domnului pogorându-se din Cer, şi dezlegând pre sfinţi, şi sărutându-i, i-a făcut sănătoşi. Atuncea sfintei Fotinì făcându-i-se milă de orbirea muncitorilor, făcù rugăciune şi îndată le veni vederea, şi crezând în Hristos se botezară. Deci auzind şi acestea Neron, mâniindu-se, poruncì să despoaie pre sfânta Fotinì, de piele, şi după ce făcură aşà, Sfânta cântà, zicând: Doamne, ispititu-m'ai, şi m'ai cunoscut. Şi scoţându-i pielea, o aruncară în râu, iară pre Sfânta o aruncară într'un puţ sec; iară pre Sevastian şi pre Fotinò şi Iosì, apucându-i, le tăiară mădularele cele ascunse, şi le aruncară câinilor. După aceea despoindu-i de piele şi pieile lor le lepădară în râu, iară pre dânşii i-au închis într'o baie veche. Iară pre cele cinci surori ale sfintei Fotinì, poruncind să i le aducă înainte, le-au tăiat ţâţele, şi le-au despoiat şi pre dânsele de piele. Deci viind muncitorii şi la sfânta Fotida, n'a primit să o ţie nimenea, precum au ţinut pre celelalte, ci singură stà vitejeşte de-i despoià pielea trupului ei, atât cât se mirà şi împăratul de bărbăţia şi răbdarea ei. Pentru aceea pornindu-se spre nebunie, după ce i-a tăiat ţâţele, şi o a despoiat de piele, aflà întunecatul şi altă muncă, mai cumplită şi pierzătoare asupra ei; căci poruncì să plece cu sila vârfurile la doi copaci în jos, în mijlocul grădinei lui, şi să lege pre fericita de aceştia, şi făcând aşà, şi dându-le drumul îndată, spintecară pre Sfânta, şi ş'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Atuncea a poruncit să taie capetele tuturor sfinţilor, şi scoţând pre fericita Fotinì din puţ, o băgă în temniţă. Pentru aceasta mâhnindu-se ea ca aceea ce rămăsese singură, şi neîncununându-se cu ceilalţi; se rugă lui Dumnezeu, carele îndată arătându-i-se, şi însemnându-o cu semnul cinstitei Cruci de trei ori, şi umplându-o de Dar, o făcù sănătoasă. Şi apoi multe zile cântând, şi binecuvântând pre Dumnezeu, îşi lăsă în mâinile lui cinstitul său suflet.

Intru această zi, sfânta Anatoli, a doua soră a sfintei Fotinì prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Răsăritul cel gânditor a aflat,
Anatoli, după ce vitejeşte a răbdat.

Intru această zi, sfânta Fotò a treia soră a sfintei Fotinì prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Zestre de mii de talanţi vrednică fiind,
Ţie părinte al luminilor Fotò capul său aducând.

Intru această zi, sfânta Fotis a patra soră a ei, fiind legată de doi copaci, şi despicându-se s'a săvârşit.

Stih: Pădure de copaci veselă în Edem Dumnezeule Cuvinte,
Vei da răsplătire Fotidei, care prin copaci a primit moarte.

Intru această zi sfânta Paraschevì, a cincea soră a ei prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Paraschevì către sabie grumazul cel cinstit,
Osârdnic îl aveà şi prea gătit.

Intru această zi sfânta Chiriachì a şasea soră a ei prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Din Chiriarchì, nici frica sabiei,
A scos dumnezeească frica Domnului.

Intru această zi, sfântul mucenic Iosì fiul sfintei Fotinì, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Tăetorul grumazilor îşi goleà sabia,
Iară grumazul lui Iosi nu-l înspăimântà sabia.

Intru această zi, sfântul Fotinòs celalt fiu al ei, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Ce aburi este acesta de sângiuri calde fiind,
A lui Fotinòs mucenicului căruia i s'a tăiat capul de curând.

Intru această zi, sfântul Sevastian ducele prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Lui Sevastian voiu zice acest cuvânt,
Pre tine, tăindu-ţi-se capul, te cinstesc ca pre un sfânt.

Intru această zi, sfântul mucenic Victor prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Victor capul pre umere neavând,
Zace marele, fiind foarte lăţit pre pământ.

Intru această zi, sfântul mucenic Hristodul prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Numirea arată cine eşti tu, şi a cui slugă cu adevărat,
Iară sabia Hristodule care'ţi este sfârşitul cel lăudat.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Ioan Calfa, carele în Constantinopol a mărturisit la anul o mie, cinci sute şaptezeci şi cinci, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Ranele o Ioane nu voiu a le număra, Ci mai vârtos locașurile, ce are înlăuntru cerească locuința.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz„neală, și focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumne„zeule în veci".

Păstorind miei la verdeața adevărului, ca un miel te-ai adus Păstorului Hristos Porfirie, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Iisus Hristos îți dă ție daruri pentru ostenelele tale, așezându-te în locașurile cele nestricate Porfirie, cel ce strigai: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Cu minuni multe și cu semne a împodobit Hristos viața ta, de trei ori fericite Porfirie, de carele dorind strigai: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Milostivește-te de mă mântuește Fecioară, care ai născut pre Milostivul, Dumnezeu Cuvântul și cu lumina cea dela tine luminează-mă, ca să strig: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău Preacurată.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu grăitori...

Cu cuvântul tău cel înțelepțit s'a surpat meșteșugitorul răutății, iară inimile credincioșilor dumnezeește s'au veselit, sfințite propoveduitorule prea fericite.

Impreună cu adunarea părinților ești așezat și împreună cu duhurile cuvioșilor te veselești Părinte fericite, strigând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Surpând la pământ capiștile dracilor, ai zidit biserici lui Dumnezeu, întru care mulțime de cuvioși cântă: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Din bunătățile tale Cuvioase, mohorând haina cea împărătească, și cu dânsa ca un preot împodobindu-te, dănțuești la împărățiile cele de sus, Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre una, ce ești mai pre sus de toate făpturile, și mai desfătată decât cerurile, Maică a lui Dumnezeu, te-a iubit Fiul tău, și a luat din tine trup.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii cei de Dumnezeu „cuvântători în cuptor, împre-„ună cu focul şi văpaia căl-„cându-o au săltat, strigând: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul...

Cu vetrela Crucii cârmuindu-te, de dumnezeeasca mână a Atotţiitorului, ai trecut valurile vieţii, cuvioase Părinte, şi te-ai odihnit la limanurile vieţii, ajungând la bucuria cea veşnică, şi la desfătarea cea veselitoare.

Făcându-te Cuvioase ajuns de vreme şi plin de zile ale Duhului, şi cu nepătimirea ca cu o haină îmbrăcându-te, strălucind cu podoaba Preoţiei, te-ai mutat la lumina neapusă, ca să vezi veselia Domnului.

Scoţând cu gura îndulcirea cea dumnezeească, ai răspuns cuvânt de mântuire, carele goneşte amărăciunea patimilor, şi cu dulceaţă duhovnicească îndulceşte pre toţi, cei ce săvârşesc prăznuirea ta cea de preste an, cugetătorule de cele dumnezeeşti, prea fericite.

Slavă...

Soare ai cunoscut pre Hristos, carele a vorbit cu noi prin trup Părinte, şi luminându-ţi-se ochii sufletului cu luminile lui, te-ai făcut stea cu totul luminoasă, îndumnezeindu-te dupre Dar, sfinţite făcătorule de minuni, Părinte cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Iartă-mi mie Mântuitorule cel ce te-ai născut, şi ai păzit pre ceea ce te-a născut nestricată după naştere, când vei şedeà să-mi judeci faptele mele, să treci cu vederea nelegiuirile şi păcatele mele, ca un Dumnezeu fără păcat, milostiv şi iubitor de oameni.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogo-„râre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorît până şi la „trup, din pântece fecioresc fă-„cându-se om. Pentru aceea „pre prea curata Născătoarea „de Dumnezeu, credincioşii o „slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Strămutându-te din loc, ai risipit averea cea multă, iară pre cei risipiţi cu rătăcirea, i-ai adunat cu minuni apostoliceşti Porfirie; ci dar roagă-te Părinte, să se mântuiască robii tăi.

A Născătoarei:

La tine după Dumnezeu nădăjduim Preacurată, răstig-

nindu-ne întru Hristos, cel ce a ieșit din tine; și cu rugăciunile tale cele către dânsul, păzește-ne pre noi nepoticniți până la sfârșit.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Procopie Mărturisitorul Decapolitul.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Vrednicia chipului cel dela începutul zidirei, făcut dupre chipul lui Dumnezeu, și dupre asemănare, te-ai nevoit prea fericite, a o păzì prin cugetul bunei credințe, și prin curăția gândului, și cu limpezirea și înfrânarea patimilor, și cu paza poruncilor lui Hristos, și a bunei credințe, prea lăudate.

Mai 'nainte cu sihăstria, primind în urmă și chinuirea adaos, cu cuget dumnezeesc, prin amândouă bine ai plăcut celui ce te-a zidit, carele numai curăție cere dela noi și bun neam al sufletului, a căruia venire cu trupul mărindu-o, te închinai sfintei icoane a omenirii lui.

Pre cei ce cu rea credință se lepădau de întruparea Cuvântului, tu i-ai înfrânat Cuvioase, întărind adevărul prin cercarea bătăilor, și prin toată patima rea, prin legături și prin temnițe. Pentru aceasta te-ai făcut moștenitor împărăției lui Hristos, și bucuriei celei negrăite, și strălucirii celei vețnice.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai încăput în pântece pe Dumnezeu cel neîncăput, carele s'a făcut om pentru iubirea de oameni, luând aluatul nostru, l-a îndumnezeit cu adevărat. Nu mă trece acum Preacurată, fiind scârbit, ci te milostivește degrab și mă mântuește de toată vrăjmășia și stricăciunea celui viclean.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Doamne pironit pre Cruce Mielușeaua și Maica ta, se spăimântà și strigà: Ce vedere este aceasta Fiule prea iubite, acestea ți-a răsplătit norodul cel neplecat și fărădelege, care a luat multe minuni dela tine? Ci slavă pogorârei tale celei negrăite, Stăpâne.

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrimilor tale...

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL.
Al cărui acrostih la Greci este acesta:
Laud cuşbună cuviinţă nevoinţile tale, Fericite.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre gonaciul Faraon văzându-l înnecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biruinţă să-i cântăm".

Fiind cuprins de dragostea bunei credinţe, şi de dumnezeească dorire, Cuvioase, ai gonit dela tine întreitele valuri cele lumeşti, cântând lui Dumnezeu cântare de biruinţă.

Viaţa ta cea purtătoare de lumină, curăţia şi tăria sufletului, amestecându-se cu buna credinţă, a făcut deplin arătat o închipuire a bunătăţii luminată întru tine, cuvioase Procopie.

Slavă...

Luminându-te cu lumina lui Hristos, şi cu strălucirea cea preste fire, ai uscat năvălirile patimilor prin înfrânare, strigând cântare de biruinţă Atotţiitorului.

Şi acum, a Născătoarei:

Primind în pântece Prea curată pre Cuvântul întrupat, dupre cuviinţă dumnezeească pre cel neîntrupat mai'nainte, l-ai născut nouă Fecioară, mai pre sus de fire, rămâind Fecioară după naştere.

Peasna 3-a, Irmos:
Nu este sfânt ca tine...

Sufletul tău cel cuprins de Dumnezeu Fericite, arzându-se de râvna credinţei, ai risipit de tot nebunia cea amară, şi mânia celor fărădelege, de Dumnezeu purtătorule.

Cu sângiurile tale văpsindu-te, ai urmat chinurilor mucenicilor, de trei ori fericite Procopie, răbdând cu tărie, şi cu suflet viteaz chinurile celor fărădelege.

Slavă...

Cu înţelepciune ai suferit îndoite, chinuri Cuvioase, înfruntând eresurile şi năvălirile leilor bărbăteşte, cu cuget dumnezeesc, prea înţelepte Procopie.

Şi acum, a Născătoarei:

Inţelepciunea, Cuvântul Tatălui, cel mai'nainte de veci în vremile cele mai de pe urmă, întrupându-se negrăit, din Maică neispitită de bărbat, o ai făcut pre dânsa Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu,

„carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai întărit pre noi pre piatra mărturisirii tale".

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită..

Fără trup te-ai arătat în viață, Părintele nostru, și în trup împreună cu îngerii petrecând te-ai cunoscut, răstignindu-te lumii precum zice Pavel și lumea ți s'a răstignit adevărat, și cu cugetul locuitor la locul cel ceresc, tu cel pământean. Slavă celui ce bine a voit cu tine; slavă celui ce ți s'a cunoscut ție; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeeștile tale mâini, cu care ai ținut pre Făcătorul cel ce s'a întrupat ca un prea bun Fecioară prea curată, întinzându-le, nu încetă a-l rugà pre el, să ne mântuiască de ispite și de patimi și de primejdii, pre cei ce te lăudăm cu dragoste, și strigăm ție: Slavă celui ce s'a sălășluit întru tine slavă celui ce a ieșit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin nașterea ta.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignindu-te pre Cruce de cei fărădelege, și cu sulița coasta ta împungându-se Mântuitorule al nostru, cea Prea curată se tânguià cu amar, la cele dinlăuntru rumpându-se ca o Maică. Și de multă și înfricoșată îndelungă răbdarea ta, spăimântându-se a strigat: Slavă părinteștei iubirii tale de oameni; slavă morții tale, prin care pre oameni nemuritori i-ai făcut.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu și Domnul, „Cinstita Biserică cu dumnezeească cuviință cântă, strigând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind".

Cu vărsările lacrămilor adăpându-ți inima ta Fericite, ai semănat sămânța bunătăților, prin cuget curat, prea cuvioase Procopie.

Cugetarea cea pământească, o ai supus Părinte dumnezeescului Duh, alegând viață sihăstrească, și unindu-te cu cetele mucenicilor, prea fericite.

Slavă...

Ca un mucenic dumnezeesc și prea adevărat, pentru buna credință ai înfruntat nebunia cea ereticească, căci cu adevărat ai defăimat nebunia celor fără de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Preste rânduelele legilor fi-

reşti, Preacurată, fără stricăciune zămislind în pântece pre Ziditorul, l-ai născut pre el, şi arătat cu adevărat te-ai făcut Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeească străluci„rea ta, Bunule, sufletele ce„lor ce mânecă la tine cu dra„goste, mă rog luminează-le, „ca să te vadă Cuvinte al lui „Dumnezeu, pre tine adevăra„tul Dumnezeu; pre cela ce „chemi din negura greşelilor".

Pre tine cel ce te-ai sfinţit prin sihăstrie, şi te-ai săvârşit prin sânge, te lăudăm Cuvioase, căci pomenirea drepţilor pururea se săvârşeşte, şi se pomeneşte cu laude şi cu credinţă.

Domnul cel ce preface cu înţelepciune, şi schimbă toate spre mai bine, precum îi este voia, ţi-a adaos lângă sihăstrie cinstea muceniei, prin uciderea ta de cei necredincioşi.

Slavă...

Pre umere luându-ţi toată arma, cea prin Cruce, ai urmat după Hristos, făcând uitare celor trecute, şi prelungindu-te la cele dinainte Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudăm Preasfântă pre Domnul, cel ce s'a îmbrăcat din tine cu trup pătimitor şi muritor, şi l-a îndumnezeit cu împreunare neamestecată dupre un Ipostas.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Inălţându-te pururea pomenite, cu adevărat dela mărirea sihăstriei, te-ai suit către bărbăţia şi către cinstea mucenicilor, îmbrăcându-te cu porfiră roşită din sângele tău.

Socotind nestatornicia celor trecătoare, cu suflet şi cu cuget dumnezeesc, întru bună credinţă te-ai întrarmat către bunătăţile cele pururea statornice şi nesfârşite, prea fericite Procopie.

Slavă...

Văzându-te Hristos că eşti îndestulat de înfrânare neslăbită şi de blândeţe, s'a uitat la tine cu iubire de oameni, şi te-a făcut părtaş slavei, purtătorule de Dumnezeu pururea Fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea curată Stăpână, strunciăturile sufletului meu cele cumplite, vindecă-le cu tainice lucrări de mână, puindu-le doftorii lucrătoare, patimile Fiului tău.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o înăl„ţându-se de viforul ispitelor,

„la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viața mea, mult „milostive“.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Luceafăr astăzi avându-te Biserica, toată negura relei credințe risipește, cinstindu-te pre tine, de cele cerești tăinuitorule, Procopie mărite.

Intru această lună, în 27 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru și mărturisitorul Procopie Decapolitul.

Stih: Nimic sunt Decapolitule toate cetățile pământești.
Către gânditoarea cetate întru carea acum te sălășluești.
Intru a douăzeci și șaptea zi s'a arătat.
Sfârșitul lui Procopie cel lăudat.

Acesta mai întâiu intră în viața monahicească, și deprinzându-se la tot felul de nevoințe, s'a curățit pre sine desăvârșit. Iară mai pre urmă mustrând vitejește, și scuipând pre cei ce defăimau păgânește rânduiala întrupării Mântuitorului nostru, și nu se închinau icoanei întrupării lui Hristos, a încredințat adevărul dreptei credințe, nu numai prin cuvinte, ci nevoindu-se și prin bătăi. Pentru aceasta se arătă mare mărturisitor; și făcând multe minuni, așà către Domnul s'a mutat.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Ghelasie, cel dintre Mimi, căruia îi fu poruncit de ighemon să batjocorească Botezul, el s'a botezat cu adevărat, și de sabie s'a săvârșit.

Stih: Vrând să iei în râs Botezul, înșelăciunea ești râzând,
Căci botezându-te Ghelasie a capului tăiere ești suferind.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Talaleu Mărturisitorul.

Stih: Talaleu vesel către Cer a alergat,
Ca cu ramuri de maslin cu bunătățile fiind încununat.

Acesta erà din Chilichia cu neamul, și iubind viața sihăstrească, s'a dus la cetatea Gavalon. Unde departe de cetate ca douăzeci de stadii, a aflat Cuviosul un loc înalt, întru care erà o capiște afierosită la draci, la acel loc și-a făcut o mică colibă, îndeletnicindu-se cu ostenelele sihăstrești, și strâmtorându-se pre sine cu posturi și cu privegheri, și cu rele pătimiri. Pentru care dracii cei din capiște cu mulțime de grozăvii îl înspăimântau, și pre care rușinați i-au izgonit, bătându-și joc de neputința lor. Apoi dorind de mai mari ostenele, și-a lăsat coliba, și făcându-și o chilie prea mică, nemăsurată cu trupul său, intră într'însa, avându-și fața lipită de genunchi. Către acesta mergând fericitul Teodorit episcopul Cirului, l-a întrebat pre el dorind ca să știe pricina acestei noui petreceri. Iară el răspunse: Eu fiind supus la multe păcate, și crezând muncilor ce ne îngrozesc, am aflat acest chip de viețuire, meșteșugind măsuratice munci trupului, ca să ușurez greutatea celor așteptate; iară acelea sunt mai cumplite, nu numai cu câtimea, ci cu însăși lucrarea, căci sunt fără de voie; iară ceea ce se face fară de voie este lucru foarte scârbelnic, căci lucrul cel de voie, de și ostenicios, mai puțină durere aduce, căci osteneala este din voie, și nu silnică. Deci dacă cu aceste mici scârbe voiu ușurà pre cele așteptate, mare câștig voiu culege de aicea. Acestea auzindu-le episcopul foarte îi lăudà pre el, pentru isteţimea minții, că nu numai se luptà la luptele de față, și altele dela sine adăogeà, ci și pricinile acestora le cunoșteà și pre alții învăță. Ziceau locuitorii de prin prejur că și multe minuni prin rugăciunea acestuia se făceau; nu numai oamenii, ci și dobitoacele vindecări câștigând. Deci locuitorii acelui loc, de demult aflându-se în păgânătate, s'au lepădat de înșelăciunea lor cea părintească, și au primit strălucirea dumnezeeștei lumini, pre cari sfântul întrebuințându-i slugi, și capiștea dracilor au surpat, și sfântă biserică prea mare au ridicat bunilor biruitori mucenici. Așà sihăstrește nevoindu-se Fericitul, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, prea cuviosul Ştefan, cel ce a făcut Ghirocomia Armatiului, adică bolniţă de bătrâni, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pre Ştefan, carele a dat bătrânilor chip de viaţă,
După moarte, Dătătorul cununilor îl încununează.

Intru această zi, sfântul mucenic Nisie cu vine de bou fiind bătut s'a săvârşit.

Stih: Nisie prin vinele de bou bătaie sufere pătimind.
Căci uitare despre dureri are întărit fiind.

Intru această zi, cuvioşii părinţii noştri Asclipie şi Iacov, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Stăpânului celui ce va să judece tot pământul cu dreptate.
Doi bărbaţi drepţi împreună îi stau înainte.

Intru această zi, cuviosul Timoteiu cel din Chesaria cu pace s'a săvârşit.

Stih: Cinstesc pre Timoteiu ca pre prietenul lui Dumnezeu cel iubit.
Al căruia şi sfârşitul este foarte cinstit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul „l-a făcut îngerul, cuvioşi-„lor tineri, iară pre Haldei ar-„zându-i porunca lui Dumne-„zeu, pre muncitorul l-a plecat „a strigà: Bine eşti cuvântat „Dumnezeul părinţilor noştri".

Precum a fost viaţa ta prea luminată prin sihăstrie, de Dumnezeu înţelepţite, aşà s'a arătat aevea, şi pătimirea ta întărită, căci ai slăvit pre Hristos, cântând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiind încins cu curăţie de minte întreagă, dumnezeescule Părinte, cu bărbăţia ai luat şi luminată cununa muceniei prin Dar, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Neînchinându-se cei necredincioşi chipului tău celui curat Mântuitorule, pre robul tău bătându-l îl chinuiau cumplit, carele cântà şi strigà către tine: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Veselindu-ne de cel ce l-ai născut Preacurată, toţi te fericim, că prin naşterea lui cea trupească mântuindu-ne acum, strigăm lui: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a Irmos:
Din văpaie cuvioşilor...

Arătându-te şi mai'nainte de moarte, că eşti slobod de materie, te-ai mutat de aicea la viaţa cea neperitoare Cuvioase, având prin moartea ta ca o scară dinadins, cugetătorule de Dumnezeu Procopie.

Plin te-ai arătat de lumina Darului, şi către lumina cea neapusă ai mers Părinte, lepădând toată pofta cea trupească. Pentru aceasta te cinstim Procopie, cugetătorule de Dumnezeu.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind înarmat cu puterea

dumnezeeescului Duh, ai stricat cetele duhurilor viclenirei. Drept aceea ușile cele cerești ți s'au deschis, Fericite, căci lăudai pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Toate neamurile te fericesc Stăpână, precum ai proorocit însăți, fericită de Dumnezeu, pre tine cea adevărată Născătoare de Dumnezeu și prea curată; pre care te prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor rouă „ai izvorât, și jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi„rea; pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Alegând înțelepte a te nevoì dupre lege, prin înfrânare ți-ai omorât pornirile patimilor, și săltările trupului, slugă a lui Hristos. Pentru aceasta acum ai aflat desfătarea cea netrecătoare a nepătimirii, împreună cu oștile cele fără de trup.

Inaintea Judecătorului celui drept stai luminat ca un biruitor, ce ai luat cununi neveștejite, rugându-te neîncetat, pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta cea prea cinstită, și dumnezeească prăznuire a mutării tale, Procopie.

Slavă...

Luminându-te acum cu trei raze care ies negrăit dintr' o Dumnezeire, te-ai învrednicit sfârșitului celui prea fericit, și bucurie celei veselitoare, veselindu-te împreună cu oștile celei mai pre sus de lume, părinte Procopie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu cel nestricat, luând chip stricăcios, a îmbrăcat pre oameni cu nestricăciune, sălășluindu-se prin bunăvoirea Tatălui, întru tine cea plină de Dar. Pentru aceasta Preacurată, împreună cu oștile cele cerești te slăvim.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a „căutà cetele îngerești. Iară „prin tine Preacurată, s'a arătat „oamenilor Cuvântul întrupat; „pre carele slăvindu-l, cu oștile „cerești, pre tine te fericim".

SVETILNA.
Podobie: Femei auziți...

Dezlegându-te de cinstitul tău trup Procopie, stai acum înaintea Treimii celei neapropiate dimpreună cu îngerii. Către care adu-ți aminte de noi, cari săvârșim pomenirea ta mă-

rite şi te cinstim cu dragoste Părintele nostru de Dumnezeu purtătorule.

A Născătoarei:

Scăparea cea mare şi acoperemântul sufletelor noastre, ceea ce eşti mai desfătată decât cerurile şi mai aleasă decât Heruvimii, roagă pre Fiul tău pentru robii tăi Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuim toţi de păcate şi de primejdii.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ.

IN 28 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Vasile Mărturisitorul, şi împreună nevoitorul cu sfântul Procopie Decapolitul.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dorind de fericirea cea mai pre sus de cuget dumnezeescule, înfrânarea o ai socotit desfătare, sărăcia bogăţie, neaverea avere îndestulată, şi cumpătarea cinste de bună slavă. Pentru aceasta ai şi aflat dorirea cea dupre gândul tău, sălăşluindu-te în locaşurile sfinţilor, Vasilie.

Alergarea nevoinţei fără întoarcere înapoi o ai săvârşit, şi credinţa ai păzit. Pentru aceasta şi cununa dreptăţei ai luat Părinte, care ţie ţi-a gătit Hristos, cel ce dă dupre vrednicie plată, şi daruri hărăzeşte, şi răsplătiri pentru osteneli. Care ca şi noi acum să le dobândim, roagă-te, de Dumnezeu insuflate Vasilie.

Patimile trupeşti prin înfrânare le-ai veştejit, şi prin rugăciune neîncetată, şi pre şarpele cel înşelător cu ploile lacrămilor l-ai înnecat Fericite, şi bine plăcut lui Dumnezeu te-ai făcut prea cu asupră, de Dumnezeu înţelepţite cuvioase Vasilie. Pentru aceasta te-a împodobit pre tine cu cereşti daruri, Iisus iubitorul de oameni şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Slăbiciunea şi slăbănogirea sufletului meu prea curată Maică Fecioară, schimbă-le acum întru tărie, şi întru putere a temerei de Dumnezeu, a face şi a lucrà îndreptările lui Hristos. Ca să scap de focul cel nestins, şi să dobândesc moştenirea cea cerească, şi viaţa cea fără de sfârşit, prin mijlocirea ta, Stăpână, bucurându-mă totdeauna.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând Preacurata pre iubitorul de oameni Hristos, răs-

tignindu se și cu sulița în coastă împungându-se, plângeà, strigând: Ce este aceasta Fiul meu, ce ți-a răsplătit poporul cel nemulțumitor, pentru binele care ai făcut lui? Și te sârguești să mă lipsesc de tine, Fiule prea iubite! Mă spăimântez milostive de răstignirea ta cea de bună voie.

Tropar, glasul 1-iu.

Locuitor pustiului...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Temelie credinței te cunosc pre tine Părinte.

Facerea lui Teofan

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșie cu urme neudate, pedestru trecând-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Puind temeiul pe piatra credinței Părinte, nu te-ai spăimântat de năvălirile ispitelor ci ai rămas neclătit, ca un părtinitor al bunătății, ca cel ce ești cu numele împărăției.

Darul prea sfântului Duh întărindu-te pre tine, te-a îmbărbătat, să suferi desimea bătăilor celor cu durere, și te-a arătat purtător de biruință improtiva tiranului celui cu cuget deșert.

Slavă...

Aflat-ai Părinte pre cel împreună pătimitor și ostaș înțelept Procopie, carele s'a propcopsit pururea întru bunătăți; cu carele împreună bucurându-te, prea fericite, ai săvârșit mucenia pătimirei celei tari.

Și acum, a Născătoarei:

Folositoare și pricinuitoare mântuirei, și zid nesfărâmat te pun pre tine vieții mele, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată, ca ceea ce ai născut pre Dumnezeu Făcătorul de bine a toată zidirea.

Peasna 3-a Irmos:

Se veselește Biserica de tine...

Cu osârdie îndreptând inima ta către Dumnezeu Cuvioase, cu cuviință ai petrecut în Darul sihăstriei și al mărturisirei.

Luând asupra ta Părinte, ostășire și toată întrarmarea Crucii, ai biruit pre balarul cel înțelegător și pre leul cel simțitor.

Slavă...

Păzind cu bună credință cea dupre chip a sufletului cuvioșilor, și cinstind chipul cel curat al lui Hristos, v'ați nevoit.

Şi acum, a Născătoarei:

Binecuvântatu-s'a prin tine Preacurată, firea noastră, care mai'nainte era părtaşe blestemului şi stricăciunei, şi s'a împărtăşit nestricăciunei.

Irmosul:

Se veseleşte biserica ta de „tine Hristoase, strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne şi „scăparea şi întărirea".

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif..

Sărăcia lui Hristos ai iubit cu bună credinţă, bogăţia cea stricăcioasă ai lăsat, şi mărirea cea trecătoare, înţelepte, şi Crucea pre umerile tale ridicând, pre cărarea cea strâmtă bucurându-te ai umblat, călcând dulceţile trupeşti prin toată înfrânarea, şi prin patima rea, ai ajuns la lărgimea cea dumnezeească a raiului, grăitorule de cele dumnezeeşti Vasilie.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'a Iosif cea mai pre sus de fire văzând, şi în minte a luat, ploaia cea de pre lână, întru zămislirea ta mai presus de fire, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara naşte, şi după naştere iarăş rămâne Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua cea cu totul fără prihană, stând lângă Crucea Mielului şi izbăvitorului, cu plânsuri cumplite se zdrobia, şi privind, spăimântându-se zicea: Ce este aceastǎ nouă şi streină vedere, Fiule prea dulce? Cum voind acestea le suferi, cum rabzi de voie răstignire şi moarte de ocară? Ci o Fiule, prea slăvesc a ta pogorâre, cea mai pre sus de cuvânt!

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica, pre tine „Soarele dreptăţii, a stătut în„tru a sa rânduială, precum se „cuvine, strigând: Slavă puterii „tale Doamne".

Cât este de frumoasă răbdarea ta, prea fericite, că întru cărunteţe arată tărie de tinereţe, Cuvioase, cu care strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Fiind împreunat prin dragoste cu Stăpânul tău şi îmbrăcat cu ajutorul lui, nu simţiai durerile trupului, ci cântând strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Ca un numit cu numele împărăţiei celei cereşti, ai mers pre calea care duce la dânsa, aflând tot de un gând cu tine

pre Procopie, carele strigà: Slavă puterii tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut, o Fecioară, și după naștere te-ai arătat iarăș Fecioară. Pentru aceasta cu glasuri neîncetate și cu credință neîndoită, strigăm ție: Bucură-te Stăpână.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în„tunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință".

Tu cuvioase Vasilie luminat te-ai nevoit, defăimând semeția cea împietrită a lui Leon și gândul lui cel necunoscător.

Aflând pre Procopie, carele îți erà întocmai la osteneli, ai săvârșit chinuirea prin multe feluri de procopsiri, dumnezeește încununându-te.

Slavă...

Acum vezi prin cuget pre Hristos, de carele ai dorit, ale căruia arătări de departe prin faptă le vedeai, prea fericite, prea fințite Vasilie.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te punem înainte armă nesfărâmată, împrotiva vrăjmașilor. Pre tine teavem întărire și nădejde mântuirii noastre, Mireasă dumnezeească.

Peasna 6-a, Irmos:
Jertfi-voiu ție cu glas...

Fiind cuprins de dragostea Împărăției celei de sus, vitejește nu ai băgat seamă gândul cel fără socoteală și poruncile, și dogmele împăratului celui pământesc, de Dumnezeu pătimitorule.

Slavă...

Dezbrăcându-te de cele pământești, înțelepțește te-ai nevoit; și îmbrăcându-te cu dumnezeească putere, te-ai arătat purtător de cunună, ca unul ce ai biruit împrotivirea tiranilor celor fără de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Iată acum s'a plinit propoveduirile proorocilor, născând tu Fecioară pre cel propoveduit de demult de prooroci, carele împlinește cele mai'nainte grăite, cu Darul Duhului.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă, Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

Condac, glasul al 2-lea.
Podobie: Cele de sus căutând.

De sus luând dumnezeească descoperire, ai ieșit, înțelepte, din mijlocul gâlcevilor. Și si-

hăstrind cu cuviinţă, ai luat lucrarea minunilor, şi prin Dar a tămădui boalele, Vasilie prea fericite şi prea sfinţite.

Intru această lună, în 28 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vasilie Mărturisitorul, cel ce a pătimit împreună cu sfântul Procopie.

Stih: Vasilie pre Hristos în suflet purtând.
Pentru icoana lui, sufletul său îşi este puind.
In a douăzeci şi opta zi a fost ascunzând
Pre Vasilie sub pământ.

Acesta a fost pe vremea împărăţiei lui Leon Isaurul luptătorul de icoane. Deci lăsând lumea şi cele din lume, se făcù monah. Şi se nevoì dintâiaşi dată bine, de aceea necinstindu-se cinstea sfintelor icoane, stătù împrotivă cu nevoinţă asupra luptătorilor de icoane. Pentru aceea fu prins, şi foarte muncit, fiindcă nu s'a înduplecat cu firea, ci propoveduià adevărul până la moarte, având ajutător dimpreună şi pre dumnezeescul Procopie. Drept aceea se strujì preste tot trupul şi la grumaji, şi se băgă în temniţă. Iară murind tiranul, ieşì din temniţă, şi iarăşi cu aceeaş petrecere şi nevoinţă se ostenea, îndemnând pre mulţi spre fapta bună şi întorcându-i spre dreaptă credinţă în multe vremi. Bucurându-se şi mulţumind, se mută către Dumnezeu, pre carele din pruncie l-a dorit.

Întru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Proterie Arhiepiscopul Alexandriei.

Stih: Proterie cu trestie sfâşiindu-se.
Trestie degrab scriitoare împrotiva înşelăciunei este făcându-se.

Acest fericit a stătut preot bisericii din Alexandria. Şi adunându-se cu Alexandrenii cei ce veniseră în Constantinopol şi mult nevoindu-se împreună cu sfinţii părinţi împrotiva eresurilor celor cu rea credinţă, a fost pus de sobor Episcop Alexandriei. Deci gâlcevindu-se cei ce cugetau ale lui Evtihie şi Nestorie, şi îngrozind că vor opri ducerea grâului la Alexandria; piosul împărat Marchian, a poruncit să ducă grâul nu la Alexandria, ci la Pilusia prin înnotarea Nilului. Pentru care Alexandrenii pierind de foame, au pus pre Arhiereul mijlocitor către împăratul. La ale cărui mijlociri plecându-se împăratul, iarăş a poruncit să se pogoare grâul la Alexandria. Iară după săvârşirea prea piosului împărat Marchian, oarecarele Timoteiu, cu porecla Eluros pândind într'o noapte întunecoasă, şi ducându-se la chiliile monahilor, pre la miezul nopţii se ziceà pre sine că este înger, şi le porunceà lor, ca să se depărteze de împărtăşirea cu Proterie. Iar ei ca nişte prostateci înşelându-se, au ridicat turburarea împrotiva Arhiereului, carele fugind, a văzut pre dumnezeescul prooroc Isaia zicându-i: Întoarce-te şi eu aştept ca să te primesc pre tine. Aceasta arătà silnica lui moarte. Deci întorcându-se şi intrând în dumnezeeasca colimvitră, acolo cu trestii ascuţite, fu spintecat de aceia; apoi a hirotonisit în locul lui Proterie, pre Timoteiu, ce i-a fost înşelat, pre carele l-au suit pre scaunul arhieresc; de care înştiinţându-se Leon cel mare carele a împărăţit după Marchian, pre Timoteiu adică, l-a dat în stăpânirea Episcopilor, ca să-l judece canoniceşte, pre carele şi dezbrăcându-l de cinstea arhierească, l-a surghiunit la Gangra; iară pre mirenii ce au fost părtaşi uciderii arhiereşti, pedepsindu-i împăratul, cu bătăi şi cu închisori şi cu ciuntiri de mădulări, a poruncit să se hirotonisească Episcop Alexandrenilor, un alt Timoteiu drept credincios, cu porecla Salofachiolul, şi aşà a luat sfârşit gâlceava.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Nestor.

Stih: Nu avem chip, nici frumuseţe pre lemn ridicat,
Nestor fiind întins ca să zic prooroceasca zicere cu adevărat.

Acesta erà pe vremea împăratului Dechie, şi a ighemonului Puplie, din Perghia Pamfiliei. Deci pentru că cinsteà pre Hristos, prinzându-se de Domnitorul Irinarh, a fost adus la ighemonul, înaintea căruia mărturisind credinţa lui Hristos, a fost răstignit, şi cu glasuri de mulţumită către Dumnezeu a strigat şi pre credincioşi întărindu-i, şi-a dat Duhul.

Intru această zi, pomenirea sfintelor femei: Chira şi Marana.

Stih Marana şi Chira se învrednici,
Prin veştejirea trupului în ceruri a domnì.

Patria acestora erà Veria cea despre răsărit; iară neamul, cel mai ales şi strălucit şi creşterea potrivită cu neamul. Ci pre toate acestea defăimându-le, şi intrând într'o căsuţă mică, căreia i-a astupat uşa cu zid, şi cu pietre, şi lăsând o ferestruică, prin care primeà înlăuntru hrana cea de nevoie, şi vorbeau cu femeile cele ce mergeau către dânsele, înălţau doxologhii lui Dumnezeu. Şi toată vremea cea de preste an o petreceau în linişte; numai în vremea cincizecimei vorbeau. Şi singură Marana vorbeà cu cele ce mergeau la ele; căci glasul Chirei, nimenea vreodată l-a auzit vorbind. Şi purtau pre trupul lor lanţuri de fier foarte grele, şi îmbrăcămintele le erau foarte mari, în cât le acopereà cu totul picioarele şi tot trupul. Cu asemenea chip vieţuind, au săvârşit patruzeci şi doi de ani. Cu postirea şi cu suferirea răbdării, atâta s'au osebit, în cât odată gustau hrană în patruzeci de zile, trei ani întregi şi în ceilalţi trei, după trei săptămâni, precum dumnezeescul Daniil. Ci şi la purtătorul de viaţă mormântul lui Hristos ducându-se, nicicum n'au gustat hrană, pânăce au făcut închinăciunea. Şi iarăşi întorcându-se fără a mâncà, au săvârşit călătoria; iară lungimea căci erà de douăzeci de verste, precum am zice de douăzeci de zile. Şi ducându-se încă şi la biserica cea din Isavria, a bunei biruitoare mucenițe Tecla, asemenea au făcut, s'au dus şi s'au întors fără a mâncà. Deci acestea cu asemenea vieţuire împodobind neamul femeesc, au alergat către Domnul pre carele îl doreau.

Intru această zi, sfinţii mucenici cei şase din Eghipet, de sabie s'au săvârşit.

Stih Au scris că de sabie şase eghipteni au fost murind.
Cei ce a anului nevoinţi, şi vieţi au fost scriind.

Intru această zi sfinţii apostoli: Nimfà şi Evvul, cu pace s'au săvârşit.

Stih A lui Hristos sădire doi apostoli ai lui Hristos fiind.
Evvul şi Nimfà împreună cu Hristos sunt petrecând.

Intru această zi, prea cuviosul Varòs episcopul Damascului, cu pace s'a săvârşit.

Stih Lăsând serbarea vieţii celei trecătoare.
Varòs împreună petrece cu a îngerilor serbare.

Intru această zi, sfântul mucenic Avrichie prin sabie s'a săvârşit.

Stih Slujitorului lui Hristos tăindu-i-se capul de sabie.
Pre slujitorii idolilor îi ruşinează Avrichie.

Intru această zi, sfânta nouă muceniţă Chirana prea înţeleapta, din Tesalonic, întru munci s'a săvârşit, la anul o mie şapte sute cincizeci şi unul.

Stih Chirana Doamnă patimilor şi muncilor.
Arătându-se s'a mutat către Domnul domnilor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam cu pofta bunei cre„dinţe, mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinşi, „au strigat: Bine eşti cuvân„tat în Biserica slavei tale „Doamne".

Fiind lucrat ca o holdă, şi curăţit prin chinuire Părinte, şi luminat întru sihăstrie cu răbdare, te-a primit pre tine Hristos, căruia strigai: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Cu dumnezeeasca putere fiind întărit Părinte, ai înfruntat pre toţi, cei ce ca nişte nebuni se lepădau de cinstitul chip al lui Hristos, strigând: Bine eşti

cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o Născătoare de Dumnezeu şi Impărăteasă a toată zidirea, toţi credincioşii te lăudăm pre tine Curată, şi strigăm ţie: Bucură-te. Bine eşti cuvântată tu între femei prea curată Stăpână.

Peasna 8-a, Irmos:
Mâinile întinzându-şi...

Trupul şi cugetul le-ai adus spre jertfă lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu, ca o ardere de tot, cu focul cunoştinţei de sineţi şi prin văpaia chinurilor, strigând: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Gonitu-ţi-ai vrăjmaşii, şi gonindu-te pre tine, i-ai prins Cuvioase, şi ai călcat sprânceana cea cu gând înalt, văzând ucişi pre cei ce te-au bătut pre tine şi strigând: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un viteaz îndoit iscusit te-ai arătat nouă ucenicilor, prea fericite, căci pe lângă sihăstria cea dintâiu ai adaos şi chinuirea, foarte bărbăteşte având împreună pătimitor ucenic pre Procopie, carele strigà: Toată zidirea lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Uşa cerurilor cea purtătoare de lumină te numim Preacurată, prin care a trecut Dumnezeu şi s'a întrupat, cel mai 'nainte fără de trup, ca un Dumnezeu, şi întocmai la fiinţă cu Tatăl, căruia strigăm: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se; tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:
Piatra cea netăiată...

Mai pre sus de toată simţirea trecând Părinte, cu dragoste bucurându-te te-ai mutat către Stăpânul, culegând bogăţia luptelor tale, veselia cea îngerească, şi desfătarea raiului cea nesfârşită.

Impreună cu ucenicul tău şi cu pătimitorul, aflând nădejdea celor fericiţi, purtătorule de chinuri, şi veselindu-te împreună, în veac priviţi spre cei ce săvârşesc prăznuirea voastră.

Slavă...

Mutându-vă dela pământ către sălăşluirea cea cerească,

purtând cununi, unde sunt cetele sfinților și dumnezeeștile oști ale îngerilor, mântuiți prin rugăciunile voastre adunarea ucenicilor.

Și acum, a Născătorei:

Rumpe lanțurile greșelilor mele, și ale celor ce te laudă Maica lui Dumnezeu, încetează pornirile supărărilor. Zdrobește turburarea păcatului, sfarmă viforul primejdiilor, Maică Fecioară.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din capul un„ghiului din tine muntele cel „netăiat Fecioară, s'a tăiat adu„nând firile cele osebite. Pen„tru aceasta veselindu-ne, pre „tine Născătoare de Dumne„zeu te slăvim".

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, și Otpustul,

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru și mărturisitorul Casian Romanul.

(CADE-SE A ȘTI) Căci, când are luna lui Fevruarie 28 de zile, atuncea slujba sfântului Casian se pune la pavecerniță. Iară de este anul visect, așă să se urmeze.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Ingerul cel mai'nainte...

Ingerește viețuind pre pământ, de Dumnezeu cugetătorule fericite, te-ai numărat cu cetele celor fără de trup, că ridicând Crucea pre umerii tăi, Cuvioase, ai urmat Dumnezeului tuturor, și prin ostenelele înfrânărei omorînd patimile cele pierzătoare de suflet, te-ai făcut vas curat primitor al Duhului, pentru aceasta strigăm ție: Roagă-te pentru toți cei ce te laudă.

Lipindu-te pururea de Dumnezeu, cu postiri și cu priveghieri, te-ai arătat mai înalt decât toată dulceața lumii, Ferite, și neîncetat luminându-te cu suișiuri bune, ai izvorît rîuri de învățături, care adapă inimile credincioșilor, și dau cunoștință de mântuire, de Dumnezeu cugetătorule Casiane. Pentru aceasta strigăm ție: Roagă-te pentru toți cei ce te laudă.

De sus luminându-ți-se înțeleptitul tău cuget Părinte, a strălucit lumină de învățătură, prin care se luminează adunarea călugărilor, izbăvindu-se de întunecarea patimilor. Pentru aceasta și prăznuește totdeauna sfântă pomenirea ta, slăvind pre Domnul slavei cel ce pururea te-a mărit pre tine, cel ce te-ai nevoit, și ai biruit pre șarpele cel mult meșteșugareț.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:
Podobie: Când de pre lemn...

De ceasul cercărei aducându-mi aminte, mă cutremur gândind la mulţimea greşelilor mele, ce voiu răspunde? Că curveşte vieţuind, cum voiu scăpà? Pentru aceasta cu lacrimi fierbinţi strig către tine Fecioară: De ruşinea ce va să fie, ceea ce ai născut pre Hristos mărgăritarul cel curat, spală întinăciunea sufletului meu, şi mă mântueşte.

A Crucii, a Născătoarei:

O, bunătatea ta! O milostivire mai pre sus de gând! O multa suferire şi îndelunga răbdarea ta, Cuvântule cel mai înainte fără de început, Fecioara tânguindu-se, strigà Cum cela ce eşti fără de moarte ai iubit a murì? Mare taină văd; însă mă închin patimilor tale, pe care de voie le-ai răbdat.

LA UTRENIE

CANONUL.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Ţie Casiane îţi împletesc cântarea...
Facerea lui Iosif.
Peasna 1-a, glasul al 2-lea.
Intru adânc a aşternut...

Incununându-ţi viaţa cu bunătăţi dumnezeeşti, Cuvioase Casiane, ai purces către Dumnezeu. Dela carele cere-ne nouă mântuire de greşeli, rugămu-ne, noi ceice lăudăm cu credinţă sfântă pomenirea ta.

Cu plecarea cea în tot chipul către Dumnezeu, te-ai ferit de toate boalele cele pătimicioase, vrednicule de laudă, şi te-ai făcut lumină, îndumnezeindu-te prin împărtăşirile cele fără materie. Pentru acesta te cinstim şi prăznuim pomenirea ta.

Slavă...

Făcutu-te-ai doftor sufletelor, Casiane, îndreptând prin Dar cu dumnezeeştile tale învăţături, cugetele sihastrilor, şi prea ales arătându-le calea care duce către viaţa cea veşnică, purtătorule de Dumnezeu prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai aleasă te-ai arătat Preacurată, de cât toată zidirea cea văzută şi nevăzută, pururea Fecioară, că ai născut pre Ziditorul, precum bine a voit a se întrupà în pântecele tău. Pre carele cu îndrăzneală roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

Peasna 3-a, Irmos:
Inflorit-a pustiul...

Hristos lumina celor întunecaţi, te-a arătat pre tine prea lăudate, stea întru înălţime luminătoare Bisericii, podoaba sihastrilor, prea înţelepte Părinte.

Râvnind celui ce a primit Crucea, și a mântuit lumea, Casiane, te-ai răstignit lumii prin patimi, biruind viclenirile dracilor.

Slavă...

Umpându-ți-se inima de înțelepciune, prea înțelepte, ai izvorât adâncime de învățătură, adăpând cetele sihastrilor prin Duhul sfânt.

Și acum, a Născătoarei:

Tămăduește rogu-mă, sufletul meu prin mijlocirile tale Preacurată, carele s'a bolnăvit de patimi și de tot felul de năvăliri ale dracilor celor prea răi.

Irmosul: gl. 2

Înflorit-a pustiul ca crinul, „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, „întru care s'a întărit inima „mea".

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălțat..

Încuviințându-te tu, lui Dumnezeu te-ai dăruit, și luminându-te cu feluri de bunătăți Casiane, ai strălucit ca soarele, luminând neîncetat cu lumina dumnezeeștilor tale învățături, inimile tuturor celor ce te cinstesc. Ci roagă te lui Hristos neîncetat, pentru cei ce cu dragoste fierbinte te laudă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii, și cu smerenie să cădem, cu pocăință strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână milostivește-te spre noi, și ne ajută, sârguiește că pierim de mulțimea păcatelor, nu întoarce pre robii tăi deșerți, că numai pre tine te avem ajutătoare.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre tine cel ce te-ai născut din Tatăl cel fără început, dacă te-a văzut pre Cruce răstignit, ceea ce te-a născut fără de durere, Hristoase, a strigat: Vai mie prea iubite Iisuse, cum te-ai răstignit de bună voie acum Fiule, de oamenii cei fărădelege, cela ce ești slăvit de îngeri ca un Dumnezeu? Te laud pre tine, îndelung răbdătorule.

Peasna 4-a, Irmos:
Venit-ai din Fecioară...

Prin nevoințele tale săltările trupului supuindu-le duhului, Cuvioase, cu sfințitele tale învățături, ai descoperit toate viclenirile și pândirile înșelătorului.

De bună voie omorându-te lumii, ai luat moștenire viața cea viitoare, și ai scris legi spre îndreptarea și săvârșirea post-

nicilor, Casiane, pururea pomenite.

Slavă...

Sălăşluitu-s'a în sufletul tău Darul Duhului, prea fericite, şi te-a arătat mai pre sus de toate cugetele trupului, şi de cursele înşelătorului prea arătat.

Şi acum, a Născătoarei:

Negrăit ai născut pre cel mai pre sus de vreme, făcându-se sub vreme, carele a luminat pre cuvioşii, cei ce au făcut vitejie prin credinţă, şi a smerit pre şarpele începătorul răutăţii, prea curată Fecioară.

Peasna 5-a, Irmos:
Mijlocitor te-ai făcut...

Răpitu-te-ai, purtându-te pre bunătăţile tale, de Dumnezeu cuprinsule, şi bucurându-te, te-ai odihnit întru lăcaşurile cele cereşti, primind daruri pentru ostenelele tale dupre vrednice.

Cu gând curat văzând ca prin oglindă frumuseţea lui Hristos, ai stătut nemişcat ziua şi noaptea, primind de acolo arătările cele dumnezeeşti, pururea pomenite.

Slavă:

Adăpându-te cu izvoarele lacrămilor, purtătorule de Dumnezeu Părinte, ca un pom cu ramurile înalte, ai adus roduri faptele cele bune, care dumnezeeşte veselesc cugetele tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Răsărind din tine Fecioară, Viaţa cea mai presus de gând a omorât pe vrăjmaşul cel ce ne-a omorât pre noi pre toţi; şi a înviat lumea, care neîncetat te laudă pre tine.

Peasna 6-a, Irmos:
Intru adâncul păcatelor...

Pre calea cea strâmtă ai umblat Părinte, şi cu cuvintele tale o ai arătat pre dânsa tuturor, prin cari cei ce umblă bine, intră către desfătarea raiului.

Viaţa ta a fost cuvioasă, şi sfârşitul fericit şi cinstit, părintele nostru Casiane, împreună vorbitorul cu sfinţii îngeri.

Slavă...

Somnul lenevirei l-ai lepădat, şi priveghind în priviri şi în fapte, îngereşte ai vieţuit pre pământ, de Dumnezeu purtătorule fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre o împodobită şi prea frumoasă, poftindu te Iisus cel făcător de frumuseţe, s'a născut din tine cu trup Preacurată, şi pre mine m'a îndumnezeit, pentru milostivirea sa cea fără măsură.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor fi-„ind încunjurat, chem adâncul „milostivirii tale cel neurmat; „din stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă".

CONDAC, glasul al 4-lea.

Făcându-te cuvios, te-ai dat lui Dumnezeu, şi luminându-te cu faptele cele bune Casiane, ca un soare ai strălucit prin lumina învăţăturilor tale celor dumnezeeşti, luminând inimile credincioşilor celor ce pururea te cinstesc. Pentru aceasta cu deadinsul roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce te laudă pre tine cu dragoste călduroasă.

Intru această lună în 29 de zile prea cuviosul părintele nostru şi mărturisitorul Casian Romanul.

Stih: Mutându-se Casian către dumnezeeştii îngeri cu adevărat.
Dumnezeească mireazmă gânditor răsuflă neîncetat.
Intru a douăzeci şi noua zi a murit.
Casian cel mare la suflet.

Acesta erà din cetatea Romei din părinţi luminaţi şi vestiţi, carele din începutul vieţii sale aveà mare dragoste la învăţătură şi la cuvinte. Deci cu învăţătura şi cu ascuţirea firei sale răzbătù toată învăţătura elinească, deprinzând desăvârşit filosofia şi astronomia, şi învăţând bine şi dumnezeeasca Scriptură, şi cunoscându-o foarte cu amăruntul şi desăvârşit. Şi împodobindu-şi viaţa cu curăţie de feciorie, ieşind din patria sa şi intrând în schit se făcù monah, dându-se pre sine la toată ascultarea şi deprinzând de acolo tot felul de petrecere grea, întru care se obişnuì pre sine, şi pentru multa sa ascultare ajungând la desăvârşită chibzuială, se duse la linişte, şi făcând acolo mulţi ani, şi topindu-se pre sine cu toată ticăloşia, trecù la mai multă ispită şi nevoinţă. Deci ieşind dela linişte, încunjură toate monastirile Eghipetului şi ale Tebaidei şi muntele Nitriei şi al Asiei, al Pontului şi al Capadochiei, şi a tot Răsăritului. Dela care a adunat vieţile tuturor părinţilor şi petrecerile şi nevoinţele, mai mult de cum adună ceara peceţile inelelor. Şi aceasta o adeverează alcătuirile cele scrise de dânsul, care sunt pline de toată iscusirea şi înţelepciunea şi folosul. S'au mai scris de dânsul şi alte asemenea învăţături, pre care de le va citì cineva cu socoteală, se va rodì dintr'însele şi va dobândì mult folos, şi va cunoaşte dintr'însele şi viaţa şi obiceiurile scriitorului. Deci aşà vieţuind minunatul acesta om, şi aşà petrecând, către cele de acolo locaşuri s'a mutat.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluеşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Cu plecările cele prea luminate îndumnezeindu-te cu totul, te-ai arătat luminător neapus, de Dumnezeu cugetătorule. Pentru aceasta ai strălucit cuvântul cel mântuitor, care luminează înţelegerile noastre tuturor celor ce te lăudăm pre tine.

Limba ta ca o trestie întingându-se, a scris arătat legea cea mântuitoare, şi în tipar a dat, cu carele se îndreptează toate adunările călugărilor, bucurându-se totdeauna, prea fericite.

Slavă...

Inţelegeri de mântuire şi gra-

iuri, care gonesc dela inimi necunoştinţa, din destul ai izvorît, cuvioase Părinte, de Dumnezeu înţelepţite. Pentru aceasta cu credinţă te cinstim, săvârşind prea sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cămară dumnezeeştei slave şi scaun în chip de foc, pre carele s'a odihnit Cuvântul întrupându-se pentru bunătatea sa cea desăvârşită. Pre acesta roagă-l Preacurată, să se milostivească, şi să ne miluiască pre noi.

Peasna 8-a, Irmos:
Pre Dumnezeu cel ce s'a..

Făcătorii patimilor au lucrat pre spatele mele cumplit nelegiuire, Mântuitorule, şi nu pot să mă uit către tine, eu robul tău; ci prin rugăciunile cuviosului tău Casian, milostiveşte-te spre mine.

Ca o slugă a lui Hristos, ca un slujitor credincios şi ispravnic tainelor lui, ca un povăţuitor nerătăcit te-ai arătat, căci tămădueşti patimile sufletelor, şi ale trupurilor noastre în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl..,

Roagă-te pentru noi acum Mântuitorului Dumnezeu, dumnezeescule Cuvioase, să ne mântuiască de relele primejdii şi de boale amare şi de stricăciune, pre noi cei ce îl prea înălţăm pre dânsul în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Ticălosul meu suflet fiind slăbit de multe împresurări ale lui Veliar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, fă-l sănătos prin rugăciunile tale cele întărite, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la coconii evreeşti, şi văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lu- „crurile, şi îl prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:
Fiul Părintelui...

Tărie s'a dat ţie dela Dumnezeu, ca să pierzi căpeteniile ţiitorului lumii; pentru aceea făcând cu adevărat vitejie mare, Părinte de Dumnezeu purtătorule, te-ai numărat cu cetele cuvioşilor, veselindu-te.

Ca un trandafir cu miros dulce, bine mirosesc nouă cuvintele cele însuflate de Dumnezeu ale dumnezeeştei tale limbi, că tu te-ai făcut miros lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat pentru noi, pentru mila cea fără măsură, purtătorule de Dumnezeu prea cinstite.

Slavă...

Să săltăm oamenilor, dăn-

ţuind duhovniceşte, veselindu-ne acum întru pomenirea lui Casian; să cântăm lui Dumnezeu cu laudă, celui ce este minunat întru sfinţi, şi sfinţeşte pre cei ce-l cinstesc pre dânsul cu credinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Inoit-ai firea strămoşului care erà stricată, născând mai pre sus de fire pre Ziditorul a toată firea, şi Fecioară rămâind; pre carele văzându-l odinioară spânzurat pre Cruce te văitai Maică Fecioară.

Irmosul:

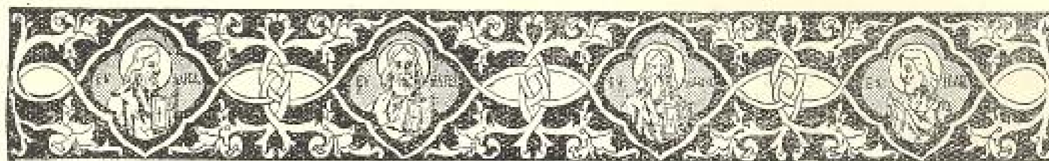
Fiul Părintelui celui fără de „început, Dumnezeu şi Dom-„nul, întrupându-se din Fecioa-„ră s'a arătat nouă, ca să lu-„mineze cele întunecate şi să „adune cele risipite. Pentru a-„ceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată „o slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

Sfârşitul lunei lui Fevruar şi lui Dumnezeu slavă.

BISERICA SLĂTARI DIN BUCUREŞTI

TROPARELE SFINȚILOR

CELE MAI DE OBȘTE DIN LUNA LUI FEVRUARIE

LA UN PROOROC

Tropar, glasul al 2-lea.

A Proorocului tău Doamne (N) pomenire prăznuind, printr'însul te rugăm, mântuește sufletele noastre.

LA UN APOSTOL

Tropar, glasul al 4-lea:

Apostole sfinte (N) roagă pre milostivul Dumnezeu, ca să deà iertare de greșeli sufletelor noastre.

LA MULȚI ARHIEREI

Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinților noștri, carele faci pururea cu noi dupre blândețele tale, nu depărtà mila ta dela noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

LA UN ARHIEREU

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței și chip blândețelor, învățător înfrânării te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN SFINȚIT MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de dumnezeu însuflate, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR

Tropar, glasul al 8-lea.

Al pravoslaviei îndreptătorule, al bunei credințe învăță-

torule și al curăției; al lumii luminătorule, podoaba Cuvioșilor cea de Dumnezeu însuflată (N) înțelepte, cu învățăturile tale pre toți i-ai luminat, alăută duhovnicească: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA MAI MULȚI MUCENICI
Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne (N), întru nevoințele lor cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat, zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuește sufletele noastre.

LA UN MCENIC.
Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N) întru nevoința sa, cununa nestricăciunei a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat zdrobit-a și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuește sufletele noastre.

LA O MUCENIȚĂ
Tropar, glasul al 4-lea.

Mielușaua ta Iisuse, (N), strigă cu mare glas: Pre tine Mirele meu te iubesc, și pre tine căutând mă chinuesc, și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul tău, și pătimesc pentru tine, ca să împărățesc întru tine, și mor pentru tine, ca să și viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, primește-mă pre mine ceeace cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuește sufletele noastre.

LA UN CUVIOS
Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Părinte, cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură Părinte (N) duhul tău.

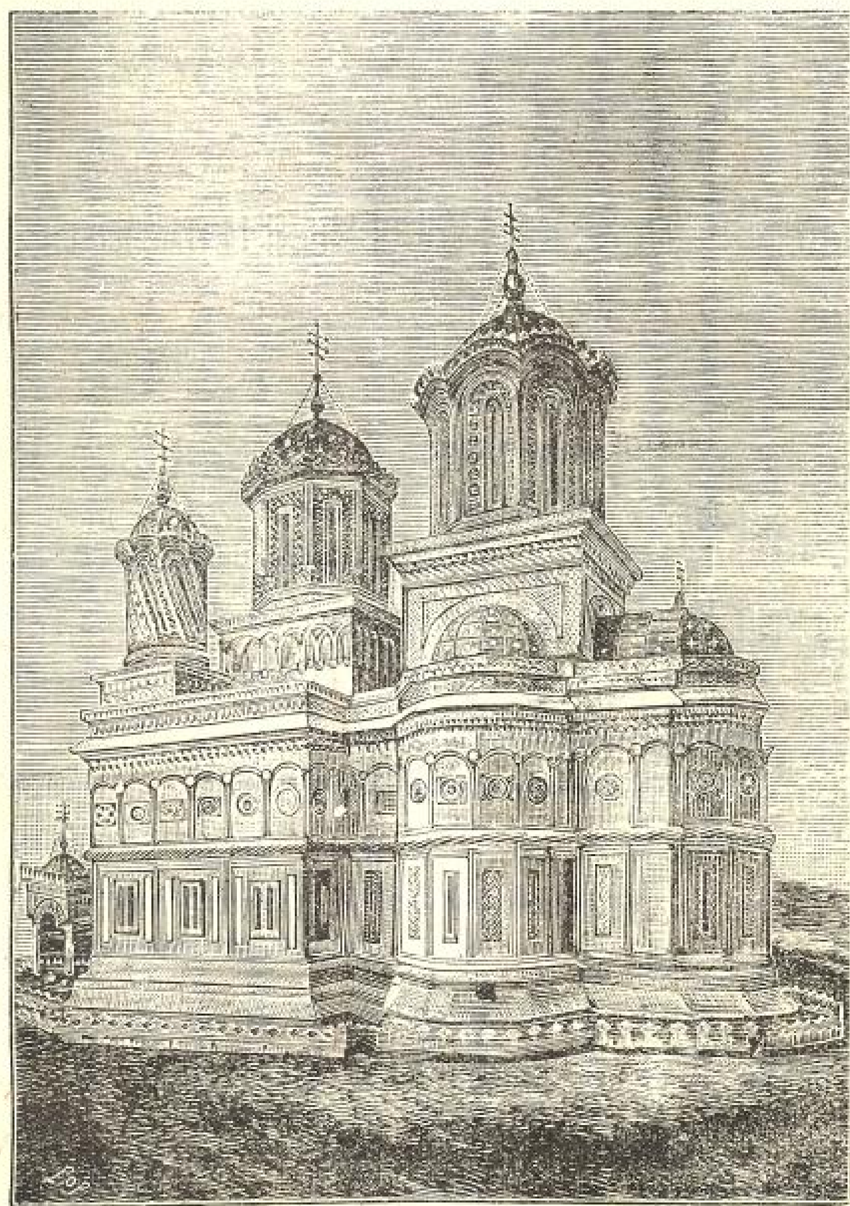
ALTUL TOT LA UN CUVIOS
Tropar, glasul 1-iu.

Locuitor pustiului și înger în trup, și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru (N), cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pre cei bolnavi, și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă celui ce ți-a dat ție putere; slavă celui ce te-a încununat pre tine; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

IARĂȘI LA UN CUVIOS
Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrimilor tale

nerodirea pustiului o ai lucrat, şi cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite ostenele o ai făcut roditoare. Şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, (N), Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

MÂNĂSTIREA CURTEA DE ARGEŞ.

TROPARELE
NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

LA VECERNIE, LA UTRENIE, DUPĂ DUMNEZEU ESTE ŞI LA SFÂRŞITUL UTRENIEI.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Minunea minunilor, ceea ce eşti plină de Dar, întru tine văzând-o, făptura se bucură; că ai zămislit mai presus de fire şi ai născut negreşit pre cel ce căpeteniile cetelor îngereşti a-l vedeà nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, cea ce eşti binecuvântată în ceruri, şi pre pământ slăvită, bucură-te Mireasă nenuntită.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Ceeace ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirii şi ai născut mai presus de fire pre Domnul, izvorul vieţii; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântueşte pre cei ce te slăvesc pre tine.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înţeles şi de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glasul 1-iu.

Â ta folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind dupre datorie pre tine toţi cu bună credinţa te slăvim.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la: Dumnezeu este Domnul... glasul 1-iu.

Ceea ce ai zămislit fără de ardere... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul..glasul 1-iu

Â ta folosinţă agonisind... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei

Prea curată Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glasul 1-iu.

Gavriil zicând ţie Fecioară: Bucură-te împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine, sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine; slavă celui ce a ieşit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2-lea.

Ceea ce eşti izvorul milei, îndurării ne învredniceşte pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai marele Voevod.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te slăvim.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2-lea.

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toţi cu bună credinţă te fericim.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminii celei neapuse, care ai purtat în braţe pre însuşi Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul glasul al 2-lea

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul şi moartea s'a omorît şi noi cei morţi ne-am sculat, şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţumind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 2-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim, strigând: Bucură-te toiagul, din care mai presus de fire Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezue este Domnul, glasul la 2-lea.

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2 lea.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

La sârşitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glasul al 2-lea.

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărite, Născătoare de Dumnezeu; curăţirea fiind pecetluită, şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negrăite, cu îngerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te slăvim.

Iară de se va întâmplà Aliluia, la fiecare glas, se zic acestea, glasul al 2-lea.

Apostoli, Mucenici și Prooroci, Ierarhilor, Cuvioșilor și Drepților, cari bine ați plinit lupta, și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugați-l pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...

Pomenește, Doamne, ca un bun pre robii tăi, și câte în viață au greșit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Și acum...

Maică sfântă a luminii cei negrăite... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

De frumusețea fecioriei tale, și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ție? Ce te voiu numì pre tine? Nu mă pricep și mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine, unde se mântuește acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre?

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumii, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 3-lea.

Fiecine unde se mântuește... Vezi mai sus.

MARȚI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmașilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... Vezi mai sus

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat, Mucenicii au mărturisit, și noi am crezut, că tu ești cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta și slăvim nașterea ta cea negrăită.

La sfârşitul Utreniei.

Fiecine unde se mântuește... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 3-lea.

Pre tine ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel

luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârșitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credința și cu înțelepciunea și cu neîntinata feciorie. Mai marele Voevod Gavriil i-a adus din cer închinăciune, și: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, bucură-te prea slăvită, Domnul este cu tine.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te lăudă dupre vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoință să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârguește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine te slăvim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu ești rugul, în care fără de ardere Moisì a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirii.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul și Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu înceta rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te slăvim, strigând: Tu ești muntele din care negrăit s'a tăiat piatra și porțile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea de cât toată făptura mai înaltă... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim. Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Taina cea din veac ascunsă, și de îngeri neștiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, și Crucea de bună voie pentru noi primind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele nostre.

La sfârșitul Utreniei, Glasul al 4-lea.

Pre tine te slăvim Născătoare... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu îngerii cele cereşti, cu oamenii cele pământeşti, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te uşa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, şi fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Acoperământul tău cel grabnic şi ajutorul şi mila, arată-le spre robii tăi, şi valurile gândurilor celor deşarte, Curată, linişteşte-le, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că ştiu Fecioară, ştiu că poţi câte şi voeşti.

La sfârsitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creştinilor, mântueşte ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stăi împrotiva gândurilor celor ruşinoase şi mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor toată s'a surpat, şi tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioşii, dupre datorie pururea te lăudăm şi bine te cuvântăm, şi Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Taina cea străină a Fecioarei, lumii s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut mai presus de fire şi cu trup te-ai arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne, slavă ţie.

La sfârşitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Cu crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită... Vezi mai sus.

La Sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul şi acoperământul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforat şi ne ispitită de nuntă; ceeace ai născut cu trup pre Făcătorul tău şi Dumnezeu; nu lipsì a te ruga, pentru cei ce laudă, şi se închină naşterii tale.

La sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Incepătură mântuirii, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit:

Bucură-te! și n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit, ca Sarra în cort; ci așa a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârșitul Utreniei.

Ingerescul cuvânt ai luat și tron de Heruvimi te-ai arătat și în brațele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și tare folosire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceeace ești una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă și ia Dar spre folosul cererii.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, și lumea din înșelăciune a izbăvit, pre Hristos Dumnezeul nostru să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai'nainte de sfârșit.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Sfântă Stăpână Curată Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinții Apostoli, totdeauna bunătății lui, ca să ne izbăvească de patimi, și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

De mari daruri, Curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime pre Hristos, dătătorul de viață; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel cel ce s'a născut..

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, și David a deslușit nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorît ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, și ai odrăslit mai presus de fire pământule sfinte, lumii mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceeace ești plină de Dar.

La Sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greșeli mai 'nainte de sfârșit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Covârşit-ai puterile cereşti, pentrucă Biserică dumnezeiască te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare care ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu Născătoare, că decât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu viaţa noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos, cel ce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţii, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credincioşii nu avem fără numai pre tine, şi pre Dumnezeu cel ce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legii; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă slăvindu-te, cu bună credinţă te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău, dumnezeească Mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu limba slăvindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA.

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos cel ce s'a răstignit...

Vezi mai sus...

La sfârşitul Utreniei.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare... Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glasul al 7-lea.

Ca ceea ce eşti vistieria învierii noastre, pre cei ce se nădăjduesc spre tine prea lăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşelilor; că tu, pre cei vinovaţi păcatului i-ai mântuit, ceea ce ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naştere ai fost Fecioară, şi în naştere Fecioară, şi dupre naştere iarăş ai rămas Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA.

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Bucură-te ceea ce prin înger bucurie lumii ai luat; bucură-te ceea ce ai născut pre Făcătorul tău şi Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Bucură-te uşa Împăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, şi pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA.

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Întărirea credinţei cea neclătită şi cinstitul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioşii. Bucură-te ceea ce Piatra vieţii în pântecele tău o ai încăput. Bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristaţi. Bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale, mişcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

MARŢI SEARA.

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură, luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor şi a legii; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă lăudându-te, cu bună credinţă te slăvim.

MIERCURI SEARA.

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Uşa vieţii cea înţelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credinţă izbăveşte-i din nevoi; ca să slăvim prea sfântă naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi... Vezi mai sus...

JOI SEARA.

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău... Vezi mai sus.

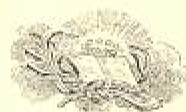
VINERI SEARA.

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul .. glasul al 8-lea.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat, Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni Milostive, primeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; care se roagă pentru noi; şi mântueşte Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară prea curată mântueşte-ne pre noi... Vezi mai sus.

SFÂRŞITUL TROPARELOR NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Comisia pentru corectarea cărţilor de ritual:
Prea Sfinţitul Arhiepiscop GURIE al CHIŞINAULUI
Prea Sfinţitul PLATON PLOEŞTEANUL
Prea Sfinţitul ILARION BACAOANUL

Director al Tipografiei, PAVEL SURU. Şef General, ZAMFIR IONESCU.